

בעזהשי"ת

קונטרס

רוח שערה

השערוריה הגדול ביותר
שידעה היהדות החרדית בהיסטוריה

הצצה לפנקס של העסקנים שטיפלו בשערוריה בהכוונת הרבנים הגאונים שליט"א

הקונטרס מכיל חמישים פירכות עצומות על ההכשר
ומבוסס על שיחות רבות שנערכו עם מומחי השער הגדולים בעולם ועם בעלי מפעלים העומדים תחת ההכשר

הדברים מתפרסמים לאחר ישיבות ארוכות עם ראשי מערכת הכשרות אשר לא הגיבו כלום על
הנתונים המחרידים ועל חמישים הפירכות על ה'הכשר' המזויף

שנת ה' אלפים תשע"ט לפ"ק

הקונטרס נכתב על ידי חבורת אברכים שביצירה הדק היטב במשך זמן רב את הדברים שיהיו בתכלית הדקדוק והאמת, הן מתוך בדיקה במסמכים, והן מתוך שיחות טלפון עם כל הגורמים מבית ומחוץ, כולל עם המשגיח עצמו והרבנים האחראים בהנהלת ההכשר מטעם בד"ץ "חניכי הישיבות בני ברק".

הונח דגש מיוחד על ידי צוות העורכים בלימוד הסוגיא עפ"י הלכה מתוך השו"ע ונושאי כליו בשו"ע יו"ד סי' קט"ו וסי' קי"ח וסי' קי"ט וסי' קכ"ט ושאר ההלכות הנוגעות לנידון דידן.

יודגש כי כל הדברים מגובים על פי הקלטות ומסמכים, אך עפ"י הוראת הרבנים הגאונים אין אנו מפרסמים לעת עתה את ההקלטות לכלל הציבור, ובאם יהיה צורך הדברים יוצאו לכלל הציבור!!

מאגר ההקלטות נמצא בידי המערכת, ונתון לשליפה בכל עת על מנת לבררו אצל הרבנים שיבקשוהו. רבנים בלבד המעוניינים לשמוע עוד פרטים ולהיווכח באמינות הדברים שבקונטרס, ניתן להתקשר בין 22:00 ל-22:30 בערב למס' 0527110992

לקבלת הקונטרס במייל, או לבירור פרטים נוספים,

ניתן לפנות אלינו דרך האימייל a6016272@gmail.com

בפתח דבר

הננו להגיש לפניכם בזה תמצית הבירור אשר נתברר לנו במשך כחצי שנה לאחר מאות שיחות עם סוחרי השער בארץ ובחו"ל, ועם גורמים בכירים מטעם ההכשר היחידי הניתן כיום לשער אדם, החל במשגיח וכלה ברבנים הממונים מטעם ה'הכשר'.

כידוע בשנת תשס"ד הורו גדולי ישראל בראשות רשכבה"ג מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל ויבדלחט"א מרנן פוסקי הדור הגר"נ קרליץ והגר"מ שטרנבוך שליט"א שכל שער שמקורו מבתי עבודה זרה שבהודו אסור בהנאה. (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 28, 29, 30).

אף מרן פוסק הדור הגר"ש הלוי ואזנר זצ"ל כתב במכתב כי אין להשתמש בשער מהודו, והוסיף בזה"ל "ומי יודע אם גם זה גרם להרבה מקרים גופניים ונפשיים בבתי ישראל", עכ"ל, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 27).

בעקבות הוראה זו נכנסו בזמנו כמה מערכות כשרות לעובי הקורה בכדי להעמיד פיקוח על מקור השער ולוודא כי מקור השער אינו מגיע מבתי העבודה זרה שבמדינת הודו, אך למעשה, רוב מערכות הכשרות פרשו מיד לאחר תקופה קצרה מחמת קשיים טכניים בהעמדת הכשרות, הן מפני שהגזיזה נעשית בכפרים מרוחקים זה מזה וכו' וקשה מאוד להעמיד פיקוח על הגזיזה עצמה ואכמ"ל, והן מפני ששוק השער מוצף ברמאויות שונות, אמנם 'כשרות' אחת נשארה עד היום, אשר מעניקים כשרות על פי בדיקה חד פעמית הנעשית כמה פעמים בשנה - ובלא לראות כלל את גזיזת ומקור השער, והיות שידענו נאמנה שציבור גדול נכשל בזה רק מחמת חוסר ידיעתם, אמרנו כי לא עת לחשות וסידרנו את הדברים על גבי הכתב.

והאמת היא שעצם העובדה ששער אדם צריך הכשר, כבר נשכח ונדוש עד שכבר נדמה שציבור גדול מהחרדים על דבר ה' אינם שמים אל לב שיש לבדוק ולוודא קודם רכישת שער אדם [לצורך שימוש לפאה או לתוספות שער וכדומה] שאין שום חשש איסור עבודה זרה בשער הנרכש, והרי אם על שאר מוצרים שהחשש בהם רחוק יותר רגילים אנו להקפיד על הכשרים מהודרים, על אחת כמה וכמה בנידון דידן שמדובר על איסור דאורייתא שהמכשול בו מצוי מאוד היות שרוב השער האנושי הנסחר בעולם מקורו מהודו, וצריך בו השגחה מהודרת כדת וכדין להינצל מאיסור חמור דהנאה מתקרובת עבודה זרה.

והנה בחודש תמוז תשע"ז כבר נדרשו גדולי הרבנים שליט"א מכל החוגים לדון אם עפ"י הלכה ניתן לסמוך על מערכת הכשרות הניתנת כיום על שער אדם, ובמכתב מיוחד תחת הכותרת "להסיר מכשול עבודה זרה ממחננו", כתבו הרבנים בזה הלשון: "נדרשנו לאשר שאלונו בדבר פאות נכריות אשר יש עליהם איזה שהוא הכשר שאין בהם שער מתקרובת עבודה זרה, האם ניתן לסמוך עליהם?", בתשובה לשאלה זו כתבו הרבנים, "כמובן שאי אפשר לסמוך על המפעלים, היבואנים והסוחרים האומרים שהם בעצמם גזזו את השער במקומם, וחייבים ע"פ הלכה שיהיה פיקוח צמוד של משגיחים יהודים יראי שמים משעת גזיזתו ועד הסוף ועל כן דעתנו דעת תורה שכל ההכשרים שניתנו בזה אין בהם ממש ואין לסמוך עליהם ושומר נפשו ירחק מהם". על המכתב חתמו הגאונים הגדולים: רבי חיים מאיר הלוי ואזנר, רבי שריאל רזנברג, רבי עזריאל אויערבאך, רבי שמעון בעדני, רבי יהודה סילמן, רבי משה מרדכי קארפ. (ראה במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 1).

רוח שירה

ויתכן שלא היה צורך להאריך כל כך בקונטרס נרחב כזה, שהרי בעוד שבשאר המוצרים ישנם הרבה כשרויות הן בארץ והן בחו"ל, הרי שבנידון דידן לא קמה אף מערכת כשרות רצינית ומבוססת להיכנס לעובי הקורה להעניק כשרות על כשרות השער, ואין זה אלא עדות ברורה על המצב הידוע היטב לראשי מערכות הכשרות שלא ניתן לסמוך על שיטת הבדיקה המפוקפקת של ה'הכשר' דידן, וכדי לבנות מערך כשרות אמיתית על שער החל משעת גזיזה זהו דבר שכמעט בלתי ניתן לעשותו, [וצריך לזה עמל והשקעה של שנים על ידי הקמת צוות של עשרות משגיחים הפרוסים בכל רחבי העולם לאורך כל תהליך הייצור, ולא על ידי משגיח אחד בלבד], ואכמ"ל, וידוע שבזמנו ניסו כמה גופי כשרויות כמו הרב רובין והרב לנדא להקים מערך כשרות על מקור השערות, ולבסוף ירדו מהעניין כי ראו שאין אפשרות לעשות השגחה אמיתית.

האמת נאמר ולא נכחד, כי בתחילה כשכבר יצא קלא דלא פסיק על מחדלי ההכשר, התקשינו להאמין לעוצמת הטענות והמחדלים שנשמעו מפה לאוזן, אולם לאחר שערכנו מחקר יסודי ומקיף מפיהם של הסוחרים ומפיו של המשגיח עצמו, התבררה האמת המצערת והתחוורה לפנינו כשמלה, וכפי שאנו מגישים לפניכם היום בקונטרס זה את תורף תוכן הבירור שנערך במשך כמה חודשים, ואין ספק כי אילו הציבור הרחב היה מתוודע לעומק המכשלה ולאופן ההתנהלות של ההכשר הניתן כיום על שער אדם, היה הציבור מזדעזע כפשוטו.

והנה לאחר שהתוודענו לעוצמת מחדלי הכשרות - ולגודל העוולה הזועקת עד לב השמים ומלהיצנות מהאיסור אשר כבר אסרו קמאי ובראשם מרן הגריש"א זצ"ל, נפגשנו עם רבנים מטעם מערכת הכשרות, וישבנו איתם קרוב לעשר שעות! והצגנו לפניהם את הטענות האמורות בקונטרס זה, אולם למעשה עד עתה לא קיבלנו שום מענה ושום תשובה על תוכן דברי הטענות האמורות בקונטרס זה, [וגם כאשר נתבקשו ראשי מערכת הכשרות להגיע לבתייהם של גדולי הדור להשיב על הטענות הכואבות, מצאו להם דרך לחמוק מחובת האחריות המוטלת עליהם], ולכן אמרנו כי לא עת לחשות, והצגנו הדברים בקונטרס מסודר באופן שכל הרוצה יוכל להיווכח באמיתת הדברים.

וידענו כי אותם המתעקשים להישאר בשלהם, יוכלו להתעקש בדרכים איזולתיות ולתלות כי כל הנכתב בקונטרס נובע מתוך אינטרסים או מניעים אחרים וכהנה וכהנה, אולם בדברינו לא טרחנו 'לשכנע' את מי שרוצה לחשוב אחרת, אלא עיקר מטרתנו הוא להגיש את המציאות הפשוטה לפני כל דורש אמת, וישרים דרכי ה', צדיקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בהם.

והנה ידוע המשל באחד שבא לפני רב העיר וביקש ממנו לעיין בשאלה שנתעוררה לו אודות ה'ריאות' מתוך בהמה ששחט זה עכשיו, הרב עיין זמן רב עד שפסק להיתר, לאחר זמן קצר חזר השואל והביא עמו כמה מהאיברים הפנימיים שהתעוררו אליהם שאלות חמורות בהלכה, והנה הרב עובר אבר אבר ומעיין בהם היטב כדי לדעת היאך לפסוק על כשרות הבהמה, אך לאחר זמן קצר חזר השואל והביא עמו את כל ה'בהמה' להראותה לפני הרב, ולמרבה הפליאה הביא עמו גופת 'דבר אחר' באומרו שזהו ה'בהמה' ששחט...

כמובן רב העיר נזף בו הן על עצם חטאו הנורא באכילת בשר חזיר, ויתרה מזו אף על ניסיונו להכשיר את החזיר על ידי בדיקת כשרות הריאה, באומרו מה לך להטריחני לעיין בכל איבר ואיבר בשעה שבלא"ה מדובר כאן ב'חזיר' הטרף מצד עצמו...

רוח שירה

והנה זו הייתה תחושתנו בשעת בירור הטענות והמציאות בנידון דידן, כי הן אמת שיש כאן לפנינו חמישים טענות נרחבות המלאות בהוכחות רבות נגד ההכשר, אבל לכאורה מה לנו לסדר את כל שלל הטענות בדקדוק ובפירוט רב לפני הציבור, והרי בלא"ה אין כאן שום הכשר, לא מיניה ולא מקצתיה, ודי אם נזכיר במשפט אחד שהמשגיח מגיע רק כמה פעמים בשנה - כפי שהמשגיח עצמו העיד בכתביו המופיעים בקונטרס זה, [וכמו כן די אם נזכיר את עדות בעלי המפעלים שתחת ההכשר הלועגים לשיטת הבדיקה של המשגיח באומרם שאין בזה ממש, ודי אם נזכיר את דבריהם של הסוחרים שתחת ההכשר האומרים בפה מלא כי ההכשר אינו מהווה שום מגן בעדם מלסחור בשער הודי, וכו'], והרי אנו כמתעסקים בכשרות הריאה בשעה שאין כאן בהמה אלא חזיר, אמנם במחשבה שניה אמרנו להעלות הכל על הכתב באופן מסודר, כדי שהרוצה להיכנס לעובי הקורה יוכל לקבל את התמונה הכוללת על התרמית הנוראה שבהכשר זה, אבל האמת היא שאין צורך בחמישים טענות, שהרי די לנו בהוכחה אחת או שתיים בכדי להראות קבל עם ועדה כי אין כאן הכשר כלל, וכמבואר.

ולתמיהת אותם השואלים היאך יתכן שמערכת העומדת בראשות ת"ח וצדיק נוהגת ברשלנות מזעזעת שכזאת, נזכיר בזאת מה ששמענו בעצמינו מפיו של משגיח מערכת הכשרות, כי לדידיה אינו מובן בכלל מדוע יש איסור בשער המגיע מהמקדשים שבהודו, אלא שמכיון שמרן הגריש"א זצ"ל אסר את השער נוהגים בזה לאיסור "אף שלפי השו"ע זה צריך להיות מותר" (עפ"ל), והמשגיח הוסיף לצדד שאולי הגרי"ש לא התכוון לאסור אלא רק התכוון להימנע לכתחילה משום דמאיס... (עניין שלעצמו הוא שקר גם ונגד מה שכתב הגרי"ש עצמו בתשובותיו בהלכה בכתב ידו), וכמדומה שבזה טמון יסוד התשובה לכל פליאת השואלים, כי אכן כשהיחס לניד"ד כדבר שאינו זוקק הכשר, אז גם ה'הכשר' נראה בהתאם. [וכפי שרגילים מערכות הכשרות להעניק כשרות לבקבוקי מים או למוצרי ניקיון כאקנומיקה וכדומה ברמת פיקוח מאוד רדודה כיון שבלא"ה אין צריך בזה פיקוח אלא לצרכי שיווק מסחרי בלבד].

וכדברים הללו כתב מרן הגר"מ שטרנבוך שליט"א בתשובות והנהגות ח"ה סי' רס"א - בעניין ההכשר הנוכחי הניתן כיום על הפיאות משער טבעי, וז"ל שם: "קיבלתי דבריו, שכותב שכיום אפשר להשיג פאות עם הכשר שאינם מהודו, והנה צריך לברר שההכשר מעולה, וראיתי מאמר על טיב ההכשר שנתנו רבנים גדולים על הפאות, ומוכיח שם בבירור שאין בהכשר זה ממש, היות וסמכו על מה שהציגו בפניהם מסמכים של הזמנות הסחורה וכדו', המפורט בהם מהיכן מגיעה הסחורה, על אף שאפשר בנקל לזייף או להעלים מהם חלק מהמסמכים. ואני מוסיף, שהלוא דעתו של הרב המכשיר שאפילו בשערות הודו ממש אינו אסור מעיקר הדין, ולפיכך, לדעתו שאין זה אלא כעין איסור קל דמנהג, די לו לסמוך על איזה בירור. אבל לדידן דס"ל כדעת רוב גדולי הדור שזה אסור באיסור חמור דע"ז, צריך בירור מעולה שאין בזה חשש איסור חמור דע"ז, ושומר נפשו יזהר שלא להניח ללבוש במקום חשש דע"ז. [אמנם, גם במידה ויברר שההכשר מעולה, מ"מ, מצוים היום בשוק, הרבה פאות ארוכות ומסולסלות שיש עליהם הכשר, ואין לך פריצות גדולה מזו, ומציגים את ההכשר כאילו הוא כולל גם את צורת הפאה. וכשאסרו הפאות מחשש ע"ז, כל בנות ישראל פרקו מעליהן את הפאות ולבשו מטפחות צנועות, או פיאות משער סינטטי, עד שהתחילו לסמוך על רב אחד שהתיר, ואז הגיעו לשוק כל סוגי הפאות עם הכשר ר"ל, ומצוה לפרסם ולהכריז, שחלק ניכר מהפאות שבהכשר הם בכלל פריצות מצד צורתן, וחייבין לבערם"], עכ"ל.

רוח שירה

בשולי הדברים ראינו חובה לנפשינו להתייחס לטענה הנשמעת לאחרונה מכמה גורמים שכביכול כל הנעשה בהכשר זה מאושר על פי הוראות מרן הגרי"ש זצ"ל ולכן אין לפקפק על ההכשר כלל. מבירור קצר שביררנו אצל המשגיח עצמו ואף אצל רבני מערכת הכשרות ואף אצל הרה"ג ר' חיים כץ מבאי בית מרן הגרי"ש זצ"ל שהיה מעורב בהקמת ההכשר, נאמר לנו בבירור שמרן הגרי"ש זצ"ל לא היה מעורב בפרטי ההכשר, ורק הורה קו כללי להעמיד הכשר ולא נכנס לפרטי צורת בדיקת ההכשר, וכל הניסיונות להיתלות בעניין זה בשמו של מרן הגרי"ש זצ"ל, בשקר יסודם.

שוב מצאנו בקונטרס "תל תלפיות" אשר יצא לאור על ידי בעלי ההכשר, שם מעידים בעלי ההכשר על הוראת מרן פוסק הדור הגרי"ש זצ"ל להעמיד את ההכשר באופן שהפיקוח יהיה צמוד ולא רק באופן של 'יוצא ונכנס', (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 6 ב'), ולמרבה החרפה הוראה זו לא קוימה מעולם! וכפי שמעיד המשגיח עצמו שהוא עורך ביקורים במפעלים רק כמה פעמים בשנה בלבד, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 5) וכדי ביזיון וקצף.

והנה שמענו מכמה טוענים מדוע נטפלנו להתעסק במחדלי כשרות זו, והרי לצערנו ישנם בדורינו עוד כשרויות שישנם עליהם טענות. אולם מלבד עצם הדבר שאכן המצב של כשרות זו רדודה ביותר יותר משאר כשרויות בעולם - עד שלא ניתן בשופו"א לכנותה בשם 'כשרות' וכמו שיתבאר לאורך הקונטרס, הרי שחילוק גדול קיים בין כשרות זו לשאר כשרויות, שכן בשאר מערכות הכשרות אין שום אדם חייב ליהנות ממערכת הכשרות פלונית או אלמונית, אלא הדבר תלוי ברצונו ויכול הוא בהחלט לקנות מהכשרים המהודרים המקובלים על כל בית ישראל, אולם בנידון דידן אין עוד כשרות אחרת, וה'היתר' היחיד הגורם לבית ישראל לעבור על איסור הנאה מתקרובת עבודה זרה, הוא ה'הכשר' דידן, ומה גם - והוא העיקר, שההכשר הזה נכנס לבתייהם של משפחות טובות בישראל המקפידות על קלה כבחמורה ובשאר מוצרים אינם סומכים על כשרויות ברמה כזאת, ומאידך הנהלת ההכשר זורה חול בעיני הציבור בפרסומיהם באומרים שההכשר הזה מהודר בתכלית ההידור, ולכן אמרנו כי לא עת לחשות וכי עלינו לפרסם הדבר בכל בית ישראל למען ידעו מה המצב האמיתי המתרחש כיום, ואין ספק כי אצל רוב המשפחות היראים המקפידים להיזהר בכל המוצרים שלא להכניס לבתייהם הכשרים מפוקפקים, יעשה הקונטרס רושם רב כשיראו ויתפלאו להיווכח במציאות העגומה שלפנינו.

הקונטרס נכתב ע"י חבורת אברכים השקועים בלימוד יומם ולילה בסוגיות הש"ס, ולצורך נחיצות העניין - ובהתייעצות עם גדולי התורה קבעו זמן לעצמם לברר עניין החמור הזה הנוגע לציבור כולו, כדי להציל רבים ממכשול.

במהלך כל הבירור הונח דגש מיוחד לבדוק שהכל יהיה תואם עפ"י הלכה בכללים המבוארים בשו"ע יו"ד סי' קט"ו קי"ח קכ"ט ועוד, והכל נכתב והוברר בדרך הלימוד הישיבתית כמקובל, וכפי הניכר גם מסגנון כתיבת הקונטרס.

כאן המקום להודות לקבוצת העסקנים מארה"ב אשר היו בגדר 'נחשון בן עמינדב' לפתוח את המערכה, ובאו במיוחד לארץ הקודש להסתובב בין הרבנים לבקש שיעשו מה שביכולתם להסיר את החרפה הזאת, ובס"ד דבריהם עשה פרי עד שהגענו עד הלום, ובמיוחד עלינו להודות לעסקנים מארה"ב שסייעו בידינו בכל הנוגע לחיפוש במכשירים הטכנולוגיים דהיום כמו האינטרנט וכדומה, - אשר ב"ה אין לנו שיג ושיח בדרכים הללו, והם העמידו לרשותינו מומחה גדול הבקי בדרכי החיפוש השונים באינטרנט, ועי"ז המציא לרשותינו חומר מדויק המתועד באינטרנט מהנעשה במרחבי העולם בתחום המסחר והגזירה בשער הודי.

רוח שיערה

סידרנו הדברים באופן של חמישים טענות, וחילקנו הקונטרס לשלושה שערים שונים, השער הראשון באו בו ט"ו הוכחות מוצקות הבנויות זה על גבי זה להוכיח כי בדיקת הריח והמישוש אין לה מקום כלל, השער השני באו בו ל"ה הוכחות על התנהלות ההכשר באופן כללי, והשער שלישי [שנכתב על ידי צוות מיוחד של מקצוענים בתחום, אך לעת עתה לא עבר ההגהה נוספת ע"י העורך הראשי] באו בו חלקים מהמאגר הנרחב של תמלולי השיחות שנערכו עם ראשי המפעלים והייצרנים העומדים תחת מערכת ה'כשרות'.

נפרוס כפינו אל ק-ל שבשמים בתפילה שהדברים ישפיעו את פעולתם על ליבות הקוראים להישמר מאיסור הנאה מתקרובת עבודה זרה, ויתקיים בנו המקרא "הסירו את אלוקי הנכר אשר בקרבכם, הטהרו והחליפו שמלותיכם", ונזכה עי"ז שיסורו מאתנו "הרבה מקרים גופניים ונפשיים בבתי ישראל", [כלשוננו של מרן הגר"ש וואזנר זצ"ל על חרון אף ה' הנגרם מהשימוש בשער המגיע מבתי עבודה זרה שבהודו], וישיב ה' חרון אפו מעמו ומארצו ומנחלתו, ונזכה במהרה לגאולה השלמה בביאת משיח צדקינו בקרוב, אמן.

מערכת "רוח שיערה"

שנת ה' אלפים תשע"ט לפ"ק

תוכן ענינים

3

בפתח דבר

11

שער ראשון

12

הבדיקה עפ"י ריח ומישוש

13

הטענה הראשונה: בדיקת הריח והמישוש איננה מועילה כלפי השערות המעורבות

14

הטענה השנייה: בדיקת הריח והמישוש איננה מועילה כלפי שער עבודה זרה המגיע ממדינות אחרות

14

הטענה השלישית: שטיפת השער מנטרלת את הריח לדברי בעלי המפעלים או מקשה את הבדיקה לדברי המשגיח

15

הטענה הרביעית: לא יצאנו בזה מ"גדר דבר שאין אנו בקיאים בו"

15

הטענה החמישית: המציאות היא שישנם שיטות לנטרול ריח שער הודי

17

הטענה השישית: בעלי המפעל עצמם טוענים שאינם יודעים להבחין על פי חוש הריח

17

הטענה השביעית: היות שהבדיקה היא עניין של תחושה, הם לא מירתתי מיניה

17

הטענה השמינית: השער נפתח במשך תהליך הייבוש - כך שגם לדברי המשגיח אפשר לנטרל את הריח

17

הטענה התשיעית: קלות דעת לסמוך על בדיקה שלא הוכחה מעולם על פי מומחים ומנוגדת לדעת עשרות סוחרים

18

הטענה העשירית: הוכחות ברורות על אפסיות בדיקת הריח

18

הטענה האחת עשרה: שער מעובד במפעלים בסין

18

הטענה השתים עשרה: שיטות רבות בלתי אחראיות לקבוע על השער כי איננו מעובד

19

הטענה השלש עשרה: כל השער עובר עיבודים מסויימים

20

הטענה הארבע עשרה: אין דרך לפקח על הסוחרים שלא יקנו שער מעובד

20

הטענה החמש עשרה: אין מקום לתת הכשר לפאניות הקונות פאות מוכנות

21

שער שני

21

תחקיר מקיף על התנהלות ההכשר

21

ועל מידת ה'פיקוח' הנעשית במפעלים

22

טענה הראשונה: בירור על אופן ההשגחה הדליל והמפוקפק במפעלים בסין

23

הטענה השנייה: מעיקר הדין לא מועיל 'יוצא ונכנס' בנידון דידן אלא צריך גוי עושה וישראל רואהו

24

הטענה השלישית: הביקורים במפעלים מתוכננים מראש וכמעט אין 'ביקורי פתע'

24

הטענה הרביעית: המפעלים מצהירים שהם בוחרים איזה שער להראות למשגיח ואינם חוששים כלל מהמשגיח

24

הטענה החמישית: המפעלים שתחת ההכשר מחזיקים גם שער לא כשר

25

הטענה השישית: אין בדיקה בכלים

25

הטענה השביעית: אין השגחה על תהליך הייצור כגון השרייה בבריכות וסירוק השער

25

הטענה השמינית: אין דרך לוודא שהפיאות של היהודים מיוצרים מהליין הכשר

25

הטענה התשיעית: נתינת הכשר על שער של המפעלים בסין ללא שום מידע מהו מקור השער

26

הטענה העשירית: ההשגחה הדלילה אצל ספקי השער ויצרני הפיאות בלא ביקורי פתע

28

הטענה האחת עשרה: אין בדיקה על כל הזמנה של סחורה

29

הטענה השנים עשר: משלוחי הסחורה ללא שום פלומבה

29

הטענה השלש עשרה: לא מועיל בניד"ד בדיקה מדגמית בשיעור מועט כזה

30

הטענה הארבע עשרה: הסתמכות על נאמנות הסוחרים בלא פיקוח והסתמכות על חילונים ועל סוחרים המצהירים שלדעתם אין בכך איסור

31

הטענה החמש עשרה: המשגיח בודק רק חלק מהסחורה או רק בשלבים מסוימים של הייצור

31

הטענה השש עשרה: המשגיח מעניק כשרות לכל החנות מכאן ולהבא מכוח קנייה חד פעמית בהכשר

רוח שירה

- 31 הטענה השבע עשרה: חנות מסויימת שתחת ההשגחה נתפסה בעליל כמוכרת שער הודי, ועד היום לא הוסר מהם ההשגחה!
- 32 הטענה השמונה עשרה: אופן נתינת הכשרות לפני י"ד שנה
- 32 הטענה התשע עשרה: רובא דרובא של ההשגחה בכל המפעלים נעשית ע"י משגיח אחד בלבד - שרוב עיסוקו הוא בעניינים אחרים
- 33 הטענה העשרים: שערוריית ייצור ה'סקין' ללא שום השגחה כלל
- 34 הטענה העשרים ואחת: ייצור ה'טרסים' בלא שום פיקוח
- 34 הטענה העשרים ושנים: בדיקה על פי חשבונות הנמצאות בידי בעלי המפעלים
- 35 הטענה העשרים ושלוש: הסתמכות על שיחות טלפוניות המתאמים עמדות בין הפיאניות לספקי השער
- 35 הטענה העשרים ושלוש: הסתמכות על הוכחה מפוקפקת מצבע הגומיות
- 35 הטענה העשרים וארבע: שערוריית המפעל בספרד המקבל הכשר 'עם כאבי בטן'
- 36 הטענה העשרים וחמש: היתר מפוקפק של שער בהיר - נגד הצהרתו של המשגיח שהוא נוהג לאסור בזה
- 36 הטענה העשרים ושש: שערוריית הכשרת כל השער ממדינת וויטנאם או ממדינת פורגואי
- 37 הטענה העשרים ושבע: שערוריית ברזיל
- 38 הטענה העשרים ושמונה: המשגיח משוכנע שאין כאן שום נידון של איסור אלא רק חומרא בעלמא
- 39 הטענה העשרים ותשע: טבח שהוציא טריפה מתחת ידו
- 39 הטענה השלושים: המשגיח עצמו סוחר שער
- 39 הטענה השלושים ואחת: קניית שער בהודו
- 40 הטענה השלושים ושנים: נאמנות המשגיח
- 40 הטענה השלושים ושלוש: מחדל מידע חמור במערכת הכשרות
- 40 הטענה השלושים וארבע: התנהלות מנהלי ההכשר בזריית חול בעיני הציבור ובסגירת כשרויות אחרות
- 41 הטענה השלושים וחמש: נתינת הכשר לחנויות דהיום - המוכרות פאות האסורות בלבישה לדעת כל הפוסקים

43 נספח בעניין רוב השערות בעולם

44 נספח בעניין רוב השער במפעלים בסין

- 46 מאמר מיוחד לבאר את הצורך בהעמדת כשרות צמודה על מקור השער לפיאות - כמקובל בשאר מוצרים

שער

ראשון

השער הראשון באו בו ט"ו הוכחות מוצקות הבנויות זה על גבי זה

המוכיחות כי בדיקת הריח והמישוש אין לה מקום כלל

הבדיקה עפ"י ריח ומישוש

בפתח דבר - הסבר קצר על תהליך מכירת השער

כדי להבין את תהליך ה'השגחה' על השער המיועד לפיאות הנעשה כיום, ראוי להקדים תחילה ולבאר מהו תהליך המכירה של השער המקומי, [לפי גירסת הסוחרים הטוענים שהשער הוא מקומי ולא מהודו], וכדלהלן:

גזיזת השער נעשית על ידי הספרים (גויים) מקומיים שבמקרה הטוב מצליחים להשיג קילו או 2 קילו לחודש, [כל קילו שער מגיע מראשם של לכל הפחות 10 נשים]. הגוזזים הנ"ל מוכרים את שערותיהם לסוחרים המקומיים הגדולים שמשווקים את השער בכמויות גדולות, והסוחרים המקומיים הללו מוכרים את השער לספקים משאר ארצות כמו מארץ ישראל ומאמריקה, או למפעלים במדינות שונות כמו בסין ובספרד.

תהליך ההכשר מתחיל מהשלב שהשער מגיע לידיים של הספקים היהודים המאושרים בלבד, אך בכל השלבים המוקדמים לזה, [דהיינו הגוזזים, הסוחרים, המפעלים] שבכולם השער עובר תחת ידיים של גויים, אין שום השגחה ושום מידע על הנעשה שם.

יודגש כי בכל השלבים הנ"ל, [גוזזים, סוחרים, מפעלים], יש סחר של מכירת וקניית שער. דהיינו הגוזזים עצמם מלבד היותם גוזזים, הם גם קונים שער פעמים רבות - [וכפי ששמענו מכמה מקורות], והסוחרים והמפעלים הם בוודאי קונים ומוכרים שער. לכן אין לנו שום אפשרות לדעת אם הם קונים גם שער הודי, ויתרה מכך, קרוב לוודאי להניח שהם קונים גם שער הודי מאחר שזהו רוב השער העולמי, [וכפי שיבואר לקמן, ועי' בנספח שבסוף שער ב' - בעניין "רוב השער העולמי"].

ועכ"פ אין זה נפק"מ לדון מה קורה אצל הגוזזים והסוחרים הנ"ל, מאחר שבין כך ובין כך אין שום השגחה על הנעשה שם, כך שלא נוכל להכשיר את השער הנמצא בידיהם עפ"י אומדנות בעלמא כל זמן שאין אצלם "יוצא ונכנס" כדת וכדין.

טענת המשגיח על צורת ההשגחה

הנתונים הללו ברורים ומוסכמים אף על המשגיח עצמו. לדברי המשגיח, אכן אמת הדבר שאין שום מידע על הנעשה בשלבים הראשוניים, ומקור השער אינו נבדק כלל, אך מ"מ ניתנת השגחה על כך שהשער אינו מהודו, וזהו על ידי בדיקה מכוח חוש הריח והמישוש, ומהרגע שהשער נבדק אצל הספק היהודי שתחת ההכשר - והוכרח על פי חוש הריח והמישוש, שהשער שתחת ידו איננו שער הודי, הותר השער לשיווק תחת ההכשר.

וזה לשונו של המשגיח בתשובה (מוקלטת תח"י) שהשיב לשאלות שהוצגו לפניו לאחרונה: ש. רציתי לשאול, אני מחפשת פאה איכותית ומאוד כשרה. ת. אני יכול להגיד לך מבחינתנו, מה שיש הכשר יש הכשר, ויש פאות לא רק שאנחנו יודעים שזה לא מהודו, רק אנחנו יודעים את מקור השיער, את מבינה את ההבדל? ש. מה ההבדל? ת. זה שאנחנו נותנים הכשר, זה שאנחנו מודעים שזה לא מהודו, אבל יש כאלה שלא רק שאנחנו יודעים שזה לא מהודו, אנחנו יודעים בדיוק מהיכן השיער מגיע. ש. אני לא יודעת איך עושים את הכשרות אבל אם יש הבדל בין השערות. ת. יש הבדל, יש הבדל. בקיצור את שואלת אם יש פאות שלדעתי הן ברמה כשרותית יותר גבוהה, דהיינו יש לנו ידיעה יותר טובה, כן יש לנו כאלה דברים, כן.⁸

גירסתו של המשגיח על חוש הריח

ועתה נבוא לבאר את אופן דרכי ההשגחה לפי טענת המשגיח:

לדברי המשגיח, לשער ההודי יש ריח מובהק, ולדבריו כל מי שרגיל קצת בשער וראה כמה פעמים שער הודי ושאר שאינו הודי, יבחין מיד

⁸ אנב, מה שהמשגיח טוען שלכל הפחות ישנם מקומות בודדים שהוא יודע בדיוק את מקור השער, יעוי' לקמן בשער השני הטענה השלושים ושלוש שהוכח שזה אינו.

עפ"י חוש הריח, מהו שער ההודי ומה אינו שער הודי. [לדבריו סיבת הריח באה ע"י המאכלים המסוימים של ההודים, והם מפרישים אח"כ זיעה עם ריח שנולד מהמאכלים הללו, והזיעה הנ"ל נדבקת על השער, ועי"ז נדבק בה הריח]. ולכן לפי דבריו - ניתן לבדוק ולזהות עפ"י חוש הריח את השער אם הוא מהודו או לא, ואם אין לו ריח של שער הודי, יש להתירו ולהכשירו.

בשיחות שנערכו עם המשגיח, נמצאו סתירות במשנתו בעניין, שכן כשנשאל ע"י הרבנים (בהקלטה הנמצאת תח"י) אם זהו סימן מובהק ואם זה דבר שאנו בקיאים בו, השיב שזהו סימן מובהק, והחילוק בין הריחות ברור ומורגש ורק צריך ניסיון בזה, והוסיף שבערך לאחר עשרה פעמים של התעסקות בשער, כבר יוכל כל אחד להבחין על פי השער, ואין כאן 'תורה' שלמה, אולם מאידך בהזדמנות אחרת טען [בהקלטה הנמצאת תח"י] שזיהוי השער עפ"י הריח הוא 'תורה' שלמה ולומדים אותה במשך שנים.

מידת אמינות הבדיקה עפ"י חוש המישוש

בנוסף, המשגיח בודק גם עפ"י חוש המישוש, באומרו שהשער ההודי ניתן להבחין בו עפ"י המישוש והמגע, כי סוג השער ההודי הוא סוג אחר וניתן להבחין בזאת על פי המישוש².

כשנשאל המשגיח אם חוש המישוש הוא דבר מוחלט וברור, השיב שאכן אין זה דבר ברור, ועיקר הסתמכותו היא על הריח שהוא דבר ברור, וכצירוף לזה משתמש אף בחוש המישוש כסייעתא. (ההקלטה נמצאת תח"י).

ואכן ביררנו את הדבר אצל מספר מעבדות גדולות בעולם, ובראשם עם "התאחדות המעבדות לזיהוי פלילי באמריקה" המתמחים בתחום השער, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 1, א'), ושאלנו אם ניתן לזהות על פי מישוש של שער מאיזה מדינה היא האשה שממנה נגזר הקוקו. התשובה הייתה ברורה שאי אפשר לסמוך על חוש המישוש כדי לזהות שער כדבר וודאי ומוחלט, ואין זה אלא כהשערה ולא דברים ברורים ומוחלטים.

ובנוסף, שמענו מסוחרת וותיקה וידועת שם בתחום, שהמשגיח בא להתלמד אצלה בתחילת דרכו את דרכי האיבחון בשער, והיא הסבירה לו שעפ"י המישוש ישנם דרכים להכיר רק על שער קיצוני זה מזה, כמו הרוסי מהסיני, אבל השער ההודי יש בו הרבה שנראה "אירופאי" לכל דבר, ואי אפשר להבחין בו על פי המישוש.

וכאן המקום להדגיש שלטענת המשגיח כל היכולת שלו לזהות עפ"י חוש הריח הוא רק בשער בלתי מעובד, אבל 'שער מעובד' אי אפשר לזהות עפ"י חוש הריח מכיון שהעיבוד מסיר את הריח ומשנה את צורת השער. ונמצא בידינו, שלא נשאר אלא חוש הריח בלבד ובשער בלתי מעובד בלבד, כאשר לטענת המשגיח כל שער שאינו מעובד שאין לו ריח של שער הודי, ניתן להכריע עליו שאין מקורו מהודו.

ולהלן נרחיב בדברים הללו, ונציג את ההוכחות הפשוטות שאין שום 'התחלה' של הוכחה מהבדיקות הנ"ל, וכ"ש שלא להתיר איסור חמור של עבודה זרה, והצגנו כאן את ההוכחות בדרך של 'בניין', שלב אחר שלב, מהקל אל הכבד, וכפי שתחזינה עיניכם מישרים בס"ד.

ב לתועלת המעינים סידרנו בנפרד מאמר נרחב ומבואר על בדיקת המישוש לקמן בסוף השער השני, עיי"ש.

הטענה הראשונה: בדיקת הריח והמישוש איננה מועילה כלפי השערות המעורבות

הנמכרות בשוק עירוב שערות ממינים שונים בתוך קוקו אחד, [הדבר ניכר עפ"י חיתוך רוחב, היות שלכל אדם יש סוג מסוים של צורת עובי השערה - עגול או אליפסה וכדומה, ואם יש שני סוגים עגול ואליפסה באותו קוקו, בהכרח שזהו משני בני אדם], וכן

תחילת דבר, קודם שנבוא להוכיח את מידת משמעות הבדיקה עפ"י הריח והמישוש, נקדים להציג מה שעלה בידינו מבירור שנערך ע"י בדיקת מעבדה, (תוצאות בדיקת המעבדה הובאו במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 2 א), שמצוי בשערות

הודי, מאחר שגם אם לא ניכר בו ריח של שיער הודי, מ"מ אפשר שמעורב בו במיעוטו שיער הודי, וכפי ששמענו מכמה סוחרים, שהריח של שיער מסוג אחד מתבטל כשהוא מתערב בשיער מסוג אחר, וכמבואר^ג.

^ג ואין לומר דיבטל השיער המועט ההודי ברוב שיער כשר, דהא איתא בראשון ע"ז עד ע"א משום הירוש', דבתקובת לא אמרין ביטול ברוב משום 'לא ידבק בידך מאומה מן החרס'.
ובלא"ה נראה לדון דלא שייך בכגון זה ביטול כיון דהתערובת עשוי בכונה תחילה בכדי לייפות את הפאה, ואינו בטל אלא חשיבותו עומדת לו בכך שמיפה את הפאה בתערובתו.

הטענה השנייה: בדיקת הריח והמישוש איננה מועילה כלפי שיער עבודה זרה המגיע ממדינות אחרות

ואין לומר דאין לחוש לשערותיהם כיון שהם מיעוט ביחס לרוב העולם, דזה אינו מכמה טעמים, ראשית - שהרי כבר פסק מרן הגריש"א זצ"ל שנידון זה נחשב כקבוע דלא אזלינן בזה בתר רוב, [ועי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 32], ולאחרונה אף כתב בזה הגרמ"מ קארפ שליט"א מכתב מיוחד לבאר עוד כמה טעמים מ"ט לא אזלינן בתר רוב, [עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 31], והשני - דגם אי נמא דאזלינן הכא בתר רוב, מ"מ הלא לפי עדות סוחרים רבים ידועי שם בעולם, רוב המוחץ של השער בעולם הוא מהודו, והשער שנגזז בכפרים הוא מיעוטא דמיעוטא ביחס לשער ההודי, [יעוי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 33, 34, 35], וא"כ מעולם לא הוברר שהשערות ממיליוני בני אדם מחזיקי שיטת ההינדו משאר המדינות אשר שערותיהם אינו בעל אופי הודי, הוא מועט ביחס לשער שנגזז בעולם בכפרים מקומיים.

שמענו מסוחרים רבים שחלקם העידו שעושים כן בעצמם עבור יופי השער, או כדי להרוויח את מחיר השער - שעל ידי שמעריבים שער לא איכותי בתוך שער איכותי, מוכרים את הלא איכותי במחיר האיכותי, או כדי לייפות את השער באופן משמעותי על ידי עירוב סוגים שונים. [וכמובן הסוחרים מעריבים את השער בזהירות - באופן שהשער לא יהיה 'שער הפוך' המזיק מאוד לפאה, ואכמ"ל].

ומעתה הלא זהו לבד טעם למנוע את הבדיקה עפ"י ריח, שהרי לא ניתן לבדוק על ידי ריח שלא התערב כאן בתוך הקוקו חלק משער

ישנם יותר משלושים מיליון אנשים!! בשאר מדינות העולם האדוקים בדת ההינדו, [עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך מס' 2, ובמסמך 22, 23, 24], ולפי המופיע ברשומות גם הם גוזזים שערותיהם לעבודה זרה - כקיום חוק דתם המוטל עליהם לגזוז שערותיו של כל ילד בשנות ילדותו, [ולפעמים הם גם עולים להודו לגזוז שם שערותיהם כהתנדבות פעם או פעמיים בימי חייהם], והנה האדוקים בדת ההינדו מהמדינות האחרות אין להם הטבע של שיער ההודי, וא"כ מדוע לא נחוש לשערותיהם.

וכעת ערכנו שיחת טלפון עם טמפל בדרום אמריקה! (ההקלטה נמצאת תח"י) והם אמרו לנו בבירור שהם עושים גזיזת ילדים בדרום אמריקה ושולחים את השער למקדש ה'טירופאטי' שבהודו, והרי שחלק משער עבודה זרה מגיע ממדינות אחרות שאין להם הטבע של שיער הודי.

הטענה השלישית: שטיפת השער מנטרלת את הריח לדברי בעלי המפעלים - או מקשה את הבדיקה לדברי המשגיח

שונות, וכמו כן בשיחות טלפון שערכנו עם כמה מפעלים בהודו, נאמר לנו בבירור שהם עושים שטיפות רבות עד שהריח יסור, [מפעל אחד אמר שהם מנקים את השער 9 פעמים, השני אמר שהוא מנקה 15 פעמים וכו'], וכל זה אף מתועד באתרי החברות בהודו (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 4) המתעדים את כל אורך תהליך עשיית השער, החל משטיפתו עד שיווקו לשוק.

לעומתם עומד ה'משגיח' וטוען שאין שום אפשרות בעולם לנטרל ריח של שיער הודי - כל זמן שהשער אינו מעובד. לטענתו, גם אם הריח יסור לזמן מה ע"י שטיפות בסבון ובשמפו ובמרכז וכדומה, מ"מ הריח של השער ההודי יגבר ויתעורר לאחר זמן.

וכמובן קשה לקבל את דבריו כנגד טענת בעלי המפעלים

ראשית כל, הדבר ידוע אצל סוחר השער שהשער המיועד לשיווק ולמכירה, עובר שטיפה חזקה לפני השיווק בכדי לייפות אותו. ובבירור שערכנו אצל כמה סוחרים, נאמר לנו שהשער עובר שטיפות חזקות כבר בידיים הראשונות שלו - אצל גוזזי השער המקומיים, כי אין דומה שער שטוף לשער שאינו שטוף, וסוחר השער העמלים הרבה לייפות את סחורתם, שוטפים הרבה את שערותיהם בכדי לייפותם.

כמו כן הוברר שכל השער ההודי נשטף פעמים רבות לפני שיווקו למכירה, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 3), וכפי שסיפר לנו השליח שנשלח ע"י גדולי ישראל להודו ה"ה מר אמיר דרומי הי"ו, שראה בהודו כמה כפרים שכל העיסוק שלהם מהבוקר עד הערב הוא לנקות את כמויות הענק של השער ההודי בשטיפות

וגם הוברר לפנינו כי כל השער המשווק תחת מערכת הכשרות עובר שטיפות רבות, שוב אי אפשר לסמוך על בדיקה זו, שהרי השטיפות מסירות את הריח לגמרי, [או מקשות על הבדיקה לפי גירסתו הראשונה של המשגיח].

ודע שלאחרונה החל המשגיח להחליף את גירסתו, ולטעון שהוא אכן בודק את השער לפני שטיפתו, וכפי שהגיע לדינו הקלטה משיחת טלפון שנערכה עמו, כאשר הוא נשאל בזה"ל "זה לא רחוך לפני שאתה בודק? אתה יכול לראות את השיער?" והשיב בזה"ל "אני רואה את זה לפני שזה רחוך", עכ"ל, ולאחר זמן מה הוסיף שקר על שקר, ושינה את גירסתו בשלישית וטען שאינו מאשר בכלל לייבא שער שטוף, וכלשונו בהודעת מערכת הכשרות: **מכיון שחלק מהשיער מגיע משם כשהוא מסודר ונקי**, אנחנו לא מאשרים להביא משם שער", ודע שכל זה שקר גמור, כי לא יתכן לייבא שער שאיננו נקי, ולא יתכן לראות את השער לפני רחיצתו, שכן אין שום שער המשווק לשוק לפני הרחיצה כדי ליפותו וכפי שאמרו לנו הסוחרים וכפי המובן גם לכל בר דעת.

הבקיאים בתחום במשך שנים רבות - הטוענים בתוקף שהם מסירים את הריח לגמרי על ידי שטיפה - בתוספת חומרים שונים, וגם מן הסברא קשה לקבל את טענת המשגיח, כי מי פתי יאמין לזה שבלתי ניתן להסיר ריח הנדבק בשערות, ולא שמענו זאת מעולם, [ואם כי בשטיפה קלה במים בלבד יתכן שלא יסור הריח, אבל בוודאי שבהשראת השער לזמן ממושך בחומרים שונים יסור הריח], ובפרט שלדברי המשגיח הרי הריח מגיע כתוצאה מהזיעה הנדבקת על השערות, ובוודאי שאפשר לשטוף זיעה הדבוקה בשערות.

[ב] והנה גם המשגיח מודה שהשטיפה מורידה את רמת הזיהוי של הריח וכפי שאמר לנו מפורש בשיחה שערכנו עמו, (ההקלטה נמצאת תח"י), ובשיחה נוספת שערכנו לאחרונה עם המשגיח, הודה לנו ברגע של גילוי לב שהוא יכול לבדוק רק שער שלא נשטף מעולם, וזה לשונו בשיחת טלפון (המוקלטת תח"י): "שיער כשהוא גולמי, לפני שמנקים אותו, לפני שצובעים אותו, לפני שמטפלים בו, אפשר לזהות אותו מה המקור שלו", עכ"ל, וא"כ מאחר שהוברר בפנינו כי כל השער ההודי עובר שטיפות רבות,

הטענה הרביעית: לא יצאנו בזה מ"גדר דבר שאין אנו בקיאים בו"

והטיפולים וכבר נכנס בו נפטלין, ואין אתנו בקי לזהות בכה"ג, אפילו אם נסמוך על אפו של המשגיח שהוא המיוחד להריח הכל].

ואכן בשיחה נוספת שערכנו עם המשגיח, [הנמצאת בהקלטה שתח"י] אמר לנו המשגיח כי הבדיקה עפ"י חוש הריח היא חכמה ומלאכה שלוקח זמן רב ללמוד אותה, וכן אמר לנו שהוא היחיד המומחה כל כך שיודע באופן ברור לבדוק ולהתעלות מעל כל המכשולים שבדרך, וכן בשיחות שערכנו עם סוחרים הרגילים בשערות הרבה שנים, אמרו לנו הסוחרים שהם לא יודעים להבחין על פי הריח!! וא"כ נמצא שגם לדברי המשגיח שהוא מיוחד בזה בדורינו, הרי עכ"פ לא יצאנו בזה מכלל "דבר שאין אנו בקיאים בו" שאין לסמוך על זה וכמבואר בפוסקים בכ"ד.

המשגיח סיפר לנו שהמפעלים בסין מניחים נפטלין בתוך השער כדי לטשטש את הריח, [והמבין יבין שאם נתגלה לו חומר הנפטלין, הם עושים אמצעים נוספים של טשטוש], אך לדבריו הוא מומחה גדול, והוא מצליח להתעלות מעל כל ניסיונות הטשטוש ולזהות את ריח השערות מהודו, כולל שער שמוכנס בו נפטלין או חומרים אחרים מטשטשי הריח, עכ"ד.

והנה תחילת דבר, בוודאי רחוק להאמין ולקבל דבר זה שהוא יכול להתעלות מעל כל הניסיונות של בעלי המפעלים לטשטש אותו, [ומה גם שדבר זה לא הוכח מעולם, ואין נסמוך על זה באיסור דאורייתא], אמנם לו יהי כדבריו, מ"מ לא יצאנו כאן בזה מגדר "דבר שאין אנו בקיאים בו", אשר גם בדברים המוזכרים בגמ' כתבו הפוסקים שאין אנו סומכים על זה, [שהרי השער כבר עבר את כל השטיפות

הטענה החמישית: המציאות היא שישנם שיטות לנטרול ריח שער הודי

על ידי חומרים שונים, וכפי שיבואר. בתחילה שאלנו כמה פיאניות אם הם מכירים את הריח המקומי

[א] לאחר בירור מקיף - הן אצל סוחרים והן אצל כימאים והן אצל בעלי ניסיון המתמחים בעניין, נאמר לנו בבירור, (ויודגש שהקלטות השיחות הנ"ל נמצאות תח"י), שאפשר לנטרל לגמרי ריח של שער הודי

ה] וכמו כן שוחחנו גם עם בעלי מפעל בסין [שתחת ההכשר]! וכן בעלי מפעלים שונים בהודו, וכולם אמרו לנו שיש להם חומרים מיוחדים להסרת הריח של השער ההודי!! ושאלנו אם הריח חוזר לאחר זמן, והם השיבו שהריח סר לגמרי ואינו חוזר לעולם!!

ו] וההוכחה הפשוטה ביותר שאפשר לטשטש את הריח לגמרי, הוא השיער הברזילאי, שהרי הא כו"ע מודו שהשער ההודי האיכותי מגיע לברזיל, [וכפי שאמרו לנו מפעלים בהודו, וכן סיפרה לנו גם בעלת מפעל בסין הקונה שער מהודו, והכל מופיע בהקלטה תח"י], והמשגיח עצמו טען כן בפנינו שאי אפשר לזהות את השער ההודי הנמצא בברזיל מאחר שהם משנים אותו בשינויים שונים, וא"כ מה לנו ברזיל ומה לנו כו"ע, כשם שבברזיל שייך לטשטש הריח כך גם בכל העולם, ומי פתי יאמין שבשיטות המתוחכמות של ימינו, עדיין לא נמצא החומר שיטשטש את הריח.

ז] ובאמת כן מוכח מיניה וביה, שהרי לכל אדם יש ריח שונה בשערו, ומדוע כל שער יש לו ריח אחיד בריח קבוע לפי מדינות - ואין ריח שונה בכל קוקו של כל אדם לפי ריחו הפרטי, וע"כ שהריח הפרטי של האדם יוצא על ידי שטיפות וחומרים שונים, וא"כ מדוע הריח של אופי המדינה לא יוכל לצאת באותה השיטה שיוצא הריח הפרטי של האדם, ובהכרח שבוודאי אפשר להוציא ריח של שער. [וכמה סוחרים וותיקים טענו לנו שיתכן שהריח שקיים בשער כיום - ואשר ניתן לזהות על פיו את מקור השער, אינו מחמת הריח המקורי אלא הוא ריח שהסוחרים מניחים בו בשעת התהליכים השונים שהשער עובר, וא"כ אם ירצו בעלי המפעל בהודו לטשטש את השער ולהיזהר לא להכניס בו ריח אחר, יוכלו לעשות כן בנקל].

ז] והאמת היא שלא היה צורך להאריך בזה כ"כ, שהרי מאחר שכבר הוברר בידינו בבירור, שבעלי המפעלים משקיעים מאמצים לנטרל את הריח מהשער ההודי, [וכפי שסיפרו לנו בעלי

של השער שהם קונים אותו והאם אפשר להסירו על ידי חפיפות וכדומה, והם השיבו שאכן יש ריח מקומי בשער, אך הם מסירות לגמרי את הריח של השער על ידי חפיפות, והתפלאו מאוד על צורת הבדיקה של המשגיח.

[והצד השווה בין כל הפיאניות והספקים שתחת ההכשר, שכולם אמרו ש"המשגיח אומר שהוא יודע להבחין", והדגישו שהם לא יודעים, וכמדומה שזה לבד עושה חוכא ואיטולולא מכל הבדיקה, שכן מי פתי יאמין שהמשגיח מבין בזה יותר מכל הסוחרים הוותיקים].

ב] ואם יבוא הטוען לטעון שהריח של השער ההודי יותר חזק מריח שאר השערות ואינו ניתן לשטיפה, הנה גם עבור המתעקשים הללו שאלנו את מנהלי רשת חברת "גריינט לייקס" אשר יש בבעלותם חמישים סניפים ברחבי העולם!! לייצור תוספות שער ופיאות משער הודי, והם ענו לנו בבירור כי אין מקום להבחין בזה על פי הריח! (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 39).

כמו כן הצלחנו בס"ד ליצור קשר עם סוחר מפורסם בחו"ל אשר ידוע כבעל ידע רב בתחום נטרול ריחות משערות שנדבק בהם ריח, [וכפי שהעידו בפנינו פיאניות אשר שולחים שערות שנדבק בהם ריח חזק להסוחר הנ"ל הבקי בשיטות שונות לנטרול ריחות], והלה השיב לנו כדבר פשוט שנוכל להביא לו כל שער הודי והוא ינטרל את הריח לגמרי לצמיתות, וכששמע הסוחר הנ"ל על טענת המשגיח שאי אפשר לנטרל ריח של שער הודי, ביטל את דבריו בתכלית, ואמר לנו שהוא יכול להתמודד על כל סכום בוויכוח מול המשגיח, ולכשנביא לו שער הודי עם ריח, הוא יחזיר אותו לאחר זמן בלא שום ריח של שער הודי!

ג] ושוב דיברנו עם אחד מגדולי הסוחרים הקונה ממפעל בסין שתחת ההשגחה, וסיפר לנו שהגויים בעלי המפעל בסין לועגים על המשגיח ואומרים, "מה אתם כאלו טיפשים, אתם חושבים שאיזה יהודי צעיר יבוא וילמד אותנו מה זה שער הודי - על פי הריח שלו? והרי אנחנו וותיקים חמישים שנה במקצוע ואנחנו יודעים היטב לטשטש את הריח, הוא לא יבוא וילמד אותנו מה זה שער הודי", עכ"ל, ואידך זיל גמור.

ד] ועוד דיברנו בזה עם כימאי אחד, ואמר לנו שאינו מתמצא בשער, אך לפי חכמת הכימיה יש אפשרות פשוטה להסיר ריח.

סדר החפיפה הידוע אצלינו: השטיפה הראשונה היא במים רותחים יחד עם סודה לשתייה, ומכניסים בו כמויות גדולות של שמפו מסוים הידוע בכוח הריח וכן ריכוז של בשמים וזוהו התרכיז שממנו מייצרים את הבשמים, וכן מרכיב כביסה ועוד חומרים הידועים מסודות המקצוע שמנטרלים ריח, וכך משרים את השער לילה שלם, ולמחר מייבשים אותו, ואחר כך לפני שטיפה שניה מזוים את הגומיה למקום אחר, כדי שמקום הגומיה ששם נמצא ריכוז הריח, יישטף עכשיו בשטיפה השנייה, ואז שוטפים אותו כנ"ל, ועושים שטיפה אחר שטיפה, כאשר כל שטיפה היא השרייה של לילה שלם כולל הזזת הגומיות לאחריו.

ועוד נאמר לנו שאפשר לנטרל ריח על ידי חפיפה של שער אירופאי יחד עם השער ההודי, או שיעבירו שער הודי בשקים שהיו מלאים בשיער אירופאי, ואז השיער ההודי מקבל ריח של שיער סיני.

וסוחר אחד התחייב לנו בזה הלשון: "אני יכול להשרות את השער בבשמים נפלאים שבעה ימים ושבעה לילות ולהעביר הריח לגמרי".

⁷ ואם יש את נפשכם לדעת איך מנטרלים ריח משער הודי, אין זה ענייננו כ"כ, אך בתוך הבירור נודע לנו על כמה שיטות וכדללה, ועלה בידינו לנלות רק חלק מהשיטות, כי ישנם עוד שיטות שהם בגדר 'סוד מקצוע' שלא נתגלה לנו, וזהו

משאבים וכוחות עצומים בשיבוש סחורתם לא הצליחו למצוא שיטה לנטרול ריח? ואדרבה, הדבר רחוק מן הדעת להניח שבאמצעים המתקדמים של ימינו לא קיים שום שיטה להסרת ריחות חריפים מהשערות.

המפעלים בהודו, וכפי שאף סיפר לנו המשגיח עצמו], ומאחר שלעולם לא נוכל לדעת מה הם סודות המקצוע של בעלי המפעל בפיתוח השיטות השונות לנטרול הריחות, א"כ על סמך מה נוכל לבסס את הקביעה שהמפעלים הגדולים אשר משקיעים

הטענה השישית: בעלי המפעל עצמם טוענים שאינם יודעים להבחין על פי חוש הריח

מלבד מה שדבריה מעוררים שאלה גדולה על כל דברי המשגיח שאכן יש לשער ההודי ריח בולט, מלבד זאת, אין כאן שום 'מירתת' כלל, שהרי אם המשגיח יראה אצלה שער הודי, היא תוכל לומר כפשוטו שהיא קיבלה את השער מהסוחרים תחת שם של שער אירופאי, והיא לא ידעה להבחין בו.

בעלת מפעל בסין שתחת ההשגחה אמרה לנו בבירור, שהיא עצמה לא יודעת בכלל מה הריח של השער ההודי ורק ה'רבאי' יודע... וזאת אע"פ שהיא מתעסקת עם שער הודי עבור הגויים שאינם תחת ההכשר, והיא המשיכה להתנצל שהאף שלה לא רגיש כמו האף של ה'רבאי'... (ההקלטה מהשיחה המלאה שבה חשפה בעלת המפעל סודות רבים על דרכי ההשגחה המפוקפקים נמצאת תח"י), וא"כ

הטענה השביעית: היות שהבדיקה היא עניין של תחושה, הם לא מירתת מנייה

שער הודי, או גם יוכלו לטעון להפך, שהם טעו בהבחנה בין השערות ובטעות הכניסו שער הודי, ולא יוכל להוריד להם ההשגחה עבור זה, ולא מירתת ממנו כלל.

וגם באופן כללי, היות שהבדיקה על פי הריח הוא עניין של תחושה ואינו דבר המוכרח, א"כ הם לא מירתת כלל, שהרי לעולם הגויים יוכלו לענות לו שהוא טועה בכח המישוש והריח ואין זה

הטענה השמינית: השער נפתח במשך תהליך הייבוש - כך שגם לדברי המשגיח אפשר לנטרל את הריח

הסוחרים כי חלק מתהליך הסרת הריח הוא הוזת הגומיה הסוגרת של הקוקו ממקום למקום, כך שבמהלך כל השטיפות, נמצא שהשער נשטף כשהוא פתוח לאורך כל כל השער.

שמענו מהמשגיח שכאשר השער נפתח ללא גומיה, אז הריח פג מאיליו. [ולדבריו זהו הטעם שבפיאה מוגמרת אין ריח - היות שהשער פתוח], והנה מבירור שערכנו אצל סוחרים הבקיאים בתהליכי שטיפת שער והסרת ריחות מהשערות, אמרו לנו

הטענה התשיעית: קלות דעת לסמוך על בדיקה שלא הוכחה מעולם על פי מומחים - ומנוגדת לדעת עשרות סוחרים

הראש לצואר של אחד מהכבשים ונמצא החתיכה דומה ומכוונת יפה יש לסמוך על זה להתיר האחרות ובלבד שיהיה מתוך בדבר ויכנוף כל הבקיאים שלא יבוא לידי טעות חס ושלום", ואיך הקילו ראש כאן להכריע מדעת מומחה אחד על סמך פיו, בלא שיכנוף את כל הבקיאים הסוחרים שיסכימו על ידו.

ויתרה מזו מצאנו על חכם אחד מזמן הב"ח, שקיבל את חכמתו מפי החכמים איך לזהות על ראש בהמה מה מקורה - ואם היא שייכת לבהמת טריפה, וכתב על זה הט"ז יו"ד ק"ט ס"ק ט"ו וז"ל "ומו"ח ז"ל כתב וז"ל וקבלתי מחכם אחד שקיבל מפי חכמים אם נמצא מים בראש כבש א' דמיטרפא ביה ולא נודע מאיזה כבש הוא יש לבדוק בחוט השדרה של הכבשים וכל כבש שנמצא בו מים במוח שבראש, יהיה מים בחוט הנמשך מהמוח לשדרה,

מתוך עשרות סוחרים הוותיקים בתחום ששאלנו, כמעט כולם אמרו שהם אינם מבחינים בריח, ורק המשגיח יודע להריח, וא"כ איך נקבל את דברי המשגיח הטוען על עצמו שהוא 'מבין' על פי ריח בלא לחקור אחר דבריו, והרי מעולם לא נבדק בפני בי"ד ולא בפני מומחים האם הוא טועה בתוצאות או לא, ומה עוד שהוא החל לשמש כמשגיח טרם שהיה לו כל ניסיון - [וכפי שהודה בשיחה עמנו ברגע של גילוי לב, שעשה טעות גדולה בכך שהכשיר בהתחלה ללא שום ידע וניסיון], וא"כ איך יסמכו כל בית ישראל על בדיקה של מי שמעולם לא הוכיח רמת מומחיותו, ובפרט בשעה שהוא עצמו מודה שהכשיל רבבות מעם ישראל בבדיקה שאין בה ממש בתחילת הקמת ההכשר.

ויעויין ב"חכמת אדם" (כלל טו אות יא) שכתב וז"ל "וכן אם מקיף

מקור ראש הבהמה כיון שחכמתו איננה מפורשת בש"ס ובפוסקים, א"כ איך נוכל לקבוע ולהכריע על פי חכמה שלא נמצאת בתלמוד מהו מקור השער.

ותולין שהראש הוא מאותו כבש להתיר האחרות עכ"ל. ולעד"נ שאין בדבר זה כדאי להתיר עליו ספק טריפות כיון שלא נמצא בתלמוד ובפוסקים", עכ"ל, ועתה אם זה שהב"ח מעיד עליו שהוא חכם וקיבל חכמתו מהחכמים לא נסמוך עליו להכריע ולקבוע מהו

הטענה העשירית: הוכחות ברורות על אפסיות בדיקת הריח

שאינו תחת ההכשר, והמשגיח פסל את השערות שתחת ההכשר עפ"י חוש הריח, ומאיך הכשיר עפ"י חוש הריח את השער שאינו תחת ההכשר, (ההקלטה מעדות הסוחר הבוחן נמצאת תח"י), הא לך ליצנותא ד'עבודה זרה' במיטבה!

והנה בעלי ההכשר טוענים שה'משגיח' ידוע כמומחה גדול, אולם במבחן שערכו לאחרונה למשגיח בלא ידיעתו, נתפס המשגיח על חם. היה זה כאשר סוחר אחד שאינו תחת ההכשר הגיש לפני המשגיח שני חבילות של שער, האחד שתחת ההכשר והשני

הטענה האחת עשרה: שער מעובד במפעלים בסין

ואכן בהקלטות של המשגיח שומעים אנו איך המשגיח משתמש בנוסח מתוחכם, באומרו "אנחנו דורשים מהמפעלים לראות את זה כגולמי", והרי שאינו טוען שהשער חייב להישאר גולמי אלא שהדרישה היא לראות אותו בשלב הגולמי, אך כמובן דבריו הבל הבלים, שהרי הוא לא יכול לדרוש לראות את השער בשלב הגולמי, כאשר הוא מגיע במצב הטוב ביותר פעם בשלושה חודשים.

המשגיח עצמו מודה שבשער מעובד אינו יכול לבדוק כלום היות שהעיבוד מנטרל לגמרי את הריח, ולדבריו כל ההכשר מושתת על כך שספקי השער מורשים להביא רק שער בלתי מעובד אשר ניתן לזהות עליו [לפי דבריו] אם הוא מהודו או לא, אולם מבירור שערכנו במפעלים בסין, הם אמרו לנו שהם משתמשים בשער מעובד גם ליהודים שתחת ההכשר.

הטענה השתים עשרה: שיטות רבות בלתי אחראיות לקבוע על השער כי איננו מעובד

על השער אם הוא מעובד או לא מעובד. פיאנית סתם לא יודעת להבחין בזה, רק מומחה גדול יודע להבחין. התפקיד של מוכרי השער בעולם לתת שער שאנשים ירצו לקנות אותו, ובשביל זה הם משחקים בשער ככל יכולתם בשביל שאנשים יקנו את השער".

כבר הקדמנו לעיל שכל ההכשר מבוסס על הנחה מוקדמת שהשער איננו מעובד, [שכן המשגיח מודה שאינו יכול להבחין בשער מעובד - היות שהעיבוד מנטרל את הריח], והנה מבדיקת מעבדה שערכנו - וכן גם משיחות טלפון שערכנו עם מומחי שער ועם כימאים מומחים בתחום, הוברר לנו שהרבה מהשער הנמכר בשוק כ'לא מעובד' הוא באמת מעובד אלא שהרבה פיאניות אינם יודעות להבחין היטב בתחום זה, שכן החילוק בין שער מעובד ללא מעובד הוא הרבה פעמים חילוק דק, וזהו 'חכמה' ומלאכה גדולה להכיר על השער אם הוא מעובד או לא, ובשיחות טלפון מורחבות שערכנו בין הרבה פיאניות המצויות בשוק, הוברר לנו שישנם פיאניות שקובעות על השער שהוא לא מעובד על פי טביעות עינא שלהם או על פי 'הרגש' או על פי החלטות מסוימות שקבעו לעצמם שלא הוכחו מעולם ע"י בחינת בעלי המקצוע בתחום.

והנה הדבר פשוט שא"כ נפל כל יסוד ההכשר, שהרי הפיאניות עצמם אינם יודעות להבחין על השער אם הוא מעובד או לא, ואף המשגיח בבדיקתו אינו בודק כל סחורה שמגיעה אלא בודק אחת לכמה חודשים, וגם מתוך הסחורה שמגיעה הוא בודק בדיקה מדגמית באחוז קטן מאוד וכמו שיבואר עוד לקמן, וא"כ נפל היסוד וממילא נפל כל הבניין.

וכן אף הצהיר המשגיח בהודעה לציבור שכתב לאחרונה, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 10) בזה הלשון: "גם טובי יצרני הפיאנות שבטוחים שיודעים לזהות שער האם הוא מקורי וטבעי, והאם השער עבר עיבוד והוא צבוע טועים בזה", ע"כ, ובשיחת טלפון הרחיב בזה המשגיח בזה הלשון: "גם כאשר השער עדיין בשלב הראשוני שלו בתור קוקו טבעי, צריכים מומחיות גדולה להבחין

ולהשלמת הדברים העתקנו כאן חלק מהתחקיר שערכנו במשאל טלפוני בין הפיאניות, בהם הוברר כמה שיטות בדיקה שהובררו שהם לא נכונות בעליל, מלבד כל מיני 'הרגשים' של פיאניות המנותקים מהמציאות שלא העלינו אותם על הכתב:

פיאנית אחת סיפרה לפי תומה כי היא בודקת במישוש אם יש קשקשת על השער, [והיינו שמעבירה את היד על השער מלמטה למעלה, ואם היד עוברת בצורה חלקה ללא להיתקל בפגימות, זהו

כלל. [ואמנם אם אין קשקשת זהו בדור"כ הוכחה שהשער מעובד (ויכול להיות גם שהקשקשת ירדה עוד בעודה על הראש מחמת מיני שמפו חזקים), אבל מאידך אם יש קשקשת אין מזה הוכחה שהשער לא מעובד], והבדיקה השניה עפ"י הקשקשת - אם היא סגורה או פתוחה גם היא אינה ראייה, כי המציאו כבר חומר מיוחד הנקרא "החלקה יפנית" הסוגרת את הקשקשת לשער שמגיע עם קשקשת פתוחה, וגם הבדיקה עפ"י ריח אינו ראייה כי ישנם חומרים לנטרול ריחות, וגם הבדיקה עפ"י אורך איננה הוכחה גמורה כי לפעמים גם שער מעובד מגיע באורכים שונים או גם להפך שער לא מעובד יכול להגיע שווה באורכו, וכמו כן ישנם שיטות עיבוד או השבחה העמידות בפני שטיפות.

ונמצא שבפועל אין ספק שהרבה מהשער הנקרא לא מעובד, הוא בעצם מעובד ועבר טיפולים שונים אלא שאין הדבר ניכר להרבה מההפיאניות עצמן. וכן שמענו גם ממומחית גדולה וותיקה וידועת שם בתחום עיבוד השער - שרוב הפיאניות אינם יודעות להבחין נכונה על השער אם הוא מעובד.

סימן שאין קשקשת על השער], ואם אין קשקשת על השער זהו סימן שהשער מעובד, - מאחר שהעיבוד משיר את הקשקשת, ואחרת אמרה שגם בשער מעובד יש קשקשת אבל הקשקשת פתוחה, ולכן אם הקשקשת סגורה זהו הוכחה גמורה שהשער לא מעובד, [והדרך לבדוק אם הקשקשת פתוחה או סגורה זהו על ידי הברק של השער, שכן כאשר הקשקשת פתוחה מתקבלים ברק של קווי אורך לאורך הפאה, ואילו כאשר הקשקשת סגורה יש ברק אחיד], ואחרת אמרה שהיא מסתייעת בחוש הריח, כי בדרך כלל למעובד יש ריח מסוים משלו, והאחרת אמרה שכאשר האורך בלתי אחיד, זה בוודאי לא מעובד, כי כשהוא מעובד הוא תמיד יוצא שער אחיד, ועוד אחרת אמרה שבודקת על ידי חפיפה כי אם השער אינו משתנה לאחר חפיפה בהכרח שהוא לא עבר טיפולים, ע"כ.

והנה מבירור שערכנו אצל גדולי המומחים ובעלי ניסיון וותיקים בתחום הכימיה ועיבוד שער, נאמר לנו בבירור שכיום ישנם הרבה סוגי עיבוד, ורוב סוגי העיבוד הנעשים כיום אינם משירים את הקשקשת כלל, כך שהבדיקה אם קיים קשקשת איננה מוכיחה

הטענה השלש עשרה: כל השער עובר עיבודים מסויימים

ואחד מגדולי הסוחרים הקונה את שערותיו מגוזזי השער בברזיל, טען בפנינו כי ידוע לו שכבר בשלב הראשון - כאשר השער נמצא בידי גוזזי השער בברזיל, הם מעבירים את השער 'עיבוד קל' טרם מכירתו - בכדי לייפותו.

ואחד מגדולי המומחים בתחום אמר לנו: "היכן יש לך שער כזה יפה כמו השער של הפיאנות? תראה לנו ילדה אחת עם כזה שער, אין זה אלא על ידי שיטות טיפול שונות שהשער עובר", ובדומה לזה אמר לנו אחד הסוחרים "מדוע כל השערות של הפאה דומים אחת לשניה ומשתלבים יחד, הרי הם באים מכמה קוקאים שונים, אין זה אלא על ידי החלקות והשבחות שונים", וסוחר אחד הגדיר לנו שבעצם מחמת החומרים הנ"ל וחומרים נוספים, הרי בעצם כל השער של הפיאנות הוא מעובד ברמה מסוימת, וא"כ נפל בבירא כל ההכשר שהרי כדי להבחין על פי חוש ריח או מישוש, אנו צריכים קודם להגיע למסקנא שהשער איננו מעובד, וזה אינו וכמו שנתבאר.

בנוסף, נתברר לנו בבירור גמור ע"י בדיקות מעבדה, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 2 א), וכן שמענו במהלך הבירור מסוחרים רבים, שגם השער הנקרא בשפת הסוחרים בתואר 'שער גולמי - לא מעובד', עובר טיפולים של דרגות קלות של עיבוד או השבחה, שכן כדי להביא את השער לתוצאות שלו עם כל הדרישות של הפיאניות, ומאידך גם לא לפגוע בקשקשת והציפוי של השער, מעבירים את השער תהליך השבחה המוגדר כ'עיבוד קל' בשיטות הידועות לסוחרים באופן שאינו פוגע בקשקשת והשער עדיין מוגדר כבלתי מעובד, אבל התוצאה שהם מביאים זה לשנות את השער - ולשפרו בכמה מיני שיפור¹⁷.

¹⁷ השיטות הללו הם רבות מאוד, וחלקם הם סודות מקצוע, ונכתוב כאן מספר שיטות:

הורדת נפח השיער ע"י השרייה בחומרים שונים נפט וכדו', החלקה יפנית שסוגרת את הקשקשת, החלקה אורגנית, החלקה כימית, בחלק מהתהליכים הנ"ל מורחים על השער "קרטיין" או "פורמולין" שמשמר את חיי השער, וכן יש תהליכים של תלתול השיער חלקו או כולו, יבוש השיער בשביל אנשים שאוהבים שיער קשה, השרייה בחומרים שונים שעושים לשיער מראה טוב, ובברזיל ישנם כאלו שמסלסלים את השער סביב מקל ועוטפים אותו בעטיפה מסוימת ומכניסים אותו לתנור בטמפרטורה מסוימת ועי"ז הוא נהיה גלי ומקבל צורת סלסול.

הטענה הארבע עשרה: אין דרך לפקח על הסוחרים שלא יקנו שער מעובד

בתשובה מוזרה כי הבדיקה נעשית על ידי חשבוניות, והיינו שהסוחר שתחת ההכשר חייב להגיש חשבונות מהיכן הוא קונה כל שער, וכאשר יוכח על ידי החשבונות שמקור השער הוא ממפעל כשר אשר המשגיח נכנס ויוצא בו אז יוכשרו שירותיו. [עניין זה לסמוך על חשבונות להתיר איסור דאורייתא, הוא מפוקפק מאוד, שהרי הזיוף מצוי בזה, ואכמ"ל].

אולם מבירור שערכנו אצל ספקי השער שתחת ההכשר, הוברר לנו בבירור כי מעולם הם לא נדרשו להציג חשבונות! והוסיפו לנו שמבחינה טכנית לא שייך בדיקה עפ"י חשבונות, כי רוב השוק של קניית השער בחו"ל הוא ב'שחור' - ללא שום קבלות מהסוחרים הגויים המקומיים, [ועי' לקמן בשער ג' - שם הובאו תמלולי שיחות עם הסוחרים בעניין זה].

אע"פ שלטענת המשגיח הוא אוסר על סוחר השער לקנות שער מעובד, [היות שהוא לא יכול לזהות כלום על שער מעובד], מ"מ לדבריו הוא מאשר לסוחר השער להחזיק ברשותם שער שהם עצמם מעבדים. וא"כ שוב אין דרך לוודא כלום על מקור השער, שהרי לא ניכר על השערות מי מעבד אותם, ונמצא שהסוחרים שתחת ההכשר יכולים לקנות שער הודי שער הודי לא מעובד, ולעבד אותו מיד, [זה תהליך שלוקח 5 דק' או רבע שעה ולא יותר, ולא מירתת לקנותו מאחר שבדעתו מראש היה לעבדו לאלתר], או גם לקנות שער הודי מעובד ולטעון שזהו אירופאי ועבר עיבוד על ידם.

וכשהצגנו טענה זו בפני ראשי מערכת הכשרות, התחמקו

הטענה החמש עשרה: אין מקום לתת הכשר לפאניות הקונות פאות מוכנות

הגונה כ"כ, מ"מ הוא סומך על זה, ודבריו מוכחים מהמציאות - ומדברי כל הסוחרים.

וכאשר אנחנו שאלנו את הסוחרים את השאלה הנ"ל, השיבו תשובה אחרת לחלוטין, ואמרו שהמשגיח סומך עליהם שלא יעשו עוולה, [ואמרו להדיא דלא מירתתי מהמשגיח כי יודעים שלא יוכל לעשות כלום ולא יוכל לתופסם], ויעוי' לקמן - בשער הסמוך מה שנכתוב בס"ד בעניין זה שהמשגיח סומך בעיקר בכל ה'הכשר' על סמך נאמנות לסוחרים, ועיי"ש מה שנתבאר אם עפ"י הלכה יש מקום להעניק כשרות על סמך 'נאמנות' לסוחרים.

בנוסף, המשגיח טען בפנינו שגם על פאה מוגמרת אין אפשרות לזהות על פי הריח מהו מקור השערות, היות שהשער כבר נפתח וריחו פג במשך הזמן. וא"כ יש לתמוה על סמך מה ניתנת כשרות לפאניות שקונות פיאות מוגמרות ישר מהמפעלים, והרי אין אפשרות של בדיקה על פי ריח ומישוש, והפיאנית יכולה לקנות ממקומות נוספים, ולעולם לא נוכל לדעת מה הוא מקור פיאותיה, שהרי פיאות מוגמרות בוודאי אי אפשר לזהות על פי הריח והמישוש.

וכששאלנו את המשגיח שאלה זו החליף גירסתו קצת, והשיב לנו שלאחר זמן שהוא יכול לבדוק את השער גם לאחר שהוא מעובד וגם לאחר שהוא נעשה פאה, והוסיף שאע"פ שאין זו בדיקה

שער

שני

תחקיר מקיף על התנהלות ההכשר
ועל מידת ה'פיקוח' הנעשית במפעלים

טענה הראשונה: בירור על אופן ההשגחה הדליל והמפוקפק במפעלים בסין

הקדמה

המפעלים בסין שמקבלים השגחה, מייצרים פיאות משער של הלקוחות שנשלח למפעל לשם ייצור, או לחילופין משערות של בעלי המפעל. ובנוסף ישנם גם מפעלים בסין שמייצרים את החלק בפאה הנקראת 'סקין' - שזהו עבודת יד בחלק הקדמי של הפאה הנעשית בסין ובקוריאה. (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 26).

החשש המציאותי

והנה הדבר פשוט שכיון שהעובדים במפעל הם גויים ואין להם שום נאמנות, הרי באנו בזה לכלל ההלכה הפסוקה בשו"ע יו"ד קט"ו - קי"ח, שחפץ של יהודי הנמצא תחת יד הגוי, צריך בו לעיכובא "יוצא ונכנס" - כדי שהגוי יפחד מהיהודי ולא יחליף החפץ בדבר האסור, ויתרה מזו מבואר בשו"ע (קי"ט א') דאפילו ישראל חשוד אי אפשר לסמוך עליו, וק"ו גויים אשר פיהם דיבר שוא והם חשודים על הגזילה, וק"ו בנידון דידן שהשער ההודי זול מאוד ביחס לשער האירופאי, והוא גם יותר איכותי מהשער ה'סיני', (ועי' בנספחים שבסוף הקונטרס שייחדנו מאמר בפנ"ע אודות השער הסיני ואכ"מ), ומה גם שהשער ההודי מצוי מאוד בכל מקום, שבוודאי צריך בזה השגחה מעולה כדת וכדין לוודא שהגויים במפעלים אינם מערבים או מחליפים בשער הודי.

גירסת נותן הכשרות על המפעלים

והנה המשגיח טוען (במספר הזדמנויות, ודבריו מוקלטים תח"י) שהוא מגיע למפעלים אחת לכמה חודשים, לפעמים בהפתעה ולפעמים לא. ובשיחה עם רבנים מאמריקה הוסיף המשגיח כי הוא מגיע כשלוש פעמים בשנה בהפתעה, ולדבריו יש לו יכולת לזהות את השער ההודי עפ"י ריח ומישוש המאפיין את השער ההודי, ולכן בעלי המפעלים מפחדים במשך כל השנה לערב שער הודי, כדי שבשעת הביקור שהוא יערוך אצלם, הם לא ייתפסו על שער הודי ואז יורידו להם את ההכשר.

ובמסמך תגובה רשמי של המשגיח נותן הכשרות, הוסיף בזה דברים בזה הלשון: אנחנו נוסעים מספר פעמים בשנה לכל מדינה שמביאים משם שיער, זה כולל את סין במספר אזורים, בורמה, ווייטנאם, קמבודיה, אירופה במספר מדינות, ארגנטינה, ברזיל, פרגוואי, מדינות הקווקז וכו'. (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 5).

מסקנת הדברים לפי גירסתו, שהוא מבקר במפעל כמה פעמים בשנה, ועל סמך ביקורים נדירים אלו הוא מכשיר את השער הנעשה במפעלים במשך כל השנה.

כמות הביקורים במפעל שנעשית בפועל בשנה

לעומת זאת, מפעל מסוים בסין שתחת ההשגחה אמר לנו, שהמשגיח כבר לא מגיע כמה שנים, מפעל נוסף אמר שהוא מגיע פעם או פעמיים בשנה, ועוד שתי מפעלים אמרו שהוא מגיע אחת לשלושה חודשים, וגם אז הוא בדרך כלל מודיע קודם שהוא מגיע. [המפעלים הוציאו את ה'מידע' כשהצגנו עצמינו כסוחרים, ואכמ"ל].

אחד המפעלים בסין אמר לנו שלפי המידע שהוא מקבל מהמפעלים האחרים המשגיח מגיע פעם בשלושה חודשים לביקורים במפעלים, אבל במפעל שלהם הוא לא נכנס בכל פעם שהוא מגיע לסין. [המפעלים מודיעים אחד לשני כשהמשגיח מגיע לביקור במפעל אחד, וכפי שיבואר לקמן].

הדרישה ההלכתית

והנה עפ"י הלכה אין צורך לדון אם המשגיח מגיע פעם בשנה או כמה פעמים בשנה או אחת לשלושה חודשים, כי עפ"י הלכה צריך להיות "יוצא ונכנס" וזהו כפשוטו, [וכמו שיבואר בסמוך], וכל זמן שאינו יוצא ונכנס כפשוטו ממש - ערב ובוקר וצהרים בהפתעות שונות, אין כאן יוצא ונכנס, שהרי מיד לאחר שיצא מהמפעל, כבר יודעים בעלי המפעל שהיום לא יגיע בשנית וגם למחר לא יגיע - ויש להם שקט של כמה חודשים, והדברים מפורשים בביאור הגר"א סי' קי"ח שאפילו אם הוא מודיע לגוי שבחנותו שהוא יוצא לביהכ"נ להתפלל, לא חשיב 'יוצא ונכנס', וכ"ש הכא שיוצא לכמה חודשים, והדבר פשוט בכל הפוסקים דיוצא ונכנס היינו כשמו - שבמשך כל העת הוא יוצא ונכנס, ולא כשמגיע לשם פעם בכמה ימים ולא פעם בכמה שבועות, וכ"ש לא פעם בחודשיים או פעם בחצי שנה שאין זה אלא חוכא ואיטלולא מכל הפיקוח.

והאמת היא שלא הוצרכנו להביא לזה ראיות נוספות, כי הדברים פשוטים ומבוארים בפוסקים ומבוארים גם מצד הסברא, אך כדי לסתום פיות המתעקשים הבאנו בזה פסקו של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל (הובא בספר הליכות שדה במאמרו של הגר"י אפרתי, ובעוד מקורות) לגבי חליבת עכו"ם, שהתיר ביוצא ונכנס פעם בשבוע - אבל רק בצירוף שני צירופים, חדא, דהוי רפת של

פירצה קוראת לגנב

ובאמת הדבר פשוט ומוכרע מתוכו שאין כאן השגחה כלל, כי תהליך ייצור הפאה במפעל הוא כשבועיים, וא"כ בעלי המפעל יודעים מיד לאחר יציאתו של המשגיח מהמפעל, שבכל מהלך ייצור הפאה בליין הנוכחי, וכן בכל הייצורים הקרובים אין חשש שהמשגיח יבוא, וא"כ יכולים הם בנקל לערב שער הודי כרצונם ללא שום פחד וחשש.

וביותר, שגם לו יצוייר שהתהליך של יצירת פאה היה לוקח שנה שלמה, מ"מ הרי מהרגע שהשער עובר תהליך עיבוד כבר אין המשגיח יכול לזהות, וא"כ מיד לאחר יציאת המשגיח - אין להם מניעה מלעבד את השער ולערב בו שער הודי, בידעם שעד ביקורו הבא של המשגיח הוא כבר לא יוכל לזהות כלום מאחר שהשער כבר יעבור תהליך עיבוד.

והחשש בניד"ד קרוב ביותר - משום שהמפעלים עצמם שתחת הכשרות מחזיקים שער הודי עבור שאר הלקוחות שאינם תחת הכשר, [וכמו שיבואר לקמן], וא"כ מאחר שיש תחת ידם שער הודי בהישג יד, בוודאי צריכים יוצא ונכנס בכל רגע, שהלא פעולת העירוב של שער הודי הוא לא יותר מרגע אחד, ומאחר שיש להם צורך למען הנאת מסחר להכניס שער הודי, הם בוודאי עושים כן.

ודע שרוב השער ההודי מגיע לסין - וכפי הנתונים המופיעים באתרי האו"ם והאטלס, (ועי' בזה בארוכה בספר שיצא לאור לאחרונה "הישכם אוהבים את ה"), ולקמן בסוף שער שני ייחדנו מאמר שלם אודות כמויות שער ההודי המסתובב בסין ביחס לשער הסיני, עיי"ש, ואין ספק שחייבים שם השגחה צמודה כפשוטו.

ישראל ולא ברפת של גוי, ורק משום שבלא"ה אין כאן חשש שמא יערב - משום הפיקוח ממשלתי, אבל במפעל של גויים דבעינן ממש יוצא ונכנס וכן באופן שאין פיקוח ממשלתי, לא התיר מרן הגרי"ש ב'יוצא ונכנס' של פעם בשבוע, וכ"ש לא פעם בכמה חודשים.

ושוב מצאנו גם בכתבי הרב המכשיר האחראי על המשגיח, אשר כתב בקונטרס "מבית לוי", ש"אפשר שאין לסמוך על יוצא ונכנס פעם בכמה חודשים בהכשר על פיאות", עיי"ש, [ואם כי הרב המתיר נסתפק בזה, אבל מרן הגרי"ש א"צ"ל וכל הפוסקים פשיטא להו דלא מהני, וגם לשיטתו של הרב המתיר דהוי ספיקא, מ"מ אינו מובן היאך התיר איסור דאורייתא מספיקא], עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 6 א, ומהה מאוד גדלה התימה שבכשרות הנעשית תחת פיקוחו מכשירים באופן זה של פעם בכמה חודשים.

והאמת שאין צורך להאריך בכל זה, אלא כל בר דעת יחשוב לעצמו אם גם במפעלים הגדולים כאוסם וכיוצ"ב היה מישהו נותן הכשר כשהמשגיח בא לעיתים רחוקות - כמה פעמים בשנה, והדבר ברור כשמש שבכשרות על בשר לא היו מעיזים לתת כשרות כזאת באופן זה, וכאן הרי מדובר על איסור הנאה מתקרובת עבודה זרה שהוא חמור יותר ממאכלות אסורות, ולדעת כמה פוסקים הוא בייהרג ואל יעבור! והחשש חמור ביותר היות שבעלי המפעלים מחזיקים ברשותם גם שער הודי המצוי מאוד בכל רחבי העולם, ויש להם ריווח עצום בהחלפת שער מחמת הפרשי המחירים העצומים בין השער ההודי לשאר השערות, ובפרט שהשער הסיני גרוע ביותר ויש להם ריווח עצום בהכנסת שער הודי, וידוע שכל השוק מושתת על רמאויות, וכמו שיבואר להלן בהמשך הדברים.

הטענה השניה: מעיקר הדין לא מועיל 'יוצא ונכנס' בנידון דידן אלא צריך גוי עושה וישראל רואהו

ב] ושוב מצאנו בקונטרס "תל תלפיות" אשר יצא לאור על ידי בעלי ההכשר, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 6 ב), שם מעידים בעלי ההכשר על הוראת מרן פוסק הדור הגרי"ש א"צ"ל להעמיד את ההכשר באופן שהפיקוח יהיה צמוד ולא רק באופן של 'יוצא ונכנס', ולמרבה החרפה הוראה זו לא קוימה מעולם! וכדי ביזיון וקצף.

ג] ועוד נראה דלפי המבואר ברשב"א (תורת הבית הארוך בית ה שער ד דף נז עמוד ב) דבאופן שהיהודי מתגורר בעיר אחרת מהגוי, הרי שבעצם הדבר שהיהודי יוצא מהבית שהוא משגיח בו,

והנה עד כאן הוכחנו באופן ברור שאין כאן 'יוצא ונכנס', אמנם דע שמעיון בדברי הפוסקים נלמד, שבנידון דידן לא מועיל אפילו 'יוצא ונכנס', אלא צריך פיקוח צמוד כפשוטו וכמו שיבואר כמה טעמים בזה, [וכפי שאכן פסק מרן הגרי"ש א"צ"ל, וכמו שיבואר].

א] לפי המבואר בשו"ע (יו"ד קכ"ט ב') דבאופן שישנם כמה גויים, לא מהני יוצא ונכנס כיון דחיישינן שהאחד יודיע לרעהו על ביאתו של היהודי, א"כ גם כאן אפילו לו יצוייר שהיה יוצא ונכנס כדת וכדין בכל היום כולו לא היה מועיל כי ישנם כמה מאות גויים במפעלים.

[וכפי שאכן בעלי המפעלים בסין מצהירים בפה מלא - בהקלטות המלאות הנמצאות תח"י, ואשר חלקם הובאו לקמן בשער התמלולים], ולא מהני בזה יוצא ונכנס כלל.

כבר חשיב כאילו מודיעו שהוא הולך לביתו ולעירו, א"כ הכא נמי לא מהני יוצא ונכנס באופן זה, כיון שהמשגיח המתגורר בארץ ישראל חשיב כמודיע לבעלי המפעלים המתגוררים בסין, שמיד לאחר צאתו מהמפעל הוא לא יבקר במפעלים עוד בזמן הקרוב,

הטענה השלישית: הביקורים במפעלים מתוכננים מראש וכמעט אין 'ביקורי פתע'

יודעים על הביקור קודם, וכפי שכבר כתבנו קודם גם במקרים הבודדים שהמשגיח מתכוון להפתיע את המפעלים, הוא לא מפתיע אותם בכלל כי כל המפעלים בסין מודיעים אחד לשני כאשר המשגיח מופיע במפעל אחד.

ואך פתי יאמין שבעלי המפעל בסין שומרים נאמנות למשגיח במשך כל השנה ואינם מכניסים שער הודי כאשר יש להם צורך וריווח ממון בכך, ובוודאי אין ספק שאם לפי חשבונות מסחריהם יהיה להם צורך להכניס שער הודי, הם יעשו זאת ללא חשש, וכמבואר בשו"ע (יו"ד קיד, ד), שכל שיש לנכרי רוח אילו יערב דבר איסור בסחורתו - ללא שיפגום הסחורה, חיישינן.

ולמרבה החרפה ראשי בעלי הכשרות השיבו לנו בתמימות, ש"בעלי המפעלים המקבלים את ההכשר, חתומים על חוזה שאסור להם לייצר מוצרי שיער משיער הודי, והם מפחדים לעבור על התקנון כדי שלא יורידו להם את ההכשר", וכדי ביזיון וקצף שסומכים על 'חוזה' שאין לו שום משמעות, בשעה שהמשגיח מגיע לבקר כמה פעמים בשנה, וגם בשעת ביקורו הם לועגים עליו בידעם שאי אפשר לזהות על פי הריח וכמוש"נ לעיל.

המשגיח עצמו מספר שהרבה ביקורים שלו במפעלים בסין הם בתיאום מראש עם בעלי המפעלים, והדבר ברור שהבדיקות הללו הנעשים בתיאום מראש אינם נחשבות בגדר יוצא ונכנס מאחר שהם יודעים מראש מביקורו.

ואנו שאלנו את המשגיח איזה ערך יש לביקורים שלו בסין כשהמפעלים יודעים קודם מביקורו, והוא השיב שמדובר בכמויות אדירות של שקים על גבי שקים, ואין להם אפשרות להחביא הכל מהרגע שהוא מודיע עד הרגע שהוא מגיע.... ואשרי המאמין שאין להם מיכשור מתקדם לנייד את הסחורה שתחת הכשרות בתוך המפעלים ממקום למקום בתוך כמה שעות.

[וגם אם נקבל את דברי ליצנותו של המשגיח שמדובר כאן בכמויות אדירות של שער שאי אפשר להוזיזם... מ"מ עדיין יכול אחד הלקוחות להזמין ייצור של שער הודי רק בעבורו בכמות מועטת שמתאימה עבורו, ויתאם עם בעלי המפעל שלפני שהמשגיח יגיע הם יחביאו עבורו את הכמות המועטת של השער ההודי שלו, ויצילו למשגיח סחורה חלופית על שמו].

ודע שמבירור שערכנו עם המפעלים בסין, התברר **שתמיד** הם

הטענה הרביעית: המפעלים מצהירים שהם בוחרים איזה שער להראות למשגיח ואינם חוששים כלל מהמשגיח

מהמשגיח לבדוק את השער, כאשר ביקשנו שתחביא את השער לפני ביקור המשגיח, הם השיבו לנו **שהם יכולים בנקל להחביא את השער מהמשגיח, כי המשגיח מודיע להם לפני הביקור!**

וא"כ אתה הראת לדעת איזה 'מירתת' יש כאן, ומי מפחד כאן? בעלי המפעלים שבעצמם בוחרים איזה שער להראות למשגיח? אין זה אלא ליצנות.

בניסיון שערכנו עם בעלי המפעל שתחת הכשרות, הצגנו עצמינו כסוחרים וביקשנו מהם להכניס שער הודי שלנו למפעלים למחלקת הכשרות, **והם הסכימו בחפץ לב** ואמרו שהיות שיש להם לקוחות גויים שמשתמשים בשער הודי, אין המשגיח בודק את כל השערות, אלא הם מראים לו מה לבדוק והוא בודק לפי בקשותיהם, ולכן נוכל להכניס שער הודי - והם לא יבקשו

הטענה החמישית: המפעלים שתחת ההכשר מחזיקים גם שער לא כשר

ליהודים, אך גם שם אין זה מיוחד רק לפיאאות שתחת הכשרות, אלא לכל הסוחרים היהודים, [כי בשביל כמות מועטה יחסית של הספקים שקונים מהמפעל בכשרות הרב המשגיח, הם לא ייחדו מקום שלם במפעל], וא"כ לא הועילו חכמים בתקנתם, שהרי עדיין ישנם שם שערות בלא הכשר מעורבות בתוך המחלקה

לפי גירסת המשגיח, יש למפעלים בסין שתחת הכשרות מחלקה נפרדת ליהודים, מלבד המחלקה של השער ההודי המיוצר עבור תוספות שער או פיאאות לגויים.

ומבירור שערכנו אצל מפעלים וסוחרים עולה, כי אכן יש מפעל אחד שתחת הכשרות ששם יש מחלקה נפרדת לייצור פיאאות

בעלי המפעלים שאין להם מחלקה נפרדת ליהודים, אלא הכל מעורב יחד, ויש שם שער הודי מעורבב עם שאר שעורות, וכל אחד מהסוחרים שתחת ההכשר יכול להשתמש בשער הודי ולשלוח לייצור פיאות במפעלים שתחת ההכשר עצמם!

הכשרה!

ומלבד זאת, הוברר לנו שכל דברי המשגיח הם רק במפעל מסוים גדול שיכול להרשות לעצמו מחלקה נפרדת ליהודים - לרוב גדול, אבל במפעלים אחרים הקטנים יותר שתחת ההכשר, אמרו לנו

הטענה השישית: אין בדיקה בכלים

שער הודי, וכדי ליתן כשרות הגונה הכל חייב להיות סטירלי, ואם בחלב חששו לזה, כ"ש שצריך לחשוש לזה בשעורות שנדבקות והרגילות שתמיד נשאר רושם אחריהם בבגדים ובכל מקום, והם ניידים ונופלים ממקום למקום, וכאן אין שום פיקוח על הכלים, וכמובן שהרי המשגיח אינו נמצא במשך תהליך הייצור.

מבואר בשו"ע בסי' קט"ו, א, שצריך לראות קודם את הכלים שלא הוכנס לשם דבר איסור, וזה מעכב בדיעבד, כמבואר שם בט"ז, ש"ך והגר"א. וא"כ צריך גם כאן משגיח שיבדוק כן, שהרי גם בשער יש לחשוש לזה, שכן שעורות הוא דבר שנדבק בכל מקום, ויש לחוש אולי נכנסים שעורות ממסרקים אחרים שמסרקים בהם

הטענה השביעית: אין השגחה על תהליך הייצור כגון השרייה בבריכות וסירוק השער

זרה, וכן גם מסתמא מסרקים אותו שהשתמשו בהם לשער הודי ואז מתערב בו מקצת מהשער ההודי, וצריך לזה השגחה צמודה שהשער מהאגף היהודי לא ייכנס לאגף הכללי כלל וכלל, והמשגיח עצמו סיפר לנו שכל מעשיו במפעלים הוא לבדוק רק את מקור השער על פי הריח, ואינו בודק את כל החומרים ואינו מפקח על כל תהליך הייצור. [וגם אין לו אפשרות לבדוק באיזה מסרקים וכו' סירקו את השער כאשר הוא מגיע אחת לכמה חודשים].

היות שכבר נתבאר שבתוך המפעלים יש גם שער הודי, א"כ מלבד מה שיש לחוש לעירוב שעורות הודיות או החלפת השער לגמרי - וכמבואר בשו"ע יו"ד קט"ו - קי"ח, הנה מלבד זאת צריכים אנו השגחה לכל תהליך הייצור לראות שהכל נעשה בנפרד - השער הכשר בנפרד מהשער ההודי, כי בלא השגחה לא נוכל לדעת שאינם מעבירים את השער או חלקו לטיפולים מסוימים בתוך המפעל הראשי, וכגון להשרותו בתוך בריכה עם חומרים מסוימים שיכולים להשרותו בתוך החומרים בהם היה הושרה שער עבודה

הטענה השמינית: אין דרך לוודא שהפיאות של היהודים מיוצרים מהליין הכשר

נותנים לסוחרים היהודים מתוך ה'ליין' הכשר ואינם מביאים פיאות מה'ליין' הפסול.

מאחר שהמפעל עצמו מייצר פיאות גם משער הודי - יחד עם שאר הפיאות, א"כ המשגיח לעולם לא יוכל לדעת שהמפעלים

הטענה התשיעית: נתינת הכשר על שער של המפעלים בסין ללא שום מידע מהו מקור השער

יכולים גם לקחת שער הודי מסוג זול ולכנות אותו בתואר שער מונגולי, ופשוט שעפ"י הלכה אין שום מקור לסמוך על נאמנות הגויים שנתנו תואר לשער בשם "מונגולי" ועפ"י להתיר את השער, ובפרט שסין היא מקור התעשייה בשער הודי, וא"כ איך ניתן להכשיר שם שער ללא שום ידיעה על מקורו אלא על פי טענת בעלי המפעלים כי זהו "שער מונגולי".

א] לפי גירסת המשגיח, הכשרות ניתנת אך ורק על שער שנקנה ממקורות שתחת הכשרות, ואת השער הזה יש להעביר לייצור לידי המפעלים, אך אין לקנות שער מבעלי המפעלים בסין.

אמנם בשיחות שערכנו עם בעלי מפעל בסין שתחת הכשרות וכן עם לקוחות מהמפעלים שתחת הכשרות, הוברר לנו כי ישנו סוג של שער המכונה 'שער מונגולי' שעפ"י כללי הכשרות מותר לקנות את הסוג הזה מהמפעלים בסין.

ב] וכאן הבן שואל מה נשתנה שער מונגולי משאר שעורות, והרי אין לנו שום דרך לוודא את המקור האמיתי של השער - כי הם

ג] ואם יבוא הטוען לטעון שסוג ה'שער המונגולי' ניכר על פי צורתו או מישושו או ריחו - שדומה הוא לשער הסיני, הנה דע שבאמת זה אינו וכמו שיבואר בסמוך הרחבת דברים בזה מפייהם ומפי כתבם של מומחי השער בעולם, אמנם גם אם היינו מקבלים

ה] אמנם העניין החמור יותר מהכל הוא מה שהוברר לנו כי רוב השער המונגולי או כולו הוא שער הודי, שכן שמענו בכלי ראשון מסוחר אחד מפורסם, (שמו שמור במערכת) שהוא עצמו ראה בהודו איך בעלי המפעלים שם מחליטים לכנות בתואר שער מונגולי את השער ההודי הגרוע שהיה שם!

ושוב הגיעו לידינו הדברים כתובים מבעלי המפעלים בהודו, בתוך התכתבות של אחד המפעלים הגדולים בהודו יחד עם סוחר שביקש מהמפעל ליצור עמו קשרי מסחר במכירת שער או פיאות, (המסמך המלא מופיע במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 7 א). ולפניכם תמצית תוכן ההתכתבות: הלקוח מבקש מהמפעל "אני רוצה לקנות ממכם שער מונגולי", ובעלי המפעל עונים לו בזה הלשון: "בכדי להיות הספקים הבלעדיים והנאמנים שלכם ולבסס מערכת מסחר לאורך שנים, ברצוננו לגלות לפניכם את האמת... אין דבר כזה שיער ברזילאי או כל סוג שיער ממקור אחר, אך בגלל שהלקוחות שלנו מבקשים זאת, אנו משנים את שמות סוגי השיער לפי דרישותיהם", וא"כ הרי לפנינו עדות מושלמת של בעלי מפעל גדול בהודו המעידים כי השער המונגולי הוא בעצם שער הודי שמקבל שם אחר לצורך שיווקי בלבד.. **וסוף דבר הוברר לפנינו שערוריה עצומה שמכשירים שער מונגולי בלא שום בירור המתאים עפ"י כללי ההלכה לבירור מקור השער, ובעוד שהדעת נותנת להפך - שעכ"פ הרבה מהשער המונגולי או כולו הוא שער הודי.**

ו] ולבר מן דין, הלא השער המונגולי הוא בלתי איכותי, ואינו ראוי לפיאות אלא ע"י עיבוד, וא"כ איך אפשר לתת עליו השגחה, והרי על שער מעובד לעולם אי אפשר לתת הכשר מאחר שאי אפשר להכיר עליו מהו מקורו, כי העיבוד מטשטש ומעביר לגמרי את הריח והמישוש, וכמו שכבר נתבאר לעיל בשער הראשון.

את הטענה הזאת מ"מ לא היה בכך כדי להתיר, ראשית - מפני שעדיין יש לחוש שעירבו בו מעט שער הודי בכדי לייפותו, והשני - מפני שהשער הסיני דומה בצורתו לשער של תושבי 'נפאל', ורוב תושבי נפאל הם מאמיני דת הינדו - וגוזזים שערות ילדיהם לעבודה זרה, [כפי שביררנו אצל יהודי תושב נפאל, וכפי המופיע גם ברשומות אשר ניתן למוצאם בחיפוש בכלים הטכנולוגיים דהיום], וא"כ גם אם נקבל את העובדה שהשער המונגולי דומה לשער הסיני, מ"מ השער הסיני עצמו אינו סיבה להתיר מפני שהוא דומה לשער הנפאלי שקיים בו כמויות ענק של שער עבודה זרה.

ד] ועתה נבוא לגופו של עניין לבאר מהותו ועניינו של השער המונגולי, ובזה נפתח פתח לקורא להבין מהו גודל השערוריה העצומה הנפרסת כאן מול עינינו:

דע שבאתר האו"ם מופיע שאין בכלל ייצוא של שער ממונגוליה לרחבי העולם, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 19), וכן שמענו מכמה מומחים וותיקים ומסוחרים המשתמשים בעצמם בשער המונגולי, שה'שער המונגולי' אינו מעיד כלל על מקור המדינה שממש מגיע השער, אלא זהו שם שיווקי גרידא הידוע אצל בעלי המפעלים לכנות כך סוג גרוע של שער, כך שלעולם לא נוכל לדעת מהו מקורו!

ושוב דיברנו על העניין עם המשגיח, והמשגיח לא הכחיש את הדברים, אלא שלדבריו השער המונגולי הוא שער סיני, אולם מאידך, בבירור שערכנו עם המפעלים בסין, הם אמרו לנו שזה לא רק מסין אלא זהו שער גרוע ואינו דווקא מסין, וכן עולה מבדיקה שערכו עבורינו באתרי האינטרנט השונים, שכו"ע מודו שאין זה שער ממדינת מונגוליה, אלא יש אומרים שזהו תשלובת של סיני ומלזי, והשני אומר שזה מסין, **והשלישי טוען שזה מהודו, ועכ"פ התואר "שער מונגולי" אינו מעיד עליו שאינו ממדינת הודו.**

הטענה העשירית: ההשגחה הדלילה אצל ספקי השער ויצרני הפיאות בלא ביקורי פתח

הקדמה

ידי תשאול מדוקדק ובוחן ואכמ"ל).

ביאור הצורך ב'הכשר' אצל ספקי השער ויצרניות הפיאות

כמובן שעפ"י הלכה יש לחשוש שספקי השער יכניסו שער הודי לתוך החנות, וימכרו את השער תחת שם בדוי של שער אירופאי או ברזילאי וכדומה, ולכן צריך השגחה ופיקוח הדוק לבדוק היטב שלא נכנס שער הודי לחנויות הכשרות.

ככל החיזיון דלעיל שנתבאר כלפי המפעלים בסין, הכל חוזר על עצמו כלפי הספקים והיצרנים היהודים שתחת ההכשר, אלא שלצורך בירור הנתונים והמציאות הצגנו את הנתונים בפני עצמם גם כאן, והצגנו אף תמלולי שיחות בקצרה משיחות שערכנו עם ספקים ויצרנים שתחת ההכשר, וכל הרואה יחרד ויבין מיד כי אין כאן שום 'הכשר'. (וידגש כי המידע הגיע אלינו בדרך חכמה ועל

אך בין כך ובין כך, הרי הדבר פשוט שביקור נדיר של 'כמה פעמים בשנה' או 'פעם בחודש או חודשיים', אינו מוגדר כ'יוצא ונכנס', ואין כאן השגחה כלל. [ועי' בזה בהרחבה לעיל ב"טענה הראשונה" - על הפיקוח במפעלים בסין].

המשגיח מודה שישנם מקומות בודדים שבדק פעם או פעמיים בשנה

ודע שאע"פ שהמשגיח טוען כיום שבאופן כללי הוא בודק פעם בחודש או חודשיים, מ"מ בשיחה פרטית שערכנו עם המשגיח לאחרונה, הוא הודה לנו ברגע של גילוי לב שבכמה בתי עסק לייצור פיאות הוא היה מגיע לבקר פעם או פעמיים בשנה. (אלא שלדבריו לאחרונה הוא תיקן את המצב והתחיל להגיע לעיתים תכופות יותר, זאת אומרת אחת לחודש - חודשיים).

מתברר שלא מדובר רק על מקומות בודדים

וביררנו הדבר אצל פיאניות נוספות, וחלקם אמרו לנו שהוא מגיע רק כשהם קוראות לו לבדוק את השער שקנו - מתוך נאמנות מוחלטת שהן נותנות בבדיקתן להציל אותם מאיסור, ואחת אמרה לנו שהיא מזמינה אותו פעם אחת בחצי שנה, ושאלנו א"כ איך הוא יכול לדעת מה נעשה בתוך החצי שנה, והיא השיבה לנו שהוא סומך עליה אף שאינו יודע כלום מהנעשה שם, (ההקלטה נמצאת תח"י).

פיאניות נוספות אמרו לנו בשיחת טלפון, שהמשגיח מגיע אליהם פעם או פעמיים בשנה!!! וכל זה אע"פ שאחת מהם איננה שומרת תורה ומצוות כלל.

וכעת דיברנו עם אחת העובדות של הפיאנית צ.פ., והיא אחת מאנ"ש מאחת החסידויות המפורסמות, וכמעט לא הסכימה לדבר בעניין ורק אמרה לנו בקיצור "אין לך מושג איזה חילול ה' זה גרם", ואח"כ סיפרה לנו שהוא היה מגיע פעם בשנה ומסתכל כמה דקות על השער והולך לו לדרכו, והם הרגישו תמיד שהכל עניין של כסף ואין כאן שום השגחה.

ויש עוד תחת ידינו הקלטה מפיאניות שכאשר ראו את הליצנות של ההשגחה - והבינו שאין כאן שום השגחה, החליטו לעזוב אותו כי למה להם לשלם בחינם, וכן גם פיאניות שעדיין תחת ההכשר שואלות שאינם מבינות בעצם על מה הם משלמים?

וכמדומה שאין צורך להאריך יותר ממה שנכתוב את אשר שמענו

ויש להדגיש שהפיקוח הנצרך כאן אינו רק כדי לבדוק שהסוחרים אינם מערבים במזיד שער הודי, [וכנדרש עפ"י הלכה - וכמבואר בשו"ע יו"ד קי"ט א' דאין לסוחרים נאמנות], אלא גם כדי לבדוק שלא נכנס שער הודי בשוגג שמשווק כשער אירופאי וכדומה, שהרי רוב השער ההודי בעולם משווק תחת שמות בדויים - כשער אירופאי וברזילאי או רוסי או וויטנאמי וכדומה, ורוב הסוחרים אומרים שהם עצמם אינם יודעים להבחין עפ"י חוש הריח והמישוש, וכי הם סומכים על המשגיח בלבד - שיזהה את השער ההודי בחוש הריח והמישוש, וכמו כן רוב הפיאניות אינם יודעות לוודא על השער אם הוא מעובד או לא, ולכן צריכים בדיקה מתמדת של המשגיח על כל סחורה שמגיעה, לבדוק שלא נכנס לרשותם שער הודי הנמכר בשוק תחת שמות בדויים - וכפי המצוי בכל העולם, וכן שלא נכנס לרשותם שער מעובד האסור לפי תקנון ההכשר.

אין ביקורי פתע

והנה תחילת דבר נציין מה ששמענו מכמה וכמה ספקי שער ופיאניות שתחת ההכשר (בשיחות המוקלטות תח"י) שאין אצלם ביקורי פתע כלל!!! כי המשגיח מוכרח להודיע קודם שהוא מגיע כדי לוודאות שהספק נמצא עכשיו בחנות וכו', וא"כ הוברר לפנינו שאין כאן גם תחילת השגחה, אמנם בדברים דלהלן נציג עוד את מחדלי ההכשר, כאשר יווכח הקורא הנעים כי אין שום פיקוח כלל וכלל:

לטענת המשגיח הבדיקה אצל הסוחרים היא כמה פעמים בשנה או אחת לחודש או חודשיים

המשגיח כתב במסמך רשמי מטעם בד"ץ חניכי הישיבות (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 5) "אנחנו מבקרים מספר פעמים בשנה אצל יצרני הפיאות", ע"כ. ומשמעות הדברים היא שהביקורים בבתייהם של היצרנים הוא לעיתים נדירות ביותר - כמה פעמים בשנה בלבד.

ואמנם לאחרונה שינה המשגיח קצת את גירסתו, והחל לטעון שהוא מגיע ליצרני הפיאות פעם בחודש או חודשיים. והנה לפניכם דברים ששמענו מהמשגיח (בשיחה המוקלטת תח"י): "אנחנו מגיעים פעם בחודש חודשיים לביקורי פתע אצל ספקי השער ויצרני הפיאות, לבדוק שלא נכנס אצלם שער הודי".

כסף כל חודש, ובשבילו לבוא פעמים בשנה זה בדיחה.

פיאנית מאמריקה

"הוא בודק את המקורות שלנו, פעמיים שלוש פעמים בשנה. ואז הוא באמריקה, פעמיים שלוש פעמים בשנה, והוא מגיע רק לבדוק את השיער, לראות שזה נראה טוב.

פיאניות נוספות מהארץ ומחו"ל

"כשאתה בא לשלם על הכשר. אתה בעצם בא לשלם על משגיח שעושה עבודה. אתה לא בא לשלם על מישהו שלא בודק, לא עושה עבודה, ונותן לך חותמת שלא שווה כלום. אני ראיית שהמשגיח לא בודק כמעט כלום! הוא יכול להסתכל על איזה שק בחוץ ויש 200 שקים בפנים או באמצע עבודה.

"הוא אף פעם לא בא לבדוק את השיער, במילים אחרות, הוא מסתמך עלינו".

"אני החלטתי לפני איזה חצי שנה להפסיק לשלם להם, שהם פעם בשנה שהם מגיעים אלי בשבילי זה לא הכשר, זה עבודה בעיניים זה רק לקבל כסף. בן אדם שרוצה לתת הכשר, הוא צריך להיות צמוד כל יום ולראות שלא נכנסת סחורה, ולראות איזה שיער נכנס, זה לא הכשר, וגם לא היה על מה. לא היה על מה. זה פשוט עניין של כסף אנשים הרוויחו. הוא היה בא, תופס קוקו, איזה שיער יפה, את באמת מבינה בשיער, והיו הולכים. שלום. מי רואה אותם בכלל. הכל עבודה בעיניים. אני באה מבית דתי, אני תלמידת חב"ד. הם נתנו לנו להרגיש כמה שהדת זה כסף. הם פעם בשנה הם באו רק לבדוק שאני הייתי קוראת להם אם איזה ארגז הגיע, אבל צ'קים כל השנה הם היו לוקחים לי. את יודעת מה זה? זה מאפיה, זה בפירוש מאפיה שלהם. כל ההכשר הזה זה בלוף, וזה כסף והם מרמים את האנשים, שיתחילו לפחד מה', שיפסיקו להתעסק עם זה.

מפי הסוחרים (השיחות כמובן מוקלטות תח"י) כי אין להם שום פחד ושום חשש מהמשגיח, היות שהוא מגיע לעיתים נדירות מאוד, וגם כאשר הוא מגיע הוא מודיע קודם ואין ביקורי פתע, (וסוחר נוסף סיפר לנו שהמשגיח מגיע אליו אחת לכמה חודשים, והסביר לנו שהוא חייב להגיע כדי לקחת את הצ"ק, ובמילים אחרות הוא יודע מפורש שאחרי שהמשגיח מגיע כעת יש לו שקט עד זמן הפירעון של הצ"ק הבא...)

ודבר מעניין הוא שכל אחד מהסוחרים שתחת ההכשר, התנצל בפנינו התנצלות אחרת מדוע אפשר לסמוך עליו אע"פ שאין לו פיקוח - שהרי יכול הוא להכניס שער הודי כרצונו בלא שום פחד מהמשגיח, [האחד הסביר לו שהוא מקבל השער מסין מחבר גוי, והחבר הלז נאמן לו מאוד ובוודאי לא יכשילנו בשער הודי, והשני מספר שהוא יודע להבחין מהו שער הודי, וכששאלנו אם ראה פעם בחייו שער הודי, השיב בשלילה], וא"כ נתברר מתוך דבריהם שאין עליהם שום השגחה, והכל עורבא פרח.

קצת ציטוטים מתוך דברי הפיאניות - מצוטט מילה במילה מתוך הקלטה

פיאנית מברזיל

"הוא לא מגיע מספיק פעמים, אנחנו משלמים הרבה כסף בשביל שהוא יגיע פעם בשנה. אני קונה בכל מיני מקומות, אבל הוא רק מגיע לפה לברזיל. הוא מסתכל בשערות שאני קניתי בכל מיני מקורות פה בדרום אמריקה. הוא רק מגיע פעם בשנה אולי פעמיים לא יותר.

"את צריכה לשאול אותו את השאלה הזאת. הסיבה היחידה שאני משלמת להשגחה זה בגלל שיש לנו אנשים שרק יקנו עם השגחה. ביני ובינך זה לא הגיוני, בשבילי, בגלל כמו שאת אומרת, אם הוא מגיע פעם בשנה, פעמיים בשנה, מאיפה הוא יודע מאיפה כל המקורות של השיער? אני ב"ה אישה נאמנה, אני רק קונה במקורות שהוא יודע שאני קונה, אבל ביני לבינך, לשלם

הטענה האחת עשרה: אין בדיקה על כל הזמנה של סחורה

שמגיעה, אלא לדבריו הוא בודק לפי זמנים - "פעם בחודש חודשיים", ולא לפי הזמנת סחורה.

ואנו עומדים וצווחים ככרוכיא, אהה!! איך נסמוך על נאמנות הסוחרים בלא שום פיקוח על כל הזמנת סחורה? הלזאת ייקרא

בנוסף, סיפר לנו אחד הסוחרים, שהמשגיח אמר לו שאינו צריך לקרוא לו בכל פעם שהוא מזמין סחורה חדשה מיהודי, אלא אפשר לסמוך על המוכר בלא שום בדיקה.

ואף המשגיח עצמו אינו מתיימר לומר שהוא בודק כל סחורה

'בטעות' שער הודי - על ידי סוחרים רבים שבשרשור המסחר היו יכולים לערב שער הודי, וא"כ לא שייך בזה בדיקה רק על חלק מהסחורה!!

הכשר? ומה גם שכבר נתבאר שהבדיקה הנצרכת כאן איננה רק עבור חשש 'מזיד' דנימא דמהני בזה בדיקה מועטת מידי כמה זמן עבור 'מירתת' בעלמא, אלא צריך בדיקה כדי לוודא גם שלא נכנס

הטענה השנים עשר: משלוחי הסחורה ללא שום פלומבה

חותם, ולא הולגרמה וכו'.

ואם באו לתת כשרות הגונה עפ"י הלכה, אין דרך אלא כדרך שמשגיחים בכל הכשרויות בפיקוח תמידי ולא בביקורים של כמה פעמים בשנה - אף במקומות שהדבר כרוך בקושי רב, וכמו למשל ההשגחה הנעשית כיום על מחלבות החלב בגרמניה, כאשר עשרה משגיחים מטעם בד"ץ העדה החרדית יושבים בכל הרפתות ונמצאים בכל חליבה כפשוטו ואח"כ מניחים פלומבה וכו' וכו', ולא מגיעים רק אחת לחצי שנה...

הלכה פסוקה היא בשו"ע שכאשר מעבירים חפץ ביד גוי, צריך להעבירו בתוך חותם בתוך חותם כדי למנוע החלפה או עירוב בדבר האסור, ואכן כך נוהגים בכל הכשרויות, שכל משלוחי הסחורה נעשים עם הולגרמה, פלומבה, ושאר אמצעי אבטחה, אבל כאן אף שישנם הרבה תחנות של מעברי שער, דהיינו הן ממקורו במפעל, והן אח"כ לספקי השיער, יצרן פאות, שליחת הפאה מהיצרן לסין לייצור ה'סקין', שליחת חוזרת מסין ליצרן, ושוב שליחת לחנויות או לבתי הפיאניות, מ"מ אין שום השגחה שלא הוחלף ולא התערב שער הודי, שאין כאן לא חותם בתוך

הטענה השלש עשרה: לא מועיל בניד"ד בדיקה מדגמית בשיעור מועט כזה

שמא התערב כאן דג אחד ויחיד טמא בין כל הדגים הטהורים.

ומעתה בנידון דידן, הרי לכאורה יש לזה דמיון לשולה דגים מן הים שאין שייכות בין דג לחבירו, שהרי אצל יצרני הפאות קיים שער מספקים שונים, וגם אצל ספקי השער קיים שער המגיע מעשרות גוזזים שונים, וכל קוקו של שער המגיע לידי הספקים הוא כבר מעורב בדרך כלל מכמה נשים שונות, [וכמו שכבר נתבאר לעיל בשער הראשון הטענה הראשונה שכן שמענו מכמה סוחרים ואף הוכח בבדיקות מעבדה], וא"כ איך נוכל לסמוך על בדיקה חלקית בשעה שאין שייכות בין שיערה אחת לחברתה.

והן אמת שאם הבדיקה המדגמית הייתה נעשית בכמות נכבדה וניכרת המקיפה כל הסחורה, וכמו על דרך משל בדיקה של 15-20 אחוז, היה בזה איזה הוכחה על נקיות הסחורה, [כי מסתבר שהסוחרים לא מערבים שער הודי בפחות מעשר אחוז שאין בו ריווח כ"כ, ומה גם שאם כבר מערבים בשביל להרוויח, מסתבר שיערבו 'חתיכה הראויה להתכבד' שיש בה ריווח, וא"כ כשהוברר על בדיקה בהיקף כזה שהכל נקי, הרי מבחינה סטטיסטית קשה לתלות שעדיין יש כאן שער הודי], אבל בנידון דידן המשגיח בודק כמות מזערית ביותר, וכפי ששמענו בבירור שערכנו אצל סוחר אחד, שהבדיקה אצלו נעשית בערך ביחס של אחת או שנים למאה, וזהו אחוז או שנים מתוך הכל, [וכאשר אנחנו שאלנו את המשגיח מה הם האחוזים של הבדיקה המדגמית הוא סירב להשיב על שאלה זו], ובוודאי שאין מספיק בבדיקה מזערית שכזאת, ובפרט לא

גם הבדיקה הזעירה הנעשית על ידי המשגיח אחת לכמה חודשים, איננה בדיקה על כל השער אלא היא בדיקה מדגמית בלבד.

ובכדי להעמיק בביאור הוכחה זו מ'בדיקה מדגמית', נקדים ונבאר שכל עניינה של 'בדיקה מדגמית' שייכת רק במקום שאנו יוצאים מתוך נקודת הנחה שאילו היה כאן חפצא דאיסורא, היה החפצא דאיסורא נמצא באחוזים ניכרים, וכמו למשל בבדיקת עלי ירק מחרקים, שאם הירק אכן נגוע בחרקים היו החרקים מתפשטים ומתרבים עד שהיה מגיע הנגיעות לאחוזים ניכרים, - ודרך משל לכל הפחות 15 אחוז, ובזה אמרינן שאם ליקט עשרים אחוז [על דרך משל] ממקומות שונים בירק ובסך הכל בין כולם לא מצא שום חרקים, הרי זה סימן שהכל נקי, כי הרי בדק יותר מהכמות של הנגיעות שהיה צריך להיות בו לפי כמות האחוזים הסטטיסטית, אבל באופן שהחשש הוא שמא קיים כאן אחוז אחד בודד של חפצא דאיסורא, הרי לא שייך כלל בדיקה מדגמית, שהרי האחוז הבודד הזה אינו אמור לעלות בכלל הבדיקות המדגמיות, וכמבואר.

וכדברים הללו מבואר בפוסקים שהשולה דגים מן הים, ומצויים גם דגים טמאים וגם דגים טהורים, עליו לבדוק כל דג ודג בנפרד על פי סימני טהרה, ולא מועיל בדיקה חלקית בתורת 'בדיקה מדגמית', משום שאין שייכות בין דג לדג, ויש לנו לחוש

בנידון דידן שרוב השער העולמי מגיע מהודו.

ועכ"פ הגע עצמך כמה בעלי המפעל הגויים מירתתי לערב שער הודי בתוך שערותיהם, והרי צא וחשוב כמה פעמים הוא מגיע בכלל למפעל, ומתוך כך צא וחשוב עוד כמה אחוזים מתוך השערות הוא בודק כשהוא מגיע, ונמצא בידך שפחות מאלפית אחוז מכלל השערות שבמפעל נבדקים, וא"כ היכן יש כאן מירתת? וכדי שהמשגיח יתפוס את השער ההודי שנכנס לשם, צריך מופת ממש, [וכל זה מלבד מה שנתבאר לעיל שהם יכולים לטשטש אותו על ידי שיטות שונות, ואכמ"ל].

וכאשר דיברנו עם המשגיח על עניין זה, שאלנו איך הוא סומך על

הטענה הארבע עשרה: הסתמכות על נאמנות הסוחרים בלא פיקוח והסתמכות על חילונים ועל סוחרים המצהירים שלדעתם אין בכך איסור

א] במהלך הברורים שאלנו כמה וכמה סוחרים אילו היו רוצים להזמין שער מהודו, אם ההכשר היה מהווה מגן ומונע מהבאת שער מהודו, והם השיבו פה אחד שההכשר אינו מונע מהם כלום, אלא שהמשגיח סומך עליהם שלא יעשו כן, וההכשר חייב להתבסס על אמינות הדדית, וכמדומה שבזה לבד היה די לסגור את כל ההכשר מתחילתו, שהרי הסוחרים עצמם מעידים שאין שום פיקוח עליהם, ואין תואר 'הכשר' נופל על דבר כזה שאין להם שום מידע עליו¹.

ב] והדבר ברור שעפ"י הלכה אין לסמוך על נאמנות הסוחרים, וכפי שהעלה הרמ"א (יו"ד קי"ט א') ד"אפילו ממי שאינו חשוד, רק שאין מכירין אותו שהוא מוחזק בכשרות, אסור לקנות ממנו יין או שאר דברים שיש לחוש לאיסור, ו"מוחזק בכשרות" היינו מי "שאינו מכניס עצמו על הספק", (וכמבואר בראב"ד פ"ג מהל' מאכלות אסורות הי"ח, ובט"ז פ"ג י"א), וסתם סוחרים לא עמדו למבחן להיכנס לגדר זה, וכ"ש בסוחרי השער תחת ההכשר בפיקוח של 'כמה פעמים בשנה' דבוודאי לא חשיבי "אינו מכניס עצמו על הספק".

ג] ויתרה מזו הביא בלחה"פ (קי"ט ב') מתקנת פנקס ועד ארבע ארצות, שלא לאכול מאכל או יין אפילו ממי שמוחזק בכשרות, אלא אם יש לו כתב הכשר מאיזה אב"ד, ע"כ. וא"כ מלבד מה שסתם סוחרים הרי אינם מוחזקים בכשרות, הרי גם אם היו

בדיקה מדגמית בנידון דידן שיש בו ריעותא לפנינו על כל שיערה ושיערה, השיב לנו המשגיח דהכא ליכא ריעותא כלל, כי יש רוב שערות שאינם מהודו, ואין זה אלא חששא בעלמא, ולזה מספיק בדיקה מדגמית.

ואנחנו עומדים וצווחים טמ"ה טמ"ה אקר"א, איך ניתן לומר שאין כאן ריעותא, והרי סין בלבד מקבלת לפחות שלושת אלפים טון בשנה מהודו, וכמבואר באתר האו"ם, וגם כל שאר העולם ניזון ברובו מהשער ההודי וכמבואר באתר האו"ם! (ועי' מש"כ לקמן בהרחבה - בנספח בעניין רוב השערות בסין ובעניין רוב השערות בעולם).

מוחזקים בכשרות לא היה אפשר לסמוך עליהם וכמוש"נ. ד] ובנידון דידן הדבר פשוט יותר שאין לסמוך על נאמנות הסוחרים, שהרי כאן יש הוראת היתר גדולה מכמה רבנים הסבורים שאין כאן איסור ולדבריהם זהו רק חומרא דמין הגרי"ש זצ"ל, וא"כ בנקל יכולים הסוחרים ליפול בהצעה מפתה שלא לנהוג כהוראת גדולי הפוסקים שאסרו, [ובפרט שהשער ההודי הוא השער הזול ביותר, ואפשר בנקל לרמות בזה ולמכור שער זה תחת שם רוסי או אירופאי].

ושוב מצאנו כדברים הללו מפורש בעדותו של הגרא"ד דינר שליט"א לפני רבני אמריקה לפני ט"ו שנה בשם מרן הגריש"א זצ"ל, וזה לשון הרב דינר בעדותו (בשיחה מוקלטת אשר נמצאת תח"י): "הרב אלישיב אמר, וזה ברור מאוד, שהפאניות אי אפשר להאמין להם, וזה דבר שכל פרנסתם תלויה בזה, לא שמענו מעולם, שאם יפסידו מיליון דולר, להאמין להם. והוסיף רב אלישיב, בשלמא נבילות וטריפות שקיבלנו לאיסור מדורי דורות הפחד כבר תוך הדם שלהם, אבל כאן הם רואים שיש קנאים בירושלים שהחליטו פתאום שזה תקרובת ובדו כן מליבם, והרבה אומרים להיפוך, וודאי אי אפשר להאמין", עכ"ל.

ה] ובלא"ה לא שייך לתת 'הכשר' על סמך זה, הן משום שלעולם לא נוכל לדעת מי הוא ירא שמים, ולא יימלט שמתוך כלל מקבלי הכשרות יהיו כמה שאינם גדושים ביראת שמים.

ו] ומלבד זאת לא שייך לסמוך כאן על 'יראת שמים' של הסוחרים, כי הבדיקה הנצרכת לא רק בשביל לדעת שהם לא שיקרו במזיד, אלא גם בשביל לבדוק שלא טעו בשוגג, שהרי גם היראי שמים

אצל הסוחר הנ"ל אלא אך ורק על סמך 'נאמנות' לסוחר שהוא אכן מביא את

¹ ועכשיו טרם ירידת הקונטרס לדפוס, סיפר לנו סוחר אחד שאינו תחת ההכשר, שבדידה הוי עובדא שרצה למכור שער לפיאנית שתחת ההכשר, והמשגיח התקשר אליו לשאול על מקור שערותיו, והוא ענה שיש לו שתי מקורות משתי מדינות שונות, והמשגיח אמר לו לתת רק ממקור אחד ולא מהמקור השני, ועל סמך זה העניק הכשר לפיאנית הקונה ממנו את השער, וכל זה בלא שום בדיקה

[ט] וכע"ז יש לתמוה לפי מה שראינו במסמך רשמי של הכשר 'בד"ץ חניכי הישיבות', (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 7 ב) ישנם חנויות שקיבלו הכשר רק על דגמים מסוימים, או על פאות שנקנו מתאריך מסויים, ותמוה איך יכול לסמוך על יראת שמים שלהם כאשר הם מוכרות דגמים נוספים ללא הכשר, [ובפרט שכפי הידוע לנו בבירור משיחות פנימיות, היו מקרים שמקבלי ההשגחה מכרו שער מהודו ממש, ומ"מ הם קיבלו הכשר על שאר הפאות אשר אינם ידועים שבאו מהודו].

[י] ולפנינו ישנם הקלטות משני סוחרים מהמשפחות הטובות ביותר בעיר התורה בני ברק, מסלתה ומשמנה, שהוכח איך הם משקרים במצח נחושה על מקור שערותיהם, והאחת מהם מחזיקה תחת ידה פאות משער הודי ממש! והרי שגם המשפחות הטובות ביותר המוחזקות ליראי שמים אי אפשר לסמוך עליהם.

הגדולים ביותר אינם יכולים לזהות בעצמם מהו מקור השערות. [ז] ומה עוד שמבירור שערנו, ישנם סוחרים הרחוקים מאוד משמירת התורה, ואעפ"כ הם מקבלים הכשר! (השמות המלאים שמורים אצלינו), ומאחר שגם לדבריהם הרי עכ"פ צריכים לסמוך על נאמנות הסוחרים, איך נותנים הכשר לאנשים הרחוקים משמירת התורה.

[ח] ועוד, שהרי רובא דרובא דהפיאניות מוכרות גם פאות ארוכות, [ולדברי המשגיח בשיחתו עמנו, תשעים אחוז מהנשים לובשות פאות האסורות עפ"י הלכה!] וא"כ בוודאי שאינם מוגדרים בכלל "מוחזק בכשרות" שהרי הם מכשילים בנות ישראל באיסור חמור שכבר הזהירו עליו כל גדולי ישראל זצוק"ל ויבדלחט"א, ופשוט שאינם נאמנים בזה.

השער מהמקום הנ"ל, וכדי ביזיון וקצף.

הטענה החמש עשרה: המשגיח בודק רק חלק מהסחורה או רק בשלבים מסוימים של הייצור

סוחר רוצה לקנות שער ממדינה רחוקה שאין למשגיח אפשרות לנסוע לשם, הוא מאשר לו לקנות אך דורש ממנו שכאשר השער מגיע לסין הוא יודיע לו כדי שיבוא לבדוק שם את השער, וזה כמובן אע"פ שאין למשגיח שום אפשרות לוודא ולבדוק את כל השערות, שהרי הסוחר יכול בקלות להעלים חלק מהשער, ולשלוח רק חלק לבדיקה.

סיפרו לנו כמה סוחרים שהמשגיח לא בודק אצלם כלל אלא רק הולך לבדוק במפעלים שם מייצרים את הפאות, ואינו יודע כלל מה מתרחש אצלם, ולעולם אינו יכול לדעת איזה עוד פאות הם קונים חוץ מהפאות שנעשים במפעלים הנ"ל.

וגם המשגיח עצמו אמר כן בפנינו ובראיון לאחד הקווים, שאם

הטענה השש עשרה: המשגיח מעניק כשרות לכל החנות מכאן ולהבא מכוח קנייה חד פעמית בהכשר

השנה הבאה, ולא בא לבקר יותר אפילו פעם אחת במשך כל השנה הזאת, ורק לאחר תום השנה הגיע כדי לערוך הסכם חידוש מתן הכשרות והתחייבות לתשלום נוסף לשנה הבאה.

סיפר לנו סוחר אחד (ההקלטה נמצאת תח"י) שהמשגיח נתן לו תוויות כשרות על כל סחורתו שבחנות, מכח מה שפיקח אצלו בתחילת השנה על קניית שער במפעל אחד, וזאת בלא שום בדיקה על כל שאר הפאות שבחנות, ומה גם שנתן לו הכשר מכאן ולהבא על כל

הטענה השבע עשרה: חנות מסויימת שתחת ההשגחה נתפסה בעליל כמוכרת שער הודי, ועד היום לא הוסר מהם ההשגחה!

בנוסף יש תחת ידינו הקלטות משיחות שנערכו עם בעלי החנות הנ"ל, שם נשמעים בעלי החנות מזלזלים ומבטלים את האיסור שאסרו מרן הגריש"א זצ"ל ושאר גדולי ישראל יבדלחט"א את השער ההודי, וא"כ פשוט שאין מקום להעניק להם כשרות כשידוע שהם מזלזלים באיסור. [ובוודאי אין מקום להעניק להם כשרות כזאת של ביקורים פעם בכמה חודשים על סמך נאמנות].

וכאשר הצגנו בפני רבני מערכת הכשרות את הטענה הזאת, הם

יש אצלינו הקלטות והוכחות ברורות כי חנות... .. שמקבלים השגחה, מוכרים פאות מדגם 'יורו קסטם', שהמשגיח עצמו אמר לנו שהם פאות הודיים וחייבים שריפה!¹

¹ אגב, ת"ח מופלג אחד דיבר איתנו בעצור גדול על נתינת ההכשר לחנות הנ"ל, וסיפר שבתו הלכה לקנות שם פאה, ורצתה לקנות פאה לפי האורך העומד בכללי ההלכה, אך מנהלי החנות הפצירו מאוד בביתו שתקנה פאה ארוכה ביותר שלא לפי גודל ההלכה לדעת שום פוסק, ותמה אותו תלמיד חכם איך שייד לחת הכשר למקום כזה המוכר פאות אסורות, וכדי ביזיון וקצף.

שהמחיר הזה 2500 ₪ לא יתכן כלל לבוא משיער אירופאי, שרק החומר גלם של פאה מ-300 גרם שיער אירופאי, עולה לפחות כ-800-600 דולר, והרי שהחומר גלם של הפאה לבד בלא עבודת הייצור כבר עולה לסכומים עצומים יותר מהסכום הנ"ל.

שוב ערכנו בירור נוסף אצל אחד מבפנים.. הידוע היטב בהנעשה בהחנות הנ"ל, והודה לנו ברגע של גילוי לב, כי עכ"פ עד השבועות האחרונים ממש היה קיים במחסניהם פיאות יורו קסטם משיער הודי, ואנחנו כותבים כן בידיעה גמורה וברורה, ועד כאן יש לנו רשות לכתוב בזה.

השיבו שמסרו להם שכיום השער מהדגם 'יורו קסטם' אינו מהודו אלא מאירופה, עכ"ד, אבל מאידך כאשר שאלנו באותה תקופה את המשגיח מה דינם של פיאות מדגם 'יורו קסטם', השיב לנו המשגיח שכל הפיאות הללו חייבים שריפה מיידית, ולא חילק שהפיאות יורו קסטם דהיום הם מאירופה.

ומה עוד, שמבדיקה פשוטה שערכנו עולה שהמחיר של הפיאות הנ"ל יורו קסטם עומד היום כמו פעם - 2500 שקל. ומאחר שהמחיר נשאר היום כמו פעם, זה לבד הוכחה גדולה שמקור השער לא השתנה מהודו לאירופה, שהרי פערי המחירים בין שער הודי לאירופאי הוא פער עצום של מאות אחוזים. ומה גם

הטענה השמונה עשרה: אופן נתינת הכשרות לפני י"ד שנה

את הפיאות מהודו, שהלא כל הסוחרים משווקים את פיאותיהם וטוענים שהפיאות שלהם מאירופה, ולעולם לא נוכל להכריע על פי השם בלבד מה הוא מקור השער, ודבר זה ידוע היטב אצל הסוחרים¹.

"עצם הדבר שהשער המשווק בעולם נמכר תחת שמות בדויים כאשר מקורו הוא מהודו, שמענו כן ממקורות רבים ללא ספור, וננסה לכתוב כאן מעט מן המעט מהעולה כן בזיכרון, והשיחות מוקלטות תח"י. ראשית, דיברנו עם מפעל בהודו שאמר לנו שהוא שולח את שערותיו למדינות רבות בעולם, וכשביקשנו שיאמר את שם הלקוחות, הוא סירב ואמר שהם לא מסכימים שיגלו, ושאלנו מדוע, הוא השיב כי הם מוכרים את השער תחת שמות בדויים של מדינות אחרות כדי להרוויח כסף, וכן סיפר לנו סוחר מהארץ המקושר עם סוחרים בחו"ל, שפעם ביקשו ממנו סוחרים בברזיל להשיג עבורו שער הודי!!! וכן נמצא תח"י מסמך ממפעל בהודו והובא במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 7] שרוב השער העולמי הוא מהודו - והם עצמם משווקים אותו תחת שמות שונים לצורכי מסחר, וכן יש תח"י וידיאו מבעל מפעל נוסף בהודו המסביר בהרחבה כי כל השער העולמי הוא מהודו, והם עצמם מעניקים שמות לשער כמו אירופאי וכו' לצורכי מסחר בעלמא, וכמו"כ מזכירה של מפעל אחד אמרה לנו - שהתגית על חפישת הקוקיים, לא מציינת היכן השער נגזר אלא להיכן הוא מתאים.

ובנוסף, זהו מוכרח ממקומו, שהרי להיכן הולך כל השער מהודו, הרי הם מייצאים מהודו יותר מחמש אלף טון כמובא באתר האו"ם, ולא מצאנו כמויות של שער הנמכר תחת שם זה, וע"כ שמוכרים אותו תחת שמות בדויים, ובברזיל הוא נמכר תחת שם של שער ברזילאי, וכן בשאר מדינות הוא נמכר תחת שמות אחרים, וכן סיפר לנו אחד הסוחרים שהוא היה פעם בהודו, ושמע בעצמו את הסוחרים קובעים את שמות השערות המקומיות לפי מדינות שונות.

ידוע לנו שלאחר שמרן פוסק הדור הגרי"ש אלישיב זצ"ל אסר את הפיאות לפני כט"ו שנה, לא היה שום דרישה מצד נותני הכשרות לוודא שהחנות ישליכו או ישרפו את הפיאות האסורים שהיו מוחזקים ברשותם עד אז, אלא כל הפיאות האסורים נשארו תחת ידם, וקיבלו הכשר על כל הסחורה, ולא כהנהגת כל הכשר שנותנים הכשר מכאן ולהבא על מה שמיוצר מכאן ולהבא ולא על כל הסחורה.

בנוסף, כשיצאה הסערה לעולם לפני כט"ו שנים, נתנו בעלי כשרות "בד"ץ חניכי הישיבות", הכשר 6 ימים לאחר הוצאת האיסור, וזאת בשעה שגם לדבריהם לא היה להם שום מידע על חוש הריח והמישוש, וגם היו פאות מוגמרות אשר לדברי המשגיח כבר לא ניתן לבדוקם, ויתרה מכך גם נתנו הכשר למפרע לשש שנים אחורנית, והכל על סמך נאמנות הסוחרים, (עי' מסמך 7 במסמכים שבסוף הקונטרס), ובאופן זה הכשירו 150 חנויות בתוך ימים בודדים!

וכמו כן אף הודיעו אז בתחילה שכל הפיאות האירופאיות מותרים, ובדרך זו ביטלו את כל משמעות האיסור שאסרו גדולי התורה אז

הטענה התשע עשרה: רובא דרובא של ההשגחה בכל המפעלים נעשית ע"י משגיח אחד בלבד - שרוב עיסוקו הוא בעניינים אחרים

ארגנטינה, וויטנאם, מלזיה, מדריד, בורמה, רוסיה, אוקראינה, סין, קמבודיה, מונגוליה, מפעל בספרד, אירופה במספר מדינות וכו', וא"כ היכן ההשגחה בכל המפעלים הנ"ל, ומי פתי יאמין שהמשגיח היחיד נמצא שם כל שבוע או שמשגיח אחד מסוגל לפקח על הכל??? והלא צריך כאן 'יוצא ונכנס' כפשוטו, והיה צריך לזה צוות ענק של לפחות חמישים או שישים משגיחים, שישגיחו על אלפי הפיאות מכל רחבי העולם בכל התחנות הרבים שהשער

על הכל יש לתמוה איך כל ההכשר מיוסד בעיקרו על פי אדם אחד בלבד, הלא ישנם הרבה מפעלים שהפיאות שתחת ההכשר מיוצרים שם, וצריך פיקוח בכל התחנות ושלבי הייצור במקומות השונים, [מפעלי שער, יצרני פיאות, מפעלי ה'סקין', הפועלות המייצרות את ה'סקין' בבתייהם, חנויות המוכרות פאות], וכן גם מקורות השער - [עכ"פ לפי דברי הסוחרים] פזורים במדינות לרוב על פני האדמה, וכגון: ברזיל ופרבריה, בוליזיה, אורגוואי, פורגואי,

ומפקח אצל רובא דרובא של הפיאניות לבדו], ואיך ניתן לסמוך על אדם יחיד העוסק כל כך?

יתרה מזו, אמרה לנו המזכירה של המשגיח (בהקלטה הנמצאת תח"י), שהפיאות זה העיסוק הקטן שלו, ועיקר עיסוקו הוא בשאר עניינים, וא"כ איך יתכן שמשגיח אחד עסוק יהיה אחראי על כשרותם של כל פיאות העולם בעוד שזהו העיסוק הקטן שלו? אהה!

עובר מעת מוצאו עד מקום הגיעו ליד הלקוח, והגע עצמך אם בבשר שייך לומר שאדם אחד יפקח על כל מערכת הכשרות של הבשר בכל העולם.

זאת ועוד, המשגיח הזה משמש כמשגיח גם בתנובה, ועל עלי ירקות, ועל עוד מוצרים יבשים, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 8), וגם על הפיאות הוא המשגיח היחיד, [עכ"פ בחלק של המפעלים והספקים, וגם אצל הפיאניות הוא המשגיח העיקרי

הטענה העשרים: שערוריית ייצור ה'סקין' ללא שום השגחה כלל

ומפרכת את השער לתוך החורים הקטנים הנמצאים בבד המשי המיועד לחלק הקדמי שבפאה. וכאן המקום להדגיש שכל מלאכת עבודת ה'סקין' נעשית אך ורק בבתייהם הפרטיים של העובדות בצפון קוריאה, מכיון שאין צורך בשום מכשור מיוחד לשזירת ה'סקין' והכל נעשה בעבודת יד פשוטה, ומה גם שמלאכת שזירת ה'סקין' לוקחת זמן רב - כחמישים שעות ומעלה לפאה אחת בלבד! ולכן מלאכת השזירה האיטית נעשית בבתייהם הפרטיות של העובדות, כאשר לאחר גמר מלאכתן הם שולחות את ה'סקין' לידי 'ראש הקבוצה' אשר מחזירו לידי המפעל בסין.

השלב הרביעי: בעלי המפעל בסין גומרים את המלאכה בכל ה'גימורים' הנצרכים לייפוי הפאה, כמו תפירת חתיכת בד לגימור וכו'.

נמצא כי בסה"כ השער המיועד ל'סקין' עובר ארבעה תחנות. (1) מפעל בסין, (2) ראשי קבוצות מצפון קוריאה, (3) עובדות מקומיות העושות את מלאכתן בבתייהם. (4) גימור במפעל בסין.

והנה בביתן הפרטי של ה'סקיניות' המקומיות בצפון קוריאה אין שום פיקוח וכמובן, ובשיחה שערכנו עם המשגיח שאלנוהו איך הוא מעניק כשרות ללא פיקוח בחלק משלבי הייצור, והרי הלכה פסוקה היא בשו"ע (יו"ד קט"ו-ק"ט) דיש לחוש להחלפה או לעירוב של איסור בהיתר כשהחפץ נמצא ביד עכו"ם.

ובנוסף, הרי גם בידיים הראשונות של ה'סקין' - כאשר הוא נמצא עדיין במפעל בסין, אין שום השגחה [ואף מבחינה מציאותית לא שייך לסדר שם 'השגחה על פי הריח', שהרי בתוך המפעלים יש הרבה שער מעובד, מאחר שהמפעלים מקבלים את השער מהרבה פיאניות הפזורות ברחבי העולם המתעסקות גם עם שער מעובד], ומכאן העמדנו לפני המשגיח את התמיהה על סמך מה

במרכז תהליך עשיית הפאה, עומד חלק נכבד הנקרא בשפת הסוחרים בשם "סקין". עניינה של מלאכה זו היא לשזור בעבודת יד את השערות הקדמיות של הפאה לתוך חורים קטנים הנמצאים בבד משי דמוי קרקפת שהוא בעצם הבסיס של חלקו הקדמי של הפאה.

בבירור שערכנו אצל גדולי העוסקים בתחום, הוברר כי במשך תהליך יצירת ה'סקין', השער עובר ארבעה תחנות, וכפי שיבואר.

בשלב הראשון: יצרני הפיאות שולחים את השער המיועד לחלק הקדמי של הפאה למפעל הנמצא בסין לשם הכנתו לקראת ה'סקין'. ההכנה כוללת רישום מדויק של כל קבוצת שער שהתקבלה - מהיכן התקבלה וליד איזה עובדת היא מיועדת, ובנוסף השער הגולמי עובר במפעל בדרך כלל עיבוד קל בכדי למנוע קשרים בתהליך תפירת ה'סקין'.

במקרה שהשער נשלח בקבוצות גדולות לשם ייצור כמות גדולה של 'סקין', בעלי המפעל פותחים את הגומיות ומחלקים את השער לקבוצות של ארבעים עד שבעים גרם - לפי גודל ה'סקין', ובכך מכינים אותו לייצור ה'סקין'.

בשלב השני: סוחרים מצפון קוריאה המעסיקים קבוצות של עובדות המתגוררות בצפון קוריאה, באים למפעל בסין ולוקחים את קבוצות השער לידי קבוצת נשים העובדות במלאכת שזירת ה'סקין'. כל סוחר הוא בעצם 'ראש קבוצה' שתחתיו עובדים עשרות 'סקיניות' אשר מייצרות את ה'סקין'. [בשנים הקודמות עוד היו מייצרים את ה'סקין' בסין, אך לאחרונה עבר ייצור ה'סקין' מסין לצפון קוריאה, משום שמחיר העבודה שם יותר זול].

בשלב השלישי: העובדות בצפון קוריאה שוזרות בעבודת יד איטית

ניתן ההכשר לייצור הסקין ללא שום פיקוח כלל וכלל.

ולמרבה הפליאה, השיב לנו המשגיח שבכלל לא צריך השגחה ופיקוח על ייצור ה'סקין', מכיון שהפיאניות תתפוס מיד אם יחליפו לה ועל כן מוכרח שהגויים בסין אינם מחליפים כי הם מירתתי מהפיאניות, עכ"ד התמוהים.

אמנם מבירור שערנו אצל כמה וכמה סוחרים וותיקים וידועי שם, נאמר לנו בבירור שהרבה פעמים יש גניבות והחלפות שער ב'סקין', ואין שום טעם לומר שלא יגנובו או יחליפו, שהרי יש בידם אפשרות להרוויח הון עתק על ידי החלפת שער יקר בשער זול, ובפרט בפיאניות השולחות באופן עצמאי עשרות סקינים בודדים, שבאופן זה בעלי המפעל המתעסקים עם כמויות ענק אינם רואים עצמם כמחויבים להם ולא מירתתי, ומחליפים מפעם לפעם, ויתרה מזו שמענו מכמה פיאניות שאע"פ שהתעסקו עם המפעלים בסין בכמויות מסחריות ענקיות, מ"מ החליפו להם שער ב'סקין', והדבר ידוע אצל כל נותני הכשרויות שהסינים רגילים מאוד לשקר ולגנוב, וכמעט בלתי אפשרי לבנות מולם מערכת של אימון הדדי, וא"כ הדבר ברור שאין לסמוך עפ"י הלכה על נאמנותם, ובפרט בשעה זו שקיבלנו עדויות מכמה פיאניות (השמות המלאים שמורים במערכת) שהחליפו להם שער ב'סקין' גם כשהתעסקו בכמות מסחרית^ט.

^ט ומלבד זאת יש להעיר שגם אם נקבל את טענתו התמוהה של המשגיח שניתן לסמוך על כך שהם מירתתי להחליף שער כדי שלא להפסיד את קשרי המסחר, מ"מ הלא עדיין יש לחוש שיקחו רק חלק קטן מתוך השער האיכותי ויחליפו בשער שאינו איכותי, ובאופן זה שהחלפת השער תהא רק במקצת מה'סקין' ויהא מעורב בשאר היטב, אז עירובו לא יהא ניכר, או גם יש לחוש שיקחו שער

הטענה העשרים ואחת: ייצור ה'טרסים' בלא שום פיקוח

תהליך ייצור הפאה נעשה בעיקרו על ידי תפירת השערות וחיבורם זה לזה על ידי מכונה לתפירת השער והפיכתם ל'טרסים', והנה ישנם פיאניות שאין להם מכונה לתפירת הטרסים, והם שולחים את שערותיהם לפיאניות אחרות לתפירת

הטענה העשרים ושנים: בדיקה על פי חשבוניות הנמצאות בידי בעלי המפעלים

בשיחה שערנו עם המשגיח, הוא הבהיר שאמנם הוא לא סומך על חשבוניות שהסוחרים מציגים לו, אבל הוא אכן סומך על חשבוניות מקוריות שהמפעל מציג לפניו כאישור על טענת הסוחרים שהם קנו מהמפעל הזה. ובדבריו הוסיף וסיפר על מקרה שהשער העלה חשד בעיניו, אך הכשירו על פי הניירת בלבד.

וא"כ הוברר לפנינו שערוריה עצומה של נתינת כשרות על חלק מסוים מייצור הפאה ללא שום פיקוח, בשעה שהחשש להחלפת השערות עומד בעינו, אהה!!

וכעת קיבלנו גם עדות בכתב מפיאנית וותיקה 18 שנה, שכתבה [בתרגום לעברית] על עניין השקרים והחלפות השער במפעלים בסין, וזה לשון המכתב: (ע' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 9 א'), "יש שקר גס שמגיע עם הפאות ואני רוצה לידע את הנשים על כך. הייתי פאנית כמעט 18 שנה. למדתי מאחד המומחים הגדולים בתעשיה איך לזהות שיער. איך לקשור ידנית שער לפאה, איך לבנות פאה מהיסוד כולל שיטות של חיתוך, צביעה וכיבוס - טכניקות שידועה רק למקצוענים הגדולים. לפני כ-8 שנים התחלתי תהליך קשה של ייצור קו פאות אישי משלי. יצירת קשר עם סוחרים ובאי כח בסין וכו' זה לא משימה קלה. למדתי מהר שאין יושר בעסקים בסין. שער שנבחר ידנית מסוחרים שהגיע ישר מאוקראינה נשלח לסין וחזר מעורבב ומעובד עם שער שלא שלחתי ולא בקשתי. המפעלים תמיד הציעו תוויות לפאות עם כיתוב 100% שער אירופאי. אפילו אם דברנו על שימוש של שער ברזילאי, מונגולי או אוזבק'י הם תמיד הציעו גם תוויות כשרות עם 'ברכות מהראבי' שהם אמרו בעצמם שהראבי לא קים. בשלב הזה קלטתי שלא שיק ליצר מוצר שהאמנתי בו ויכלתי לקחת אחריות עליו", עכ"ל, ואידך זיל גמור.

איכותי ויחליפו בשער קצת פחות איכותי - באופן שהחלפתו לא תהא ניכרת אלא בעין בוחנת, שהרי כידוע בתחום זה של השער אין הדברים קבועים במסמרות להבחין מה נחשב שער טוב ויקר ומה לא, והכל תלוי בהבחנה, ובוודאי עלולים להחליף ולהכניס שער הודי זול הדומה במהותו לשער היקר שנשלח על ידי הפיאניות.

הטרסים, ומה מאוד יש להיפלא היאך ניתנת כשרות לאותם פיאניות השולחות את שערותיהם לייצור טרסים במקומות זרים שאין בהם שום פיקוח, וגם אין שום אפשרות למשגיח לדעת היכן נעשו הטרסים של הפאה.

ועתה הרי הדבר ידוע כמה זיפים יש כאן בעניין חשבוניות בשביל מס הכנסה, ואין חילוק בין חשבונית הנמצאת ביד הסוחרים לחשבונית הנמצאת ביד המפעל היות שהסוחרים יכולים בנקל לעשות קנוניא עם בעלי המפעל ולתאם ביניהם על המצאת חשבונית, וכמובן, וכן שמענו מגדולי בעלי ההוראה, ושוב שמענו כן מהאחראים ב'הכשר' שמרן הגריש"א זצ"ל הורה להם שלא

ב'שחור', ולא שייך כלל מושג של חשבוניות על דרך הכלל, ולא כתבנו כן אלא על מקומות נדירים בהם יש חשבוניות, והמשגיח מתיר על סמך הנ"ל).

לסמוך על חשבוניות! אך בפועל הוברר לנו בבירור גמור שהם מכשירים על פי חשבוניות בעלמא, וזה לבד שערוריה נוראה.

(ודע שהמציאות היא שרוב הסחר בשיער בתוך המדינות הרחוקות נעשה

הטענה העשרים ושלוש: הסתמכות על שיחות טלפוניות המתאמים עמדות בין הפיאניות לספקי השער

וכל זה כתבנו לפי טענת המשגיח, אבל מתוך מה שביררנו אצל הפיאניות והספקים עצמם, הוברר לנו שבדרך כלל המשגיח אינו מברר כלל, אלא רק בפעם הראשונה בשעת יצירת הקשר בין הפיאנית לספק הוא מתקשר לספק לשאול על מקור שערותיו ותו לא מידי.

ויתרה מזו - סיפר לנו ספק אחד שאינו תחת ההכשר, שהוא היה מוכר במשך זמן רב 'שער ברזילאי' לפיאנית אחת שתחת ההכשר, ומעולם לא קיבל טלפון מהמשגיח לבקש מידע על מקור השער, אלא היה מוכר כהרגלו בלא שום פיקוח!!

המשגיח סיפר לנו כי לפעמים הוא מסתמך בבדיקתו על פי בירורים טלפוניים לתאם עמדות בין הפיאניות לספקים, והיינו ששואל את הפיאניות מהיכן הם קנו שער, והם משיבים לו מסוחר פלוני, ואז הוא בודק אצל סוחר פלוני, ואם הסוחר מאשר את דבריה, הוא מקבל את דבריה ומכשיר את השער....

וכל הרואה ישתומם הלזאת 'הכשר'? אין זה אלא ליצנות, והרי זה כאותו ה'נותן' לחתול לשמור על החלב' ואינו חושש לקנוניה ביניהם.

ועוד שגם אם הם קנו שיער ממפעל זה, אולם הם קנו גם מעוד מקומות רבים..

הטענה העשרים ושלוש: הסתמכות על הוכחה מפוקפקת מצבע הגומיות

תורה, וכי לא חשבו על ה'רעיון הגאוני' להחליף גומיות, וכי מישהו היה סומך בבשר על היכר על פי גומיות, והרי צריך דווקא חותם בתוך חותם וכמבואר בשו"ע, והיכר גומיות אין לו מקום כלל על פי הלכה, ולא על פי מציאות וכפי שהוברר כיום על החלפת הגומיות'.

אגב, סיפרה לנו אשה אחת שהביאה למשגיח פאה מוגמרת כדי שיבדוק על פי הפאה אם היא מהודו או לא, והמשגיח אמר שאע"פ שבאופן כללי הוא לא יכול לבדוק פאה מוגמרת, אבל הפאה הזאת הוא מכשיר על פי עובי השער, באומרו ששער דק כזה אינו מתאים לשער ההודי. ודע שאין זה אלא ליצנות, כי כפי ששמענו מסוחר המתעסק בשער הודי, בהודו יש שער מכל המינים, גם דק מן הדק, וגם יותר עבה, שהרי ישנם שם יותר ממיליארד בני אדם, ויש כמה סוגים, ממזרח הודו, מדרום הודו, ומצפון הודו וכדומה, וזה מורה ללא ספק שהמשגיח עצמו מתלוצץ מהאיסור וסבור שאין בזה חשש, ולכן מתיר על פי בדיקות שונות שאין בהם טעם וריח וכעין ההיתר המפוקפק על סמך הגומיות.

אחת הפיאניות בירושלים סיפרה לנו שפעם היא הייתה נבדקת עפ"י צבע הגומיות, כי הצבע מוכיח על מקור השער - באשר בכל מדינה השער מגיע בצבע גומיות של אותה מדינה או אותו מפעל.

אמנם דע ששמענו מכמה וכמה מבינים בתחום, שנודע שהסוחרים בברזיל מחליפים הגומיות כדי לטשטש את מקור השער, (וכן מתועד גם בווידיאו הנמצא תח"י שרואים איך בהודו כבר שמים גומיות ארופאיות לטשטש עקבות אח"כ).

וכשדיברנו על זה עם המשגיח, הוא השיב שאכן אמת הדבר שהם מחליפים גומיות, ומהתקופה האחרונה הוא הפסיק לסמוך על גומיות...

אהה, איזו קלות דעת לסמוך עד עתה על גומיות להתיר איסורי

הטענה העשרים וארבע: שערוריית המפעל בספרד המקבל הכשר 'עם כאבי בטן'

עד 40 ס"מ, מתוך הנחה שהשער ההודי הוא ארוך דווקא, [כן שמענו מפי אחד המפעלים שתחת ההכשר, והמשגיח עצמו אישר את הדברים בשיחתו עמנו].

ואנחנו עומדים ושואלים, וכי שער קצר באורך עד ארבעים ס"מ לא יכול לבוא מהודו? [בפרט שמסתמא בעלי המפעל יודעים

ישנו מפעל בספרד שהוא מקור עצום למכירת שער, והם מוכרים גם שער הנקרא 'שער הודי' וגם שער הנקרא 'שער אירופאי', ובעלי המפעל מציגים ליהודים חדר פנימי הנעול במשך היום, ואומרים להם שהשער שם הוא נקי מכל חשש שער הודו, ועל פי הוראת המשגיח, מותר לקנות מהחדר ההוא כל שער כהה באורך

שהוא מתיר את זה "עם כאבי בטן", כי זה מקור שער אדיר וחשוב, ואי אפשר לוותר עליו, עכ"ד.

ומה מאוד גדלה העוולה כאשר יחד עם זאת הוסיף לנו המשגיח שאפשר לסמוך על ההכשר שלו בדרגה של לכתחילה ממש, וזהו כמו עדה החרדית, ע"כ דבריו התמוהים המלאים בקלות דעת וליצנות.

מההוראה הנ"ל והם מיד משנים וגוזרים חלק מהשערות], ואדרבה שער קצר מתאים מאוד להודו - לגזיזת הילדים הנעשית שם בערך בכמות של שבעים אלף ילדים ליום!!! וכן מופיע במסמכים מהטמפלים בהודו, שהם מוכרים גם שער קצר. (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס - מסמך 9).

ולאחר שהטחנו בפני המשגיח את הטענות הללו, הוא השיב לנו

הטענה העשרים וחמש: היתר מפוקפק של שער בהיר - נגד הצהרותיו של המשגיח שהוא נוהג לאסור בזה

שער האם הוא מקורי וטבעי, והאם השער עבר עיבוד והוא צבוע טועים בזה, "ע"כ. (יעוי' במסמכים בסוף הקונטרס מסמך 10).

ועל דרך זה אף סיפר לנו המשגיח בשיחה שערכנו אתו, כי הוא עצמו נתקל בשער צבוע ברמה כה גבוהה, שגם בעלי המפעלים בסין לא הצליחו להבחין בצביעתו.

ומעתה ראה זה פלא, בעוד שמצד אחד המשגיח אוסר את השימוש בשער בהיר בכדי לחייב את הלקוחות לא לקנות שער בהיר ללא הכשר, הרי שביד השניה הוא עצמו מתיר לקנות שער בהיר ממקומות הגרועים ביותר בהם נמכר להדיא שער הודי - כמו המפעל בספרד הנ"ל, ואין זה אלא שערוריה גדולה.

בנוסף, המשגיח מאשר לקנות מהמפעל הנ"ל בספרד כל שער בהיר מתוך הנחה שהשער הבהיר אינו מגיע מהודו. וגם זה שערוריה גדולה שהרי מאן ימר שאינו צבוע, ובמכתב רשמי של המשגיח שיצא לאחרונה כתשובה לאותם שטענו שאין צורך כלל ב'הכשר', כותב המשגיח כי אין להתיר שער בהיר ללא הכשר, היות שגם המומחים הגדולים נכשלים ואינם מצליחים לזהות אותו שהוא צבוע, וז"ל המכתב: "נכון הדבר שגם שיער שאומרים עליו שהוא אירופאי וצבעו בהיר או שער מדרום אמריקה מקורו מהודו ומהמקדשים, ואת זה פרסמנו ברבים פעמים רבות, והודענו שעל כן אין לקנות שער ממקור לא מפוקח כשרותי בגלל שגם סוחרי שיער המביאין ממדינת ברזיל וכדומה אינם יודעים להבדיל במקור השער, וגם טובי יצרני הפאות שבטוחים שיודעים לזהות

הטענה העשרים ושש: שערוריית הכשרת כל השער ממדינת וויטנאם או ממדינת פורגואי

אמריקה מתגורר בפורגואי], והדברים מזעזעים ומדברים בעד עצמם.

ובאשר לשער המגיע ממדינת וויטנאם, בדקנו ג"כ באתר הרשמי של האו"ם - אשר בו מופיע נתוני הייצוא מהודו לוויטנאם, ומצאנו שבשנת 2016 הודו ייצאה ישירות לוויטנאם יותר מ- 76 טון שער בקוד 6703 אשר נכלל בו שער הראוי לפאות, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 20).^א

המשגיח יוצא מתוך נקודת הנחה שישנם כמה מדינות שהם בסדר גמור, והוא מאשר לייבא משם שער אפילו ללא בדיקה. לדוגמא אמר לנו המשגיח, שמדינת וויטנאם נקיה לגמרי משער הודי. וכמו כן שמענו מאחד הסוחרים שהמשגיח מאשר לו להביא שער ממדינת פורגואי ללא שום פיקוח וללא שום בדיקה אחריו, באומרו ש'מדינת פורגואי הוא בסדר גמור'.

והנה באמת כל הרואה ישתומם איזה הפקרות הוא להעניק כשרות ללא שום פיקוח וידיעה מקרוב על הנעשה במדינות הללו, ובפרט במדינת פורגואי שהיא בדרום אמריקה שכידוע שם מסתובב הרבה שער הודי - וכפי שאף הודה בפנינו המשגיח עצמו, [עי' לקמן בטענה העשרים ושבע], ומה גם שהשער ההודי נמכר בערך ברבע מהמחיר של השער מדרום אמריקה, ובוודאי יש לחוש בו לעירוב של שער הודי.

ושוב בדקנו הדבר באתר הרשמי של האו"ם, ומצאנו בו מפורש בשנת 2016 ייצוא של קרוב לשבע טון של שער הודי לפורגואי, [ומיודעי דבר שמענו עוד שהקניין הגדול של השער ההודי בדרום

^א ואם יבוא הטוען לטעון שבאתר האו"ם לא מופיע במפורש איזה מוצר נמכר תחת הקוד הנ"ל, וכי הקוד 6703 מכיל גם שער אדם, וגם צמר או שער בעלי חיים], וא"כ אולי כל השער ההודי המגיע לוויטנאם תחת הקוד הנ"ל הוא רק צמר או שער בעלי חיים, הנה באמת זהו דרך עקשית כי כידוע הודו היא מקור ייצוא של שער אדם ולא של שער בעלי חיים, אך לאמיתו של דבר מצאנו תשובה גם למתעקשים, ואכן המתבונן באתר האו"ם יעמוד מיד על אמתת העניין שממקומו הוא מוכרע שמדובר כאן בשער אדם, ובחשבון מועט נעמוד על שורש העניין וכפי שיבואר:

הנה לפי המופיע שם באתר האו"ם, מחירים של 76 טון הללו הוא כשבע מיליארד דולר, ונמצא בממוצע מחיר של מעט יותר מתשעים דולר לקילו, והנה לעומת זאת באותו המקום מופיע שוויטנאם רכשו מפקיסטן יותר מ- 6800 טון של שער מקוד 0501 - [קוד אשר כולל בתוכו גם סוג שער המתאים לפאות וגם שאר שערות שאינם ראויות לייצור פאות], במחיר של במעט יותר ממיליארד דולר, ובממוצע הוא מחיר של דולר וחצי לקילו!! וא"כ היאך יתכן שזה נמכר

האינטרנט], וא"כ מדוע לא נחוש לשערותיהם של עובדי דת ההינדו המתגוררים בוויטנאם, והרי לפי חוק דתם כל ילד מחויב לגזוז שערותיו בשנות ילדותו, ובוודאי יש שם הרבה שערות מגזיזת הילדים ההינדויים לשם עבודה זרה, וזה לבד טעם להצריך שם השגחה.

ולהלן כמה ציטוטים מדברי כמה סוחרים (אשר שמוותיהם שמורים אצלנו וההקלטות נמצאות תח"י) הטוענים להפך, שדווקא השער הוויטנאמי הוא בעייתי ביותר:

"גם השיער מקמבודיה או ויטנאם מגיע מאנשי אינדו, וגם מסביב הודו יש טמפלים... גם השיער מקמבודיה או וויטנאם מגיע מאנשי אינדו.

"אני לא מביאה שיער, לא מוויטנאם ולא בורמה ששמה יש חשש, שמה זה בעיה, שמה זה מתערבב."

"הסינים מכנים את השיער ההודי בכינויים שונים, פעם ההודי הוא ברזילאי, ופעם קמבודי, ופעם מונגולי, ופעם ויטנאמי."

בין הודו לפקיסטן בפער של קרוב למאה אחוז, וכמו שנתבאר היטב.

הטענה העשרים ושבע: שערוריית ברזיל

אולם למעשה, כיום ידוע לנו על הרבה סוחרים שתחת ההכשר

שכאשר דיבר עם הסוחרים שם, הם הראו לו סוג איכותי של שער הודי, ואמרו לו שסוג זה נקרא "שער ברזילאי" ושולחים אותו לברזיל ומוכרים אותו תחת שם שער ברזילאי.

ובנוסף גם שמענו כן מסוחרת שער ותושבת ברזיל, שאמרה לנו שאין בכלל גזיזה בברזיל, והשער שם אינו מקומי כלל, וכן נמצא תח"י צילום אתר של חברה בהודו שמתחייב לתת שער בחינם לכל מי שמוכיח שקיים כזה דבר שער מברזיל מקומי.

וחקרנו ובדקנו הדבר באו"ם ונתגלה לנו דבר מזעזע ומחרד, שלפני י"ד שנה עוד לא הופיע כלל סחר של ייצוא וייבוא שער מברזיל ולברזיל, וכל הסחר במקום הנ"ל התחיל רק משנת תשס"ד אשר בשנה זו יצא האיסור להשתמש בפיאות מהודו, וכמדומה שאין לך ראייה גדולה מזו שהשער הברזילאי הוא שער הודי, אלא שמעבידים אותו דרך דלת אחורית של ברזיל כדי לטהר את שמו ליהודים.

אולם למרבה הפלא, שמענו מסוחר אחד מקומי בברזיל, שהחילוק בין השער הברזילאי לשער ההודי הוא כרחוק מזרח ממערב וכל סוחר מתחיל יודע להבחין ביניהם.... וזהו בניגוד גמור לכל דברי סוחרים רבים לאין ספור שטוענים אחרת, אך כמדומה שאין שום סתירה ביניהם, כי אמת נכון הדבר שיש חילוק בין השער הנקרא בשפת הסוחרים בשם "שער הודי" לשער הנקרא בשם "שער ברזילאי", אך זה אינו מעיד כלום שהשער הברזילאי איננו מהודו, אלא גם השער הברזילאי הוא מהודו, אלא שהוא סוג אחר של שער ואינו דומה לשער הנמכר

ובנוסף מופיע גם באתר הנ"ל ייצוא של לפחות עשר טון פאות מוכנות מסין לוויטנאם, וכן לפחות שני טון שער ישיר מסין לוויטנאם!! [וסין היא הרי המקור האדיר של שער שמקורו מהודו וכידוע].

ואדרבה, מכאן ראייה שהמשגיח אינו יודע להבחין על שער מה מקורו, שהרי המשגיח קבע את הקביעה הנ"ל על פי בדיקת ריח ומישוש של השער הנמצא בוויטנאם, ומאחר שבפועל הוברר לנו שקיים שם שער הודי אלא שהמשגיח אינו מבחין בו, אם כן הרי לפנינו שתחת ידו עוברים הרבה שער הודי ואינו מבחין בזה כלל.

ומה גם יש להעיר, שהרי בוויטנאם קיימים הרבה מקדשים הינדויים, [וכפי שהגיעו לידינו תצלומים מחיפוש במאגר

בדולר וחצי לקילו וזה נמכר בתשעים דולר לקילו, והרי אם בשניהם אין שער אדם המתאים לפיאות אלא זה וזה צמר ושער בעלי חיים א"כ החילוק ביניהם לא יוכל להיות תהומי כל כך, ובהכרח שהשער המגיע מהודו זהו שער אדם – וכפי שגם הדעת מכרעת להניח כן – שהרי הודו הוא מקור תעשיית שער האדם בעולם, ומאידך פקיסטן שאכן איננו מקור לשער אדם אלא לתעשיות זולות, הוא מקור הייבוא של שער בעלי חיים וכדומה, ופשוט.

ואם כי יתכן שרק חלק מהשבעים ושש טון של השער ההודי הוא שער ראוי לפיאות, ולמשל יתכן שארבעים טון הוא שער שאינו ראוי לפיאות, ורק שלושים ושש טון הוא שער הראוי לפיאות, [ובאופן זה השער הראוי לפיאות עולה כמה מאות דולר לקילו ולא רק תשעים דולר לקילו, מ"מ די לנו בטונות אלו בכדי לאסור את כל השער הוויטנאמי מספק.

ועכ"פ איך שנתח את היחס החלקי של השער הראוי לפיאות בתוך ההשער ההודי, מ"מ זה וודאי מוכרח שחלק ניכר מתוך שבעים ושש טון הללו ואם לא כולם הם שער הראוי לפיאות, כי בלא זה אין שום הסבר בפער המחירים הללו

כנודע, ברזיל היא מקור אדיר של שער מהודו, והמשגיח עצמו מצהיר על כך שברזיל הוא מקום בעייתי, ולאחרונה אמר בראיון לאחד מקווי הטלפון בזה"ל "סגרנו את ברזיל", וכן כתב במסמך רשמי של תגובת בד"ץ חניכי הישיבות "שיער הנקרא ברזילאי שחלק גדול ממנו הוא שיער שמקורו מהודו, אין אישור להביא שיער כזה"³¹. (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 11).

³¹ עצם הדבר שהשער הברזילאי הוא בעייתי ביותר, שמענו כן מכמה וכמה סוחרים, ויתרה מזו שמענו מבעלת מפעל גדול בסין שהשער ההודי האיכותי ביותר הולך לברזיל, וכן אמרו לנו בעלי מפעל הודי שהם שולחים שער לברזיל, ויש תחת ידנו הקלטה מסוחר ברזילאי שמספר שהוא קונה את השער בהודו ומוכר אותו אח"כ בברזיל בפי 5 מהמחיר שלו בהודו! וכן סיפר לנו סוחר אחד כאן מהארץ שסוחריו שער בברזיל ביקשו ממנו פעם להשיג עבורם מקור טוב של שער מהודו, וכן קיבלנו מסמך מאתר של מכירות בברזיל, המצהיר באופן רשמי שרוב השער הנמכר בברזיל הוא שער הודי, וכן המציאו לנו סרט מגייה אחת בשם היילי, ועוד ספר שלם מסוחרת שער גדולה [במטרה של תחקיר לפרנסתם] שבדקו וחקרו הדבר היטב ולדבריהם רוב השער הברזילאי מקורו מהודו, וכן סיפר לנו השליח אמיר דרומי שיצא לאחרונה להודו לבדיקת עניין השער ההודי,

המגיע מברזיל בתוך העיר מיועד לשיווק למקומות אחרים שאינם תחת ההכשר.

כששמענו על ה'תירוצ' המבריק, לא התמהמהנו והתקשרנו שוב לסוחר הנ"ל, ושאלנו בתמימות אם כל השער שלו מיועד להכשר או שיש לו שער שאינו נמכר תחת ההכשר, והסוחר הנ"ל השיב בפשיטות כי לא קיים אצלו שני פסי ייצור נפרדים, וכי הוא מוכר את השער הברזילאי מהעיר תחת ההכשר!

ודע ששמענו מ..... ... שהיא פעם הטיחה בפני המשגיח את הטענה איך הוא מעיז לתת כשרות על השער מברזיל ומדרום אמריקה, והרי כולו מוצף בשער הודי ואי אפשר לדעת על השער מה מקורו, [דרום אמריקה וברזיל היינו הך בשפת הסוחרים], והוא השיב לה בזה"ל "את צודקת, זה לא בסדר", והלך לדרכו.

וכעין זה סיפר לנו בגילוי לב יהודי חרדי - מנהל מפעל לייצור פיאות העומד תחת ההכשר, שהמשגיח עצמו אמר לו פעם בדאגה, 'מה נעשה עם השער הברזילאי, והתחבט אם יוכל לאסור את השיער הברזילאי באומרו שאינו יכול לנעול את המסחר בשער הברזילאי שהוא מרכזי מאוד בשוק השער.

המביאים שער ברזילאי, וכן יש תח"י פרסומים שונים על חנויות שתחת ההכשר המפרסמים עדיין על מכירת שער ברזילאי. (עי' מסמך 12, 13 שבסוף הקונטרס), וזהו מעשים שבכל יום - וניתן לראות זאת מידי פעם בפרסומים השונים של החנויות.

ושאלנו זאת מהמשגיח איך אנו רואים פרסומים של חנויות שתחת פיקוחו שמוכרות שער ברזילאי, והשיב לנו שמדובר רק בשתים או שלושה סוחרים יהודים שיש להם אישור לקנות רק ממקומות מסוימים - בכפרים ולא בעיר.

אך דברי המשגיח מוכחשים מסוחרים אלו עצמם שחלקם אמרו לנו שהם קונים גם בעיר ולא רק בכפרים, וכפי שאמר לנו במפורש אחד מהסוחרים שתחת הכשרות, שהוא מביא מברזיל מכל המקומות - מהעיר ומהכפרים, והוסיף שבין כה וכה אין הבדל בין הכפרים לעיר, שכן הסוחרים בכפרים מביאים את שערותיהם גם מהעיר, והכל מעורבב זה בזה.

ודע שלאחר איזה זמן, כאשר שמענו מנהלי הכשרות על הודאת בע"ד הקיימת בידינו מפי הסוחר הנ"ל המביא שער מתוך העיר בברזיל הן מהעיר והן מהכפרים, החליפו מנהלי הכשרות את גירסתם וטענו שלסוחר הנ"ל ישנם שני קווי ייצור נפרדים, והשער

תחת השם "שער הודי", שהרי בהודו לבד יש כמה וכמה סוגים של שער.

הטענה העשרים ושמונה: המשגיח משוכנע שאין כאן שום נידון של איסור אלא רק חומרא בעלמא

שלדעתו חומרות כאלו ראוי להחמיר רק לאנשי ירושלים וכדומה ולא לאנשים פשוטים, ושפיר הבאנו שלהאמין לאדם צריך שקודם יהיה האדם משוכנע בעצמו שזהו חיוב מדינאי ולא שנוהג כן בתורת חומרא, עכ"ל.

ועוד ראינו לנכון להזכיר מה שאמר לנו המשגיח, שלדעתו אחוזי השער ההודי בעולם הם כעשר עד חמש עשרה אחוז ולכן אין ריעותא על סתם שער לחשוש שהוא מהודו, עכ"ד, וברור שגם זה עומד כסיבה אצלו להקל ראש בכל העניין ולעשות ליצנות מההכשר ומכל ההשגחה, ומאחר שכבר הוברר האמת מעל כל ספק כי רוב השער העולמי הוא מהודו, וכמבואר להדיא באתרי האו"ם והאטלס, [ועי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 36], שוב לא נוכל לסמוך על המשגיח המקל ראש בעניין משום רוב.

ובעניין זה כבר צווח מרן הגר"מ שטרנבוך שליט"א בתשובה מיוחדת שנדפסה בתשובות והנהגות ח"ה סי' קס"א על תקלת ההכשר הנוכחי הניתן לפאות, וז"ל שם: "וישנם שסומכים על פאות שבאות ממדינות שלדעתם רוב השער שמגיע לשם אינו

המשגיח אמר לנו במפורש שאינו מובן כלל למה מרן הגר"מ אלישיב זצ"ל ושאר פוסקי הדור שיבדחלט"א אסרו את השער ההודי, ורק מאחר שכך יצא מפיו לכן נוהגים כהוראתו אף שלפי כללי השו"ע זה צריך להיות מותר, [וכלשונו המוקלט אצלנו: "תשאל את הרבנים שלך אולי הם מבינים למה הגר"מ אסר, לפי השו"ע זה צריך להיות מותר"], ופשוט שא"כ אין לסמוך עליו שהרי אינו סבור שמדובר על איסור מעיקר הדין, וכמפורש בביאור הגר"א יו"ד סי' קי"ט על הא דאיתא שם בשו"ע סעי' ז' דמי שהוא חשוד בדבר - דלא משמע לאינשי שהוא עבירה אינו נאמן לאותו דבר, וכתב שם הגר"א דכיון שחושב אותו להיתר אינו נאמן, עיי"ש.

ומצאנו בעניין זה דברים הנוגעים לדין בשו"ת תשובות והנהגות ח"ב סי' שע"ז, מה שכתב וז"ל "ועובדא ידענא בסוחר אתרוגים מפורסם שקיבל הזמנה מחו"ל לאתרוגים בלתי מורכבים ורימה ושלח מורכבים, והודה לפני שמורכבים הם רק כיון שלדעתו זה רק חומרא ע"כ כשלא היה לו אחרים שלח מורכבים בלי פיתום,

ואירופה מצוים הרבה שערות מהודו. [ואם הסוכן שמייבא השער ממקום קביעותו לאותה מדינה הוא יהודי שותו"מ הוי דין השער כקבוע לכאו"א, ולא יועיל כאן רוב], "עכ"ל.

מהודו, ואמרינן כל דפריש מרובא פריש. ואני תמה, האם גם בחשש איסור טריפות נסמך לומר שהבשר הגיע מרוב החנויות על אף שמצוי מיעוט טריפה, והלא ישראל עם קדוש ומתרחקים מכל חשש איסור, וכ"ש בע"ז, וידוע ונתברר שבסין קוריאה

הטענה העשרים ותשע: טבח שהוציא טריפה מתחת ידו

כתב המשגיח כי לפי הוראת הממונים עליו מוטל עליו לעקוב מקרוב אחר כל הזמנת שער של כל אחד ממקבלי הכשרות, אך בתוכ"ד כתב שם כי למעשה לא עמד על כך שההוראה תבוצע בפועל, (ויעו' במסמכים שבסוף הקונטרס במסמך 14).

ועפ"י הלכה הדין ברור שאם נתפס כאדם בלתי אחראי ששגג או הזיד בעניינים סבוכים כאלו בחמורות שבחמורות, לא נוכל לסמוך עליו הלאה שלא יטעה בהכרעות נוספות עד שיעמיד עצמו מחדש על חזקת כשרות, וכמו שנפסק בשו"ע (יו"ד קי"ט י"ז) "טבח שהוציא טריפה מתחת ידו, אין לו התנצלות לומר לא ידעתי".

בשיחה שערכנו עם המשגיח, הוא הודה על מספר עניינים שעשה שלא כדין, א. שתחילת נתינת ההכשר בתשס"ד לאחר שישה ימים היה שלא כדין, כי לא היה לו עדיין שום ידע בריח ובמישוש השער. ב. הודה לנו שהיה נותן הכשר לכמה מקומות ללא פיקוח כיון שהיה סומך על היראת שמים שלהם, (ובניגוד גמור להוראת מרן הגריש"א זצ"ל שאין לסמוך בזה על פיאניות), ולאחרונה הוא התחרט על הפזיזות שלו... ג. הודה שמה שנתן למשגיחות (בתקופה שהיו משגיחות בודדות) לבדוק על פי הריח, היה שלא כדין, ובתקופה האחרונה הוא התחרט והפסיק לסמוך על משגיחות. ד. במכתב שפרסם המשגיח בחודש אלול תשע"ח,

הטענה השלושים: המשגיח עצמו סוחר שער

רואים שום חשש ושום תקלה להעמיד משגיח הנגוע והחשוד לניגוד אינטרסים, ובפרט לפי מה שנתבאר לעיל כל כך הרבה פרטים ושאלות ופרטי פרטים אשר צריך לזה הכרעת חכם, ובהכרח צריך לסמוך על המשגיח שיגיש את כל השאלות כדת וכדין ויכניע עצמו לדעת תורה, וכשמדובר בסוחר אי אפשר לסמוך עליו שיגיש את השאלות או שינהג כפי ההכרעות כשיפסיד מזה ממון, [ודרך משל, אם הוא עצמו סוחר בשער בוויאטנהם, הוא יכשיר את השער ללא שאלת חכם, וכו' על זה הדרך], והיות שכל מערכת הכשרות הרי בסופו של דבר תלויה בו, והוא הרי נוגע וחשוד בעניין, שוב אי אפשר לסמוך עליו וכמובן לכל, וזהו שערוריה גדולה.

סיפרו לנו שלושה סוחרים שתחת ההכשר שהמשגיח עצמו סוחר שער! [ואחד הסוחרים סיפר שהוא עצמו היה משלם לפעמים למשגיח את משכורתו על ידי מכירת שער בזול, וסיפר עוד שהמשגיח היה נזהר ביותר והעמיד אדם שלישי שיקנה וימכור השער על שמו כדי להסוות את שמו בכל המסחר הנ"ל, ומסוחרים נוספים שמענו קלא דלא פסיק שהמשגיח שותף עם פיאנית אחת אשר שמה שמור במערכת], ולמרבה החרפה - כאשר הצגנו את הטענות הללו בפני הרבנים הממונים עליו מטעם בי"ד חניכי הישיבות, הם אמרו לנו כי אכן ידוע להם הדבר שהמשגיח סוחר שער, אך אין הדבר מפריע להם כלל!!

וכמדומה שזה לבד ההוכחה הגדולה ביותר לליצנות שנוהגים בעלי ההכשר הנ"ל מהאיסור הנורא דתקרובת עבודה זרה, עד שאינם

הטענה השלושים ואחת: קניית שער בהודו

ודע שבחיי חיותו של מרן הגריש"א זצ"ל נערך דין תורה בין מערכת הכשרות דהיום למערכת כשרות אחרת שהחלה אף היא לתת הכשר על מקור השערות, ותורף הנידון ביניהם היה שמנהלי הכשרות השניה טענו שרק שער שידוע בבירור שמקורו מבתי עבודה זרה אסור, אבל כל שאר השער בעולם - גם השער שמגיע

הגדיל לספר לנו הגאון ר' צבי פרידמן שליט"א שידוע לו שהמשגיח עצמו קנה שער הודי ומכרו הלאה!! וכן סיפרה לנו סוחרת אחת. גם המזכירה של המשגיח סיפרה בשבחו והזכירה בדרך אגב שהוא טס הרבה גם להודו.. (כשנשאלה מה עושה שם מגממה בתירוף דחוק).

ועתה אם כן נתבונן מהו גודל השערוריה כאן, שכל יסוד התבססות ההכשר הנוכחי היה על כך שאין מתירים את השער מהודו, ואילו בפועל בעלי הכשרות עצמם לוקחים שער מהודו ומכשירים אותו.

ממדינת הודו מותר, והעמידו על כך שלושה דיינים שיבדקו הטענות ולבסוף באה ההכרעה אשר הייתה מוסכמת על דעת מרן הגריש"א זצ"ל, שיש לאסור את כל השער שמגיע מהודו, כי מסתמא יש לדון כל שער הבא מהודו כשער הבא מבתי עבודה זרה משום שזהו רוב השער שם.

הטענה השלושים ושנים: נאמנות המשגיח

אמר שזה דבר פשוט מאוד, לומדים את זה מהר מאוד, תוך עשר פעמים בערך, וכל אחד יכול ללמוד את זה בקלות. ג] בשיחה עם אחד מהרבנים החשובים שבירושלים טען המשגיח כי הוא נוסע לברזיל פעם בשבועיים, והדבר שקר גמור ומזויף מתוכו, וכפי שאמרו לנו הסוחרים שבברזיל שהמשגיח מגיע אליהם פעם או פעמיים בשנה. ד] אמר לנו שרוב עיסוקו בכשרות הוא בשאר עניינים ולא בפיאות, וכן חזר על זה בשיחה עם רבני אמריקה, ומאידך סיפר לנו אחד מגדולי הרבנים בירושלים שטען פעם למשגיח איך הוא יכול לשלוט על הפיאות כשהוא רק העסק הקטן שלו, והמשגיח השיב שזה בכלל לא העסק הקטן שלו. ה] יש תח"י דבריו בהקלטה, כשהוא משיב לאחד שהציג עצמו כסוחר שרוצה לקבל כשרות רק בתנאי שהכשרות מהודרת, והמשגיח משיב לו שהוא עצמו רואה גזיזה, ומאידך בכל הזדמנות הוא אומר שאף אחד לא רואה גזיזה. ו] כמו כן השיב לאחד ששאל אותו אם הוא רואה בדיקה לפני הרחיצה, ואמר "אני רואה את זה לפני שזה רחוץ", דבר שהוא שקר גס.

האמת נאמר ולא נכחד, כי הוקשה עלינו מאוד לכתוב את סעיף זה, היות שמאוד מאוד נזהרנו בכל הדברים עד כאן לכתוב רק על גופם של דברים אך לא להיכנס לפגיעה אישית, אולם היות שנודע לנו בבירור כי המשגיח הולך ומסתובב בין הרבנים למסור גירסאות המנותקות מהמציאות לחלוטין, הוכרחנו להעלות על הכתב את הידוע לנו בכמה וכמה שקרים וגירסאות שונות שהמשגיח מחליף ומשנה לפי העניין, וכתבנו לפי מה שעולה כעת בזיכרון, [מלבד השקרים הגלויים על השער הברזילאי והשער הבהיר אשר כבר נתבארו לעיל].

א] המשגיח אמר לנו שהוא מגיע לספקים ולסוחרים פעם בחודש (מוקלט תח"י), ולרבנים באמריקה הוא אמר שהוא מגיע פעם בחודשיים, וכל היודעים בעניין שדיברו עם הסוחרים יודעים את השקר של שני הגירסאות. ב] בשיחה המוקלטת אצלנו, ניתן לשמוע אותו מסביר שהחכמה שלו בריח זה חכמה בפנ"ע וזה סיפור של שנים ללמוד את המקצוע, ומאידך בשיחה עם רבני אמריקה כששאלו אותו אם זהו חכמה פשוטה ללמוד את הריח,

הטענה השלושים ושלוש: מחדל מידע חמור במערכת הכשרות

שמריאלה הנ"ל קונה ישירות מהכפרים ולא מספקי שער, ומאידך, בבירור שערכנו אצל מריאלה הנ"ל, היא מספרת שהיא מקבלת לביתה משלוחים של שער מספקי שער ואיננה הולכת לכפרים.

לגבי פיאות המיוצרים בברזיל אצל מריאלה א': המשגיח אמר לנו שהשער של מריאלה הוא אחד המקומות הבודדים שהוא יודע בדיוק את מקור השער ללא שום חשש, וזהו לכתחילה שבלכתחילה, ובשיחת טלפון הוא סיפר [ההקלטה נמצאת תח"י]

הטענה השלושים וארבע: התנהלות מנהלי ההכשר בזריית חול בעיני הציבור ובסגירת כשרויות אחרות

שבועיים, וזאת בניגוד גמור לשאר הצהרותיו הכתובים וחתומים על ידו ואף מוקלטים אצלנו שהוא מגיע רק כמה פעמים בשנה וכפי שנאמר לנו על ידי כל הסוחרים שתחת ההכשר, וזה כמובן מגדיל את העוולה הזועקת כאן עד לב השמים.

ואכן לעומתם עומד הרה"ג ר' חיים כץ שהיה מעורב בהקמת ההכשר, ומצהיר בפה מלא לכל שואליו, כי ההכשר הוא ברמה של רבנות בערך אלא שאין ברירה אחרת... [והאמת היא שהלוואי שההכשר היה לכל הפחות ברמה של רבנות], ותורה מונחת בקרן

ומה שמגדיל כאן את העוולה הזועקת עד לב השמים, הוא שמנהלי הכשרות משכנעים את הציבור [כפי שנכתב בקובץ 'תל תלפיות' היוצא לאור על ידי בעלי הכשרות] שההשגחה שלהם מהודרת בכל ההידורים, וכן אמר לנו המשגיח במפורש שההכשר הוא לכתחילה ממש, וכן פסק לאחרונה אחד מרבני בד"ץ חניכי הישיבות (בדרשה בחוה"מ פסח תשע"ח) שההכשר הוא לכתחילה שבלכתחילה - ובדבריו הוסיף שגם לגבי חמץ בפסח אפשר לסמוך על כשרות כזאת... [וכל זאת עפ"י נתונים מעוותים שמסר לידו המשגיח כביכול הוא מגיע למפעלים בכל שבוע או

זווית בביזיון.

בד"ץ חניכי הישיבות בא לאיים עליו שיפסיק מיד לתת הכשר, כי הכל שייך לו, והוא הבלעדי המבין ואין עוד בלתו, וכמובן גם זה מגדיל את הזעקה עד לב השמים, שלא זו בלבד שמעמידים 'כשרות' תלושה שאין בה שום יסוד ושום התחלה, אלא גם מונעים מאחרים מלהעמיד כשרות עם פיקוח צמוד, אהה!!

הטענה השלושים וחמש: נתינת הכשר לחנויות דהיום - המוכרות פאות האסורות בלבישה לדעת כל הפוסקים

בה עבירה, ועובר בזה בלאו דאורייתא דלפני עיור.

ומה שהמשגיח טוען שזה כדאי כדי להצילם לכל הפחות מאיסור עבודה זרה, הרי זהו טענת המזרחי בהתגלמותה ובטהרתה, שכנודע דרכם היה לסחור עם הקב"ה ולהעדיף לעשות עבירה ממקום אחד כדי להרוויח ממקום אחר.

[ו] ויודגש שלא מדובר כאן על בנות ישראל מופקרות אלא על אנ"ש ועל בנות ונשות הרבנים החשובים ביותר שבעוה"ר נכשלים בעוון פריצות שלא לפי גדרי ההלכה ושלא לפי תקנון הרבנים, והם משכנעים עצמם שכביכול מותר ללכת כך מצד הלכות צניעות, אבל אין להם הוראת היתר על עבודה זרה זולת ההכשר, ונמצא שההכשר ממציא לידם חפצא דאיסורא, והרי זה איסור לפני עיוור דאורייתא, וזהו גם ליצנות מתורתנו הקדושה, וכנותן הכשר על אייפון פרוץ שיש בו רק אלף אתרים פרוצים ולא אלפיים...

[ז] וידוע המכתב שכתב הגר"ש אויערבאך זצ"ל בדם ליבו נגד הכשר 'חניכי הישיבות' שפרץ גדר והעניק כשרות על פאות פרוצות, וז"ל "ומה גדלה העוולה, שבמקום להוסיף חיזוק במצוות כיסוי הראש שיהיה ניכר לכל שמצוות כיסוי הראש מתקיימת בצניעות ובהידור בלא הערמה, באים להכשיר פאות נכריות כנ"ל הגורמות למכשול גדול ומסייעים בזה לעוברי עבירה ועוברים על איסור לפני עיוור", (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 15).

[ח] והנה לאחרונה שמענו מרבני בד"ץ חניכי הישיבות הטוענים שמרן הגריש"א זצ"ל התיר להם הדבר, אבל דע שכל גדולי תלמידי מרן הגריש"א זצ"ל מכחישים את הדברים, וכפי המופיע בספר הוותיק "אשרי האיש" (פרק י"ג) - ליקוט פסקי הגריש"א זצ"ל: "אסור לתת הכשר לפאה ארוכה על כך שאינה מעבודה זרה, שא"א לתת הכשר על דבר שהוא נגד הצניעות", וכן מופיע בספר דברי שלם בשם מרן הגריש"א זצ"ל: "שמענו ממרן הגריש"א

[א] הכשרות נותנת הכשר גם לחנויות שמוכרות פאות באורך אסור, וגורמים בזה לסייע לחנויות למכור פאות האסורות, שהלא מבלעדי ההכשר לא היו יכולים לקנות, ונמצאו מכשילים את בנות ישראל באיסור, ועוברים בלאו דאורייתא דלפני עיור לא תיתן מכשול'.

[ב] וכאשר נשאל המשגיח שאלה זו על ידי אחד העוסקים בעניין, השיב לו (ההקלטה נמצאת תח"י) שיש מחלוקת בין בעלי ההוראה בעניין פאות ארוכות, דלדעת רבני חב"ד מותר ללכת פאות ארוכות.... ודבר שפתיים אך למחסור.

[ג] וכאשר אנחנו שאלנו שאלה זאת את המשגיח, השיב לנו על טענה זו שני תשובות, ראשית, אינו נותן הכשר על הפאה כי אם על כך שמקור השער אינו מהודו ואין לו עסק בפיקוח בענייני צניעות, ונודע מה שכתב מרן הגר"מ שטרנבוך שליט"א במכתבו בכ' חשון תשע"ח כנגד טענה זו, וז"ל: "ורב שמעניק הכשר לכל סוגי פאות כולל פאות ארוכות וכדומה - שהם ללא חשש עבודה זרה, הרי הוא כנותן הכשר על חזיר שאין בו איסור נבילה, ומסכן בזה עיקר קיומנו שמכניסים פריצות בבית ישראל ומטמאים עם ה'". (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 21).

[ד] ועוד השיב לנו המשגיח, שהיות שרובא דרובא דהנשים הולכות בפאות האסורות בלבישה משום גדרי הצניעות, א"כ אם נימנע מנתינת כשרות מחמת צניעות, ימצא שרוב הפאות לא יקבלו הכשר, וכדי להציל את רוב בנות ישראל הוא מוכרח לתת הכשר לרוב הפאות הפרוצות... ודבריו תמוהים דאדרבה אם רוב הנשים הולכות פאות האסורות בלבישה כ"ש שאסור לסייע להם.

[ה] וכאשר הצגנו את הטענות הללו לפני אחד מגדולי פוסקי דורינו שליט"א, אמר לנו שעל פי הלכה אסור לו להכשיר שער פרוץ - כי בזה ממציא להם אפשרות ללבוש השער, ומשנה ערוכה היא בשביעית (פ"ה מ"ו) שאסור להמציא מחרשה בשביעית לעבור

רוח שַׁעֲרָה

הגריש"א על נתינת הכשר על שַׁעֲרָה כאשר הוא עדיין שַׁעֲרָה גולמי, ובזה הורה מרן הגרי"ש זצ"ל לדבריהם שהשַׁעֲרָה בהיותו שַׁעֲרָה אינו חפצא דאיסורא כיון שיש בו עוד שימושים אחרים היכולים עדיין לשמש להיתר ולכן מותר, אך זה לא עלה על הדעת מעולם להעניק הכשר ליצרני הפיאות על הפיאות הפרוצות שהם מייצרים, ובוודאי לא הורה בזה מרן פוסק הדור הגרי"ש זצ"ל להיתר, שזהו נגד משניות ערוכות בשביעית ועוד, וגם כל גדולי תלמידיו מכחישים את ההיתר שנשמע בשמו, וכמוש"נ].

אלישיב שליט"א שפסק כי אין שום היתר לתת הכשר לפאות שאינן עונות לדרישות ההלכתיות בצניעות ובמניעת הכשלת הרבים בהרהורי עבירה, עכ"ל, וכן גם העיד תלמיד מרן הגרי"ש אלישיב, הגרד"א מורגרשטרן שליט"א, ששמע מפי הגריש"א זצ"ל לאסור נתינת כשרות על פאה פרוצה. (עי' במסמכים שבסוף הספר, מסמך 16, 17, 18).

[ואולי יש לדון את בעלי ההכשר לכף זכות שטעו בהבנת דברי מרן הגריש"א זצ"ל, ולדבריהם יש לתלות ששאלו את מרן

נספח בעניין רוב השערות בעולם

בעולם היא רק 15 אחוז - [ובמילים אחרות זהו בערך כפי כמות אנשי דת ההינדו ביחס לעולם], א"כ נמצא שצריכים אנו להשלים את מקור השערות הנותר מעוד בערך שישה אנשים נגד כל הודי אחד, [שהרי כל הודי מגלח לפחות פעם בחייו את השער עבור תעשיית השער שבטמפלים, והאמת היא כפי שסיפר לנו השליח אמיר דרומי שיצא להודו לבדוק את הדבר, שכל אחד מגלח כמה פעמים בחייו, אך עכ"פ אפילו אם נניח שכל אחד מגלח רק פעם אחת יש כאן חשבון פשוט], ומאחר שבאמת כנגד כל הודי ממחזיקי דת ההינדו, יש עוד שש אנשים בעולם, א"כ נמצא שכל אדם בעולם חייב כבר להיות ממגלחי שערותיו עבור תעשיית השער, וכמוש"נ וזה לא יתכן.

ועכ"פ עצם הדבר לומר שכמות שער ההודי בעולם הוא 10 עד 15 אחוז, זהו מוכחש מתוכו, כי א"כ אין שום משמעות לטמפלים שלהם, ואינם גדלים באחוזים שלהם ביחס לשאר אנשי העולם, וזה לא ניתן להיאמר, וכמוש"נ.

ומאחר שבוודאי אין ספק שהכמות של הטמפלים מגדילה את כמות תעשיית השער של הודו בפי כמה וכמה, [הרי מתגלחים שם כמות אדירה ביום, ולא מצאנו בדומה לזה בשום מקום], א"כ פשוט שיש כאן רוב, וצא וחשוב וכו'.

ועוד, שזהו דבר פשוט, כי כפי בירור שערנו עם סוחרים, כל גוזז בדרך כלל מגיע לכמות של 3 עד 5 קילו בחודש, והיינו שכל טון שער מגיע בערך מעשר אלף נשים!! ומצוות ענק של כמה מאות גוזזים, ולא יתכן לתלות שממדינת אוקראינה או וויטנאם וכדו' יוצא יותר מטון אחד בחודש, והנה שוק השער בעולם הוא של אלפי טון, ומהיכן הוא כל השער אם לא מהודו, [ואין ספק שהמפעלים רוכשים מהודו את שערותיהם, דאל"ה מניין להם עשרות או מאות טונות לשנה].

וביותר, הרי הודו בלבד מייצאת כחמש אלף טון שער לעולם כמבואר באתר האו"ם, ואם הם רק 15 אחוז וכדברי המשגיח הנ"ל, הרי אומר שצריך להכפיל את הכמות שלהם ביותר משש פעמים, והיינו שיש יותר משלושים אלף טון שער בעולם, ומי הוא זה שימצא כמויות כאלו של שער בעולם, אין זה אלא הבל ורעות רוח, [ובפרט שכל טון מגיע מעשר אלף גוזזים, וכל אלף טון מגיע מעשרה מיליון איש, ואם נכפיל האלף טון הנ"ל בשלושים, אנו צריכים 300 מיליון איש שיגזזו שערותיהם בשנה, וזה בדו"ת].

בשיחה שערכנו עם המשגיח, טען המשגיח כי השער ההודי הוא מיעוט בעולם, והוא בערך כ-10 או 15 אחוז מכלל השער העולמי. וכמדומה שזהו אחד העיקרים ליחס המזלזל והמחפיר של הכשרות לכל האיסור החמור של הנאה מאיסור תקרובת עבודה זרה, ולכן אמרנו לייחד כאן פרק נפרד אודות נידון זה.

הנה ראשית כל כבר כתב מרן הגריש"א זצ"ל במכתבו להרב בלסקי זצ"ל, דגם אם היה כאן רוב, מ"מ חשיב קבוע ולא אזלינן בתר רובא בזה עיי"ש, ועוד כתב בשו"ת "תשובות והנהגות", דגם לו יצויר שהיה כאן רוב מ"מ לא אזלינן בתר רוב משום ששערות דהודו נמכרות יותר בזול, ומבואר בר"ן בפ"ז דחולין דעיקר הדין כל דפריש מרובא פריש מיירי כשבשר כשר ונבילה מאותו סוג ומחיר בזה אמרינן כל דפריש מרובא פריש וכנראה לקח מהרוב, אבל אם בשר נבילה זול טפי ועכו"ם קונה נבילה שזול יותר, אף שהרוב כשר אמרינן שקנה דנבילה דזול טפי, ולא שייך בזה דין רוב.

אך למעשה אין צריך לזה, וזה ברור שרוב השער בעולם הוא מהודו, וכמבואר בפירוט למעיין היטב באתרי האטלס והאו"ם, והמבקש לדעת פרטים מדויקים יעיין בספר "הישכם אוהבים ה'" שביררו שם הדבר היטב.

אך גם מלבד זאת, יש להוכיח באופן הפשוט שטענת המשגיח הנ"ל שכמות השער ההודי בעולם הוא כעשר עד חמש עשרה אחוז, זהו טענה מוכחשת מתוכה, וכפי שיבואר:

מחזיקי דת ההינדו שבהודו הם קצת יותר מ-14 אחוז מתושבי העולם, והא לכם ציטוט מאתר האוכלוסין של האו"ם: "כמות האוכלוסיה העולמית נכון ליום שלישי, 8 במאי 2018, - 7,632,819,325, והנה האוכלוסייה הנוכחית [מהתאריך הנ"ל] של הודו הוא 1,351,782,001, מה שאומר שאוכלוסיית הודו היא יחס של 17.74% מאוכלוסיית העולם.

והנה שמונים אחוז מההודים הם ממחזיקי דת ההינדו וכמופיע ברשימות ובאינטרנט וכו', וא"כ יותר ממיליארד בני אדם הם עובדי הדת הנ"ל, מה שאומר שכל אדם שביעי בעולם הוא ממחזיקי דת ההינדו הנ"ל.

ומעתה בואו חשבון, לדברי המשגיח שכמות השער ההודית

נספח בעניין רוב השער במפעלים בסין

בזדון או במשווגה], ואדרבה אנחנו לא מכירים כיום גזיזה בסין רק משמועות, והיחיד שטוען שרוב השער בעולם הוא מסין זהו הסוחר והמשגיח שפרנסתו תלויה בטענה זו, אך לא ימצא שום סוחר שיעיז לומר כדבר הזה.

ואמנם בעבר כשהעניות בסין היתה גבוהה מאד והמסחר בשיער ההודי היה פחות נפוץ (והיה נשרף או נזרק לנהר) היה ידוע שיש גזיזה בכמות מסוימת בסין, אך כיום אין לנו מידע בכלל שקיים שם גזיזה. אולם אנחנו כן נוכל לתת את הגבול עד היכן אפשר לתלות בשער הסיני, מה שמחייב שמדובר על כמות מזערית ביחס לשוק השער העולמי המגיע מהודו, וכדלהלן:

מבירור שערנו אצל סוחר שער נאמר לנו שבויטנאם כל קילו זה בערך עשר קוקקאים, והנה השער הסיני הוא שער קצר ומדולל ביותר, וא"כ עכ"פ כל קילו של שער סיני כולל בתוכו לפחות עשרה קוקקאים, [ויתכן גם שהקילו שם הוא יותר מעשרה קוקקאים מחמת שהוא קצר ודליל], ומעתה נמצינו למדים לפי חשבון זה, שכדי להגיע לטון שער סיני, אנו צריכים לפחות עשר אלף נשים סיניות שימכרו את שער ראשם. [ואכן בהודו שער הנשים ארוך ודחוס, ושלושה קוקקאים שוקל קילו כפי ששמענו מהסוחרים ואכמ"ל].

והנה השער בתעשיית השער למסחר מגיע מנשים עניות. ואחוז העוני בסין זה שש וחצי אחוזי עוני, והיות שהאוכלסייה הכוללת בסין זה מיליארד 400 מיליון, א"כ שש וחצי אחוז זה 84 מיליון עניים, צא מהם חצי שהם גברים, ועוד חצי שהם נשים מבוגרות, לא נשאר בידינו אלא 22 מיליון נשים לכל היותר הראויות לתת שערותיהם למסחר הפיאות.

והנה כבר נתבאר שכל טון מיוצר מכל הפחות עשר אלף נשים, וא"כ 22 מיליון נשים יכולות לכלכל לשנה אחת יותר ממאתים טון שער, וכמדומה שדי בזה לסגור את העניין, כי מאתיים טון הוא כמות מזערית ביותר ביחס לכמויות הענק של הסחר העולמי בשער וכמבואר באתר האו"ם, וסין היא הרי מקור אדיר של אלפי טון שער וכמבואר באתר האו"ם.

אמנם לרווחא דמילתא נוסיף עוד, שכל המאתיים טון הם רק לשנה אחת, והיות שבסין יש איסור ילודה - ואין ללדת שם יותר מילד אחד למשפחה, א"כ אין לנו נשים חדשות כמעט בכל שנה לגזיזת שערות, [אלא רק חצי (תינוקות ולא תינוקים) מהתינוקות

בשיחה שערכנו עם המשגיח, טען המשגיח כי רוב השער בסין הוא שער סיני מקומי, והשער ההודי המסתובב בסין הוא בערך חמישית מהשער הסיני המקומי.

אולם דע שבנתוני המכס באו"ם ובאטלס מופיע שסין מקבלת כחמש אלף טון שער מהודו בשנה! (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 25), וכן גם יש תח"י מסמך ממפעל בהודו שמפרסם שהוא מוכר יותר מאלף טון שער בשנה לסין, ואם באנו לומר שזהו רק חמישית מהשער הסיני, א"כ צריכים אנו למצוא בשנה כעשרים אלף טון שער סיני... דבר המופרך מתוכו.

ולרווחא דמילתא הוספנו כאן בירור על השער הסיני, כדי להודיע ולגלות שטענת המשגיח הנ"ל מופרכת מיסודה, והוא על פי איכות השער, ולפי כמות השער.

איכות השער

השער הסיני הוא הכי עבה בשוק, הוא קוצני וישר כמו קוץ, ולא מתאים כלל לפיאות מצד טבעו, ועובדא היא לפנינו שמעולם לא ראינו אשה ההולכת עם פאה שעשויה משער סיני, [וחזותו מוכיח עליו], וגם עובדא היא שאין ביקוש לשער הסיני בעולם, וזה לא משווק בשום מקום כמותג מה שמוכיח שזה זיבורית, [וכן סיפרו לנו סוחרים יהודים שבזמנו לאחר שיצא האיסור על השער ההודי, התחילו לנסות לעשות פיאות משער סיני, אך מהר מאוד ראו שזה לא מתאים].

הצורה היחידה להתאים שער סיני לתעשייה, היא לתוספות שער, או להארכות שער עבור הסינים עצמם כיון שהם צריכים שער הדומה לשער שלהם, אך במה שנוגע לתעשייה עבור כלל העולם, אין השער הסיני מתאים אלא אם יעבור עיבוד כבד שישנה אותו לגמרי ויקלף את כל הסיבים, ואז מצפים אותו בסיליקון כדי לתת לו ברק ויופי, ובאופן זה הוא לא מחזיק זמן רב כיון שהסיליקון יורד לאחר זמן ואז הפאה מאבדת את הברק שלה. והיות שסין היא מקור עצום של תעשיית השער לעולם כולו ולא רק לסין, לא יתכן שרוב השער הנמצא בה הוא שער זיבורית שאינו מתאים לפיאות העולמיות באיכות נורמלית.

כמות השער

לגבי הכמויות המדויקות של השער הסיני, לעולם לא נוכל לדעת, [וגם המשגיח הנ"ל לא יכול לדעת אלא זורק מספרים באויר, או

חששות נוספות על השער הסיני

במזרח הודו קיים הרבה שער הדומה לשער הסיני, וכמו כן גם השער הנפאלי דומה לשער הסיני, כך שמסתבר שהשער הסיני הקיים, חלקים גדולים ממנו הוא מהמקורות של הגזיזה לעבודה זרה.

יתרה מזו שמענו מאחד הסוחרים, שהיות שהשער הסיני קשה לעיבוד ואינו ראוי לפיאות אלא ע"י עיבוד קשה שיזיק לו משמעותית, לכן הפסיקו את עיקר השימוש בשער סיני, והשער המשווק כיום תחת השם של שער סיני, הוא באמת שיער הודי ממזרח הודו שהוא גרוע ודומה לסיני אך הוא קל לעיבוד ושורד היטב את העיבוד, וממנו עושים את הפאות הזולות משיער מעובד במחירים של 1500-4000 ש"ח וזה שיער מצופה סיליקון כשבמשך הזמן הסיליקון יורד ואז הפאה מאבדת את את הברק ה"טבעי" שלה.

עוד יש לדעת, שגם בתקופות שאכן היה שיער סיני בשוק, היו מערבים בו שיער הודי בשביל ליפות אותו, וכן בגלל המחסור בשיער סיני ובפרט בשיער ארוך. וכן כתב בתשובות והנהגות ח"ה סי' ר"ס בסוף התשובה ששמע כן מהסוחרים.

החדשות שהם אחד למשפחה שנולד להם תינוק פעם בחיים], ופחות או יותר אנו נשארים על הכמות של 22 מיליון נשים עניות שהם הפונטציאל לשער הסיני, וכמובן שאין לתלות שכולם מתגלחות בכל שנה ושנה, ובפרט שהשער הסיני קצר ומדולל מאוד, ולוקח לו זמן רב לגדול עד שיעור כזה שתוכל לגזוז אותו פעם נוספת לאחר הגזיזה הראשונה, ומה גם שכמובן כל זה מדובר רק על אותם הנשים שבפועל גוזזות את הראש, אבל לא כל הנשים בסין גוזזות אלא רק חלקם... [סין היא מדינה ענקית המתפרסת על שטחים רחבים, וסוחרי השער אינם מגיעים לכל פינה ופינה], וא"כ אין אנו יכולים לתת כמות מדויקת אלא רק להניח שאפילו לו יצוייר שקיים בסין סחר חזק של שערות בגזיזה מקומית, מדובר לא יותר בחמישים טון לשנה... זה כמות אפסית ביותר ביחס לשער העולמי המסתובב בסין המגיע מהודו כפי המופיע באתר האו"ם.

ובכלל, כשקיים מאגרי ענק של שער בלי סוף מהודו המתקבץ מיותר ממאה אלף מתגלחים ביום! והשער שם איכותי ביותר במחיר זול, מי הוא זה ואיזהו טיפוש כזה שיסתובב להשיג שער זיבורית של סין... ומסתבר שהכמויות של השער הסיני היום הוא כמות קטנה ומזערית ביותר ובוודאי שהוא קטן ביחס לשער ההודי.

**מאמר מיוחד לבאר את הצורך בהעמדת כשרות
צמודה על מקור השער לפיאות - כמקובל בשאר
מוצרים
ובו הוכחות ברורות שאין לסמוך על האומדנות
שנפוצו לאחרונה להחליט על שער שאין מקורו
מהודו**

מהודו, עכ"ד.

אליך קורא יקר!

ועוד הוסיפו לטעון, שהשער ההודי ניכר על פי מראיתו ועל פי צורתו, ורק אם יעבור עיבוד לא יהא אפשר להכיר עליו, אבל כל זמן שהוא 'גולמי', אפשר להכיר על פי צורתו שהוא שונה משאר השערות שבעולם, ולכן כל שער לא מעובד כשר ומותר לכתחילה, עכ"ד.

והנה תחילת דבר ראוי להקדים, שבשיחה שערכנו עם בעלי ההיתר הנ"ל, נאמר לנו בבירור שהם סבורים שמעיקר הדין היה צורך להעמיד בזה הכשר מסודר משעת גזירה וכו' כמקובל בשאר מוצרים, אלא שמחוסר ברירה - כיון שלא הוקם מערכת כשרות שכזאת עד כה, אין לנו אלא לכוון את הציבור לקנות את הפיאות שיש בהם פחות בעיה מהפיאות שהחשש בהם קרוב יותר, ומשום כך הורו הוראה זו לקנות רק פאה משער לא מעובד - שכן לדעתם החשש בזה רחוק יותר, אבל בוודאי לא יצאנו בזה מחשש לגמרי, עכ"ד.

אמנם היות שלפי הבירור שערכנו עם הרבה סוחרים הוברר לנו שעפ"י כללי ההלכה אין לסמוך להתיר עפ"י, ומאידך, טענה זו קנתה שביתה בליבם של כמה וכמה מציבור היראים לדבר ה' שאינם בקיאים במציאות הדברים בסחר השער, ומחוסר פיתרון אחר קיבלו את הדברים אף שהם תלויים לחלוטין מהמציאות, ראינו חובה לנפשינו להתייחס לדברים ולבאר את הטעות היסודית ב'היתר' תלוש זה, כי מלבד מה שעצם הקביעה שהשער ההודי אינו מתאים לפיאות בהיותו לא מעובד אינו ברור כלל - ועכ"פ הוא נגד דברי מומחים גדולים בתחום השער וכמו שיתבאר עוד לקמן, הרי שאפילו לפי דבריהם מ"מ לא היה בזה בכדי להתיר כי לא נוכל לקבוע על השער בהחלט כי אינו מעובד, וכפי שיבואר מכמה טעמים.

א[במשאל טלפוני שערכנו בין הרבה פיאניות וכימאים, עלה בידינו שישנם וויכוחים בין הפיאניות כיצד לקבוע על השער אם הוא מעובד או לא, והרבה מהפיאניות קובעות על השער שאיננו מעובד על פי הנחות יסוד המשוללות כל בסיס, ולטענת הרבה פיאניות וכימאים הרבה מהשער שנקרא 'לא מעובד' הוא באמת מעובד אלא שהפיאניות אינם יודעות להבחין בהם, וכל זה כבר נתבאר לעיל בטענה השנים עשר בשער הראשון של הקונטרס, עיי"ש וקחנו משם.

לאחר שהתוודעת לחומר המזעזע שנפרס לפניך על פני אורך כל הקונטרס, בוודאי מציף את ליבך הדאגה והמחשבה "מה למעשה"? איך מתמודדים עם הנתונים המציאותיים? מה עושים בכדי להימלט מהאיסור דאורייתא להכניס תקורבת עבודה זרה לבית?

והנה כתבי הקונטרס אינם מתיימרים לפסוק הלכה למעשה מה יש לעשות למעשה בשעה כזאת. עיקר מטרתנו היא להציג את הנתונים העובדתיים היבשים גרידא, ומכאן והילך כל אחד יערוך חשבון עם נפשו אם היה סומך על 'כשרות' שכזאת במוצרים אחרים, ואין ספק כי כל דורש אמת לא ייתן מרגוע לנפשו עד שימצא פיתרון הוגן עכ"פ לעצמו ולאנשי ביתו היאך להינצל מכל חשש איסור הנאה מתקורבת עבודה זרה.

אמנם לצערינו, כיון שעדיין לא נמצא פיתרון הלכתי הגון למציאת הדרך הסלולה לוודא על מקור השער שאינו מהודו, אזי בכל זמן קצר מסתובבים מפה לאוזן כמה אומדנות היאך יוכל כל אחד להחליט על הפאה הנמצאת בביתו אם היא משער הודי או לא. [והאמת שכולם מחוסרי בסיס, אלא שתפסו קצת תאוצה מחמת המבוכה ששרויים בה הציבור והחיפוש אחר איזה טצדקי לתלות בו את ההיתר], אמנם הדבר ברור שבשאר איסורי תורה וכמו באיסור חמץ לא היו סומכים על אומדנות כאלו - ולא היו מכשירים ללא פיקוח צמוד.

ובדברינו להלן הבאנו כמה וכמה טענות שנשמעו לאחרונה כיצד להוכיח על פאה שאיננה עשויה משער הודי, ונציג הדברים לפני הקורא - עם שוברים בצידם, וכמו שיבואר:

היתר בשער בלתי מעובד

טענת היתר נשמעה לאחרונה ש"כל פאה המיוצרת משער לא מעובד אין בה שום חשש". לדבריהם של אותם טוענים, השער ההודי גרוע ואינו איכותי לפיאות - וכדי שהוא יתאים לפאות צריך לעבור עיבוד, ולכן כל השימוש בשער ההודי הוא לפאות מעובדות, אבל עבור שוק הפיאות שמחזיקים שנים רבות העשויים מהשער האיכותי - הנקרא שער לא מעובד, אין משתמשים כלל בשער הודי אלא בשער אירופאי וכדומה, ולכן כל פאה העשויה משער לא מעובד, בהכרח שמקור השער אינו

מאידיך לא יתכן לקבוע על מדינה של כמליארד וחצי בני אדם שכל שעירותיהם שווים אלא ישנם סוגים רבים ודרגות שונות של איכות, [וכפי המופיע במסמכים רשמיים מהטמפלרים בהודו - דירוג שונה של סוגי שעירות לפי איכות], ובוודאי אין ספק שקיים כמות מסוימת של שער הודי איכותי במיוחד המתאים לפיאות בהיותו לא מעובד, ואכן בבירור ששאלנו את בעלי ההיתר הנ"ל הם הסכימו שמסתמא יש מיעוט מסוים של שער הודי המתאים לפיאות בהיותו לא מעובד.

ומעתה, מאחר שהוברר לנו שגם לדבריהם יש כאן עכ"פ מיעוט של שער הודי לא מעובד המתאים לפיאות, א"כ נפל כל יסוד ההיתר, שהרי כדי להתיר ולא לחוש להך מיעוטא, צריכים אנו להגיע להכרעת הרוב, וכאן אין לנו הכרעת רוב וכמו שפסק מרן הגרי"ש זצ"ל שאין הולכים אחר הרוב בנידון השערות מהודו משום דהוי קבוע, [ואכמ"ל, וכבר הבאנו לעיל מכתבו של הגרמ"מ קארפ שליט"א שהאריך בזה], וכמו כן הבאנו מה שפסק מרן הגר"מ שטרנבוך שליט"א שכיון שהשער ההודי יותר זול, א"כ דינו מבואר בר"ן דבכה"ג לא אזלינן בתר הרוב כיון שיש סיבה לקונים לקנות דווקא מהמיעוט שהוא זול יותר, ונמצא א"כ שלו יהי כדבריהם מ"מ אין כאן היתר, שהרי לא אזלינן הכא בתר רובא".

[ב] וביותר מזה שמענו מכמה סוחרים וותיקים בתחום השער, שאפילו אם נניח שמתוך כל שתי טון שער הודי לא ימצא אלא מאה קילו של שער איכותי לא מעובד, מ"מ די במאה קילו כנגד

¹ ונראה לדון בזה טעם נוסף דהכא לא אזלינן בתר רובא, דאפילו אי נמא דהכא לא חשיב קבוע ואזלינן בתר הרוב, מ"מ מאן ימר שהרוב נקבע לפי ידוב השער הלא מעובד, דילמא הרוב נקבע לפי רוב השער העולמי שהוא מהודו, ובפשוטו באנו בזה לכלל מחלוקת הרש"ש והאחרונים בעיר שיש בה רוב בשר טריפה ומיעוט כשר, ומתוך החתיכות המרובעות רוב הבשר כשר, דדעת הרש"ש שאין מתחשבים בצורת הריבוע אלא מכניסים בכלל החשבון את כל הבשר שבעיר, ומעתה גם כאן, גם אם נקבל שרוב השער הלא מעובד המתאים לפיאות אינו מהודו, מ"מ הרי רוב השער דעלמא הנמכר בשוק הוא מהודו, וא"כ לדעת הרש"ש יש להכליל בחשבון הרוב את כל השער העולמי ולא רק את המין המסוים של אינו מעובד, ולפי הרוב הכללי הרי רוב השער מגיע מהודו. ובפשוטו יש מקום לדון בדברינו, דהנה זה וודאי דגם הרש"ש מודה שאין מכניסים בכלל החשבון את היקפות שבעיר אלא רק את הבשר דנחשב בר מינו, וכל דברי הרש"ש הם דווקא לגבי מרובעים ומשולשים, ובפשוטו מה דמרובעים ומשולשים נחשבים כמין אחד היינו משום דאיירי דווקא באופן שחלוקתם לצורות מרובעים ומשולשים אינו משפיע על כמות המכירה ואינו מחלקם לשני מינים בשוק, אבל כאן שעבוד השער מחלקו לקבוצה נפרדת בשוק המכירה, א"כ השער המעובד נידון כמין בפני עצמו ואינו נכלל בכלל הרוב של השער הבלתי מעובד, וכמו שהידקות אינם נכללים בכלל רוב המכירות של הבשר משום דהוי שני מינים.

אולם לאחר העיון נראה דזה אינו - ושפיר דמי הכא לנידון הרש"ש, ומשום שהשער ההודי הבלתי מעובד אינו נמכר כקבוצה נפרדת וברורה בשוק מהשער המעובד, אלא הכל מחולק לפי דרגות איכות, ואין כאן קבוצת שערות אחידה וברורה מתוך השער הכללי המוגדר בשוק כ"שער לא מעובד המתאים לפיאות", דנימא שאפשר לחלקו מתוך כלל השוק העולמי, וא"כ מסתברא להפך דלדעת הרש"ש אזלינן בזה בתר רובא דרוב השערות העולמיות שהם מהודו, וכמוש"נ, וכמובן צריך בזה הכרעת חכם, ולהעיר בלבד באנו.

[ב] הוברר לנו על ידי בדיקות מעבדה ועל ידי בירור אצל מקצוענים בתחום העיבוד, שגם השער הנקרא בוודאות 'לא מעובד', עובר תהליך מסוים של עיבוד קל, כך שבאמת כל השער הנמכר בשוק הוא בעצם שער מעובד, וכל הנידון הוא איזה דרגת עיבוד, וכל זה נתבאר לעיל בטענה השלושה עשר בשער הראשון של הקונטרס, עיי"ש וקחנו משם.

[ג] הוברר לנו על ידי בדיקות מעבדה ועל ידי בירור אצל סוחרים וותיקים ובעלי ניסיון, שהסוחרים רגילים לערב סוגים ומינים שונים של שער בכל קוקו וקוקו של שער. (ועי' בזה בהרחבה לעיל בטענה הראשונה בשער הראשון), ואם כן נמצא שגם אילו היו צודקים בדבריהם ששער הודי לא מעובד אינו מתאים לפיאות, מ"מ אין מקום להכשיר שער לא מעובד, שהרי יש לחוש שמא עירבו בתוך שער שאינו מעובד קצת שער מעובד מהודו - באופן שאינו ניכר על השער, [ואין זה רק חשש בעלמא אלא זהו גם מילתא דמסתברא, היות שמצוי גם שער מהודו ביחס של כעשירית מהמחיר של שער אירופאי או ברזילאי, וזהו דבר רווחי מאוד לסוחרים לערב שער מהודו בתוך קוקו של שער אירופאי וברזילאי].

[ד] מלבד זאת, הלא בכל זה אנו צריכים להגיע ל'נאמנות' של הפיאנית המוכרת ולסמוך עליה שאכן השער הוא לא מעובד, ואין נוכל לסמוך על נאמנות של הפיאנית, והרי הלכה פסוקה היא בשו"ע יו"ד קי"ט א' דאין מוכר נאמן להעיד על סחורתו כל זמן שלא הוחזק בכשרות, [ובפרט כאן שגם ללא שייכות לכשרות השער, יש לה נגיעה להעיד על השער שאינו מעובד, היות ששער שאינו מעובד נמכר בשווי רב יותר], ועי' מש"כ בזה לעיל בעניין נאמנות לסוחרים בשער השני, הטענה החמש עשרה, עיי"ש.

והדבר ברור שבאיסור חמץ וכדומה לא היו סומכים על סמך איזה החלטה של פיאנית וסוחרת הטוענת שזהו שער לא מעובד - ועל סמך השערות כאלו שהשער ההודי אינו מתאים לפיאות בלא עיבוד, וא"כ למה ייגרע איסור עבודה זרה משאר איסורי תורה, והרי איסור תקרובת עבודה זרה הוא מן החמורות שבחמורות, ולדעת הגר"א הוא בייחוד ואל יעבור! ואין נוכל להקל ראש בזה? אהה!!

[א] ובעיקר דבריהם שהשער ההודי אינו איכותי ולכן אינו ראוי לפיאות בהיותו לא מעובד, אף כי אמת הדבר שיש בשוק הרבה שער הודי שצריך לעבור עיבוד או השבחה בכדי לייפותו, אבל

בזה, ועכ"פ זה ברור שבשאר איסורי תורה לא היו מקילים ראש לסמוך בכה"ג, וכל הירא את ה' וחרד לנפשו שלא ייכשל יום ביום באיסור חמור דתקרובת עבודה זרה, לא יוכל ליתן מרגוע לנפשו על ידי פיתרון שכזה, ופשוט.

טענת היתר בפאה זולה

היתר נוסף נשמע לאחרונה, שפאה זולה הנמכרת במחיר פחות מ-3000 ₪ אינה מהודו, היות שלדבריהם סוג הפאות הזולות כל כך עשויות משער שמקורו מסין הנמכר מאוד בזול, אבל השער ההודי יקר יותר... והוא אינו יכול להימכר במחיר זול כל כך, וכך יצאו להודיע כי כל הפאות הנמכרות בפחות מ-3000 ₪ מותרות. [ומיד כשנתפרסם הדבר הפחיתו הרבה חנויות את מחירי הפאות ה"אירופאיות" לפחות מ-3000 ₪ וכדי בזיון וקצף, שהפאות האירופאיות שאמורות להיות יותר יקרות מהודו - פתאום נהיו יותר זולות...].

והנה היתר זה מבוסס על הבלים ממש - ואין לו גם התחלה ובסיס, כי האמת היא להפך, שהשער הודי זול עוד יותר משער סיני, - שהשער הסיני נמכר בערך ב-600 דולר לקילו, והשער ההודי נמכר בשוק בין 400 - ל 500 דולר לקילו, אבל לו יהי כדבריהם שהשער הסיני יותר זול, עדיין אין בזה שום הוראת היתר, שהרי השער ההודי ג"כ זול מאוד - שנמכר לכל היותר במחיר של 500 דולר לקילו [בשער רגיל ולא בשער ארוך במיוחד], ויש גם שער הודי זול יותר שנמכר ב-300 דולר לקילו, והנה פאה אחת עשויה בדו"כ לא יותר מ-300 גרם שער, וא"כ מחיר השער לפאה הודית לא יעלה על 120 דולר, וא"כ מנא לן שפאה הנמכרת בפחות מ-3000 ₪ אינה מהודו?, והרי יש כאן ריווח גדול לסוחרים לקנות שער זול שמקורו מהודו ולייצר ממנו פאה ב-3000 ₪.

ואכן מבירור שערנו הוברר לנו על חנות ידועה מבני ברק, שמכרו פאות מדגם 'יורו קסטם' מהודו במחיר 2500 ₪, והרי לפניך פאה מהודו במחיר פחות מ-3000 ₪, והלב מתפלץ מהליצנות שעושים היום שמפריחים היתרים לאויר בלא שום ביסוס, והציבור הולכים אחר הוראות המתפרסמים ללא אחריות וללא ידיעת המציאות ה"י, ודי בזה.

טענת היתר בפאה יקרה

והנה יש כאלו שטענו עוד, שפאה הנמכרת במחיר יקר אין לחשוש עליה שעשויה משער הודי, וטענתם בפיהם שמחירו של

כל שתי טון בכדי להיות מופץ היטב בשוק בכל העולם, שהרי הודו מייצאת בשנה אלפי טון שער כמובא באתר האו"ם, עכ"ד, וא"כ לא הוברר בכלל שהשער הלא מעובד של הודו המתאים לפאות הוא מיעוט ביחס לשוק השער הלא מעובד המגיע משאר מקומות, ואדרבה מסתבר ששוק השער מהודו המציף את כל העולם יש בכוחו להגיע לרוב השער העולמי גם בשער בלתי מעובד.

[ג] ודע שהחברה היוקרתית "גרייט לנט" מייצרת את כל מוצריהם משער הודי - וכפי שהם מצהירים באתריהם ובכל פרסומיהם, ומוצריהם זכו בעשר שנים ברציפות בתחרות עולמית כחברת השער היוקרתית ביותר! והם מייצרים פאות יוקרה על ידי חברת בת הנקראת "הייר יו וויר" משער הודי, ובהכרח שזהו שער לא מעובד, [כי השער המעובד איננו יוקרתי ואינו מחזיק לאורך זמן], והדבר גם ידוע שהפאות ההודיות מחזיקים זמן רב, ובהכרח שיש שער ההודי בלתי מעובד איכותי ביותר לפאות, ואין החי מכחיש את החי.

ומלבד כל זה, אע"פ שישנם כמה מומחים שטוענים שהשער ההודי אינו איכותי, הנה מאידך גיסא יש תחת ידינו כמה מסמכים שהשער ההודי הוא האיכותי ביותר - יותר מכל שאר שערות העולם, וכן יש תח"י מסמך ממנומחה גדול לשער הכותב להדיא שהשער ההודי הוא איכותי לפאות גם כשהוא לא מעובד, וא"כ עצם הקביעה הזאת איננה ברורה, ובוודאי לא בכדי להתיר על ידה איסור תורה דתקרובת עבודה זרה.

[ד] ומלבד זאת, הרי כפי שידוע, הרבה מהשער האירופאי הנמכר בשוק תחת השם 'שער אירופאי', הוא באמת שער הודי, [ועי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 37], וא"כ גם אם נקבל את הטענה שהשער הנמכר בשוק תחת השם 'שער הודי' אינו מתאים לפאות בלא עיבוד, מ"מ הרי עדיין ה'שער האירופאי' המתאים לפאות לכו"ע בלא עיבוד, הוא גופא שער מהודו.

[ה] ומה שטוענים שהשער הברזילאי וההודי חלוק זה מזה בצורתו החיצונית - וניכר מיד שזה ברזילאי וזה הודי, כך שאין מקום לחוש לזה, הנה בבירור שערנו אצל שלושה סוחרים!! שהתעסקו עם שער הודי וגם עם שאר ברזילאי, הם טענו לנו בתוקף להפך - שיש שער ברזילאי שדומה מאוד לשער ההודי!! ודי בהערה זו.

והרוצה לברר עוד דברים בזה, יוכל לפנות למערכת לבירור דברים

שאין הולכים בו אחר הרוב - וכמו שהכריע מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל.

אכן מלבד כל זה, הרי עצם ההנחה הזאת לקבוע שכל השער האירופאי והברזילאי הנמכר ביוקר הוא באמת רק מאירופה או מברזיל ולא מהודו - משום שהדמים מודיעים, זהו טענה מופרכת ומוכחשת מהרבה מומחים וכמו שיבואר, ולפנינו יש מסמך רשמי של אחת החנויות הגדולות לשער, שכותבים הסבר על כל סוג של שער מה הוא, ובדבריהם הם כותבים כך: "שער אירופאי הוא שם נרדף לסוגי שיער בעלי מבנה זהה, ואין הכוונה בהכרח לשיער שמקורו במדינות אירופה. למשל שיער הודי ודרום אמריקאי ייחשבו שיער אירופאי", ע"כ. והרי דבריהם ברור מיללו שהרבה מהשער האירופאי הוא בעצם מהודו, ואף שמחירו של השער האירופאי הוא יקר ביותר מ"מ" הוא יכול להיות גם שער הודי, והדבר פשוט וידוע בהרבה עניינים הנמכרים בשוק שעל ידי מיתוג מוצלח אפשר למוכרו ביוקר, וגם כאן על ידי מיתוגו לשער אירופאי הוא נמכר ביוקר אע"פ שהוא באמת הודי.

וכן דיברנו עם מפעל בהודו שאמר לנו שהוא שולח את שערותיו למדינות רבות בעולם, וכשביקשנו שיאמר את שם הלקוחות, הוא סירב ואמר שהם לא מסכימים שיגלו, ושאלנו מדוע, הוא השיב כי הלקוחות שלו מוכרים את השער תחת שמות בדויים של מדינות אחרות כדי להרוויח כסף, ולכן הוא מנוע מלגלות, וכן יש תח"י הקלטה מסוחר גוי שמספר שהוא קונה שער בהודו בזול ומוכר אותו אח"כ ביוקר תחת שם של שער ברזילאי - כפי המחיר של שער ברזילאי.

ובנוסף, זהו מוכר ממוקמו, שהרי להיכן הולך כל השער מהודו, הרי הם מייצאים מהודו יותר מחמש אלף טון וכמופיע באתר האו"ם, ולא מצאנו כמויות כאלה של שער בעולם הנמכר תחת שם הודי, וע"כ שמוכרים אותו תחת שמות בדויים, וכן סיפר לנו אחד הסוחרים שהוא היה פעם בהודו, ושמע את הסוחרים קובעים את שמות השערות המקומיות לכל סוג איכות וטיב של שער לפי מדינות שונות, [וכמו שקפה טורקי אינו מגיע מטורקיה, וכן 'מכירה סינית' או 'מסעדה סינית' איננה בסין, וגם 'מבחן אמריקאי' אינו בהכרח מאמריקה, כך גם שיער אירופאי וכדומה אין זה אלא צורה של שיווק של השיער].

שער הודי הוא בין 400 ל- 500 דולר לקילו, [ומהמקדשים עצמם הוא נמכר בהרבה פחות אבל בשוק הוא נמכר בערך בשיווי זה], ומאידך המחירים של שער ברזילאי ואירופאי הוא בין 2000 דולר ל- 3000 דולר לקילו, ומעתה היו שטענו ש'הדמים מודיעים' - ויש להתיר את כל הפיאות היקרות העשויות משער הנקרא "שער אירופאי" או "שער ברזילאי" הנמכרים במחיר הנ"ל, ולהניח בוודאי שהם לא מגיעות מהודו, שהלא אם הם באמת מהודו, א"כ היאך התחיל כזה שוק משונה של מכירת שער הודי במחיר גבוה ומופקע פי עשרה ממחירו בהודו, וע"כ שכל השער אירופאי והברזילאי הוא באמת אירופאי וברזילאי מקומי, ולכן מחירו יקר יותר, עכ"ד.

והנה באמת אין צורך כ"כ להאריך לדחות היתר זה, שהרי זה כלל ידוע בשוק שהסוחרים מקפיצים את המחיר לפי העניין, ולפעמים מוכרים פאה זולה במחיר גבוה - אם מצליחים למתג אותה בשוק היטב או אם רואים שהקונה שלפניהם יקנה במחיר גבוה, [ובפרט בפיאות שהציבור אינו יודע להבחין על הפאה אם היא משער אירופאי או ברזילאי או הודי וכו' ואפשר לייקר את המחיר לפי העניין], וא"כ בוודאי שאי אפשר להתיר על פי קביעת מחיר, שהרי הרבה פעמים פאה זולה נמכרת ביוקר לפי העניין ולפי הלקוח.

וכעת דיברנו עם סוחרים שסיפרו לנו שהם יודעים ומכירים כמה פאניות המוכרות שער זול ופשוט במחיר יקר ומופקע, על ידי שמניחים חומרים מסוימים בשער המייפה מאוד את השער, והלקוחות בטוחים שהם קונים 'שער אירופאי' מעולה, בעוד שהאמת היא שאין זה אלא שער זול ופשוט, ותמהו אותם הסוחרים על ההוראה התמוהה הנ"ל להתיר על פי יוקר המחיר".

ועובדא היא לפנינו בחנות אחת ידועה באמריקה בשם ג'ורג'י, המצהירים שמשתמשים בשער הודי עבור ייצור פיאותיהם, ופיאותיהם נמכרים במחיר יקר מאוד - כמה אלפי דולר לפאה, והדברים ידועים שהכל תלוי במיתוג החנות, ופשוט ואין להאריך בזה עוד, וקשה מאוד לסמוך להתיר על פי החלטות כאלו שאינם אלא בגדר השערות בעלמא ובוודאי שלא היו סומכים בזה בשאר איסורי תורה, ועל אחת כמה וכמה שאין לסמוך בזה בנידון דידן

¹ ועל אחת כמה וכמה שאין מקום לפרסם היתר שכזה, היות שאם הדרך להכשיר את הפיאות יהיה להקפיץ את גובה המחיר, א"כ ממילא הפיאניות יקפיצו את גובה המחיר בהתאם לדרישת הלקוחות... ועובדא באה לידינו לאחרונה באחד שנפל בזה והפיאנית הקפיצה את המחיר בפי שתיים כשהבינה שהלקוח הזה סומך על הוראת הרבנים שמותר ללבוש רק פאה יקרה, וכדי ביזיון וקצף.

שער בהיר

שהשער צבוע.

וכדברים הללו שמענו מכימאית אחת המתעסקת בהבהרת צבע השער, שבדרך כלל גם הפיאניות המומחיות אינם מכירות על השער המובהר שהשער עבר תהליך הבהרה, שישנם שיטות שונות להבהיר את השער שייראה כשער בהיר טבעי לכל דבר, [ומלבד עצם השיטה להבהיר את השער שייראה טבעי, ישנם עוד שיטות כגון ערבוב בין כמה גווני שער, או אומברי שזה גורם תחושה שהשיער עבר קצת גווני שמש טבעיים - ויש בו שינוי בגוון השער בין תחילת השער לסופן].

ועכ"פ זה ברור שאי אפשר לנו להחליט בסתמא שכל פיאנית יודעת להבחין בזה, שהרי זהו דבר דק ועדין, ואפשר ליפול בו בקלות, ולא שייך להתיר עפ"י איסורי תורה, ואם באנו להתיר בזה, לא נוכל להתיר אלא אצל פיאנית שכבר הוחזקה לאחר שבחנו אותה מספר פעמים, והציגו לפניו שער שעבר תהליך הבהרה מושלם באופן שנראה לגמרי טבעי, והיא הצליחה לזהותו, דבכה"ג נוכל לסמוך על פי היכר זה, אבל לסמוך על כל פיאנית אין לנו.

וכל זה מלבד מה שיש לדון בכלל עפ"י הלכה אם יש לפיאניות נאמנות להעיד על הסחורה שלהם שאינו צבוע, דלכאורה אין עד אחד נאמן באיסורים במקום דאית ליה נגיעה וריווח ממון, ובפרט כאן שכל פיאנית רוצה להעיד על הסחורה שלה שזה איכותי ומקורי ולא צבוע.

נודעה הטענה שהיות שההודים הם בעלי שער כהה, א"כ יש להכשיר כל שער בהיר - כידיעה ברורה שאינו מגיע מהודו, והוסיפו עוד כי אין לחוש שמא השער הבהיר נצבע באחד מהידיים של הסוחרים שעבר במשך כל תהליך מכירת השער בארצות השונות, משום שמומחים יכולים להבחין על שער בהיר אם הוא בהיר במקור או צבוע, [וזהו על ידי כמה שיטות, ובעיקר עפ"י גווני הצביעה, כי השער הטבעי יש בו שינויים מתחילתו לסופו בגוון השער, ואילו בשער הצבוע כולו אחיד, וכן יש בו שינויים קלים בתוך הקוקו שבשער בין שיערה לשערה, ומה גם שעין מומחית תוכל להבחין שקיים בשער הצבוע איזה פיגמנט בעל גוון אדמדמם], ועל כן כל שער בהיר שנקנה מפאנית המצהירה שעל פי הבחנתה אינו צבוע, יש להתירו ולסמוך על דבריה שאכן אינו צבוע - וממילא גם אינו מהודו, עכ"ד.

והנה היתר זה מופרך מיסודו, ומשום שאי אפשר לנו לקבוע על סתם פיאנית שהיא אכן מכירה על השער אם הוא צבוע או לא, שהלא זהו 'מלאכה' וחכמה גדולה להכיר בזה מאחר שסוכני השער עושים כל טעדיקי שברשותם כדי לצבוע את השער באופן המעולה ביותר שייראה כטבעי, וכן שמענו מסוחר גדול שהוא מכיר מפעל שצובעים את השער ברמה גבוהה בדיוק כמו שער טבעי, וכן סיפר לנו סוחר אחד המסתובב במפעלי השער בסין, שסוחר השער הוותיקים שם הציגו לפניו שער בהיר והם עצמם לא ידעו שהשער צבוע עד שלפי דבריו הוא תפס בעין מומחית

טענת היתר על פי מישוש

שער מה הוא, ובדבריהם הם כותבים כך: "שער אירופאי הוא שם נרדף לסוגי שיער בעלי מבנה זהה, ואין הכוונה בהכרח לשיער שמקורו במדינות אירופה. למשל שיער הודי ודרום אמריקאי ייחשבו שיער אירופאי", ע"כ. והרי דבריהם ברור מיללו שהרבה מהשער האירופאי דומה בצורתו לשער ההודי, וכן שמענו לאחרונה מפיאנית וותיקה שהייתה סוחרת הרבה בשער הודי, שעל פי מישוש ניתן להבחין רק על החילוק בין שער סיני לרוסי וכדומה משני הקצוות, אבל הודי ואירופאי הם קרובים מאוד, וכן יש שער הילדים מהודו, שהוא דק מאוד ונראה אירופאי.

עוד טענה נשמעה לאחרונה מכמה פיאניות, כי הם יודעים בבירור לזהות על פי מישוש השער אם הוא מהודו או לא מהודו, כי לשער ההודי יש סוג מגע (טאצ') מסוים וניכר עליו מיד אם הוא מהודו או מאירופה וכדומה, עכ"ד. וראינו להתייחס לטענה זו בכדי להציל רבים ממכשול, ולהראות קבל עם ועדה כי בטעות יסודה, וכפי שיבואר:

א[דע שהחילוק בין הודי לאירופאי הוא דק מאוד ואינו נבחן כלל על פי מישוש, וכפי שכבר הבאנו לעיל שכך מופיע במסמך רשמי של אחת החנויות הגדולות לשער, שכותבים הסבר על כל סוג של

וכדברים הללו שמענו ממומחה המתעסק עם שער הודי, שהיות שתושבי מדינת הודו הם קרוב למיליארד וחצי בני אדם, והם פזורים בשטחים נרחבים במזרח ובצפון ובדרום הודו, הרי שלמעשה יש בהודו את כל סוגי השער, עבה, דק, בינוני בצורותיהם השונות, וכן מופיע בוויקיפדיה שיש בהודו כאלפיים גזעים שונים! זאת אומרת שסוגי השערות שם שונות ואינם אחידות. וא"כ כל ההנחה לקבוע את השער ההודי כסוג מסוים שיש לו סוד מגע אחד ומסוים, זהו טעות מיסודו.

ג] השער יכול לעבור עיבודים שישנו את צורתו באופן ששמו יישאר עליו "לא מעובד" וכמו שנתבאר לעיל, ובאופן זה שהשער עובר עיבוד, נפגע כוח המישוש והשער משתנה בצורת מגעו.

ד] כבר נתבאר לעיל שהוכח לנו מבדיקות מעבדה ומבירור אצל סוחרים שמצוי מאוד עירבובי שער שונים בתוך אותו קוקו, וא"כ האבחנה על פי מישוש איננה ראייה כלל, שהרי עדיין יש לחוש שמא יש כאן כמות קטנה של שערות מהודו.

ה] - שיטת בדיקה זו איננה נותנת מענה לשער מאנשי דת ההינדו הנמצאים במדינות אחרות, ועי' לעיל בשער הראשון בטענה השנייה.

בנוסף, ביררנו הדבר במעבדות גדולות בעולם, וקיבלנו תשובה ברורה כי הבדיקה על פי מישוש איננה אלא בגדר השערה ואיננה קביעה גמורה, (ועי' לעיל בהקדמה לשער הראשון שהרחבנו בזה).

ב] וכמדומה שאותם סוחרים הטוענים שהם יודעים לזהות על פי מישוש, אין זה בזדון אלא בשגגה ומחוסר ידיעה, היות שהם לא מכירים את השער ההודי על כל גווניו וצורתיו, אלא הם מכירים רק סוג מסוים של שער הודי הנמכר בשוק תחת השם 'שער הודי', וחושבים הם כי כל שער שאינו נראה כאותו שער אינו מהודו, אבל לפי מה שנתברר לנו האמת שהרבה מאוד מהשער הנמכר תחת השם "שער אירופאי" וכדומה הוא באמת מהודו, כי שמות השערות ניתנים לפי סוגים שונים ללא שום קשר למקור השער, א"כ פשוט שאין מקום לבדיקה על פי מישוש, שכשם שכל אחד מאתנו יודע לזהות במראה ובמישוש בין קפה טורקי לקפה נמס, אך אין מזה שום הוכחה שהקפה הטורקי צמח בטורקיה אלא זהו שם מותג בלבד, כך גם היודע לזהות על השער אם הוא מהודו או מאירופה, אין מזה שום הוכחה שהשער אכן בא ממדינות אירופה, אלא הוא יודע לזהות בין סוגי שערות שונים בתוך הודו, וכן מופיע באתר החברה היוקרתית "גרינט לייקס" שהשער האירופאי הוא בדרך כלל שער הודי - כי כמעט אין בנמצא שער אירופאי אמיתי, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 38).

שער שלישי

קומץ מזערי מתוך חלק מהראיונות שערכנו

עם מפעלים בחו"ל, סוחרי שיער ופאניות

רוב השמות הוחלפו כדי לשמור על פרטיותם

הראיונות צוטטו מתוך סרטי ההקלטה

תוכן ענינים

54	חלק א'
56	חלק ב'
58	חלק ג'
58	חלק ד'
62	חלק ה'
66	חלק ו'
72	חלק ז'
76	חלק ח'
80	חלק ט'
82	חלק י'
82	חלק יא'
83	חלק יב'

חלק א'

האם ניתן לקנות שיער מקומי מכל מקום בעולם מלבד מדינת הודו??

הוכחות שרוב השיער בעולם אכן מגיע מהודו!!

ידעו!...נוסע, מביא שיער, בוחר את ההכי יפים, משחק איתם, מסדר אותם, ומוכר אותם! לא יעלו עליו! עכשיו זה מה שעושים הרבה סוחרים היום באוקראינה כי אין להם משאבים מאיפה לקחת!! והשוק דורש אירופאי, מה הם עושים...?!!

המראיין: "נתונים, אני בדקתי באתר של האו"ם כתוב שם שמקבלים אלפי טונות של שיער מהודו."

סוחר מהמרכז: "נכון, כי משמה מגיע רוב השיער לעולם!"

אליקס מור - סוחרת שיער ענקית בארה"ב מהראשונות בעולם! חקרה את נושא "תעשיות השיער בעולם" וחיברה ספרים על הנושא.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "את חושבת כשאנשים אומרים שהם אוספים שיער מהכפרים מדרום אמריקה, שזה שקר? אני מתכוונת האם אפשר להאמין לזה?"

אליקס מור: "זה שקר וכזב...!! בדרום אמריקה רוב הנשים אוהבות את השיער שלהם. אם היה מצב שנשים מוכרות את השיער לא שייך שיהיה מספיק בשביל כל העולם. להודים יש מיליוני נשים שמגלחות את שערן בגלל דת!!!"

מפעל ר. בהודו

מתורגם מאנגלית

המראיין: "האם יש באמת שיער ברזילאי?"

מפעל ר.: "לא, לא, לא, לא, לא ככה! תראי, כל השיער מיוצא מהודו!"

המראיין: "כל השיער?"

מפעל ר.: "כל השיער, כל השיער מיוצא מהודו! הבעיה היא, שלמשל אם אתה לוקח את השיער הברזילאי, אין שיער ברזילאי! הם קונים שיער מהודו, הם עושים תהליך קטן כדי לעשות את זה יותר רך, ומבריק יותר, לתת יותר מרקם לשיער, והם ממתגים את זה שיער ברזילאי. והם מוכרים אותו ללקוחות שלהם. אין שיער ברזילאי! כל אלה השמות: מונגולי, פרוואי, מלזי... כל השמות שאתה משתמש בהם... אבל בעצם כל השיער מיוצא מהודו!"

המראיין: "זה שיער של בית ע"ז הודי?"

מפעל ר.: "תראה, הכל מגיע משיער של בית ע"ז הודי! כל השיער מגיע מבתי הע"ז שם, הם קונים את זה בכמויות גדולות והם מעבדים את זה לפי בקשות הלקוח שלהם, והם ממתגים את זה לפי כל מה שהם רוצים. ואז הם מוכרים אותו ללקוחות שלהם. זה הכל."

המראיין: "אז אם משהו אומר לי שהם הולכים ברחבי ברזיל והם אוספים שיער מהנשים שם?"

מפעל ר.: "לא, לא, לא!"

המראיין: "לא, אין נשים בברזיל?"

מפעל ר.: "אין שיער מגיע מברזיל, או מלזי, מונגולי, פרוואי ... אין שיער! כי כל השיער מגיע מהודו!"

המראיין: "מה עם רוסיה?"

סוחר ענק ב.נ.

המראיין: "איך יודעים שרוב השיער בא מהודו?"

סוחר ענק ב.נ.: "...המקום היחידי בעולם שמאות מיליונים רצים אחריו לתת לך בחינם את השיער - הכי טוב, הכי יפה וחזק בעולם - זה הודו! כאן אפשר לעשות ביזנס גדול! רק בהודו כולם נותנים את השיער - בין עניים ובין עשירים! במחיר הכי זול! בכל מזרח אסיה יש אמונה חזקה בטמפל. יש מאמינים של אינדו בלי סוף. רבים מהם נותנים שיער, גם העניים וגם העשירים. גם השיער מקמבודיה או וייטנאם מגיע מאנשי אינדו! וגם מסביב הודו יש טמפלים! ברור גם שמהודו מביאים לסוחרים שמסתובבים שם. אני כבר אמרתי שהודו זה דלת מסתובבת לכל העולם! וכמעט הכל יוצא מהודו בשחור, בלי ידיעת המכס ובלי אישורים, או שעובר כסינטטי שאין עליו מיסים. יותר מ -50% מהשיער שמגיע לארץ מגיע בלי לדווח למכס ולמע"מ, מה שנקרא שחור. יש שמביאים לארץ מהודו, שנותנים 2 קילו לכל אחד ועוברים "ירוק"! יש שמשקרים את המכס שאומרים שזה סינטטי ובאמת זה שיער אדם! לכן "שיער" זה העסק הכי נוכל שיש! כל מה שמפרסמים במכס או בגוגל באינטרנט, צריך להכפיל פי כמה וכמה!"

"...אתה קונה שיער הודי שהוא באיכות בדיוק כמו אוקראיני בלונדיני - שערות יפות, הכי דק שיש! ואני משלם על קילו 300 עד 400 דולר. ומזה אני עושה 4 פאות! ...אני יוצא עם פאה שעולה לי 150 דולר ואני מוכר ב 15,000!! אז תגיד לי אתה, היכן אפשר לעשות ביזנס אם לא בשיער הודי!! אז איזה חמור יקנה שיער במקום אחר!! לכן כמעט כל השיער בעולם זה רק מהודו!! הודו שבר את השוק! הודו סגר את כל המקומות האחרים בעולם! כולם עובדים רק עם הודו! וגם אם אומרים לך שזה ממקום אחר - זה מהודו!! כמו שאמרתי: דלת מסתובבת!"

המראיין: "כמה אחוזי שיער הודי מגיע לארץ לישראל או למרכזי החרדים בארה"ב ובאירופה?"

סוחר ענק ב.נ.: "כמויות גדולות מאד! בוודאי רוב שיער!"

המראיין: "הרבנים כתבו "שאי אפשר לדעת אם רוב הפאות מהודו" - האם לפי הידע שלך זה נכון?"

סוחר ענק ב.נ.: "ההיגיון והמציאות בשטח אומרים ששיער באופן מסחרי שטוב לביזנס אפשר להשיג רק בהודו! ולכן, פשוט שרוב השיער שנמצא במפעלים בסין מקורו מהודו! אני אגיד לך עוד משהו: כולם מודים שבהודו יש גזיזה מתמדת של כשמונים עד מאה אלף ראשים ביום!! ואף שיער לא נזרקת! הכל נמכר! אז בבקשה, אם זה רק מיעוט קטן מכל העולם, תביא לי עוד מפלצת אחת כזו בגלובוס!! איזו מדינה מתקרבת לזה!! למה אני וכל החברים שלי לא מכירים עוד מפלצת שמקיא שיער בכמות כזו!! ולא ברבע כמות מזה! אז רק הרב שלך מכיר!! שיגיד לי איפה!!!"

ד.ר. סוחר מהמרכז יותר מ-20 שנה בעסק

היה לו תעודת הכשר

סוחר מהמרכז: "אני יעשה את זה באוקראינה אני אביא לך פאה, אתה תעביר את היד עם החומר, אתה לא תאמין איזה יפה היא! והיא יכולה להיות הודית!!! שמע, היום, מאוד קשה! מאוד, מאוד, מאוד קשה לדעת מה ההבדלים! בגלל זה אנשים לא מאמינים גם. שיער הודי, שיער אוזבקי, שיער סיני, אתה לא יכול לעלות עליהם! אתה תבין! אבל מאוד קשה להתחקות על הרמה. אני יכול להגיד לך שאני יכול להביא שיער הודי ולדחוף לשוק והם לא

אלה יהיה 100% מעובד כימית! כי במונגוליה וכל זה, אין מקור כזה של שיער אנושי! כפי שאמרתי לך, מלבד הודו, אין מצב כזה שבו אנשים תורמים את השיער ואין מקור אחר כמו בהודו שבו אנשים אוספים את השיער!!!

המראיין: "אבל כל השיער הרמי הולך לברזיל? כל השיער הרמי (שיער שהולך באותו כיוון)?"

המפעל: "כל מדינה קונה, כל מדינה קונה, אבל מה ששונה הוא כוח ההוצאות בגלל שכמו באפריקה הם לא קונים את השיער הרמי כי כוח הקניה שלהם נמוך מאוד. אבל באירופה יש להם כוח קניה טוב כי הכלכלה שלהם היא גבוהה, בארה"ב הם קונים את השיער רמי..."

מפעל א. אקס בהודו

מתורגם מאנגלית

המראיין: "האם אתה יודע אם יש באמת שיער ברזילאי, שיער אירופאי, שיער רוסי, האם זה באמת...?"

המפעל: "גברתי, כל השיער זה אותו דבר, גבירתי, זה הכל שיער הודי, שיער הודי בלבד! אין דבר כזה ברזילאי, אין דבר כזה מלזי, אין דבר כזה שיער פרוואי! זה שיער גולמי רמי הודי בלבד!!!"

המראיין: "באמת? איזה בן אדם בברזיל אמר לי שהוא הולך -"

המפעל: "אבל הוא עושה לשיער איזה תהליך ומוכר לך כאילו שזה מלזי, שיער ברזילאי... ככה. אבל אין שיער מלזי או שיער ברזילאי!"

המראיין: "אז השיער עובר מהודי לברזיל?"

המפעל: "כן! דבר ראשון זה מגיע מהודי. שיער גולמי הודי, זה הכל. זה שיער מבתי ע"ז בהודו בלבד. גברתי, הכל זה שיער מבתי ע"ז בהודו בלבד!!!"

המראיין: "הברזילאי הוא שיער מבתי ע"ז הודו בלבד? בסדר."

המפעל: "אין שיער ברזילאי בכלל! הדבר עובר עיבוד והברקה ולאחר מכן נמכר כמו שיער ברזילאי! אין שיער ברזילאי..."

המראיין: "אתם שולחים את השיער לסוכנים בברזיל?"

המפעל: "כן גברתי, אנחנו שולחים. הם קונים מאיתנו."

המפעל של גופטא בהודו

אמר שכל השיער שלו מגיע מבתי הע"ז בהודו, שלמעשה לפני כ-14 שנה שיקר להרבה סוחרים ופאניות בארץ שהשיער שלו מגיע ממקום אחר. (לדאבונו, חלק מהסוחרים/ות "ניצלו" את הרעיון של ההמצאה השקרית שלו)

ח.נ. פאנית מהמרכז

ח.נ.: "אני אגיד לך משהו, אני כל הזמן אומרת שכל הזמן יש רבנים שיושבים על זה ומנסים לחפש היתרים ודברים. אני לא מאמינה שכמויות כאלו גדולות של שיער יכולות להגיע מכל מקום בעולם! רק, כמו שאת אומרת, שם מבתי עבודה זרה- רק שם יש היגיון בזה! אף בן אדם לא ילך להסתפר ולמכור שיער ארוך בגלל כסף! כי כמה כסף הוא כבר מקבל...!"

מפעל ר.: "אנשים רוסים שבאים לכאן והם קונים שיער והם פשוט לוקחים את זה לארצם. לכל מדינה יש תהליך של עיבוד שונה. כמו לנו ההודים, יש איזשהו תהליך של עיבוד, הברזילאים יש להם גם איזשהו תהליך..."

המראיין: "אה, בסדר! עכשיו אני מבין את זה! אז השיער הוא הכל מהודו אבל כולם מעבדים את זה אחרת."

מפעל ר.: "כן, כן. הם קונים את חומרי הגלם מהודו. תראה, חומר הבסיס הוא מהודו, העיבוד שונה. לרוסים יש סוג מסויים של תהליך העיבוד, לברזילאים יש סוג שונה של תהליך, לסינים גם יש פרוצדורה אחרת..."

המראיין: "אז כל התיוג שגוי, זה באמת רק שיווק, נכון?"

מפעל ר.: "הם שמים תוויות חדשות לפי המגע!!!"

המראיין: "אז באמת אין עוד נשים שמוכרות את השיער שלהן במדינות אחרות כמו בברזיל ובאירופה ... הם פשוט לא עושים את זה...?"

מפעל ר.: "לא, זה לא שם. החומר הבסיסי הוא מהודו, אבל העיבוד הוא שונה."

המראיין: "מה עם, יש אנשים שמוכרים את הפאות האלה לנשים יהודיות אבל הם לא רשאים ללבוש את השיער של בית ע"ז ההודי. אז איך הם מקבלים את השיער?"

מפעל ר.: "הם מעבדים מחדש! אתה לא היית יודע! האם אתה רואה הבדל - שיער הודי יהיה בו מראה מט, מבריק, אבל הפיגוש של השיער ברזילאי יהיה רך כמשי. זה כאילו השיער הוא ברזילאי... הם יאמינו שזה מברזיל! הנשים הברזילאיות לא מגלחות את הראש! הם צריכות שיער, למה שהם יגלחו שיער?!"

מפעל ענק בהודו ל.א.

מודה שכל השיער בעולם אך ורק מהודו!

מתורגם מאנגלית

המראיין: "השיער סיני. השיער הסיני הוא מהודו?"

המפעל: "גברת תראי, כל השיער בעולם הוא מהודו! יש להם שמות שונים, זה רק טכניקה בשביל למכור!!!"

המראיין: "אז השיער המונגולי הסיני... הם אומרים שהשיער המונגולי, השיער העבה וישר, זה גם מהודו?"

המפעל: "גברת, תראי, כמו שאמרתי לך, כל קווצות השיער שאתה קונה בשוק מכל מדינה, עם כל שם, זה יהיה 100% מהודו! כי אין מקור אחר של שיער אדם! אז אתה יכול לקבל את השיער מהודו, אין כזה ייצוא בכל מדינה אחרת. והשמות מונגולי, מלזית, פרוואי, וכל זה, זה רק טכניקה בשביל למכור!!! אלה יהיו שיער לא רמי (שיער הפוך, שכל השיערות הולכים בכיוונים שונים), אלא מעובדים. אלה מעובדים כימית כדי לשנות את המרקם והתחושה של השיער. הם תהליך כימי שעושים לשיער ומוכרים אותו בצורה שונה."

המראיין: "אה, אבל אתה יודע בסין, כאשר התקשרתי למפעל בסין אז הם אמרו לי שיש להם שיער מונגולי לא מעובד. שיער עבה ישר, לא מעובד."

המפעל: "לא, לא, לא! אני יכול לומר את אותו הדבר! אני יכול להגיד את אותו הדבר. אבל בפועל אם אתה רוצה לדעת את האמת, כך, גם שיער

חלק ב'

חלק מהפאניות החרדיות חושבות ששיער הודי הוא אינו איכותי

הוכחות שיש שיער מהודו איכותי!!

קבוצות השיערות משרים באמבטיות אסמוזה למשך 10-20 יום. התהליך הזה מסיר את הפיגמנטים של הצבע השחור של השיער. ככל שהשיער שורה יותר, הוא מבהיר יותר. הוא הופך להיות חום ואחר כך בלונדיני. מוציאים אותו בשלב שבו השיער הגיע אל הגוון שרוצים לקבל. לקבלת מראה טבעי יותר, מערבבים כמה גוונים ביחד. התהליך העדין הזה לא פוגם בעטיפה חיצונית של השיער (קשקשת), והשיער המתקבל נראה כשיער בלונדיני אירופאי טבעי גולמי!!

פאנית וותיקה צ. עם 48 שנות ניסיון

שנים רבות היה לה תעודת הכשר

המראיין: "שיער ההודי אין בו אופי אחר?"

פאנית צ.: "הודי אתה יכול לראות שיער מהמם!! אז מה!! והם מוכרים אותו! ואמרת לי פעם, אמרת לי "תגיד, איך אתם נותנים אישור על דרום אמריקה שיש בתוכו שיער הודי?"

"אתה יודע מה הוא (המשגיח שלינגר) ענה לי?"

"את צודקת! יש בעיה עם זה!!!"

בעל סלון פאות ב.ד. עם יותר מ-25 שנות ניסיון

בעל תעודת הכשר

המראיין: "שמעתי שזה לא טוב שיער הודי לפאות, זה נכון?"

ב.ד.: "לא! לא! זה לא נכון!!... בעבר היו משתמשים בשיער הודי!!!"

סוחר ענק ב.נ.

סוחר ענק ב.נ.: "אני לא יכול להיות בטוח במאה אחוז שהשיער שקונה באירופה לא מה'טמפל'! בשיער הודי ואירופאי הקשקשת מאד עדינה ובשיער סיני ואסיאתי הקשקשת יותר עבה... זה [שיער הודי] השיער הטוב ביותר, החזק ביותר שאין לו מתחרים בשוק!!... השיער ההודי הוא הכי דומה לשיער אירופאי - גם בעובי וגם בהחלקה ובגלגול, והוא יוצא בטבעי הכי דק שיש והכי חזק!! שיער ממדינת אוזבקיסטן הוא קצת יותר עבה מהודי. השיער הסיני ומשאר מדינות הוא עוד יותר עבה ונחשב הכי פחות טוב מכולם! ומה שאומרים לך שיער ברזילאי ועוד כל מיני מקומות - זה הכל מהודו!! אלא יש כאן רק דלת מסתובבת - השיער של הודו מסתובב בכל העולם עד שקונים אותו! כי הוא הטוב ביותר, ומחירו זול! את המחיר המנופח עושים החנויות!!..."

המראיין: "האם השיער הסיני המקורי אוטנטי כשר וטוב לפאות?"

סוחר ענק ב.נ.: "השיער הסיני המקורי עבה מדי ולא טוב לפאות! אולי טוב לתוספות, תיקונים בצדדים, ולחלקים מסוימים בפאה, אבל לא שכל הפאה כולה תהיה מסיין."

סוחר ענק ב.נ.: "...אתה קונה שיער הודי שהוא באיכות בדיוק כמו אוקראיני בלונדיני - שערות יפות, הכי דק שיש!"

סוחר ענק ב.נ.: "השיער ההודי הכי הכי הכי דומה לאירופאי - הוא הכי טוב ובצביעה הוא מגיע הכי יפה לאירופאי!" (הספקית י ברקע מסכימה איתו)

המשגיח שלינגר - בשיחה עם רבנים באמריקה

שם החברה : Hair U Wear

מפעל ענק (עם יותר מ-50 סניפים בכל רחבי העולם) עם פטנט עולמי שמעבד ומבהיר את השיער ומשאיר אותו במראה גולמי טבעי, ומשאיר את סיבי השערה ונקרא בפי הסוחרים - "שיער לא מעובד". הם זכו לפרס "השיער האיכותי בעולם" עשר שנים ברציפות!!!

מפעל זה מצהיר שכל השיער שלו מבתי ע"ז שבהודו! והוכח לנו שכבר נודע למשגיחי ההכשר על מפעל זה עוד בשנת תשס"ד!

"היר יו ויר" (HairUWear) הוא שם של החברה כולה; יש שלש חטיבות תחת חברת האם: גרייט לנגטס (Great Lengths), אמריקן הירליינס (American Hairlines), ורדי טו ויר (Ready 2 Wear).

מתורגם מאנגלית

גרייט לנגטס (Great Lengths) הוא תחת חברת האם ומייצר תוספי שיער.

גרייט לנגטס: "השיער שלנו הוא שיער מבית ע"ז הודי."

המראיין: "האם אתה יודע על איכות השיער של שיער מבית ע"ז ההודי?"

גרייט לנגטס: "אנחנו ידועים בטיב מקור השיער שלנו - זה שיער באיכות גבוהה מאד!"

גרייט לנגטס: "שיער אירופאי הוא בדרך כלל זמין רק בכמויות קטנות מאוד וזה בדרך כלל טופל כימית ולכן זה לא מתאים לתוספות באיכות גבוהה! שיער הודי דומה מאוד למרקם של שיער אירופאי!!"

רדי טו ויר (Ready 2 Wear) הוא תחת חברת האם ומייצר פאות יוקרתיות.

המפעל רדי טו ויר: "ה'קוטור ליין' זה חלק מ'רדי טו ויר'. ה'קוטור ליין' הוא בהחלט רמי (גולמי) בעיקר שיער מבתי ע"ז בהודו ועוד קצת שיער סיני (שעבה יותר) עבור נפח. זה שיער טבעי יוקרתי רמי! זה שיער מאוד יפה. זה טווח [במחיר] מ \$ 1550 ל \$ 2800."

המראיין: "האם אתה אומר כי השיער הוא באיכות גבוהה מאוד?"

המפעל רדי טו ויר: "איכות גבוהה מאוד! באיכות גבוהה מאוד!"

המראיין: "אז היית אומר כי השיער שמשתמשים ב'קוטור ליין' הוא באותו איכות כמו השיער ש'גרייט לנגטס' משתמש לתוספי שיער?"

המפעל רדי טו ויר: "אה, בהחלט!"

המראיין: "האם אנשים יכולים לזהות כי השיער היה צבוע או שזה נראה מאוד טבעי?"

המפעל רדי טו ויר: "זה נראה מאוד טבעי!!"

המראיין: "נניח מומחה או משהו שיש לו ניסיון עם השיער היה מסתכל על פאות, זה ברור כי הוא צבוע או שזה נראה באמת טבעי?"

המפעל רדי טו ויר: "זה טבעי, זה טבעי מאוד."

המראיין: "האם הם מורידים את הקשקשת (סיבי השערה)?"

המפעל רדי טו ויר: "לא, הקשקשת נשארת שלימה!!"

הם משתמשים בשיטה שנקראת אסמוזה. בשיטה זו, קושרים בתחילה את השיערות כדי לשמור על כיוון אחיד למנוע היווצרות קשרים. את

המראיין: "מה יש לכם לומר על האיכות של השיער?"

ע.ה.: "מצויינת!"

מפעל בהודו ב.

הוא טוען שהשיער שלו מאוד איכותי ומשווק כשיער אירופאי.

מפעל בהודו ש.

כשדברנו איתו על איכות השיער, ציין שיש כמה רמות של איכויות. והרמה הכי טובה, היא השיער הדק של הנערות, שעולה יותר יקר מכיוון שהוא הכי איכותי. והוא מכר את זה לישראלים עד שנת 2016!

המראיין: "האם אתה מוכר שיער לארץ ישראל?"

המפעל: "אני מכרתי לא"י בעבר, אבל לא עכשיו. בגלל השיער שהם רוצים זה שיער של הבנות הצעירות – שיער מבנות צעירות גולמי שזה מאד יקר! אבל אם יש לי לקוח שיכול לשלם לי סכום יפה, אני יכול להשיג את השיער הזה. אבל המחיר הוא מאד יקר בשביל זה."

המראיין: "האם השיער של הבנות הוא מאד דק?"

המפעל: "יש לי הרבה הרבה קשרים בהודו אז אני מכיר את המקום שהבנות הצעירות מנדבות את השיער שלהם. אם יש לי הזמנה של משהו שרוצה כזה סוג שיער, אני יכול להשיג את השיער הזה."

המראיין: "האם השיער הזה הוא שיער יותר דק?"

המפעל: "זה מאד מאד דק! זה דק במיוחד!"

המראיין: "האם אפשר לעשות מזה בלונדיני?"

המפעל: "בוודאי!"

פאניות וסוחרי שיער מודים שגם בברזיל ואירופה רוב השיער הוא לא איכותי וחייב לעבור השבחה כדי ליפות אותו!

וצריכים לברור הרבה כדי למצוא שיער יפה!

ב.ש.: "יש הרבה, אבל עדיין אין שיער יפה!! ובכמויות גדולות זה קשה להשיג!"

פאנית ר' מומחית, בגילוי לב

צברה ידע וניסיון עשיר בסלונות פאות ידועים

הפאנית מומחית: "עכשיו מה בדרך כלל הלקוחות מבקשות? "תביא לי שיער אירופאי – זה שיער הכי טוב ששמעתי! הכי טוב, הכי טוב!" זה לא נכון! שיער אירופאי זה לא שיער הכי טוב! שיער אירופאי עבר איזשהו השבחה! לא מחייב עיבוד - שזה ממש שינוי המבנה של השיער - אלא איזשהו השבחה! כל שיער האירופאי עבר השבחה!!"

בעלת המפעל בסין ו. מודה שהשיער איכותי מהודו משווק לברזיל! היא עובדת יחד עם ההכשר שנים רבות

מתורגם מאנגלית

המפעל: "אם את רוצה... אפשר להשתמש בשיער הודו... אפילו בשיער אירופאי יש סוג א' וסוג ב'!! תוויות שונות... השיער האיכותי מהודו משווק לברזיל!!!"

המראיין: "אה, זה הולך לברזיל השיער ההודי המעולה?"

המפעל: "כן, הרבה משווק לברזיל!"

המראיין: "אה, קשה לכם להשיג שיער הודי מעולה בסין? רק האיכות הזולה יותר של השיער ההודי מגיע?"

אחד הרבנים: "השיער מהודו, זה יותר זול! זה יותר... יש ענין להחליף?"

המשגיח שלזינגר: "יש עניין להחליף! כן! אני אגיד לכם למה. השיער מהודו, האיכות שלו - המחיר שלו בערך כמו השיער הסיני - האיכות שלו נחשב יותר טוב!!"

המזכירה של ההכשר גב' מ. זלזניק

המראיין: "שיער הודו ראית אותו פעם?"

זלזניק: "כן."

המראיין: "מאוד יפה נראה לי, לא?"

זלזניק: "... הוא מאוד עבה, ואיכותי. כלומר, שאפשר לעבד אותו ולהתעסק איתו והוא לא מאבד את הערך שלו, לעולם נשאר יפה!! מה שקורה בשיער אחר שהוא שיער חלש ואז פשוט מאבד את כל היופי שלו. זה היתרון של השיער הודו."

המראיין: "שיער הודו יחזיק הרבה שנים?"

זלזניק: "כן! כן!"

ע.ה. - מעצב שיער

המראיין: "האם יש לכם ניסיון גדול עם תוספות שיער או פאות?"

ע.ה.: "כן."

המראיין: "כמה שנים?"

ע.ה.: "14!"

המראיין: "האם יצא לכם לעבוד עם תוספות שיער או פאות מהזן ההודי?"

ע.ה.: "כן, בעיקר!"

ז. ש. - ספקית שיער גדולה עם למעלה מ-30 שנות ניסיון ומנהלת בתי ספר לפאות בעלת תעודת הכשר

ז.ש.: "לא כל שיער אירופאי אוהז המון [זמן], בכלל לא!"

המראיין: "שמעתי שברוסיה השיער מאד איכותי?"

ז.ש.: "עה, קודם כל, יש לי ספק לגבי מה שאת אומרת. השיער הרוסי... לא תמיד מתאים 100% לאקלים פה והוא עושה הרבה קשרים בעורף וכל מיני דברים כאלה."

המראיין: "ואת לא ראית אף פעם שיער הודי?"

ז.ש.: "שיער הודי אני בקשתי מהרב שלזינגר, שאני רוצה לראות משהו שהוא יכול לחתום לי שהוא שיער הודי. הראו לי כבר כמה אנשים, הוא למעשה דומה לברזילאי! הוא מאוד דומה לברזילאי, מאוד...!!"

המראיין: "זה מאד קשה להבחין כי זה מאד דומה?"

ז.ש.: "כן! כן!"

פאנית ויבואנית ב.ש.

המראיין: "חשבתי שיש כל כך הרבה שיער בברזיל, שכל הזמן יש אלפי אלפי מסתפרות?"

ב.ש.: "רוב השיער הוא לא יפה, וצריך לברור אותו!"

המראיין: "שמעתי שיש כל כך הרבה מברזיל. זה לא נכון? זה קשה להשיג?"

ת.נ. - פאנית בעלת תעודת הכשר

(היא לא מגלה מהיכן מביאה- זה סוד! ולדבריה הספק שלה לא קשור לתעשיית הפאות, {אולי לתוספות...})

המראיין: "את פעם נפגשת עם שיער הודי?"

ת.נ.: "אמ..כן!"

המראיין: "את אומרת שטורקי והודי דומים מאוד?"

ת.נ.: "כן!"

המפעל: "כן!"

המראיין: "אה, אז שולחים לברזיל את השיער מאיכות סוג א'?"

המפעל: "כן, יש להם בהודו משהו כמו סוג א', סוג ב', סוג ג', אבל את הטוב יותר הם לא מוכרים לסין."

המראיין: "אה, אני מבינה."

המפעל: "כן. אבל ברזיל מוכרת את השיער הזה כשיער אירופאי!!! הם לא מגלים שזה מהודו כי הם רוצים להרוויח יותר!"

חלק ג'

מפעלים בהודו מגלים שספקים ישראלים קונים אצלם שיער!!!

לקוחות בישראל אבל הוא לא מוכן לתת שמות של לקוחותיו בישראל. כי זה סודי!

מפעל ענק בהודו ל.א.

מודה שמוכר גם ללקוחות בישראל.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "האם יש לכם לקוחות בישראל המשתמשים בשיער?"

המפעל: "כן, יש לנו. יש לנו יותר מ 85 מדינות עכשיו!"

המראיין: "הו וואו! האם יש מקום בישראל שבו אני יכול לראות את השיער שלך?"

המפעל: "אה גברתי, האמת היא שזה נגד המדיניות שלנו לחשוף את השמות של הלקוחות שלנו! כי כולם הם קמעונאים וסיטונאים, כך שאנחנו לא יכולים לספר את השמות והפרטים! את גם לא אוהבת שנספר את השם שלך, נכון?"

מפעל בהודו ק.ה.

מפעל קצת תמים. למעשה, כשנשאל האם יש לך לקוחות מישראל? הוא ענה בפשטות: "כן" והחל לציין שמות...
שם אחד שציין התברר כשם של ספק במרכז הארץ שעבד בשיתוף פעולה עם אחת הפאניות מההכשר.
שם נוסף שציין צירף לשמו את המילה "אמשינוב".
ותיאר את הערים שבו מתגוררים עם עוד שמות של סוחרים.

מפעל ג' בהודו

כשנשאלה אם יש לה לקוחות בישראל, ואם אפשר לקבל טלפון שלהם? ענתה: "כן, יש לקוחות בישראל, אבל אנחנו לא נותנים מספרי טלפון, זה סוד."

המפעל של גופטה בהודו

אחד הקניינים הגדולים של בתי העיץ בהודו, שנחקר לפני כ 14 שנה לאחר פסקו של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל... התקשרנו אליו שוב לברר אם יש לו לקוחות בישראל- עבור שיער המתאים לפאות, הוא אמר שיש לו כמה

חלק ד'

האם יש שיער ברזילאי??

הוכחות שאין שיער מקומי בברזיל!!!

שיער. בעגלת סחורה ניידת, בצידי המדרכה באיזור "קרנשאו", פרסמנו בפלקט גדול שהיה כתוב עליו "שיער טבעי הודי ומלזי"! אני יודעת בודאות שאני המצאתי את השם "שיער מלזי"! באותה תקופה לא רציתי שאנשים ידעו מהיכן השיער מגיעה. הדרך שהשם "שיער מלזי" נהיה פופולרי היתה מכיון שאחד מהספקים שלי בארה"ב כתבו על השיער שלהם "שיער במרקס מלזי"! גם השתי בתי עסק בקלפורניה החלוצים הראשונים בעסק הזה לא פרסמו שיער הודי אלא "אירופאי ואטלקי"!!

בסביבות 2002 כבר בקרתי בהודו כמה פעמים ואחד מלקוחותי (שבמקום לעבוד ביחד איתי, התחילה להתחרות איתי) שאלה אותי איפה המקורות הטובות לשיער טוב. אמרתי לה איפה לקנות ואיפה לא לקנות.

אחרי כל זה היא פתחה חנות והתחילה לקרוא לשיער ההודי "ברזילאי ואנדונזי"!! רק בכדי להיות שונה ממני. אני המצאתי את השם "מלזי" והיא המציאה "ברזילאי"!!! אני משערת שזה בגלל שזה היה נשמע אקזוטי ושונה ממה שהיה לי!

אליקס מור - סוחרת שיער ענקית בארה"ב מהראשונות בעולם! חקרה את נושא "תעשיות השיער בעולם" וחיברה ספרים על הנושא.

תגלית חשובה ביותר!

אליקס מור ולקוחה שלה היו הממציאות הראשונות של השמות "שיער מלזי" ו "שיער ברזילאי"!!

(צטוטים מתוך הספר שלה מתורגם מאנגלית)

"תני לי להסביר לך משהוא על כל התהליך, איך הגיעו כל השמות האלו של השיער! כשהתחלתי בתחילת שנות ה-90, מחשבים ומכשירי פקס רק יצאו לאור. הדרך שיצרתי קשר עם הודו היה דרך הפקס. הייתי קמה כל לילה בחצות, הולכת לחנות "קינקו", ומנסה ליצור קשר עם הודו. לקח לי כמעט שנתיים להשיג שם ומספר טלפון (של סוחר שיער). כשסוף סוף קבלתי שם ומספר הייתי צריכה לחשב איך ליצור איתם קשר, ואיזה סוג שיער כדאי לי לקנות. בשנת 1998 כבר בררתי את כל מה שהיה דרוש לי והתחלתי ליבא

מברזיל!! זה לא בא מברזיל! זה גם שטויות! אין לראות את הגזיזה. זה הכל קשקושים! וגם שלזינגר יודע את זה. "

המראיין: "אני ידעת שאנשים קונים 400 קילו בחודש?"

ו.ד.: "אנשים שקונים 400 קילו בחודש? תראי 400 קילו... למכור 400 קילו בחודש נראה לי קצת מספרים לא ריאליים לגבי דרום אמריקה... זה לא הודו!! בהודו יש טונות כל חודש!"

(הערה: הספק שיער ענק מארה"ב בעל תעודת כשרות, קונה 400 קילו בחודש בדרום אמריקה!!! בנוסף, לפי עדות של הסוחר מ' שקונה שיער בדרום אמריקה: "בארגנטינה גם... אחד הסוכנים הגדולים שם... הוא אומר, "תשמע, יש לי חמש מאות קילו! תבוא! ...תוכל לבחור מחצי טון!!!")

סיכום ותובנות חשובות ביותר!

ו.ד. (ממוצא ארגנטינאי) הוא הראשון שמכר שיער מדרום אמריקה לאחר הפסיקה של הגרי"ש אלישיב זצ"ל, ומצהיר שאף אחד לא עשה זאת לפניו. ולמעשה כשנסגר הודו נפתח דרום אמריקה...

א. לטענתו גם היבואנית המוסמכת ביותר מ.א. אינה רואה גזיזה.

ב. אין שיער בברזיל מקורי, הכל מהודו.

ג. לטענתו הוא זה שלימד את שלזינגר וסלון --- איך עובד המסחר של התעשיית השיער בדרום אמריקה.

ד. ובד בבד הוא מספר שהוא קיבל תעודת כשרות הראשון.

ה. כאשר ביקשו להתלוות אליו לראות את הגזיזה, הוא דחה בטענה: "יראו לך גזיזה של 3 צמות, אז מה!! את יודעת איפה גזו את השאר!!" (ולא מצאנו אף יהודי שאפילו ראה את הגזיזה של 3 צמות מתוך 50 קילו!)

ו. הוא אמר שמי שמוכר 400 ק"ג שיער בחודש זה לא ריאלי! רק בהודו יש את הכמויות האלה! תחשבו מכמה נשים בערך ניתן לאסוף כמות זו... (בערך מ 4,800 נשים!!) וזה רק ספק אחד מתוך מאות ספקים שנוסעים לדרום אמריקה כל חודש לקנות שם שיער!

ז. הוא למד במהרה את תכסיסי רמאות המסחר שצריך להראות חסר, כדי למכור ביוקר בטענה שזה שיער מקומי! ולכן הוא פחד מאוד לעשות רעש כ"סוחר גדול"...

הסוחר ענק ב.נ. – הבין שעובדים עליו!

הסוחר ב.נ.: "...לפני כמה שנים היה כתבה, שמכס בברזיל עצר כמה טון שיער שהגיע מהודו! כי הם אומרים שעולה 15 דולר לקילו ובעצם זה עולה 300 דולר. בעצם הגיע טונות שיער מהודו לברזיל! כשאני שאלתי את החבר'ה של שלזינגר, "מה אתה רוצה? אנשים מקומיים מוכרים (כאילו) את השיער שלהם ושמים שיער הודי במקומם!" נו, ר'בה, כמה אפשר להיות טיפש?! אתה יכול לעשות ממני אדיוט אבל לא עד כדי כך....!!"

המראיין: "האם השיער שמגיע לישראל ולארה"ב מברזיל זה שיער ברזילאי, או שזה שיער הודי, שנסע מהודו לברזיל ומשם מתחיל להסתובב?"

הסוחר ב.נ.: "גם פה בארץ מסתובב שיער הודי בכמויות אדירות. מלא יבואנים אומרים לי שקונים בהודו ומוכרים בארץ ישראל!! לפחות

50% עד 60% אחוז מהשיער בארץ מגיע ישר מהודו! ושאר השיער שקונים הישראלים מהעולם גם מגיע הרבה מהודו, אבל בדרך של **דלת מסתובבת**. לדוגמא ישראלי שקונה מברזיל שזה בעצם מהודו. רק השיער נסע קודם מהודו לסין ומסין לברזיל. **שיער ברזילאי זה זיוף! כל השיער הברזילאי הוא הודי! אין שיער בברזיל!** רק אחרי תשס"ד שאמרו "שיער הודי אסור" נולד לפתע המושג 'שיער ברזילאי'!!! וכך כל שנה שנתיים מוצאים היבואנים כל פעם שם אחר לשיער ההודי! פעם ההודי הוא ברזילאי,

זאת למודעי שברזילאים לא מוכרות את שערן! הן יותר חיצוניות מהכושיות וגם אוהבות לשים תוספי שיער. למה שהברזילאיות יתחכו את שערן! הן לא הינדואיות! אני נמצא פה כדי לאמר לכם **שהברזילאיות לא גוזרות את שערן, לא בשביל כסף ולא בשביל דת!!** לא מעניין אותי מה שאנשים אומרים לך!! יכול להיות שאנשים יאמרו לך שהם מקבלים את השיער מברזיל. הם באמת מקבלים את זה מברזיל. **אבל ממש ליד הספקים האלה יש הודים שמוכרים להם שיער הודי!** אין בברזיל דבר כזה בתי ע"ז שגוזזים שם שיער. **בקיצור, אין דבר כזה שיער ברזילאי!!!**

טוב, אני יגיד לכם עוד דבר: **אין שיער פרואווי, מרוקאי, סוהילי, ויורו אסיאתי!!** יש בתי ע"ז מפוזרים בעולם שגוזזים שער כמו הגדולים בהודו. חלק מהמדינות הם אנדוזניה, בנגלדש וכו'."

ו.ד. ספק שיער הראשון שפתח את 'דרום אמריקה' ולימד את ההכשר בתחילת דרכו "מה זה שיער" ובעקבות כך, קבל תעודת כשרות הראשון!

כיום מודה על האמת...

(הופיע ברשימת 'הספקים הכשרים' בעבר)

להלן התגלית הגדולה מי רבץ וסייע בפתיחת 'ההכשר'

ו.ד. היבואן הראשון שפתח את שיערה של דרום אמריקה לאחר הפסק, מודה שאין שיער בברזיל!!

ו.ד.: "הרב שלזינגר? אנחנו היינו בקשר איתו במשך כל השנים. בעקרון אנחנו היינו הראשונים שבכלל הבאנו שיער דרום אמריקאי. **הראשונים!** אחרי שהייתה פסיקה של הרב אלישיב ז"ל שקבע ששיער הודי לא מביאים. אנחנו היינו ראשונים ראשונים! **שבכלל אף אחד לא הביא שיער מארגנטינה ודרום אמריקה!!** אנחנו היינו הראשונים, אנחנו היינו הראשונים שקבלנו הכשר כשרות בכלל!...אני הייתי מראה להם בדיוק את הכל... הכל! עוד לפני שהם הכירו את השיער, אני הראיתי להם את הכל! זה היה סיפור מוזר שבאים אלי לעשות את הביקורת. אני יכולתי ללמד את כולם פה.....!!"

ו.ד.: "פעם הייתי הכי גדול. אני הייתי הראשון, אז הייתי הכי גדול!...אני כבר לא הכי גדול, אני לא רוצה להיות הכי גדול. אפילו אם נתנו לי את האפשרות לחזור למה שהייתי, אני לא רוצה! לא מעניין אותי כבר... שמרתי על פרופיל נמוך. עבדתי עם הלקוחות שלי...אני ידעתי שברגע שאני אתחיל לעשות יותר מידי קולות של "גדול" ... הם מגיעים אלי. אנשים שמבקשים להגיע אלי, אני אמרתי שאני שולחת, אני לא רוצה שיבואו. כי ברגע שייגיעו..."

ו.ד.: "סלון ---- ר.ע.? (אותה מנהלת סלון שלקחה יחד עם ההכשר שיער מצפון הודו) בטח ר.ע. מכירה אותי המון שנים! היא הייתה אחת הראשונות שסדרו את העניין של הכשרות יחד עם האחים שלזינגר. אז היה שם גם אח שלו..."

ו.ד.: "מה תראי? אני מנסה להסביר לך, את מנסה להמציא את הגלגל וזה לא יכול ללכת!! כי ברגע שאת רוצה 50 ק"ג, יראו לך גזיזה של 3 צמות, אז מה!! את יודעת איפה גזו את השאר!!... אין טעם שתבואי! באמת, זה סתם, זה מיותר לגמרי!!"

המראיין: "...שיש לה שיער מאמשינוב שהיא רואה את הגזיזה, שהיא הולכת למספרות והיא רואה. זה נכון שהיא הולכת למספרות והיא רואה את הגזיזה? אתה מכיר אותה?"

ו.ד.: "תשמעי, הכל שטויות! את מדברת על מריאלה מברזיל!"

המראיין: "כן, כן, כן!"

ו.ד.: "קשה לי לשמוע את השטויות האלה! אמת! אני ממש... לא שטויות שלך ח"ו, אבל של הדברים שמספרים לך. כי מכל ק"ג, בשביל לעשות קילו את צריכה נגיד 10-12 צמות. כן את בוחרת... נניח שהיא קונה 100 ק"ג, 100 ק"ג זה אומר 1200 נשים! כל בחורה נמצאת במקום אחר! היא הולכת לראות 1200 מקומות בשביל לראות שחתכו להם את השיער, זה אפשרי!!!! אין דברים כאלה! זה גם לא במספרות, גם **לא קונים במספרות בכלל!** במספרות זה מעט מאוד- אין כמעט כלום!! וגם בטח לא שזה

הביקוש! זה לא יכול להיות!! זה לא יכול להיות!! זה וודאי! זה לא יכול להיות!!... גם זה רק אנשים מאוד עניים. בגלל שבברזיל, מי שלא יודע, השיער שלהם זה כל הגאווה שלהם!!! מה את חושבת?! שהם יהיו מוכנות לגזור את השיער שלהם ולמכור?!?! הם לא עד כדי כך עניות!!... זה לא יכול לענות על הביקוש שיש היום...!!!"

אליקס מור - סוחרת שיער ענקית בארה"ב מהראשונות בעולם! חקרה את נושא "תעשיות השיער בעולם" וחיברה ספרים על הנושא.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "מה עם השיער של דרום אמריקה? האם זה יותר עבה של מההודי?"

אליקס מור: "אבל מי בדרום אמריקה מוכר את השיער שלהם?!"

המראיין: "את חושבת כשאנשים אומרים שהם אוספים שיער מהכפרים מדרום אמריקה, שזה שקר? אני מתכוונת האם אפשר להאמין לזה?"

אליקס מור: "זה כזה שקר...! בדרום אמריקה רוב הנשים אוהבות את השיער שלהם! אם היה מצב שנשים מוכרות את השיער לא שייך שיהיה מספיק בשביל כל העולם. להודים יש מיליארדי נשים שמגלחות את שערן בגלל דת."

התרמית מתגלה: בעלת המפעל בסין ו. מגלה מה מקור השיער בברזיל ויודעת שליהודים אסור שיער הודי בעלת המפעל עובדת יחד עם ההכשר שנים רבות

מתורגם מאנגלית

המראיין: "נכון, אני רוצה את השיער הכי טוב, אבל אני יודעת שהשיער ההודי מבית עבודה זרז זול יותר. אז אני מחפשת משהו זול אבל איכותי מאוד מאוד."

המפעל: "זה קשה מאוד, זה סותר, כולם רוצים איכות מעולה במחיר זול, אבל זה סותר, אז צריך לאזן."

המראיין: "נכון, אולי נוכל לערבב שיער הודי עם שיער מברזיל, שיער אירופאי?"

המפעל: "אבל את יודעת ששיער מברזיל זה לא באמת שיער מברזיל!! זה מכל מיני מדינות! הם מייבאים שיער. אז מאוד קשה לדעת מאיפה השיער כשהמדינות מצמידות תוויות. בדרך כלל אנחנו מצמידים תוויות לפי האיכות! אם את רוצה... אפשר להשתמש בשיער הודו... אפילו בשיער אירופאי יש סוג א' וסוג ב', תוויות שונות... השיער האיכותי מהודו משווק לברזיל!!!"

המראיין: "אה, זה הולך לברזיל השיער ההודי המעולה?"

המפעל: "כן, הרבה משווק לברזיל."

המראיין: "אה, קשה לכם להשיג שיער הודי מעולה בסין? רק האיכות הזולה יותר של השיער ההודי מגיע?"

המפעל: "כן.."

המראיין: "אה, אז שולחים לברזיל את השיער מאיכות סוג א'?"

המפעל: "כן, יש להם בהודו משהו כמו סוג א', סוג ב', סוג ג', אבל את הטוב יותר הם לא מוכרים לסין."

המראיין: "אה, אני מבינה."

המפעל: "כן. אבל ברזיל מוכרת את השיער הזה כשיער אירופאי!!! הם לא מגלים שזה מהודו כי הם רוצים להרוויח יותר!"

לאחר תקופה ערכנו שיחה נוספת איתה. וגירסתה שונתה להפליא, היה די ברור לנו מי נתן לה הנחיות. נקודת התורפה הייתה, שהיא שינתה את מקום מקור השיער שלה, והתחילה לומר שכל השיער שלה מגיע מברזיל.. וכבר לא מהסטודנטים בסין...

ופעם קמבודי, ופעם מונגולי, ופעם וייטנאמי... וכן על זה הדרך. ברור לכל היבואנים שהכל מהודו!"

"תשמע סיפור, פעם אחת כשהייתי בסין באיזה מפעל ענק של שיער ופאות, אני רואה שמסדרים שיער 100% הודי בקופסאות גדולות. להפתעתי, אני רואה שכתוב על הקופסאות "שיער ברזילאי אורגינאלי"! כל מאות קופסאות שלחו מסין ישר לברזיל, ומשם כבר שלחו אותם לארץ ישראל או לשאר מקומות של יהודים בארה"ב! יבואן שיער שיבזבו שבועות שלמים ויהפוך את ברזיל למצוא שיער מקומי אוטנטי, אולי בקושי ימצא כמה קילו! אבל הוא מאוד יקר, ובכמות קטנה וזה לא נגיש בכלל!! וכמה זמן ואנרגיה ישקיע רק בחיפוש? ככה אי אפשר לעשות ביזנס! יבואן כזה רק יפסיד כסף ויסגור את העסק! כל ברזיל קונים בהודו!"

"לפני שהרבנים אסרו שיער הודי, לא היה בעולם שיער אחת מברזיל!! והיום כל הודו עובר דרך ברזיל כדי להכשירו לחרדיות בארץ! היום בברזיל עושים לשיער ההודי עוד עיבוד נוסף...ועושים אותו מבריק באופן שאין כזה בטבע בכלל!!!"

ב.ג. הספקית מברזיל עם תעודת הכשר (18 שנה פאנית ומתגוררת וסוחרת בתוך ברזיל!)

המראיין: "השיער של דרום אמריקה והשיער של ברזיל הוא לא אותו דבר? לא דומה?"

הספקית מברזיל: "לא לא! אין! אין שיער פה בברזיל! כמעט אין שיער פה בברזיל! אנחנו קונים חוץ מברזיל. מי שקונה פה בברזיל ממש בד"כ זה מגיע ממקום אחר!! כי מי שמבין בשערות יודע שאין שיער פה בברזיל! ראיתי אנשים כותבים שיער ברזילאי. אין כזה דבר שיער ברזילאי היום! אין שיער ברזילאי!"

"...הנשים ואפילו הגברים שנותנים לשיער לגדל, הם לא עושים כלום לשיער הזה. זה לא עם פן ולא עם צבע, זה שיער ממש וירגין (גולמל). זה בלי כלום. פה בברזיל אין כזה דבר! לא משנה מאיפה את! אפילו העוזרת שלי שעובדת אצלי עושה צבע בשיער, היא עושה פן בשיער... הם אנשים יותר ברמה, יותר קדימה..."

הרב חיים כץ ממייסדי ההכשר

הרב חיים כץ: "לפי איך שידוע לי, באזור ברזיל רוב השיער מגיע מהודו! דרום אמריקה היא גדולה, ארגנטינה היא גדולה, והשיער ההודי מצוי שם!"

המשגיח היחיד - שלזינגר

(ציטוט מהמשגיח שלזינגר בכתבה שמופיע ב"הלכה ומעשה")

המשגיח שלזינגר: "איך מזייפים שיער? ישנם מספר מפעלים בעולם וכיום זה מתרכז בעיקר בברזיל!! שיוועים לקחת שיער אסיאתי ולעבד אותו בצורה כזו שהוא נראה כאירופאי לכל דבר!!!"

גיורת מברזיל - התגיירה לפני 5 שנים

(שאלנו גיורת נוספת שהתגיירה לפני מס' חודשים, וענתה אותו דבר)

הגיורת מברזיל: "אחרי זה כשהגעתי, ראיתי את כולם משתמשים בפאות. רבניות נשות של רבנים. ואז קניתי פאה, אבל כשהגעתי ראיתי כולם עם פאות. כל הרבניות כולם...ואז רציתי פאה. ואז קיבלתי פאה. זה יותר יפה, למה לא? אני לא יותר טובה מאף אחד, ואז השתמשתי איזה תקופה, בערך שנה אולי. ואז אחרי זה הפסקתי, וביררתי יותר על העניין."

"ואז אחרי זה הפסקתי עם זה...אח"כ שמרתי את זה בבית לתחפושות, לפורים בשביל הילדים, לצחוק....."

"כשהתחלתי לקרוא את העניינים האלה, כ"כ פחדתי, אמרתי "וואי ד' ישמור אני מחזיקה את זה בתוך הבית שלי! אני לא יודעת מאיפה זה הגיע!!" התקשרתי למספר שראיתי. אמרתי להם "בואו תקחו את הפאה שלי, תשרפו אותה!! כי אני מפחדת!!"

"לפי ההיגיון זה לא יכול להיות!! שכל השיער הזה זה שיער מברזיל! אני אומרת לך, זה לא יכול להיות! כל הביקוש שיש, כל כך כמות שיש, זה לא יכול להיות! אני גרתי בברזיל, מעולם לא ראיתי שמישהו גוזר שיער.... מעולם...!! יכול להיות אולי בעירות הגדולות, אבל זה לא יכול לענות על

המראיין: "אתם שולחים את השיער לסוכנים בברזיל?"

המפעל: "כן גברתי, אנחנו שולחים. הם קונים מאיתנו."

מפעל בהודו ב.

מפעל ענק ואגדי, יצרנו איתו קשר כמה פעמים וסיפר לפי תומו שיש לו שותף בברזיל. הזכיר רבות את עיר הבירה "סאו פאולו" ששם הוא עובד. וכשביקשנו לדעת מי השותף שלו- הוא לא היה מוכן לתת את שמו והתחמק, כך קרה שיחה אחר שיחה. הוא ציין בהתלהבות המון שמות של מדינות שעובד איתם והסחורה שלו מסתובבת כמעט בכל העולם.

א.א.- ספק שיער ראשי של המשגיח שלזינגר

רק לו ניתן אישור לקנות שיער מכל מקום שירצה!

המראיין: "אני שואל, כשאתם קונים שיער בברזיל זה לא משנה מאיפה הוא מהכפרים או מהעיר? זה לא זה הנושא?"

א.א.: "זה לא משנה, לא..... זה אותו שיער מגיע, בחנות שלי בעיר. יש רחוב של ספרים לידינו, שמה, אותם קוקואים שנמצאים שם מגיעים מאלה שמביאים מהכפרים..."

המראיין: "אלו שמביאים מהכפרים מביאים גם מהעיר? אלו שמוכרים בכפרים, הספרים הסוחרים הכול זה סחר אחד או שזה כמו שתי מדינות?"

א.א.: "לא! זה הכול סחר אחד! הכול ביחד, הכול מתערבב!"

ציטוט מפרסומת של אינדיון היר שופ - IHS

מתורגם מאנגלית

95% מהשיער הרמי בעולם באים מהטמפלים בהודו - זאת עובדה! פשוט בשאר המדינות ברזיל, פרו, מלזיה, וכו' הנשים לא גוזזות את שערן! אל תאמינו לגימיקים!! חשבון פשוט! בהודו לבד, יש יותר נשים הינדיות שמאמינות בהינדו ומקריבות את שערן, מכל אוכלוסיית ברזיל, מלזיה, ופרו ביחד!! ואתן ציבור הנשים, עדיין חושבות שאנשים שמוכרים מה שנקרא שיער "ברזילאי" במחירים נמוכים, יש להם שיער רמי אמיתי שהגיע מראש של אשה ברזילאית!! אנחנו מאוד מפקפקים בזה!

תוכיחו אותנו שטעינו! שיש דבר כזה שיער ברזילאי וכדו' וניתן לכם שיער בחינם!!!

באמתחתנו כתבות שלמות שהתפרסמו, גם ממס הכנסה של ברזיל, על הברחות של טונות שיער הודי לתוככי ברזיל!!!

מפעל ענק בהודו ל.א.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "האם אתה מוכר גם לברזיל?"

המפעל: "כן. אנחנו מייצאים לברזיל גם. יש לנו איכויות שונות של השיער שלנו."

מפעל בהודו ש.

מתורגם מאנגלית

המפעל ש.: "השיער שאני שולח לברזיל זה שיער רמי. אני מוכר כ-300 קילו כל חודש לברזיל. לשיער הבלונדיני, אנחנו קונים שיער אפור מדרום הודו ואז אנחנו עושים מזה שיער בלונדיני שזה מספר 613."

המראיין: "האם יש לך מאד ארוך? איזה ארוך יש לך?"

המפעל ש.: "הכי הארוך הוא 28 או 30 אינץ. זה 70 ס"מ."

המראיין: "היכן בברזיל אני יכול לראות את השיער שלך? האם יש לך מספר טלפון, כתובת?"

המפעל ש.: "אני לא יכול לתת לך את שמם כי הם כמו מפיצים גדולים. הם קונים 300 ק"ג בכל חודש והם משווקים אותו בשוק."

מפעל ר.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "האם יש באמת שיער ברזילאי?"

מפעל ר.: "לא, לא, לא! לא, זה לא ככה! תראי, כל השיער מיוצא מהודו."

המראיין: "אז אם מישוה אומר לי שהם הולכים ברחבי ברזיל והם אוספים שיער מהנשים שם?"

מפעל ר.: "לא, לא, לא, לא!"

המראיין: "לא, אין נשים בברזיל-?"

מפעל ר.: "אין שיער מגיע מברזיל! או מלזי, מונגולי, פרוואי... אין שיער! כי כל השיער מגיע מהודו!"

מפעל א. אקס בהודו

מתורגם מאנגלית

המפעל: "אין שיער ברזילאי בכלל! הדבר עובר עיבוד והברקה ולאחר מכן נמכר כמו שיער ברזילאי! אין שיער ברזילאי..."

ההכשר מצהיר בתוקף ששנים רבות הוא אוסר על הפאניות של ההכשר לקנות שיער בברזיל כיון שהמקום מוצף בשיער הודי!! ולמעשה רוב ככל הפאניות עדיין קונות בברזיל!

הרב חיים כץ ממייסדי ההכשר

המראיין: "זה מאוד דומה לשיער ברזילאי השערות?"

הרב חיים כץ: "ודאי! אין דבר כזה בכלל שיער ברזילאי! כל השיער הברזילאי הוא הודי בעצם!"

המשגיח היחיד - שלזינגר

המשגיח שלזינגר: "יכולים לבדוק אצל כל הפאניות אצלנו שאנחנו כבר כמה שנים מתריעים שאסור לקנות שיער מברזיל! אנחנו לא מרשים בשום אופן לקנות שיער מברזיל! שנכון, בברזיל זה היום מרכז גדול של שיער הודי!! וכל מי שמביא שיער מדרום אמריקה

בסמיכות לברזיל אז הוא יודע שהוא צריך להודיע לנו קודם. צריך להראות לנו את זה. ...אז לכן סגרנו את ברזיל!"

המראיין: "עכשיו הוא אמר לי (המיצג מבי"ד בב"ב), שמספר 5 ומטה, לבקש נאמנות מאלה שמביאים מברזיל."

המשגיח שלזינגר: "ברזיל זה מקום הכי בעייתי שיש!! אין לזה שום שייכות למציאות! והם יודעים שאין לזה שום שייכות למציאות!"

המשגיח שלזינגר בשיחה עם רבנים באמריקה: "בברזיל קונים הרבה שיער הודי. הם יודעים לשנות את זה ולעשות את זה דומה מאוד לברזילאי! הם קונים שיער ב-\$500 ויכולים למכור את זה ב-\$1500!! זה מה שהם עושים שם!"

(ציטוט מהמשגיח שלזינגר בכתבה שמופיע ב"הלכה ומעשה")

המשגיח שלזינגר: "מה הבעיה עם שיער ברזילאי? **בברזיל כיום מייצאים לעולם כולו שיער באיכות גבוהה מאד.** הבעיה שרוב השיער שם אינו מדרום אמריקה אלא מאסיה בכלל **והודו בפרט!!!**"

בידינו הקלטות רבות של פאניות וספקים שמצפצפים וקונים בברזיל, הבאנו רק חלק קטן...

א.א.: "אני מביא מברזיל, כן!"

המראיין: "כל השיער שאתה מביא מברזיל, כל השיער הזה עומד תחת ההכשר?"

א.א.: "יש על זה הכשר. וזה משווק כשיער שיש לו כשרות!!! אין לי שתי לייקס, כשר ולא."

המראיין: "בעצם אתה קונים, אין לכם איזה הגבלה מסויימת לקנות מפלוני או פלוני? אתה יכול לקנות מכל ספק בברזיל או מכל מקור שיער שאתה רוצה? אתה יכול לקנות מכל מקום שיער ברזילאי?"

א.א.: "כן! כן!"

המראיין: "טוב. הבנתי... יכול להיות שיהיה סוג של שיער צבוע שאנחנו לא נוכל להכיר עליו שהוא צבוע – ואז יכול להיות שמשתילים שיער בהיר הודו בשוק? ואנחנו לא יכולים לראות שזה צבוע?"

א.א.: "זה שאלה שאתה צריך לפנות אותו יותר לפאניות שמתעסקות בצבע ויודעות להבדיל טוב בין שיער צבוע ושיער לא צבוע. אני, המומחיות שלי לא כל כך בשיער צבוע..."

"...בדרום ברזיל קצר ממש 30 ס"מ בלונדיני, אין בעיה, כמה שאתה רוצה!"

פאנית א.ש. עם תעודת הכשר

הפאנית: "אני קונה שיער חלק ממדריד וחלק מברזיל..."

נ.ז. יבואנית שיער גדולה שמשווקת שיער לסולני פאות מפורסמות בעלי תעודת הכשר

נ.ז.: "אני קונה את השיער מברזיל. אני אישית נוסעת לברזיל, אני אישית נוסעת לברזיל! אוקי? עד כמה שאני יודעת זה שיער ברזילאי..."

מריאלה מסאו פאולו בתרמית "שיער אמשינוב"

מריאלה: "אנשים חותכים בשבילי בברזיל..."

ס.ב.

פאנית 11 שנה עובדת עם שיער ברזילאי עם תעודת הכשר

המראיין: "מאיפה אתם מייבאים את השיער? השיער שלכם מברזיל?"

ס.ב.: "כן!"

המראיין: "ואת מכירה את השיער הברזילאי?"

ס.ב.: "כן!"

המראיין: "כמה שנים אתם מייבאים?"

ס.ב.: "כמה שנים... 11 שנים כבר!"

ח. - ספק שיער ענק בארה"ב של ההכשר

המראיין: "מאיפה מגיע כל השיער שלך, מאיזה מדינות?"

הספק ח.: "מברזיל!"

המראיין: "מברזיל?"

הספק ח.: "זה לא דוקא ברזיל. זה גם ברזיל וגם מהמדינות הקרובים לברזיל."

א.א. – ספק שיער ראשי של המשגיח שלזינגר

רק לו ניתן אישור לקנות שיער מכל מקום שירצה!

א.א. הוא ספק ענק שניתן לו רשות לקנות מאיפה שהוא רוצה (כנראה בגלל שיש לו תפקיד גדול בניהול הסחר של ההכשר בברזיל ובמקומות נוספים שלפני 14 שנה לא דרכה רגל שם, וידוע לכל הסוחרים הותיקים שלפני תשס"ד לא שמענו על שיער ברזילאי ולא על פרגוואי ולא בארגנטינה כפי שהוכח ע"י (ד.ו.) והוא מודה שהוא אפילו לא יכול להבחין אם השיער צבוע וטען שאף פעם לא ראה שיער הודי!

המראיין: "אתה מביא מברזיל את השיער?"

חלק ה'

ההכשר טוען כי הם בודקים את השיער לפי מישוש וריח ולפי חשבונות.

הוכחות שאין דרך לבדוק את השיער!!!

בעלת הסלון: "לא, מה פתאום!"

המראיין: "זה לא..."

בעלת הסלון: "לא! אי אפשר לדעת על פי מישוש! רק מהאימון שאנחנו נותנים בהם!"

המראיין: "גם ההכשר, זה של הרב גרוס מההכשר, הוא אומר שהוא ממש את השיער."

בעלת הסלון: "אנחנו לא מאמינים בזה!"

המראיין: "אתם לא מאמינים שאפשר למשש ולראות מאיפה השיער מגיע? כי בכל מקום יש שיער יותר דק, שיער יותר עבה, איך אפשר לדעת בדיוק, שזה..."

בעלת הסלון: "לא! יש בכל ארץ, כמו בארץ ישראל, יש לך את כל סוגי השיער, ככה יש בכל מקום. בכל מדינה יש את כל סוגי השיער."

בעלת סלון פאות ותיקה בבני ברק עם 60 שנות נסיון!

עם תעודת הכשר, וסייעו בהקמת ההכשר בהתחלה

לקחו ג"כ שיער מצפון הודו יחד עם ההכשר!

עזר להקים את ההכשר בתחילת דרכו והיה איתו בכל תהליך החקירה בתשס"ד אומרת היום: "אי אפשר להבחין מאיפה השיער הגיע! לא שייך!"

המראיין: "זה לא נכון? יש פאניות שאומרות שהן יכולות למשש, והן יודעים מאיפה השיער מגיע?"

בעלת הסלון: "זה לא נושא שאפשר לדעת, מה פתאום! יש שיער רך יותר, פחות רך יותר, אז איך אפשר לדעת מאיפה זה מגיע? זה לא בהיגיון, תחשבי בהיגיון! דבר שנוגעים בו כמו נייר..."

המראיין: "הם אומרים שלפי הריח, לפי כל מיני..."

סוחר שיער מ' - ממודיעין עילית

סוחר מ': "פעם הבאתי לו שיער, אז הבאתי לו 2 חבילות. אבל בזמנו, הבאתי לו מקור אחד שלא היה הכשר ומקום שהיה הכשר. ודווקא מה שהיה הכשר... שניהם לא היה 'בעיה', שניהם הגיעו מדרום אמריקה, אני יודע מאיפה זה הגיע. **חבילה אחת, זה שהיה לו הכשר, אמר שזה בעייתי. והחבילה השניה, זה שלא היה הכשר, הוא אמר שזה בסדר!!!**"

המראיין: "בעיניים שלכם זה היה נראה בדיוק אותו דבר. 2 השקיות?"

סוחר מ': "אותו דבר!"

המראיין: "אותו דבר בדיוק?"

סוחר מ': "כן!"

המראיין: "אז מה הוא אמר?"

סוחר מ': "אמרתי לו, 'למה אתה חושב ככה?' אז הוא אמר לי, 'לא יודע, זה נראה לי שזה יותר...'. התחיל להגיד 'זה יותר טוב ו...'. אמרתי לו: 'מעניין מאוד...'"

המראיין: "שזה יותר מה...?"

סוחר מ': "לא, אני לא רציתי לבייש אותו. אבל ברעיון דווקא **מה שהיה לו הכשר אמר לי שזה בעייתי!** אני רציתי להביא 2 חבילות ואמרתי לו שיגיד לי מה בסדר ומה לא בסדר."

המראיין: "אבל הוא אמר מה ההבדל?"

סוחר מ': "לא יודע! לא נכנסתי לזה, לא נכנסתי לזה. **אי אפשר לתת לזה הכשר...!!**"

מפעל בהודו א.ק.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "האם יש ריח לשיער, כמו הריח של הודו?"

המפעל: "לא, לא, לא! אני שוטף את השיער עד 8 פעמים לפני שליחתו. אז אני צריך זמן אספקה 8-9 ימי עבודה כי אני צריך לשטוף 8-9 פעמים לפני שאני שולח לך. **אז אין ריח בשיער!"**

מפעל בסין ס.ה. בעל תעודת הכשר

המפעל טוען שמחמירים שכל המפעל לגמרי כשר!

מתורגם מאנגלית

המראיין: "האם אתה יכול להוציא את הריח מהשיער שלי כשאני שולח לך את השיער כדי להוציא את הריח?"

המפעל: "לשטוף את הריח? כן כן! אנחנו יכולים! אנחנו יכולים! אנחנו יכולים לשטוף עם השמפו כך שאנשים אחרים הם לא יודעים שזה מהודו!!!"

בעלת מפעל בסין ו. טוענת שיש לה 2 מחלקות: כשר ולא כשר- היא עובדת יחד עם ההכשר שנים רבות.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "יש לשיער ההודי ריח?"

המפעל: "אני לא מריחה כל כך טוב! אבל כשהמשגיח בא לבדוק הוא מריח ואומר שיש לשיער ההודי ריח חזק... כך המשגיח מוצא."

המראיין: "כך המשגיח אומר?"

המפעל: "כן. המשגיח אומר שלשיער ההודי יש ריח מאוד חזק."

המראיין: "אבל את, את עובדת בזה כבר הרבה שנים. את מרגישה שיש ריח בשיער ההודי?"

המפעל: "אני, לא כל כך, אין לי אף רגיש!!"

אליקס מור - סוחרת שיער ענקית בארה"ב מהראשונות בעולם! חקרה את נושא "תעשיות השיער בעולם" וחיברה ספרים על הנושא.

(צטוטים מתוך הספר שלה מתורגם מאנגלית)

אליקס: "אין אפשרות לזהות את ההבדל בין שיער מעובד לשיער לא מעובד בעיניים בלבד או במישוש!!"

פאנית וותיקה צ. עם 48 שנות נסיון

שנים רבות היה לה תעודת הכשר

פאנית צ.: "אני 48 שנה במקצוע הזה, ואני בעלת תעודה."

המראיין: "48 שנה ואת לא יכולה להגיד שאת מבינה ואת יכולה לדעת בדיוק מאיפה הכל...[מגיע]"

פאנית צ.: "לעולם אין בן אדם שיכול להגיד לך!"

"...עשיתי מכירה גדולה, כי אני מבינה בשיער. אבל גם אני יכולה לטעות ואני לא יקח על עצמי! אתם לוקחים על עצמכם, מה?? אתם יודעים לאבחן?? על מה אתם באים לפה? באים פעם ביובל לחנות!!!"

סוחר ענק ב.ג.

סוחר ענק ב.ג.: "היום בברזיל עושים לשיער ההודי עוד עיבוד נוסף...ועושים אותו מבריק באופן שאין כזה בטבע בכלל!! יש היום חומרים שמשבחים את השיער מאד. גם אני מוכר כזה חומר! **יש גם חומר שמנטרל ריח ע"י שטיפה!"**

הרב חיים כץ ממייסדי ההכשר

הרב חיים כץ: "זה באמת לא הגיוני שיש רק הכשר אחד ורק **איש אחד** שעוסק בזה...!"

"נושא הפאות קשה מאוד מאוד לבדוק...!!"

"אני לבני ביתי, אנחנו לוקחים בצורה מסוימת, עוד יותר מהודות מהכל!"

"מה רבנות זה טרף! זה לא טרף, אלא מה? הם סומכים יותר. אז בהידור אנחנו עוד יותר מהדרים, ואפשר עוד יותר להדר. אבל כשאין לנו ברירה זה מה שאנחנו עושים!!!"

המשגיח היחיד - שלזינגר

המשגיח שלזינגר: "ואנחנו למדנו היטב היטב להבחין שיער, אנחנו מכירים **בעיניים עצומות** (!!)" **מה זה שיער הודי ומה לא שיער הודי?"**

(בשיחה אחרת סותר את עצמו!!!)

המראיין: "חשבת שזה משהו יותר קל, זה יותר פשוט ללמוד את זה, לדעת איך להבחין."

המשגיח שלזינגר: "בדקנו טונות רבים של שיער,

...וגם אז אנחנו מתפללים לה' שאנחנו לא טועים....!!"

המשגיח שלזינגר: "תן לי שער הודי תוך שניה אני יגיד לך. הפוך, תביא לי שער לא הודי אני לא מבטיח לך שאני יודע להגיד שהוא לא הודי!"

המשגיח שלזינגר: "אין לנו דרך בעולם לבדוק את כל השיער, טכנית לא!"

"...בהתחלה היה רעיון שלעשות עם השגחה צמודה. ניסו, היה אפילו יהודי שהיה חודש שלם בסין, מה הוא הצליח לעשות? שלושים פאות!"

פאניצ צ: "היום כבר הפסיקו עם זה. הוציאו איזה חומר להוציא את הריח מתוך החפיפות מהשערה. אז שלא יספרו סיפורים!"

המראיין: "אין לזה ריח? הוא אמר שיש לזה ריח לשיער ההודי?"

פאניצ צ: "סיפורים! פעם זה היה, היום הם למדו!"

המראיין: "היום הם מנקים את זה?"

פאניצ צ: "היום? בטח! הם יותר חכמים ממה שאנחנו חושבים!!!"

המראיין: "הטכנולוגיה השתפרה, אז...?"

פאניצ צ: "נכון! נכון!"

הרב חיים כץ ממייסדי ההכשר

הרב חולק על דברי המשגיח של הכשרות בטענה שלא ניתן לזהות שיער לפי מישוש וריח אלא לפי חשבוניות בלבד!!!

הרב חיים כץ: "היה שם כל מיני אנשים שמכירים במישוש היד, אין אפשרות להכיר מה זה שיער הודי ולא הודי! אין אפשרות! מי שאומר דבר כזה מדבר שטויות! מי שאומר לפי השווי הכספי – עוד שטות! פשוט טפשות ושטות אחרי שטות! ... ואני אומר לכם את זה חד משמעי, אין מי שידע לבדוק שיער אם הוא הודי או לא הודי! ... יודעים את זה לפי החשבוניות... מאיפה זה מגיע."

סוחר ב.ל. - ירושלים

המראיין: "אז אתם לא לבד, כמו משגיח, בודק בדיק בדיק. אתם קונים מסוככים?"

סוחר ב.ל.: "תראי אם את רוצה אני יכול לשקר, לשקר זו לא בעיה! תקשיבי, אין דרך! אנחנו עושים את המקסימום... מעבר לזה אי אפשר לעשות. גם ההכשר לא יודע לבדוק יותר ממה שאנחנו בודקים. הוא בודק פחות, הרבה פחות."

המראיין: "אבל הם אומרים שלפי החשבונית, אז הם בודקים את החשבוניות שלו איפה הם קנו?"

סוחר ב.ל.: "כן, עכשיו אמרת בדיחה יפה! אין חשבוניות!!!"

ד.ר. סוחר מהמרכז יותר מ-20 שנה בעסק

היה לו תעודת הכשר

המראיין: "הוא נותן להם הכשר, הוא טוען שהוא נותן להם הכשר על שיער לא מעובד?"

סוחר מהמרכז: "אהח... הם יעבדו עליו! בסדר. אבל תשמע, מה אתה יכול לעשות? אין לי תשובה לתת, זה מאוד קשה! בגלל זה כמה אנשים מגחכים לך. אומרים לך, איך הוא יכול לדעת? אתה מבין, כי זה באמת אי אפשר לדעת!"

"האמת שבזמנו זה היה בתחילת הדרך שלהם, ראיתי שזה לא רציני... אז מה אני אגיד לך, הוא לא ידע הרבה לבדוק...!"

המראיין: "ואז בנוסף הוא בדק את המסמכים את הקבלות שלכם?"

סוחר מהמרכז: "לא, הוא לא יכול! להתחקות מאיפה אתה מביא... כי זה הכול שחור! זה שוק מאוד שחור, זה שוק שאתה מביא במזוודות. זה שוק שאתה מביא מסוחרים שאין להם חשבוניות!! זה לא מפעלים מסודרים, זה לא שום דבר מסודר."

המראיין: "אבל זה מריח כמו שיער אירופאי, זה אותו ריח?"

המפעל: "גברת, זה ריח, אה... אז מה את רוצה לעשות? את רוצה לשים את השיער ההודי בפאות של הילדים?"

המראיין: "רציתי לדעת אם השיער ההודי שאתם מוכרים, אם יש לזה ריח או לא?"

המפעל: "תלוי באף של אנשים! אם הם יכולים להריח את זה. אצלנו לא מצאתי ריח מאוד חזק אבל המשגיח מצא!"

המראיין: "הוא מצא, אבל את לא מצאת שיש הבדל בריח?"

המפעל: "כן! אנחנו לא מצאנו זאת!!"

מפעל בסין ש. – העובד עם מספר פאניות וסוחרים בעלי תעודת הכשר

מתורגם מאנגלית

המפעל: "אבל אפילו המשגיח לא יודע שהשיער ההודי הוא אירופאי, המשגיח לא יודע!!"

המראיין: "המשגיח לא יודע מאיפה השיער?"

המפעל: "נכון!"

המראיין: "אז מה המשגיח עושה כשהוא מגיע? האם הוא מריח את השיער? כי מישוהו אמר לי שהוא מריח את השיער? מה הוא עושה כשהוא בודק את השיער?"

המפעל: "השיער, אתה יודע, לפעמים, לכל מקום יש ריח שונה. הוא מריח - אבל כבר עיבדנו. הוא לא יכול להריח שום דבר!!!"

המראיין: "נכון, כשזה מעובד ושטוף אי אפשר להריח את השיער. נכון?"

המפעל: "כן, הוא לא יכול לדעת!!"

המראיין: "אתם שוטפים את זה? אפשר להוציא את הריח? לשטוף?"

המפעל: "כן, כן! אנו נשתמש בתמיסה, אל תדאגי גברת! אנחנו נשטוף כל פאה עם כל שיער. אנו מעבדים לפני שמכניס את הפאה. אנחנו מעבדים את השיער המקורי עם תמיסת השיער ואחרי שאנחנו מסיימים את הפאה אנחנו גם נשתמש בתמיסה לשטיפה. אתה לא יכול להריח! את לא תדעי מאיפה השיער! רק אנחנו יודעים את זה... אבל הלקוחות לא יודעים! אם הם מריחים, הם לא יודעים מאיפה זה! כבר אין ריח!"

המראיין: "איך אתה שוטף אותו? מהי התמיסה הזאת?"

המפעל: "אנחנו מכניס את זה בעצמנו."

המראיין: "נכון התמיסה חזקה מאוד?"

המפעל: "הו, כן!"

המראיין: "ואז הוא מוציא את כל הריח. והריח הוא טוב?"

המפעל: "כן, כן!"

פאניצ ותיקה צ. עם 48 שנות נסיון

המראיין: "הוא אומר שהוא מריח?"

המשגיח שלזינגר טוען שהדרך היחידה שהוא יכול לבדוק את השיער זה רק לפני שמנקים ומטפלים בו.

המשגיח שלזינגר: "שיער כשהוא גולמי, לפני שמנקים אותו, לפני שצובעים אותו, לפני שמטפלים בו, אפשר לזהות אותו מה המקור שלו. כן. ברגע שהשיער מתחיל לעבור טיפולים, למעשה הוא לא ניתן לזיהוי כמעט. גם עין הכי מומחית לא יכולה להגיד בוודאות מוחלטת!!"

הפאניות וסוחרים השיער מודים שכל השיער שהם קונים עבר שטיפה וטיפול!

הוכחות שאף אחד לא רואה את השיער כשהוא באמת גולמי! גם לא ההכשר!!!

סוחר ענק ב.נ.

סוחר ענק ב.נ.: "במפעלים בסין אי אפשר לבדוק את מקור השיער כי רובו ככולו מגיע שטוף ומסורק!"

ס.ב. פאנית 11 שנה

עובדת עם שיער ברזילאי עם תעודת הכשר

המראיין: "ז"א שזה לא בהכרח שלא עבר איזשהוא ניקוי, אלא עבר ניקוי אבל לא ניקוי משמעותי ומקצועי!"

ס.ב.: "זה עבר משהו, זה עבר משהו, אבל קליל..."

פאנית ש.פ.

המראיין: "אתם מקבלים את זה כבר נקי?"

פאנית: "אנחנו מקבלים את זה נקי וכן, ואנחנו מנקים את זה שוב, פעם אחת..."

סוחר שיער מ' - ממודיעין עילית

המראיין: "את השיער שהבאתם לו (המשגיח שלזינגר כדי לבדוק) זה היה כבר נקי? זה היה רחוף?"

סוחר מ': "זה עובר ניקוי שהם מנקים. אבל זה לא עבר ניקוי. זאת אומרת, יש שני סוגים של ניקויים. יש ניקוי שכביכול לוקחים את זה וזה עובר ניקוי בקוצר, שזה אנחנו עושים את זה פה, ויש ניקוי שהם עושים, ניקוי שהם עושים זה כנראה כן עבר."

המראיין: "השיער שקונים בדרך כלל, הם תמיד רוחצים את זה שם בפרגוואי?"

סוחר מ': "מסתבר שרוחצים את זה, כן!"

המשגיח היחיד - שלזינגר

המשגיח שלזינגר משקר שהוא כן רואה את השיער לפני שטיפה כדי לשכנע פאנית לקנות שיער מההכשר!!

מתורגם מאנגלית

המשגיח שלזינגר: "כל השיער שמר נ. (סוחר ענק בארה"ב בעל תעודת הכשר) מוכר, זה 100% לא מגיע מהודו."

המראיין: "בטוח? אני לא צריכה לדאוג?"

המשגיח שלזינגר: "100%! 100%! אני בקרתי. הלכתי ביחד לכפרים בארץ הזו איפה שהוא קונה את השיער בדרום אמריקה. אני בודק את האזור הזה. זה 100% לא מהודו."

המראיין: "זה לא שטוף כשאתה בודק את זה? אתה רואה את השיער כשהוא לא שטוף?"

המשגיח שלזינגר: "אני רואה את זה לפני השטיפה, כן!"

פאנית ר' מומחית, בגילוי לב

צברה ידע וניסיון עשיר בסלוני פאות ידועים

הפאנית המומחית: "ברור, ברור! הכל עובר תהליך! אבל מאוד עדין. אף אחד לא ידע, אף אחד לא ידע - לעולם!!!"

(בחלק הבא מובא עוד הרבה הוכחות שכל השיער בעולם עובר תהליך של השבחה ועיבוד לפני שזה מופיע בשוק למכירה ועדיין זה נקרא שיער לא מעובד.)

ספקית שיער י'

המראיין: "אני מדבר עם הרבה פאניות בארץ וכולם אומרות "אנחנו מקבלות מהספק שיער גולמי לא שטוף!" כ-ו-ל-ם אומרות לי את זה!"

ספקית י': "לא קיים דבר כזה! מה זה גולמי לא שטוף?"

המראיין: "אז אחרי טחנתי נורא נורא חזק פאנית אחת, בסוף היא אומרת לי "נכון שאני עושה חפיפה וזה לא שטוף אבל זה עובר איזהו שטיפה קלה!" ככה היא אומרת לי בסוף!" (תראי בהמשך את הראיין אם ס.ב.)

ספקית י': "בוא אני אגיד לך משהו. לרוב, הן לא יודעות כלום!"

א.א. - ספק שיער ראשי של שלזינגר

המראיין: "הוא שטוף, הוא עובר איזשהו שטיפה?"

א.א.: "בד"כ הסוחרים מי שמוכר לי, כל אחד רוצה לייפות את זה כמה שיותר. אז הם שוטפים אותו, בהחלט!! וודאי!"

המראיין: "השיער שאתה מקבל אותו, הוא מופיע בצורה קוקואים או בצורה של שיער מסודר, יפה, בתוך קופסה? אין קצר, הכל באותו אורך, הכל מסורק?"

א.א.: "זה מגיע בקוקואים, אבל קוקואים שקשורים בגומיות. (כמה גומיות) לא קוקו אחד. גומיה אחד על כל השיער. לוקחים כל קבוצה של שיער קטנה בגומיה וכל קבוצה ביחד שמים בקוקו אחד בגומי אחד."

המראיין: "זה ממיון? זה לא טבעי? זה לא ישר מהראש של האשה אליכם? זה כבר עבר תהליך מסוים?"

א.א.: "תהליך רציני! ששוטפים את השיער, נותנים אותו להתייבש, ושמים אותו בגומיות!!!"

ב.ג. הספקית מברזיל עם תעודת הכשר

מתורגם מאנגלית

הספקית מברזיל: "בדרך כלל זה שיער שהם כבר עבדו! את לא תראי את המקור!"

המראיין: "זה כבר עבר פרסר, את השטיפה?"

הספקית מברזיל: "הם כבר שטפו, כבר הכינו. אני רואה אותם באים עם השיער ממקומות שונים. הם באים כבר עם השיער וזה שטוף! וזה כבר מאורגן בתוך הגומיות!!!"

המראיין: "מה הוא יכול לראות אם זה נקי או שטוף?"

הספקית מברזיל: "אני לא יודעת, הוא מריח, הוא מסתכל, ונוגע בזה, אני לא מבינה בזה!" (פאנית וספקית שיער שעובדת 18 שנה עם שיער יום יום...!!)

המראיין: "הוא מריח את זה? אבל אם זה שטוף אז זה כבר לא מריח?"

הספקית מברזיל: "אני לא יודעת מה להגיד לך! אני מאוד אמיתית, ופתוחה איתך. אני בדרך כלל לא מדברת פרטים פרטיים של העבודה שלי, אבל אני פשוט פתוחה ואמינה איתך, ואומרת לך את האמת!"

המראיין: "חשבתי שאולי אפשר לקנות שיער לא שטוף, שלא ניקו, ולקחת לשלזינגר שהוא יכול להריח לנו או לבדוק בשבילנו. אבל אני לא מאמינה שאם זה שטוף הוא יכול להריח."

הספקית מברזיל: "הם תמיד שוטפים את זה, תמיד מבדילים [באורכים], ותמיד שמים את זה בגומיות אחרות! לא תקבלי את השיער... לא מוכרים את זה כך."

המראיין: "הוא אמר לי שאחרי השטיפה אי אפשר לראות הבדל."

הספקית מברזיל: "אני לא מבינה את זה! כי כל השיער שלי כבר שטוף!!! לך תביני! אני לא יודעת!"

חלק ו'

ההכשר טוען שיש אפשרות לבדוק את השיער רק כשהוא לא מעובד כלל.

הוכחות שכל השיער הגולמי בעולם עובר כל מיני תהליכים ופטנטים של עיבודים והבהרת הצבע שמשאיר את השיער במראה גולמי (ועדיין זה נקרא "שיער לא מעובד")

אליקס: "אי אפשר לשווק בסיטנאות שיער גולמי! אי אפשר לעשות את זה! כי השיערות לא נראים זהים אחד לשני ואינם במראה אחיד! אנחנו כבר לא מוכרים שיער גולמי!! הפתגם שלי היתה "כמה שתשמשי עם זה יותר, הוא יהיה יותר יפה." בגלל שרק אחרי 4-5 חדשים של חפיפות עם שמפו רואים את היופי. אז זה באמת יקח הרבה זמן עד שתאהבי שיער גולמי. אולי לא תאהבי את זה מיד שתלבישי את זה. איך זה נראה למראית עין של הקונה או לנשים הרגילות לרכוש שיער מעובד – זה נראה כמו שיער משומש! אז מה שאנחנו עושים היום, אנחנו מנקים את השיער גולמי, אנחנו מבצעים פעולות תרכבית מסויימת שמנקה את השכבה העליונה, עד שניכר היופי של השיער. ואז אנחנו מורחים שכבה של סיליקון, שזה נותר להשיער מראה שיווקי יפה שלכן הרוכשות רגילות לראות. כשמורחים את השיער, זה יורד עם הזמן. כשיורד משיער שמעובד לגמרי, או משיער מעובד שהוא לא רמי, נהיה מלא קשרים, מקורזל, ומט (ללא ברק). אבל בשיער שלנו, כשזה מגיע לשלב שהסיליקון יורד – תרגישי אחרת. אז זה מתחיל יפה – וגם אחר כך זה נשאר יפה!!!"

סוחר ענק ב.נ.

המראיין: "זה נקרא שיער לא מעובד, אבל למעשה האמת היא שהוא עובר עיבוד?"

הסוחר ב.נ.: "בטח שהוא נקרא עיבוד. כשאני באתי לאנשים, חבר'ה שיער מעובד, זה שיער צבוע... בעצם הסוחר, אה. הפאניתי, היא יודעת שיש פה איזה משהו. תלך ברחוב, 100 בנות, אבל לא תראה 2 בנות עם אותו קוקו?! זה יהיה, איך שאומרים, משהו מוזר, דומה. (אשתו: דומה אבל לא אותו דבר) אבל לא אותו גלגול של השיער, אותו... שמה הכל אותו מגע, אותו דקות, הכל אותו דבר... איך יכול להיות 10 ק"ג הכל אותו מגע, אותו דבר...??"

המראיין: "מדובר על שיער שטוף?"

הסוחר ב.נ.: "לא, לא שטוף! מדובר על שיער מ-ע-ו-ב-ד! נקודה!"

הערה חשובה: בשיחה זו חקר המראיין את צורות העיבוד והתשובה שקיבל ששיער שנקרא "גולמי- לא מעובד" בפי הפאניות, הכוונה לשיער שבהחלט מעבדים אותו בעיבודים קלים ומיוחדים שלא מבחינים בהם. (יש שתי סוגי עיבוד. מה שנקרא "שיער מעובד" משמעותו לשיער שמורידים לגמרי את כל הקשקשות. [קיוטיקלים - סיבי שיער מיקרוסקופיים שעוטפים את החלק החיצוני של השערה] ומה שנקרא "שיער לא מעובד" משמעותו לשיער שמורידים רק שכבות מעוטות של הקשקשת ולכן אי אפשר לזהות אותו!!!) והראיה לכך, שבפאה אחת המורכבת מ-4-5 נשים יוצרים פאה במראה אחיד וחלק ומבריק. מכיוון שאם היינו לוקחים שיער של 4 נשים בצורה "גולמי" באמת, הפאה היתה נראית רע מאוד. ולא כדאי לעבוד עם שיער "גולמי"- ללא שום התערבות של חומרים, כי הפאניות לא ירצו כזה שיער. זאת שמענו מפי פאניות וסוחרים שמנוסים מאוד בנושא.

ה.ר. פאנית עם תעודת הכשר

ה.ר.: "...ראה שהשיער הוא בעל אותו אופי, אותו דבר, אותו קוקויות, אותו אופי של שיער, ..אותו סגנון, אותו מרקם, אותו טקסטורה..."

ד.ר. סוחר מהמרכז יותר מ-20 שנה בעסק

היה לו תעודת הכשר

יש כמה סוגי עיבוד – יש את העיבוד הישן שזה עיבוד שלם שמוריד את כל השכבות של הקיוטיקלים (קשקשות - סיבי שיער מיקרוסקופיים שעוטפים את החלק החיצוני של השערה ונותן לו את הברק, הגמישות, והרכות), שזה עיבוד חזק ואגרסיבי שנעשה בבתי חרושת. ויש כל מיני עיבודים קלים, שרק מוריד חלק מהשכבות של הקיוטיקלים. כגון סלסול שרק מוריד שכבה אחת או שתיים מהקיוטיקלים. לפני 15 שנה, פיתחו שיטות חדשות להשביח ולשפר את איכות ומראה השיער בצורה שלא פוגמת במבנה השערה (הקיוטיקלים נשארים שלמים). הטיפול הזה משאיר את השיער במראה גולמי וטבעי. קיים היום עשרות סוגי השבחה. ההשבחה נותן לשיער ברק, גמישות, רכות, ומגן על השיער לאורך שנים. השיטות האלה יכולים להפוך השיער הכי גרוע שיש שיראה כשיער הכי איכותי ויפה בעולם!! משתמשים עם השערות האלה לפאות הקאסטם היוקרתיים. רק פאניות בודדות ומאד מקצועיות והסוחרים הגדולים ביותר מודעים על תהליכי "השבחה" האלה. (הפאניות הצעירות והתמימות, שאינן מנוסות בחומרים כימיים וחומרים משמרים (כגון הפורמולין וכו') חושבות שהשיער שלהם "לא עבר כלום"). היבואנים שקונים שיער בדרום אמריקה ואירופה קונים את השיער אחרי שזה עבר כבר את התהליך של השבחה וזה מגיע נקי ומסודר בצורה קוקואים עם גומיות.

ההשבחות משנים את המראה של השיער מקצה לקצה ולכן אין אפשרות לדעת את המקור אמיתי של השיער!!!!

המשגיח שלזינגר מודה שרוב השיער בעולם עובר טיפול/עיבוד והפאניות לא יודעות להבחין אם זה באמת גולמי או לא!!!

המראיין: "אני רציתי לשאול שאלה אחד. ששייד ללכת לפאנית לבקש שיער לא מעובד, וממילא אתה יכול לקנות את זה בלי שום חשש..."

המשגיח שלזינגר: "אין! קשקוש! סתם קשקושים! אין כזה דבר בעולם! רוב השיער בעולם היום הוא מטופל! רוב השיער הוא שיער שהוא עובר עיבוד! וכמעט אף אחד לא יכול להבדיל בין שיער/ פאה שזה שיער מעובד או לא מעובד!! זה סתם קשקושים! אני לא יודע מי אמר את זה אבל אין לזה שום שייכות למציאות!!!"

המראיין: "זאת אומרת, שולחים לפאנית, ואומרים שהיא מוכרת שיער לא מעובד – אפשר לסמוך על זה?"

המשגיח שלזינגר: "לא! לא! כי היא לא יודעת אם זה שיער מעובד או לא מעובד!!! התפקיד של המוכרי השיער בעולם, זה לתת שיער שאנשים ירצו לקנות אותו. ובשביל זה הם משחקים בשיער ככל יכולתם כדי שאנשים יקנו את זה!"

אליקס מור - סוחרת שיער ענקית בארה"ב מהראשונות בעולם! חקרה את נושא "תעשיות השיער בעולם" וחיברה ספרים על הנושא.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "זה שתי דברים אמרת לי- גם קראטין וגם החלקה אורגנית? נכון, שתי דברים?"

סוחר מהמרכז: "נכון. זה שני דברים שאתה לא עולה עליי! שאני עושה אותם אתה רואה את השיער ואתה אומר לי "וואוו!"

המראיין: "קראטין זה סוג של שמן, והחלקה אורגנית מה זה? זה לא שמן זה..."

סוחר מהמרכז: "אני יכול, אם יש לך ווצאפ, אני יכול להביא לך תמונות, של שיער מתולתל. איך הוא הפך להיות עם איזה ברק מדהים ושיער חלק! והוא לא יוכל לדעת מהו! אני יכול לתת לך תמונות מה עושה החומר."

המראיין: "מה אני אראה?"

סוחר מהמרכז: "אני יכול, אתה תראה ילדה נכנסה למספרה, מה עושה החומר, אני נותן לך. עם שיער מתולתל ויבש, שאתה יודע מה זה, ישראלית שלנו, השיער מתולתל. ואז אני אשלח לך, אתה תראה את אותה אחת אחרי שהספר עשה לה לשיער שלה איזשהו חומר של.... כאילו עבד עליו עם חומר של החלקה אורגנית נקרא לזה. אתה תגיד לי "וואוו!" השיער נראה כמו אירופאי הכי יפה שיש! עכשיו תגיד לי אתה, אם זה אירופאי, הודי או סיני...הבנת?"

המראיין: "בקלות, לגמרי, מהקצה לקצה!"

סוחר מהמרכז: "אם זה על ראש של לקוחה, אז מה זה משנה, אני לוקח שיער וגזרתי אותו, אתה יכול לעלות עליי? אין מצב!"

המראיין: "כל זה שיער שנקרא "לא מעובד"?"

סוחר מהמרכז: "כל זה נקרא לא מעובד!!! זה שיער אירופאי...הוא קורא לזה אירופאי מאה אחוז! אתה לא יכול לעלות עליי!"

המראיין: "מה זה החלקה אורגנית הזאת, איזה חומרים?"

סוחר מהמרכז: "היא חומר כימי. אני לא יודע מה שמו שם, אולי אורגני באמת, משהו טבעי..."

המראיין: "מה בעצם הסברת לי בהתחלה? עוד לא הצלחתי להבין מה שאמרת לי בהתחלה, שהדתיים יש להם דרישה יותר גבוהה מכולם - למה זה באמת ככה?"

סוחר מהמרכז: "כי הן רוצות שיער מאוד יפה!"

המראיין: "הדתיים רוצים יותר יפה מחילוניים?"

סוחר מהמרכז: "מאוד!! הן רוצות שיער תראה עם ברק והיא תיפול מאוד יפה, וזה כאילו..."

המראיין: "יש בזה היגיון מסויים, שהחרדים רוצים..."

סוחר מהמרכז: "אני אומר לך, אני בתור אחד שמבין בשיער יחסית... (סיפר סיפור על פאנית אחת שבאה לחנות...) וצחקתי בלב, אם הן יודעות לבחור שיער, והן יודעות מה זה שיער, אז אני לא מבין בשיער! הן חוץ משיער שהם לוקחים וקונים אותו עם חומר, ואז הם רואים אותו יפה, ואז זה עובד. אבל, אתה מבין, בגלל זה, הן מחפשות את השיער המאוד יפה..."

סוחר מהמרכז: "עכשיו תסתכל על הפאות, אתה מכיר שיער כזה יפה, בריא???"

המראיין: "הכל חייב שזה עובר טיפול מסוים?"

סוחר מהמרכז: "זה עבר איזשהו קראטין אני קורא לזה, אוקיי? קראטין נותן ברק לשיער, אוקיי!"

המראיין: "כל הפאות שאני רואה היום ברחוב כולם עוברים טיפול מסוים?"

סוחר מהמרכז: "אני לדעתי כן! כי אין שיער כ"כ כ"כ בריא! האירופאיות כבר אין אותם, זה שקר! זה הכל עובר תהליכים.... אתה מבין? ואתה רואה את השערה משי, כאילו נופלת...יש שיער כזה! תסתכל על קוקו של ילדה, תמצא אותו אחת ל...!"

סוחר מהמרכז: "עכשיו היום הסוחרים מכניסים... שמע, קשה לעלות!! מחפשים את הכי טוב ואת ההכי זול..."

המראיין: "אז מה שכן, שלערב, ודאי שהם יערבבו שיער הודי?"

סוחר מהמרכז: "כן! דרך אגב, אומרים שכשאתה מערבב שיער זה הדבר הכי יפה שיוצא! זה עם הודי, עם סיני, קח שיער מ...לא משנה איפה, אתה מערבב כמה סוגים אתה מקבל יופי של קוקיות! אז מאוד מאוד..."

המראיין: "יכול להיות שאם למשל השיער ההודי עולה 350 דולר לק"ג והאירופאי עולה 1500 דולר, אז הכי משתלם לו זה לחסוך בכל קוקו לשים קצת הודי..."

סוחר מהמרכז: "בוודאי! בוודאי! זה מה שהם לפעמים יכולים לעשות! בטח!! הם אלופים היום! עזוב, זה לא... זה שוק מאוד קשה, מאוד !!!"

המראיין: "הוא סוג של שמן, לא הבנתי?"

סוחר מהמרכז: "הוא גם סוג של שמן, שקוראים לו קראטין. שיצרו אותו כאילו מהשכבה הטבעית, קוראים לו קראטין. ושמים אותו שיראה בריא יותר! בפועל, מה שעושים, לוקחים את הפרומולין, אוקיי? שזה חומר שאתה משמר חיות, אתה מכיר את הפרומולין? גופות אתה רוצה לשמר, נכון? אתה שם אותו בפרומולין... נגיד אתה רואה תוכי שהוא מקובע, אתה רואה את התוכי ממש... אז לקחו פרומלין, פרומלין הוא לא בריא בפועל (מסרטן) אבל בעולם השלישי זה לא מעניין. שמים את זה טיפה ומרטיבים את השערה עם זה, ואז השיער נראה טוב....!!!"

(טכניקות טבעיות לייפות שיער הודי- גם ללא עיבוד!)

סוחר מהמרכז: "אני יעשה את זה באוקראינה אני אביא לך פאה, אתה תעביר את היד עם החומר, אתה לא תאמין איזה יפה היא! והיא יכולה להיות הודית!!! שמע, היום, מאוד קשה! מאוד, מאוד, מאוד קשה לדעת מה ההבדלים! בגלל זה אנשים לא מאמינים גם. שיער הודי, שיער אוזבק, שיער סיני, אתה לא יכול לעלות עליהם! אתה תבין? אבל מאוד קשה להתחקות על הרמה. אני יכול להגיד לך שאני יכול להביא שיער הודי ולדחוף לשוק והם לא ידעו!...נוסע, מביא שיער, בוחר את ההכי יפים, משחק איתם, מסדר אותם, ומוכר אותם! לא יעלו עליו! עכשיו זה מה שעושים הרבה סוחרים היום באוקראינה כי אין להם משאבים מאיפה לקחת!! והשוק דורש אירופאי, מה הם עושים...?"

המראיין: "יש מפעלים.. שמעתי שיש מפעל בספרד..."

סוחר מהמרכז: "יש "דלגדו" (Delgado), מפעל מוכר בספרד, הרבה פאניות בארץ עובדות איתם) וכל אלה. כן, אלה גם מייבאים שיער... הרי, אתה מבין מאיפה... הם ידעו לפני כולם לעשות לשיער חומר ולמכור אותו מאוד יקר! (המראיין: איך?) היו מצפים אותו במשהו בקראטינים המיוחדים האלה, ומוכרים אותו בתור אחלה שיער! כן, ככה הם היו עושים! תשמע, אתה לא יכול לעלות עליהם!!!"

המראיין: "בעצם אתה אומר שאנחנו כולנו קונים חתול בשק?"

סוחר מהמרכז: "כן! היום, כן! היום, שמע, אתה קונה חתול בשק, אתה לא יכול להיות בטוח מה יש שם!"

סוחר מהמרכז: "תלוי, איך שאמרת, מאיפה לקחו את השיער ההודי מאיזה איכות לקחו אותו...אם לקחת שיער הודי של ילד, הוא איכותי! ואם לקחת שיער הודי של מבוגרת הוא פחות איכותי והוא עבה. והוא פחות איכותי לפאות."

סוחר מהמרכז: "כי קשה להשיג! כל העולם התחיל לעשות אקסטייזשנים- הארכות שיער. אתה מבין, כל העולם עובד. עכשיו נהיה ביקוש עצום לשיער. אז מה עושים? לוקחים שיער מעובד או שיער הודי, שיער זול או כל שיער אחר, משדרגים אותו, ואז אתה לא עולה עליי!! מאוד מאוד קשה..."

סוחר מהמרכז: "כל אלה שאומרים לך שיש קשקשת והן מרגישות... אז דווקא ההפך! שהן רוצות את זה מבריק ויפה, שלא יהיה קשרים. אתה מבין? אז כששמים חומר אין קשרים, ואז השיער יפה יותר!"

המראיין: "מי הפאניות עצמן?"

הפאנית המומחית: "גם הלקוחות!"

המראיין: "אז למה אנשים לא קונים שיער מעובד?"

הפאנית המומחית: "נשים לא יודעות מה הן קונות, הן לא יודעות בד"כ... יש כאלה ששמות לב שיש משהו שונה בשיער, הן לא יודעות להגדיר מה, כי הן לא מבינות בזה! עכשיו מה בדרך כלל הלקוחות מבקשות? "תביא לי שיער אירופאי – זה שיער הכי טוב ששמעתי! הכי טוב, הכי טוב!" זה לא נכון! **שיער אירופאי זה לא שיער הכי טוב!** שיער אירופאי עבר איזשהו השבחה! לא מחייב עיבוד - שזה ממש שינוי המבנה של השיער - אלא איזשהו השבחה! **כל שיער האירופאי עבר השבחה!!**"

הפאנית המומחית: "לדוגמא יש לי כאן פאות שזה **שיער ברזילאי**, עשו עליהם השבחה ובנוסף לזה עשו לזה עיבוד של תלתלים. **כל הפאות שיש לי כאן כו-ל-ם גליות מתולתלות פתאום! עכשיו למצוא תלתלים כאלה טובים ויפים בברזיל...סביר להניח שלא מוצאים!!** רוב התלתלים הם בעצם פריזים (שערות קטנות קופצות- לא אסטטיות) ושיער מתנפח... כאן, פתאום אתה רואה שהשיערה פשייה! אין לה קצוות...שיער מהמם...!! איך זה יכול להיות???? והכול באותו צבע!! הכול באותה צורה!! אתה אומר רגע, כמה בנות בברזיל יש להם שיער כזה יפה...!!!"

המראיין: "ברור! ברור! ואיך זה נהיה הכל באותו צורה?"

הפאנית המומחית: "בדיוק! הכל גלים כאלה טבעיים! חייב תהליך של השבחה!!!"

המראיין: "אגב, הערבוב זה שיטה טובה, נכון?"

הפאנית המומחית: "כן, כן, כן!"

המראיין: "אני דברתי עם כמה אנשים, שמעתי שלערבב זה משהו אדיר...?"

הפאנית המומחית: "לערבב זה משהו שיותר טוב מבחינת השיער של איך שהפאה בנויה אח"כ. זה גם יותר יפה בעיניי, כי היא יוצאת עם גוונים טבעיים!!!"

המראיין: "אז למה שלא... איך אני יכול לדעת, אבל אולי מי שמכר לפאניות מכר כזה דבר? אולי זה שמוכר משקר עליהם, מכניס קצת שיער מעובד פה ושם, וזה יותר זול?"

הפאנית המומחית: "בטח! חד משמעי!"

המראיין: "כן?! אז אני שואל, האלה שמוכרים את השיער לפאנית, מערבבים להם שיער מעובד בתוכם?!"

הפאנית המומחית: "כן! חד משמעי! אני ראייתי כמה פעמים, סוכנת שיער באה אליי, היא רצתה שאני אעזור לה למכור את השיער האיכותי. יש שיער שהיה מעובד מה שהבן אדם אמר לה שהוא לא מעובד, וזה שיער הכי טוב שקיים. ובעצם זה לא נכון, כי אתה רואה שהשיער עבר איזשהו השבחה - לאו דווקא איזה עיבוד מאוד חזק, איזשהו משהו שמרענן את השיער!!!"

הפאנית המומחית: "יש פאנית בארץ שיש לה איזשהו מחסן בסלון שלה. ומה שהיא בעצם עושה מביאה חומר, ממש חומר השבחה, שהיא מצפה בו את השיער. ואז כל הלוקחות חושבות שזה השיער הכי מושלם בעולם! והכי יפה! וכאילו בעצם, משלמות על זה הון עתק ובעצם השיער רגיל לכל דבר! והיא עושה איזשהו השבחה, פעולה כימית פשוטה!!!"

המראיין: "והפעולה הזו באמת מצליחה להביא את השיער לרמה ממש איכותי?"

הפאנית המומחית: "כן! זה שיער חבל על הזמן!! קונים בלי סוף ממנה.....!"

המראיין: "חומר שהם פתחו?"

הפאנית המומחית: "לא פתחו - זה חומר שהוא לא כ"כ חוקי בארץ! ומצליחים להעביר את זה איכשהו!"

המראיין: "מסוג החומרים המסרטנים?"

מאוד קשה, ת'אמת ... מאוד קשה! באמת מאוד קשה לדעת! אתה יכול להיות הכי מקצועי, אתה לא תעלה על זה!!!"

פאנית ר' מומחית, בגילוי לב

צברה ידע וניסיון עשיר בסלוני פאות ידועים

המראיין: "אמרו לי כמה (משווקי שיער), שגם שיער שנקרא **כלא מעובד- סופו של דבר הכל עובר איזשהו תהליך!**"

הפאנית המומחית: "**עובר איזשהו תהליך, כן...!!**"

המראיין: "זה לא ישר מהראש של האישה?"

הפאנית המומחית: "זה לא ישר!! אני אגיד לך גם מה הסיבה. פשוט מה שבעצם קורה, בן אדם שרוצה למכור שיער, הוא לא יכול לבוא לך עם סחורה שהיא "כמעט" יפה! אז לכן, לפני שבכלל הסוחרים של הארץ, ולפני שבלל שמגיע לידיים של מישהו... ברגע שהקוקו נגזר... **ספציפית בברזיל אני יודעת ואני מכירה פחות או יותר, יש איזשהו מאפיה שאנשים מברזיל ארגנו. לפני שהם מוכרים את השיער, הם שופכים את החומר שאחת מהפאניות כאן שמות.**"

המראיין: "את יודעת להגיד איך קוראים לזה?"

הפאנית המומחית: "זה פורמלין."

המראיין: "פורמלין, שמעתי על זה, וודאי!"

הפאנית המומחית: "שמעת על זה, אבל לא באמת אף אחד משתמש בארץ בחומר הזה כי הוא בעייתי, לי יש אותו ספציפי!"

המראיין: "מה זה עושה החומר הזה?"

הפאנית המומחית: "זה חומר שמרכז את השיער ומזין אותו, זה עושה כאילו ברק וכאילו השיער נהיה יותר טוב!"

המראיין: "זה סוד? כל פאנית מכירה את זה?"

הפאנית המומחית: "לא, לא! הם מכירים את הקראטין, זה הנקודה. פורמולין זה חומר קטן בתוך הקראטין. זה משהו בקטנה ששמים אותו להחלקות. זה עושה את השיער מבריק, יפה, ואז הלוקחה בטוחה שעשיתם את השיער הכי יפה בעולם!"

המראיין: "הפורמולין זה בעצם חומר, זה נמצא בתוך קראטין אבל שמים את זה בנפרד בכמויות גדולות?"

הפאנית המומחית: "בדיוק, כן! כמובן מערבבים אותו עם איזשהו חומר יותר עדין. יש במקום שעבדתי בסלון -- הם מקבלים חומר שהוא דומה. זה חומר מסין שאיזה סיני אחד שקוראים לו -- מביא להם. הוא מביא להם חומר בבקבוק חלב, כי אסור להביא בטיסות. אני לא יודעת איך הוא עושה את זה, אולי דרך משלוח כלשהו או שמבריה! והוא מביא להם את החומר כאילו ליטר בחודש. והם בעצם מוכרים את זה בבקבוקים קטנים, לפאניות שרוצות...!! זה חומר שבעצם מורחים על פאות שעושים בהם עיבוד בבית חרושת. זה חלק חומר מבית חרושת, אתה מבין? פה בארץ לא יודעים ממה מכינים אותו. זה חומר שמורחים ל"ע על גוויות כדי לנתח את הגוף לשמר אותה."

המראיין: (לאחר שדיבר עם סוחר מהמרכז וציטט דבריו) הוא אמר לי ככה: "תראה לי בחורה עם כזה שיער יפה כמו שיש על הפאות! תראה לי! אין דברים כאלה! בוודאי הכל עובר טיפולים!!!"

הפאנית המומחית: "ברור! הכול עובר תהליך!! אבל מאוד עדין. שלא רואים! לא רואים! לא רואים! אף אחד לא ידע! אף אחד לא ידע- לעולם!!!"

המראיין: "למה לפאות הדרישה היא אחרת, לשיער לא מעובד, מה ההיגיון?"

הפאנית המומחית: "את האמת שאין לזה כ"כ היגיון. אני יכולה להגיד לך היום שמלא בנות קונות שיער אירופאי שעבר עיבוד והן לא יודעות שזה עבר עיבוד! הן לא יודעות את זה...!!!"

הפאנית המומחית: "כן!!!"

המראיין: "פעם ראיתי איזה כתבה, שפאניות משתמשות בחומרים מסרטנים."

הפאנית המומחית: "כן, אבל זה לא בדיוק. יש כמה סוגים, היא לא משתמשת בסוג שהן משתמשות בו."

המראיין: "איך שאני מבין ממכם, בעצם, לא כל הפאניות יודעות להבחין אם השיער מעובד או לא."

הפאנית המומחית: "בכלל לא!! אולי כמעט ולא!!!"

המראיין: "וגם הם לא מבחינים אם מעורבב בו שיער מעובד אפילו אם ידעו להבחין אם השיער לא מעובד. אבל לפעמים אפשר לערבב להם שיער מעובד...?"

הפאנית המומחית: "כן לפעמים אפשר, בדיוק!!!"

המראיין: "לכן צריך פיקוח על זה..."

הפאנית המומחית: "בדיוק, חייב!!!"

אליקס מור - סוחרת שיער ענקית בארה"ב מהראשונות בעולם! חקרה את נושא "תעשיות השיער בעולם" וחיברה ספרים על הנושא.

(צטוטים מתוך הספר שלה מתורגם מאנגלית)

אליקס: "שיער רמי גולמי מגיע בצבעים הטבעיים – מכהה עד לחום בהיר, ואפור. זה מגיע בכמה סוגי מרקמים, משיער ישר משי עד לשיער מקורזל. אין הרבה הודים מקורזלים. אם רוצים שיער מאד מקורזל, אפשר לעשות סילסול פשוט שזה רק יוריד שכבה או שתיים של הקיוטיקלים, וזה לא יהרוס את השיער בכלל! שיער אפריקאי יש לו בערך 5 עד 7 שכבות של קיוטיקלים. שיער הודי יש לו 7 עד 10 שכבות של קיוטיקלים. שיער רוסי יש לו 5 עד 10 שכבות של קיוטיקלים. מכיון שהשיער הזה יותר דק משאר השיערות, זה לא יחזיק כל כך הרבה זמן כמו אחרים. בניגוד לשיער ההודי, לא ניתן גם לצבוע וגם לעשות סילסול על השיער הזה, בגלל העדינות של השיער רק יכול לעבור עיבוד אחד. זה נהרס לגמרי כשעושים את שתיים."

אליקס: "אנשים חושבים שהם לא רוצים שיער מעובד. העיבוד הנעשה על שיער כזה משמעותו שעשו עיבוד טבעי על שיער טבעי! אנחנו בעצם מתבלבלים במובן של המילה "עיבוד". העיבוד שהסינים מתכוונים עליו זה לעיבוד עם חומרים מלאכותיים כימיים."

ש.ש. - ספקית שיער גדולה בעלת תעודת הכשר

מודה שהשיער שנמכר בברזיל ובפרגוואי עבר השבחה עם חומרים כימיים!

התגלתה שהיא שותפה מלאה של המשגיח שלזינגר!!

ש.ש.: "אם את כבר מזכרת את השיער מפרגוואי, אז גם בברזיל וגם בפרגוואי עצמו מורחים כל מיני חומרים על השיער לעשות אותו יותר יפה! ואז עם הזמן הרבה פעמים זה יורד..."

המראיין: "את מתכוונת לסיליקון?"

ש.ש.: "זה לא רק סיליקון! הם עושים כל מיני החלקות וכל מיני דברים כימיים גם! שאת זה, את זה לא יודעים!" (כיון שהיא סוחרת גדולה מאוד היא יודעת שהרבה פאניות לא יודעות את זה!)

המראיין: "שמורידים את הקיוטיקלס?" (מטרת השאלה לדעת אם הקיוטיקלס נפגע כיון שזה מורה על שיער לא איכותי, ולא מחזיק שנים רבות. אבל כאן הסוחרת הגדולה מודה שזה לא תמיד פוגע בקיוטיקלס כך שהשיער נשאר איכותי ונחשב "לא מעובד").

ש.ש.: "לא תמיד זה פוגע בקיוטיקלס! לא תמיד זה פוגע, אבל אם תשימי לב יש הרבה פעמים פאות שנראות מאוד מאוד מאוד יפה ואחרי חצי שנה יש

איתם בעיות! בגלל שהם לוקחים שיער שהוא פחות יפה ואז החומר לאט לאט יורד!"

המראיין: "כן. כי זה הפוך? כנראה שהם קנו את זה שיער הפוך?"

ש.ש.: "לא! זה לא בטוח! לא, לא! לפעמים יש שיער –"

המראיין: "- שפשוט לא יפה ואז הם מורחים..."

ש.ש.: "כן! זה לא שיער הפוך! הרבה פעמים אני רואה שם שיער לא יפה ואחרי זה הם יכולים להראות שהם עושים אותו יפה!"

ז.ש. - ספקית שיער גדולה עם למעלה מ-30 שנות נסיון ומנהלת בתי ספר לפאנות בעלת תעודת הכשר

המראיין: "אלה של המפעלים זה שיער מעובד, כן?"

ז.ש.: "לא!! לאו דווקא! אלה נגיד הברזלאים, הם מוכרים לך הודי ומערבבים ערבוב מאוד מקצועי ואת רואה שזה עבר איזה חומר לאחד את הכל!!!"

ס.ב.

פאנית מההכשר 11 שנה עובדת עם שיער ברזילאי

ס.ב.: "לא יודעת להגיד לך בוודאות בהודי, אבל כבר קרה לי לא אחת, שאנשים הגיעו והציעו לי פה סחורה או שאני נקראת היום מישהי שמאוד מבינה בסחורה אז שאנשים מבקשים ממני טובה שאני אעבור להם על סחורה של שיער, קרה לי לא אחת, שהגיעה לי סחורה, שלא הריח לי וזה לא היה נראה לי, כאילו כל השיער היה דומה מדי אחד לשני או כל מיני דברים שזה..."

ס.ב.: "זה קורה, אני לא אומרת לך, יכול להגיע לפעמים שאני מריחה שזה עבר תהליך, וודאי שמגיע לפה..."

מעצבת שיער בתל-אביב- 40 שנה

מומחית להחלקות שיער מכל הסוגים

המראיין: "ד"א, את עבדת הרבה עם החלקות. ההחלקות מעלימות חלק מהקשקשת כאילו!"

המעצבת: "לא, לא מחייב!"

המראיין: לא מחייב?

המעצבת: "לא, לא!"

המראיין: "את יודעת מה עובר עיבוד ומה לא?"

המעצבת: "ברור, ברור!"

המראיין: "הפאות קאסטם נראה לך שזה עובר עיבוד? כל הפאות היפות המבריקות האלו?"

המעצבת: "ברור ברור! (המראיית: כן?) ברור, ברור! זה עובר הבהרות, זה עובר קראטין, ברור!"

המראיין: "עוד שאלה קטנה, יש חומר שמשמר את השיער קוראים לו פוליאמין משהו כזה..."

המעצבת: "פורמולין."

המראיין: "שמים אותו בהחלקות נכון?"

המעצבת: "כן, וזה מה שמשמר את הפאות שעושה אותה מבריקה ויפה!!!" (הערת שוליים: יש הרבה שיטות ל"שפר" את השיער ההודי!)

קובץ ראיונות של מעצבי שיער לתקשורת

באמתחתנו קבצי וידאו מהתקשורת, מציגים קוקיות של שיער המגיע מחברת "גרייט לנט"-המצהיר שעובד עם שיער הודי ומשבחים אותו וגאים להציג עצמם כהמעצבים של החברה.

ספקית י': "לא!"

המראיין: "וגם אם יורד עדיין יישאר לו...."

המראיין: "אני מדבר עם הרבה פאניות בארץ וכולם אומרות "אנחנו מקבלות מהספק שיער גולמי לא שטוף!" כו-ל-ם אומרות לי את זה!"

ספקית י': "לא קיים דבר כזה! מה זה גולמי לא שטוף?!"

המראיין: "אז אחרי טחנתי נורא נורא חזק פאנית אחת, בסוף היא אומרת לי "נכון שאני עושה חפיפה וזה לא שטוף אבל זה עובר איזהו שטיפה קלה!" ככה היא אומרת לי בסוף!"

ספקית י': "בוא אני אגיד לך משהו. לרוב, הן לא יודעות כלום!"

"היה סיפור שאני ו---- כ"כ.. אנחנו כדי ללמוד על שיער אני ו---- היינו בכל העולם. בתחילת העסק אנחנו אוהבים ואנחנו סקרנים... הגיע שיער ברזילאי, יש שיער בלונדיני ברזילאי. הפאניות כולם אמרו להם סיפור מאוד יפה, ספרו להם סיפור שהגיעו גרמנים לברזיל. וזה היה מאיזה מושבה ואז בעצם יש שיער בלונדיני. עכשיו בוא, האנשים הגרמנים שהגיעו לברזיל זה לא אנשים שהגיעו ממעמד נמוך אלא זה אנשים ממעמד גבוה. זה לא אנשים שימכרו את השיער שלהם אבל זה הסיפור שמסתובב! אם תשאל פאנית, מאיפה יש שיער בלונד? היא תענה לך (מספרת בלעג) "הגיע קבוצת גרמנים ומהקבוצה הזו, אתה מבין גוזרים, ומוכרים שיער בהיר..." זה תמונה, זה באמת אגדה... איזה גרמני במעמד, ימכור את השיער שלו?! זה מצחיק!...!!!"

א.א. – ספק שיער ראשי של שלינגר

פאניות מקבלות שיער לא איכותי – ומשפרות אותו אצל סוחרים

א.א.: "אז אני אומר אין לי ניסיון עם כל מיני חומרים בשיער האסיאתי! יכול להיות שיש איזשהו חומר מיוחד, שכן מצליח להוציא את הריח בצורה כזאת מקצועית. אבל גם, עדיין, האיכות היא איכות אחרת. אני חושב שזה כמעט בלתי אפשרי, יכול להיות שאני טועה! אני לא יכול להגיד לך ב100 אחוז!"

המראיין: "או עיבוד קל מסוים, עיבוד קל ש...איך אמר לי ב.ג.: 3-4 דקות אני שם בתוך איזה חומר, משנה לך את הצורה שלו, עיבוד קל. "אתה אף פעם לא תבחין אפילו" הוא אומר לי. אתם יודעים למה הוא מתכוון? אתם יודעים על מה שהוא מדבר?! איזה חומר זה?"

א.א.: "אני יודע שהוא יש לו איזשהו חומר, ב.ג., אני לא יודע איזה חומר זה. הוא גם לא יגיד לאף אחד איזה חומר זה..."

המראיין: "הוא אמר לי "אני יכול לשנות לך כל שיער שאתה רוצה!" הוא צחק עליי. אמרתי לו שיש הכשר. "זה שטויות!" הוא אמר לי. הוא ביקש ממני להעמיד מולו את שלינגר."

א.א.: "קודם כל זה חומר שהוא המציא! וכל הכבוד על זה הוא טוען שהוא המציא את זה. אוקיי, וזה ברור. ויש לו חומר מסוים שמשפר שיער! גם פאניות שנתקעות עם שיערות שעושות להם בעיות, שיער יבש זה, הוא עושה להם שירות תמורת תשלום ומעביר את החומר ומשפר להם את השיער...!!!"

ספקית שיער ת.ר.

של 'ההכשר'

המראיין: "הם עושים את זה באיטליה ובהרבה מקומות.. באיטליה אני יודעת שעושים את זה."

ת.ר.: "אני יודעת, אבל..."

המראיין: "שמים את זה באמבטיה בערך 20 יום - השיער שלא מעבדים להשאיר גולמי בשביל לעשות את זה לקאסטם. אז פשוט עושים באמבטיות של אוסמוזה..."

ת.ר.: "נכון! זה מה שעושים בשיער הברזילאי! ולכן התחיל להיות שיער ברזילאי בהיר!...!!!"

אופק אהרוני ורוני חתוכה- מומחים להחלקות שיער- ראינות שלמים לדבריהם: " נושא ההחלקות שיער הוא דבר פרוץ מאוד היום".

סוחר ענק ב.ג.

הסוחר ב.ג.: "זה קל מאוד לבוא להגיד, תשמע, הנה זה הודי וזה וזה, תערבב לי ואני אדע. אבל אחרי שאני לוקח את השיער ומסדר את השיער 3-4 ימים ואז אני אביא לך את השיער, אתה תוכל לדעת! לא! במפעלים עושים את זה. אין מפעל היום בסין שאתה שולח לו שיער שלי, הכי טוב, והם לא מעבדים אותו! הם חייבים לעבד אותו, בשביל לתפור את הסקין, לתפור את זה. הם חייבים לעשות עיבוד של 5%...."

המראיין: "איפה במפעלים בסין?"

הסוחר ב.ג.: "מה? אבל שמה מעבדים אותו ב5% בשביל שיוכלו לתפור אותו, שלא יהיה לו קשרים. זה סודות מה שאני מספר לך, זה דברים שהמפעלים לא מספרים את זה! אני כ"כ בפנים והם צריכים אותי, אז אני יודע דברים שאף אחד לא יודע!! הם חייבים לעבד את השיער ב5% אחוז, להוריד לו קצת את הקשקשת, (אשתו ברקע: אפילו שזה שיער הכי טוב) אפילו שזה שיער הכי טוב!"

ספקית שיער י'

ספקית י': "יש הרבה ניואנסים. רוב הפאניות בשוק - אני לא רוצה להיכנס לשמות אבל זה לא בעיה - שהיו לפני 30 שנה שראו את השיער... שפעם באמת לא היה את הדרישות המטורפות מה שהיום מבקשים מהשיער... שצריך להיראות טבעי אבל הוא לא! כי לא קיים חיה כזו בטבע!"

המראיין: "אז מה בעצם, כל הפאות עוברים עיבוד?"

ספקית י': "לא כל הפאות, כל השיער! אחרת לא יקנו אותם!" "מי שמתמודד איתם זה הספקים. כי היום הדרישות של פאניות, "אנחנו רוצים טבעי". אבל שוב, עכשיו אני יודעת מה הן רוצות... אבל שלא יראה כמו טבעי - שיראה "וואוו"! לא קיים כזה דבר!! צריך לפתוח חממה לגידול למה שהיא רוצה!..."

ספקית י': "המצב לשים כשרות יש דרך אחת! שאתה עומד, גוזר את הקוקו, ומלווה אותו עד התפירה. הקוקו עובר כ"כ הרבה תהליכים, הקוקו המסכן הזה, וכ"כ הרבה ידיים... בעצם לעשות את התהליך הזה זה בלתי אפשרי!"

"לפני הרבה שנים לא היה שיער ברזילאי! אנשים היו מייצרים משיער הודי, נכון? סיני, פאניות לא היו אוהבות להשתמש... יצא פסק, ונשים עם פאות של 1000 דולר, 2000 דולר, שרפו את הפאות. ומה קרה לאחר מכן? אני מניחה שאחרי זה הגיע שיער ברזילאי, בשם "שנקרא" ברזילאי!"

המראיין: "אם הוא לא מעובד יש לו שיניים כאלה מאוד דקות ואז אתה יכול לבדוק את השיניים..."

ספקית י': "לא נכון!"

המראיין: "ואז היא אומרת, אם אתה מעביר את היד מלמעלה למטה - זה חלק. ואם אתה מעביר מלמטה למעלה אז אתה בעצם נתקל בכל השיניים האלה. אתה בעצם מרגיש, מי שמיומן. ואם השיער מעובד, אז השיניים יורדים ואז אין לך שום הבדל במגע אם אתה מעביר את היד מלמעלה למטה ומלמעלה למטה."

ספקית י': "זה אתה מדבר על עיבוד ממש אגרסיבי, מורידים קשקשת. היום כשמעבדים שיער... בוא, כל הספקים כבר יודעים מה שפאנית רוצה להרגיש השיער. כבר לא מורידים קשקשת, השיער לעבד בלי להוריד קשקשת! ואם תוריד 10 אחוז מקשקשת עדיין תרגיש שיניים!! זה היא מדברת במצב שהורידו 100 אחוז מקשקשת, אבל זה שיער שלא צריך להיות מומחה, אתה תזהה אותו."

המראיין: "זאת אומרת, גם השיער שעובר עיבוד עדיין לא יורד קשקשת?"

בעלת מפעל בסין ו. טוענת שיש לה 2 מחלקות: כשר ולא כשר- היא עובדת יחד עם ההכשר שנים רבות.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "אני לא רוצה זורח, אני רוצה שיראה בלונדיני טבעי לילדים, שיער של ילדים לא בגוונים זורחים, בלונדיני טבעי, טבעי. יש לכם?"

המפעל: "צריך לערבב כמה צבעים, לא רק צבע אחד, חלק בהיר יותר חלק כהה יותר, אולי שלוש צבעים מעורבבים!"

המראיין: "כן, אבל זה נראה טבעי? אני לא רוצה שיראה צבוע."

המפעל: "מאוד טבעי, מאוד טבעי!"

המראיין: "זה לא מעובד? הקיוטיקלס נשארים?"

המפעל: "כן."

המראיין: "אה, אתם מלבינים את זה? איך אתם צובעים את זה?"

המפעל: "זה מסובך, זה תלוי איזה צבע, תלוי מה הצבע הסופי. בדרך כלל או שצובעים את השיער ישירות או שקודם מלבינים ואז צובעים, זה טכניקות שונות."

המראיין: "אה, כשמלבינים הקיוטיקלס (הקשקשת) יורדים?"

המפעל: "חלק אבל רובם נשארים!"

המראיין: "אז אפשר לייצר מהם פאות קאסטם?"

המפעל: "כן, רוב הזמנות הלקוחות הם של פאות קאסטם."

מפעל ענק בהודו ל.א.

מתורגם מאנגלית

מראיין: "האם אתם מעבדים את זה קצת? האם זה מבריק?" (השיער)

מפעל: "תראי גברת, אם את קונה שיער שהקשקשת שלו שלימה, הוא לא יהיה מבריק. זה יהיה 100% איכות טבעי. את צריכה למרוח מרכז שיער וחומר מיוחד לעשות אותו יותר רך ומבריק!"

מראיין: "אז אתם לא עושים את זה לפני שאתם שולחים לי את זה?"

מפעל: "כמו שאמרתי לך, יש לנו איכויות שונות. אם את קונה את האיכות הכי גבוהה, שיער גולמי, שיער הודי מבתי הע"ז, אם תקני את האיכות הזאת, אז זה יהיה 100% גולמי. לא יהיה שום דבר מרוח על השיער, זה יהיה 100% שער טבעי."

מראיין: "אני רוצה לדעת, ראיתי את השיער מברזיל שהוא מבריק והקשקשת שלימה?"

מפעל: "כל שיער שאת מוצאת שהוא מאוד מבריק ורך, הוא לא שיער גולמי! זה בכלל לא שיער גולמי! זה 100% שמשוה מרוח על השיער!"

מראיין: "כשאתם הופכים את השיער לבלונדיני ולחום האם הקשקשת נשארת שלימה?"

מפעל: "אם את רוצה להפוך את השיער ל613 (מס' של צבע בלונדיני), זה מאוד בהיר, ולכן זה רק שייך לעשות את זה על שיער גולמי, כי צריכים קשקשת כדי להחזיק את הצבע."

מראיין: "הקשקשת נשארת שלימה, נכון?"

מפעל: "כן, הקשקשת נשארת שלימה!"

מפעל ר. בהודו

מתורגם מאנגלית

מפעל ר: "כל השיער, כל השיער מיוצא מהודו! הבעיה היא, שלמשל אם אתה לוקח את השיער הברזילאי, אין שיער ברזילאי! הם קונים שיער מהודו, הם עושים תהליך קטן כדי לעשות את זה יותר רך, ומבריק יותר, לתת יותר מרקם לשיער, והם ממתגים את זה שיער ברזילאי! והם מוכרים

המשגיח היחיד - שלזינגר

שלזינגר: "הכי גרוע, זה היום יודעים לעשות צבע שזה טבעי. במפעל גדול שבסין הייתי לפני שבועיים. יש שמה טכנאי הראשי, זה מפעל ענק, יש שמה 500 עובדים. והוא מראה לי שיער ששלחו לו חברה יהודית, בלי הכשר, אבל שלחו לו שיער. הוא אומר לי, "מה שיער הזה? בלונדיני טבעי או צבוע?" הוא מומחה גדול והוא לא היה בטוח!!! לכן כל הבדיקות שאנחנו דורשים לעשות זה לראות את זה כשזה "טרי". בהתחלה, בהתחלה, בהתחלה – זה הבסיס של ההכשר. לראות את השיער בהתחלה!!!"

ו.ד. - ספק שיער ותיק עם הרבה שנים נסיון וקיבל תעודת כשרות הראשון מודה שניתן לזייף שיער!

המראיין: "הגיע לרבנים עכשיו טענות שכל השיער הברזילאי הנמכר היום בשוק, אין עליו חשש שהוא מהודו... מכיוון שהברזילאי וההודי זה שתי סוגים של שערות ורואים מיד את זה?"

ו.ד.: "בברזיל, אפשר לקחת שיער הודי ולעבד אותו בצורה כזאת שהוא נראה ממש שיער טוב. יש גם בשיער הודי, יש כל מיני רמות."

המראיין: "רמות, אתה מתכוון לכל מיני עוביות? יש דק ויש עבה, או רק האיכות?"

ו.ד.: "כן. יש יותר דק ועבה, ואפשר גם לעבד אותו ואז הוא נראה גם יותר דק וכו'. אבל, אף אחד לא יכול להגיד שהשיער הזה הוא שיער הודי מעובד, והשיער הזה הוא שיער מהאזור, מדרום אמריקה. להגיד שיש כאלה שיכולים להכיר את זה לפי כל מיני סימנים, כאילו אתה לא יכול לדעת. הרי, אם אני הייתי צריך לזייף משהו, אני מניח שאני הייתי יכול לעשות את זה אם הייתי רוצה. אם הייתי עובד בתחום ורוצה לזייף שיער הודי, ולהפוך אותו לברזילאי, הייתי יכול!!! אבל אתה יודע שבכל מקרה בשום מקום שלא תקנה, אתה לא יכול לדעת איפה גזרו את הצמה. אי אפשר! כי אם אתה לא רואה שגזרו את זה מהראש של מישו, באיזה בית, אתה לא יכול לדעת. אז זה מגוחך לחשוב שיש מישו שיכול להגיד בוודאות שזה מאותו מקום, מדרום אמריקה. אי אפשר בשום מקום בעולם!"

פאנית וותיקה צ. עם 48 שנות נסיון

היה לה תעודת הכשר שנים רבות

המראיין: "עכשיו, אפשר להעביר תהליך של עיבוד לשיער ולא להוריד את הקשקשת? יש כזה דבר?"

פאנית צ.: "כן!"

דיון בכנסת על סכנת השימוש בפורמלין בריכוז גבוה בא"י ובברזיל

ציטוט מהדיון בכנסת:

יו"ר התאחדות מעצבי השיער בישראל: "אין ספק שמה שעשה רעש גדול לאחרונה זה הנושא של פורמלדהיד, מה שמוגדר כפורמלין. החומר הזה נמצא בתעשייה כבר הרבה מאוד שנים באחוזים מאוד קטנים. על פי חוק של משרד הבריאות - צריך שיהיה 0.2 מ"ל - 0.2 אחוז לכל אלף מ"ל. וזה אומר שזאת הכמות שמשרד הבריאות התיר לעשות שימוש בה. חומרים שמסתובבים שאנחנו בדקנו במעבדות - יש לנו גם קבלות והוכחות לכך - מסתובבים עם 15 אחוזים פורמלין בפנים!! שמונים אחוזים מהמספרות בישראל עובדות עם החומרים האלה, מרעילות את עצמן ואת הצוותים שלהן! ...ולאף אחד לא אכפת אם מרעילים אותנו או לא מרעילים אותנו!"

מפקחת ארצית, ענף טיפוח החר, הכשרה מקצועית, משרד הכלכלה: "גם כן לא בודקים את התמרוק פיזית. מי שרוצה לייצר תמרוק, מביא למשרד הבריאות את רשימת ההרכבים של התמרוק ועל פי האחוזים המותרים בחוק. אבל תמיד יש חוכמולוגים שמייבאים החלקות במזווה מברזיל! שם כמות הפורמלין – נדהמתי ממנה! הייתי בברזיל ונדהמתי כי שם כמות הפורמלין עוברת את 20 אחוזים!! או מביאים פיזית או מייצרים וכל פעם נעלמים!"

מסויים של תהליך העיבוד, לברזילאים יש סוג שונה של תהליך, לסינים גם יש פרוצדורה אחרת..."

המראיין: "אז כל התיגוג שגוי, זה באמת רק שיווק, נכון?"

מפעל ר: "הם שמים תוויות חדשות לפי המגע!"

המראיין: "אז באמת אין עוד נשים שמוכרות את השיער שלהן במדינות אחרות כמו בברזיל ובאירופה ... הם פשוט לא עושים את זה..."

מפעל ר: "לא, זה לא שם. החומר הבסיסי הוא מהודו, אבל העיבוד הוא שונה!"

המראיין: "מה עם, יש אנשים שמוכרים את הפאות האלה לנשים יהודיות אבל הם לא רשאים ללבוש את השיער של בית ע"ז הודי. אז איך הם מקבלים את השיער?"

מפעל ר: "הם מעבדים מחדש! אתה לא היית יודע! האם אתה רואה הבדל - שיער הודי יהיה בו מראה מט, מבריק, אבל הפיניש של השיער ברזילאי יהיה רך כמשי. זה כאילו השיער הוא ברזילאי... הם יאמינו שזה מברזיל! הנשים הברזילאיות לא מגלחות את הראש! הם צריכות שיער, למה שהם יגלחו שיער?"

כל המפעלים - נשאלו וענו שיש להם שיער רמי עם מגוון ענק של צבעים, והקשקשת נמצאת והשיער נקרא בפייהם - "שיער לא מעובד".

אותו ללקוחות שלהם. אין שיער ברזילאי! כל אלה השמות: מונגולי, פרוואי, מלזי ... כל השמות שאתה משתמש בהם... אבל בעצם כל השיער מיוצא מהודו!!!"

המראיין: "זה שיער של בית ע"ז הודי?"

מפעל ר: "תראה, הכל מגיע משיער של בית ע"ז הודי!! כל השיער מגיע מבתי ע"ז שם. הם קונים את זה בכמויות גדולות והם מעבדים את זה לפי בקשות הלקוח שלהם. והם ממתגים את זה לפי כל מה שהם רוצים!!! ואז הם מוכרים אותו ללקוחות שלהם. זה הכל."

המראיין: "מה עם רוסיה?"

מפעל ר: "אנשים רוסים שבאים לכאן והם קונים שיער והם פשוט לוקחים את זה לארצם. לכל מדינה יש תהליך של עיבוד שונה. כמו לנו ההודים, יש איזשהו תהליך של עיבוד. הברזילאים יש להם גם איזשהו תהליך..."

המראיין: "אה, בסדר! עכשיו אני מבין את זה! אז השיער הוא הכל מהודו אבל כולם מעבדים את זה אחרת."

מפעל ר: "כן, כן! הם קונים את חומרי הגלם מהודו. תראה, חומר הבסיס הוא מהודו, העיבוד שונה. לרוסים יש סוג

חלק ז'

הדרך היחידה לדעת את מקור השיער בכדי לתת הכשר היא השגחה משעת הגזיזה.

הוכחות שאין דרך לראות את הגזיזה! (רק בהודו!!)

המשגיח שלזינגר: "כל השיער שמר נ. (סוחר ענק בארה"ב בעל תעודת הכשר) מוכר, זה 100% לא מגיע מהודו."

המראיין: "בטוח? אני לא צריכה לדאוג?"

המשגיח שלזינגר: "100%! 100%! אני בקרתי. הלכתי ביחד לכפרים בארץ הזה איפה שהוא קונה את השיער בדרום אמריקה. אני בודק את האזור הזה. זה 100% לא מהודו."

המראיין: "אתה רואה את הגזיזה? אתה ממש רואה אותם גוזרים את השיער אז אתה יודע ב-100% שזה לא מהודו? אתה רואה אותם גוזרים את השיער שלהם? אתה רואה את הנשים גוזזים את השיער?"

המשגיח שלזינגר: "כן, בטח! וודאי!"

המראיין: "אה, אתה רואה? אוקי, זה מרגיע אותי."

בעל סלון פאות ב.ד. עם יותר מ-25 שנות נסיון

בעל תעודת הכשר

המראיין: "אתם לא נוסעים לבד להביא את השיער?"

ב.ד.: "לא אף אחד לא נוסע לבד! עכשיו כל מי שיאמר לך שהוא עצמו הולך לחתוך את השיער זה לא נכון, זה לא נכון! אבל מה שאנחנו עושים זה שבאמת הולכים למקום הכי קרוב שגוזרים את השיער."

המראיין: "למקום הכי קרוב, אבל אתם בטח לא רואים שמה נשים..."

ב.ד.: "אף אחד לא רואה! אף אחד לא רואה! ומי שאומר לך את זה אז הוא משקר!!!"

ב.ג. הספקית מברזיל עם תעודת הכשר

המראיין: "אי אפשר לראות?"

הספקית מברזיל: "אי אפשר, אני אף פעם לא ראיתי את הגזיזה!... אני הולכת למקומות שאפילו אני לא רואה את הגזיזה ואני לוקחת שומר איתי!"

הרב חיים כץ ממייסדי ההכשר

הרב חיים כץ: "מי שכותב שעל פאות צריכה להיות השגחה מאז שמורידים את השיער מהראש של הבן אדם, מה שנקרא "משעת קצירה", פשוט מדבר דברי שטות והבל! בגלל שאין אפשרות לעשות דבר כזה!... האם יש שם השגחה במקום? אין אפשרות לדבר כזה! זה גם ייקר את הפאות בצורה בלתי רגילה, וזה גם לא מעשי."

הרב חיים כץ: "מי שחשב שאפשר לעשות מרגע הגזיזה – זה לא שייך בעולם!"

המשגיח היחיד - שלזינגר

המשגיח שלזינגר: "אין דרך בעולם לפקח משעת הגזיזה, אין דרך בעולם!!"

"... אף אחד לא רואה איך שגוזזים את השיער! גם הסוחרים לא רואים כמעט איך שגוזזים."

"המקום היחיד שבאים נשים להסתפר זה במקדשים בהודו!"

"הסוחרים מפרסמים, אנחנו מגיעים עכשיו לאסוף שיער, ואז מגיעה אישה אחת ושתיים באמת מגיעות, אבל זה גם כן לפעמים לא מגיעות בכלל!..."

"... אבל אני לא מבין את הדבר מגזיזה, איפה יש בשולחן ערוך דין שצריכים לראות בשעת גזיזה, איפה יש דין כזה?"

המשגיח שלזינגר משקר שהוא כן רואה את הגזיזה כדי לשכנע פאנית לקנות שיער עם ההכשר!!

מתורגם מאנגלית

משת"פ בשקר של "שיער אמשינוב"**ספקית שיער גדולה בהכשר "חניכי הישיבות"**

שנים שטוענת שהשיער שלה "שיער אמשינוב" – שהיא רואה את הגזיזה, ובשיחה איתה מודה שהסוחרים בכלל מגיעים עד אליה!!!

שליזינגר אומר שהיא בעצמה מסתובבת וקונה בכפרים, וכעת היא מודה שכל השנים הספקים הביאו את השיער גזוז עד אליה. משלמת לסוחרים בית מלון וטיסה. (לפי דבריו של הסוחר מ. והמזכירה של שליזינגר)

מתורגם מאנגלית

המראיין: "את הולכת למספרות ואת רואה איך שגוזזים את השיער?"

מריאלה: " אני אגיד לך מה. אני הייתי הולכת. בהתחלה הייתי יודעת!"

המראיין: "כמה שנים את הפסקת ללכת?"

מריאלה: "אני פאנית שלושים שנה ולקנות שיער כבר 15 שנה שאני קונה שיער."

המראיין: "כמה שנים? הרבה שנים הפסקת?"

מריאלה: "כן, הרבה זמן! בהתחלה אני עשיתי את זה בשביל לעשות את הפאה שלי. אבל אחרי זה, היו הרבה אנשים שרצו לקנות את השיער שלי. ואז הפסקתי, ולימדתי את הספרים איזה שיער הם צריכים לגזוז בשבילי וככה זה עובד!!"

המראיין: "אז אין מצב שבעלי יכול לבוא? אני חשבת שיש מספרות ואפשר לבוא ולראות את הגזיזה והם באים כל היום."

מריאלה: "לא, לא תשכחי מזה! זה יכול לקחת חודשים להשיג שיער יפה! את צריכה להבין, אחת יש לה מתולתל, אחת ישר, אחת מספר 4, אחת מספר 8... זה לוקח חודשים לעשות פאה אותו הצבע!"

המראיין: "ויש פעמים שאף אחד אפילו לא מגיע? בעלי ילך ואף אחד לא יהיה שם?"

מריאלה: "כן, נכון! המספרה מפרסמת שאנשים יבואו למכור את השיער. אבל לפעמים הם באים ולפעמים הם לא באים. ולפעמים זה שיער לא יפה."

המראיין: "אני רציתי שבעלי ואני נבוא לראות את הגזיזה כי אנחנו עושים הכל לבד."

מריאלה: "לא את אף פעם לא תוכלי לעשות את זה!! אם את רוצה לעשות פאה ככה, אני צריכה שלושה ארבעה חודשים, לנסוע ולחזור. כי לא מתקבל שיער טוב בבת אחת."

המראיין: "הם מביאים את זה אליך? הם שולחים לך את זה עם מישהו, בדואר?"

מריאלה: "כן, כן, לפעמים בדואר!!!"

המראיין: "זה נקרא שיער מאמשינוב. בארץ ישראל יש שיער אמשינוב. זה מהמספרות שאת הזמנת מהם והם שלחו לך?"

מריאלה: "כן! זה מהכפרים הקטנים."

חשוב לציין: אחרי שנים שסומכים על מריאלה התגלתה התרמית ולאחרונה האדמו"ר מאמשינוב שליט"א הורה שאסור לקנות שיער ממנה!!

המשגיח היחיד - שליזינגר

שליזינגר מדבר על מריאלה אשכנזי מברזיל, בעלת תעודת הכשר. הוא משקר שהיא עדיין הולכת לכפרים. (השיער שלה נקרא שיער אמשינוב.)

המראיין: "מה המיוחד ב'שיער אמשינוב'?"

המשגיח: "היא הולכת לבד ומביאה מהכפרים."

המראיין: "למה לא רואים?"

הספקית מברזיל: "למה לא רואים!! כי הם מביאים לי כבר שיער גזוז!"

"אני לעולם לא ראיתי את הגזיזה! את לעולם לא תצליחי לראות! הייתי כ"כ הרבה פעמים במקומות שונים, בארגנטינה, בוליביה, פרגוואי, ויורוגוואי... את לא תראי את הגזיזה!! אם ראיתי גזיזה פעמיים בתוך 18 שנה, זה הרבה!! את רוצה לשמוע את האמת את רוצה להתקשר ל. ה., אבא שלה הוא רב כאן, היא גם עוסקת בשיער, את יכולה להתקשר אליה, היא גם תגיד לך את אותו הדבר!"

המזכירה של הפאנית ר.י. היה לה בעבר תעודת הכשר

ר.י.: "אני לא יודעת אם היא תמיד רואה מאיפה גוזזים את השיער. אבל היא פוגשת את האנשים בכפר... יש סוכני ביניים שהיא מקשרת איתם ביניהם.."

סוחר בל. - ירושלים

סוחר בל.: "הכל זה סיפורים, הכל זה סיפורי סיפורים! מי שאומר שהוא קונה ממספרות, הוא משקר!! כי כמה הוא יכול לקנות ממספרה!!... זה שטויות!! כולם קונים אותו דבר. יש סוחרים בברזיל, ויש סוחרים באוקראינה... אבל על סוחרים גדולים הוא (המשגיח שליזינגר) לא יכול לשלוט, איפה הם קונים ומה הם קונים!!..."

ח.נ. פאנית מהמרכז

פאנית: "לא אז זהו. מה שיש לי מברזיל, זה שיער של מישהי שגרה בברזיל. היא סוכנת. היא גרה בברזיל, והיא קונה, גם מסוכנים וגם ממספרות. אז זה, את השיער שהיא מוכרת כאילו זה נקרא שיער ל "אמשינוב", היא קונה במספרות. אני אגיד לך את האמת, שבאמשינוב היה תקופה שאמרו שאפשר ללכת גם עם שיער של מריאלה שהיא אומרת שזה של "אמשינוב". כי יש לה שיער כאילו שהיא טוענת שזה של "אמשינוב" שזה מתאים לאמשינוב. וז"א שזה שמור. עכשיו היה תקופה כזאת, ואני בתקופה הזאתי קניתי אצלה שיער. אני אגיד לך את האמת. אני פגשתי אותה וראיתי את הכמויות של השיער, והיא באה עם 80 ק"ג, לא יודעת כמה, זה המון המון שיער, אני לא, לא יודעת. הרגשתי שאני לא יכולה להאמין לה! אבל אמרתי לעצמי, אם יש ביקוש וסומכים על זה, אז אני מביאה לאלה שמבקשות. אני אישית לעצמי לא אעשה מזה!! כי אני כבר מזמן החלטתי שאני לא סומכת על זה מספיק! היא באה, היא הייתה אצלי בבית, מכרה לי שיער. המון המון המון כסף שילמתי לה. היא ניצלה את זה שזה ק"ג שיער היקר והשמור!! ואני תכלס גם לא מאוד אוהבת את השיער וגם לא מספיק סומכת על זה!!!"

ו.ד. - ספק שיער הראשון שפתח את 'דרום אמריקה' ולימד את ההכשר בתחילת דרכו, כיום מודה על האמת... (הופיע ברשימת הספקים הכשרים בעבר)

המראיין: "...שיש לה שיער מאמשינוב שהיא רואה את הגזיזה, שהיא הולכת למספרות והיא רואה. זה נכון שהיא הולכת למספרות והיא רואה את הגזיזה? אתה מכיר אותה?"

ו.ד.: "תשמעי, הכל שטויות! את מדברת על מריאלה מברזיל?"

המראיין: "כן, כן, כן!"

ו.ד.: "קשה לי לשמוע את השטויות האלה! אמת! אני ממש... לא שטויות שלך ח"ו, אבל של הדברים שמספרים לך. כי מכל ק"ג, בשביל לעשות קילו את צריכה נגיד 10-12 צמות. כן את בוחרת.. נניח שהיא קונה 100 ק"ג, 100 ק"ג זה אומר 1200 נשים! כל בחורה נמצאת במקום אחר! היא הולכת לראות 1200 מקומות בשביל לראות שחתכו להם את השיער, זה אפשרי!!!! אין דברים כאלה! זה גם לא במספרות, גם לא קונים במספרות בכלל!! במספרות זה מעט מאוד - אין כמעט כלום!! וגם בטח לא שזה מברזיל!! זה לא בא מברזיל! זה גם שטויות! אין לראות את הגזיזה! זה הכל שקשוקשים! וגם שליזינגר יודע את זה!"

מריאלה מסאו פאולו בברזיל: בהודאה - 15 שנה

המראיין: "היא הולכת לבד ורואה את הגזיזה?"

המשגיח: "מריאלה אשכנזי?"

המראיין: "כן."

המשגיח: "היא הולכת לכפרים, ומביאה מהכפרים."

המראיין: "אה, היא הולכת לבד?"

המשגיח: "כן, כן! היא לא רואה את הגזיזה של כל אחד ואחד. רק היא יודעת להסתכל והיא יודעת מהכפרים שהיא הולכת, וזה מאה אחוז!! הייתי אצלה לפני כמה זמן. היא עושה עבודה טובה!! אוקיי? מהסוחרים המקומיים בכפרים היא הולכת לשמה. היא נמצאת שמה והיא רואה מה הם עושים!!"

סוחר שיער מ' - ממודיעין עילית

סוחר שיער מ': "מה מריאלה אמרה?"

המראיין: "היא אמרה שהיא כמעט שלא נסעה! ממש ממש בהתחלה, לפני חמש עשרה שנה, היא נסעה קצת. זה מאוד רחוק לנסוע. **שולחים לה!**"

סוחר שיער מ': "נכון! זה מרחק טיסה. היא משלמת להם."

כל שוק השיער בעולם (חוץ מהודו!) נשלט על ידי "מאפיה" ואך ורק דרכם אפשר לקנות שיער (כולל שיער של ההכשר). "המאפיה" לא נותנים לאף אחד לראות גזיזה, וכל המשווקי השיער והפאניות סומכים עליהם שהשיער הוא שיער מקומי! (בהשגחת "המאפיה" למהדרין!!)

המראיין: "מה עם ארגנטינה?"

נ.ז.: "גם בארגנטינה אני יודעת, גם בארגנטינה, שוב קונים את זה מספקים שהם הולכים לעיירות. זה אנשים שהם יותר מקומיים. אבל אנשים כמונו, כמוני יהודיות, אנשים אפילו יהודים, **זה מאוד מאוד מאוד, מסוכן!!** **מאוד מאוד, מסוכן!!** איפה אפילו שאני הייתי גם **היו הרבה דברים מסוכנים!** קל וחומר קל וחומר מהמקומות שם!"

המראיין: "אז בארגנטינה אין שמה מאפיה? זה יותר בטיחותי ללכת? לגזור לבד?"

נ.ז.: "לגזור לבד בארגנטינה אי אפשר גם! קונים שם מספקים. את צריכה להבין, זה מדינות עולם שלישי, זה מדינות עולם שלישי! זה מאוד מאוד מאוד מסוכן!"

המראיין: "באוקראינה?"

נ.ז.: "באוקראינה גם! באוקראינה גם! ...אם את שואלת אותי במאה אחוז שזה לא שיער הודי, אני לא, אסור לי לענות כזה דבר. את מבינה? אני לא ראיתי למי הם גזרו!! וזה חוסר אחריות שמישהי תבוא ותגיד לך כזה דבר, אוקיי? זה חוסר אחריות!!"

המראיין: "כל הכבוד לך שאת אומרת את האמת!"

נ.ז.: "אני אומרת את האמת! כל הזמן אני אומרת את זה ל"מ.ר." אני אומרת את האמת!! אני קונה מברזיל. מה ברזיל עושים שם, אין לי מושג. אני יודעת שהם קונים את זה, גוזרים משער ברזילאי. אבל לגזור משיערה זה שקר וכזב! זה לא נכון! לא אני ולא אחרים גוזרים את זה! זה אנשים מאוד מסוכנים!!"

המראיין: "יש לכם הכשר או משהו?"

נ.ז.: "יש לנו... היה לנו הכשר של הרב גרוס.... אבל גם הוא עצמו, אני אומרת לך את זה בכנות מלאה, גם הוא עצמו, הוא לא יודע בדיוק מאיפה מגיע השיער! הוא לא רואה!"

המזכירה של ההכשר גב' מ. זלזניק

זלזניק: "...את אבא שלו רצחו שהוא נסעה פעם לאוקריינה לקנות שיער!!!"

המראיין: "מה את אומרת?"

זלזניק: "כן, כל הענין של השיער בעולם זה סך הכל מאפיות! זה ממש עולם התחתון!"

המראיין: "ברור."

נ.ז. יבואנית שיער גדולה שמשווקת שיער לסלוני פאות מפורסמים בעלי תעודת הכשר

המראיין: "רציתי לדעת מאיפה השיערות, מאיפה זה מגיע...?"

נ.ז.: "שוב, אולי "מ.ר." קצת תכעס אלי שאני אומרת, אבל עוד הפעם, אני חייבת לענות את האמת. אני קונה את השיער מברזיל. אני לא יכולה לומר לך מאה אחוז שיער ברזיל, נגזר מאישה ברזילאית! אני לא יודעת, לא אני גזרתי את השיער! אנחנו קונים מסוחרים. אנחנו לא יכולים להגיע למקומות של לגזור שיער וכאלה. אבל עד כמה שאני יודעת זה שיער ברזילאי, אוקיי? אני אישית נוסעת לברזיל, אני אישית נוסעת לברזיל. אוקיי? עד כמה שאני יודעת זה שיער ברזילאי."

המראיין: "את קונה מסוחרים שהם...?"

נ.ז.: "בברזיל. אני קונה מסוחרים בברזיל."

המראיין: "את לא לבד הולכת לעיירות וגוזרת את השיערות?"

נ.ז.: "אף אחד לא הולך לעיירות! מי שהולך לעיירות חוזר בשקית עם רגליים וידיים!!! כי זה קרימינלים שמה, אי אפשר ללכת לעיירות שם! אני הולכת לשם איפה שהמקומות הגדולים. אני לא הולכת וגוזרת שיער, זה מה שאני באה להסביר לך."

המראיין: "את לא הולכת לעיירות, כי יש מאפיה?? כי זה מסוכן ללכת לשם?"

נ.ז.: "בדיוק, בדיוק, לגזור שיער אני לא הולכת."

המראיין: "אני יכולה ללכת לשם לגזור שיער בשביל עצמי?"

נ.ז.: "את בשום פנים ואופן! את לא יכולה! לא את, ולא אני, ולא אנשים מאוד גדולים! הם אנשים מאוד מאוד מסוכנים!"

המראיין: "יש אנשים שאומרים שהם הולכים, פאניות והם גוזרים לבד, זה לא נכון?"

נ.ז.: "אהה שקר וכזב!! שקר וכזב!!! אוי ואבוי למי שאומר כזה דבר, זה ממש שקר!!!" (פונה למישהי מצידה = היא אומרת שיש פאניות שאומרות שהם הולכים וגוזרים, והם קונים מאיפה שהם בעצמם גוזרים שיער, תשובה: אם היא הייתה רואה את הדברים המפחידים היא לא הייתה מאמינה בשום פנים ואופן!)

המראיין: "אז זה לא נכון?"

נ.ז.: "זה לא נכון, זה שקר וכזב!! (ברקע: זה איזורים מפחידים, עניים) זה מדינות העולם השלישי, זה משהו לא זה..."

המראיין: "הם שולטים שמה על המקום, והם לא נותנים לאף אחד לגזור...?"

ר.ק.: "לא גוזרים קוקו ומביאים לך את זה, מביאים קילואים של שיערות...! את מבינה זה לא משהו הגיוני בכלל! זה מדובר באלפי קילו!"

המראיין: "אז אין אפשרות לאישה ללכת למקום פרטי ולראות בדיוק?"

ר.ק.: "גם הסוכנים הישראליים הגדולים שמביאים שיער לא יכולים לראות את זה! הם לא נותנים, הם לא מאפשרים! המקומיים שם בברזיל לא מאפשרים את זה! זה רק דרך סוכנים מקומיים. הם גם רוצים להרוויח כסף! את מבינה! זה לא משהו שאפשר באמת ללכת ולראות ולבדוק את זה! מי שאומר לך את זה, זה פשוט שקר! אני אומרת לך הכי בכנות!"

ר.ל. יבואנית שמשווקת שיער לסלוני פאות החרדיות בב"ב

ר.ל.: "הרי הבעיה זה הודו. אני קונה את השיער מדרום אמריקה. אני נוסעת לארגנטינה, אני נוסעת לברזיל, אני נוסעת לפרגוואי. אני נוסעת לכל מיני כפרים וכל מיני מקומות שמה, ואני קונה את השיער. לכל מקום שאני מגיעה, אני הולכת עם מישוה מקומי, גוי, שאני משלמת לו כסף, שהוא בא איתי. ואז הם מכירים אחד את השני, וזה לא שאני... הם מפחדים שאני... הם כאלו שולטים על זה! הם גם עושים על זה כנראה כסף. לכן הם מפחדים שמישהו יגיע ולא יעבור דרכם..."

המראיין: "כן? אז לא נותנים לאף אחד להכנס לשם? כאילו זה מסוכן?"

ר.ל.: "נכון! אבל אם את מגיעה עם מישוה מקומי... אני לא יודעת אם זה שווה לך... אני גם משלמת להם מראש כסף שישמרו לי. הם יודעים שאני מגיעה ואני משלמת להם מראש!"

"אני רוצה להגיד לך, שאני שמעתי סיפור שמישהו נסע לדרום אמריקה, והוא כתב כתבה מי שרוצה שיבוא לגזור אצלו. ואז הוא הסתבך מזה, כי אנשים לא רצו שיבואו ישר אליו!"

המראיין: "מה הוא הסתבך? לא שמעתי?"

ר.ל.: "הוא פרסם מודעה בעיתון, שהוא רוצה שיגזרו... שהוא קונה שיער, כן? ואז הוא הסתבך מזה. בגלל שהם, האנשים ה... כמו מאפיה! אני לא יודעת אם זה מאפיה. אז אמרו לו אתה לא יכול לשלוט על השיער עכשיו, לקנות, זה צריך לעבור דרכנו! זה אנשים שרוצים את הכסף לדעת."

המראיין: "הם רוצים שזה יעבור דרכם? לשלם להם? הם השתלטו שמה על השוק?"

ר.ל.: "כן, הם השתלטו על השוק!"

פאנית ר' מומחית, בגילוי לב

צברה ידע וניסיון עשיר בסלוני פאות ידועים ועם הכשר

הפאנית: "ספציפית בברזיל אני יודעת ואני מכירה פחות או יותר, יש איזשהו מאפיה שאנשים מברזיל ארגנו! לפני שהם מוכרים את השיער, הם שופכים את החומר שאחת מהפאניות כאן שמות."

הרב חיים כץ ממייסדי ההכשר

הרב חיים כץ: "אבל לפי מיטב ידיעתי זה לא הולך ככה... הנושא הזה של גזיזת שיער..."

המראיין: "ובכל העולם זה ככה?"

הרב חיים כץ: "בכל העולם זה ככה! זה מצב מאוד מאוד שכמעט בלתי ניתן!"

המראיין: "בכל העולם יש את הסוחרים ואי אפשר לקנות?"

הרב חיים כץ: "בוודאי ככה!"

המראיין: "גם באוקראינה?"

הרב חיים כץ: "בכל מקום!"

להלן התשובות הגדולות- מהיכן מגיע השיער!!!

זלזניק: "...אני לא יכול להבין איך אנשים משלנו נותנים לנשותהם להסתובב במקומות כאלו! למשל יש בברזיל ספקיות שיער חרדיות ממש משלנו שמסתובבות..."

המראיין: "אומרות שמסתובבות עם שומרי ראש, אני דברתי איתם."

זלזניק: "הם תמיד מספרות לי כמה שזה פחד מוות. ...י. ב., היא אמרה לי, 'אני נמצאת במלון, ובאים אלי, ושומרים והכל...'... פחד מוות להסתובב שם!"

ה.ר. פאנית עם תעודת הכשר

ה.ר.: "הוא לא ירא שמים, הוא גוי! הוא לא ירא שמים, את מבינה. אני אומרת לך את האמת, הוא לא..."

המראיין: "זה אתם קונים מגוי?"

ה.ר.: "כן!"

המראיין: "ואתם צריכים לסמוך עליו שהוא באמת מביא מאיפה שאתם רוצים?"

ה.ר.: "כן!"

המראיין: "את לא שמעת מפאניות שאפשר להשיג אצלם שיער, שהם לבד רואים שגוזרים?"

ה.ר.: "שגוזרים? וואי! זה נורא מסובך הדבר הזה לראות! מאוד מסובך! התעשיות בעולם לא מאפשרות לזה! ..קרטל את מבינה!"

המראיין: "כאילו שולטים על זה?"

ה.ר.: "שולטים! יש להם שליטה!! מדובר פה בהרבה מאוד כסף, הרבה מאוד! אם את רוצה ליסוע עכשיו לרוסיה או למקומות כאלה, ולהגיד אני פונה למספרות מבקשת מהם... את נמצאת בסכנת מוות!! באמת! כי זה כנופיות! כנופיות! זה נורא מפחיד! מאוד מאוד! תקשיבי איפה שיש כסף יש את הדברים האלה, את מבינה?"

המראיין: "יש מאפיה?"

ה.ר.: "יש מאפיה גם! בטח, וודאי!... זה באמת נעשה יותר ויותר קשה, כי באמת אנשים חמושים משתלטים שמה על המקומות האלה! ...השיער הטוב נמצאים אצל האנשים החזקים. את מבינה? הם לא יאפשרו לך כ"כ מהר להתעשר על חשבונם! אל תשכחי שמדובר פה בהרבה מאוד מאוד מאוד כסף! את מבינה? הרבה! זה שוק שמגלגל מליונים, באמת, מאות מליונים בשנה!"

המראיין: "אבל לסוע לאיזה מספרה ולשבת שמה ולחכות שכולם מסתפרים ואז לקנות וללכת הביתה?"

ה.ר.: "זה לא אפשרי! זה לא אפשרי! הכל אבל עניין של אימון!"

פאנית ר.ק. עם תעודת הכשר

המראיין: "אז רציתי לדעת אם היא רואה שגוזרים את השערות, היא קונה מספרות...?"

ר.ק.: "אף אחד לא רואה שגוזרים את השיער!! אף אחד לא רואה! אין כזה דבר! זה סוכנים שקונים את זה אצלם שם. אף אחד לא רואה את גזירת השיער, אין מצב לראות את זה!"

המראיין: "זה לא ממספרות? שהם מספרים?"

ר.ק.: "מה זה מספרות? זה סוכנים של שיער בחו"ל."

המראיין: "וזה שקר שהם אומרים הפאניות שהן לבד הולכות ורואות שגוזרים להם את השיער?"

ר.ק.: "אין מצב כזה! המקומיים בברזיל לא נותנים לראות את השיער מאיפה שגוזרים אותם! ממש לא! אף אחד, אין מצב כזה!"

המראיין: "למה?"

ר.ק.: "כי זה מאפיות שם, נו. זה לא אנשים..."

הרב חיים כץ – בפליטת פה מצמררת!

מגלה את השקר הגדול – למה מחביאים הסוחרים המקומיים את מקום הגזיזה!!!!

המראיין: (באכזבה) "הם לא נותנים להיכנס לתוך המושבים, הכפרים הנידחים שמה לראות את הגזיזה. הם לא נותנים להיכנס לשם, צריך לקנות מסוכנים..."

הרב חיים כץ: "הסיבה שהם לא נותנים היא סיבה מאוד פשוטה, כי הם מביאים הרבה דברים מחוץ לארץ!!! ולא רוצים שתדע מה מכאן ומה מכאן!!! כי הם מביאים לך את הדברים!!!"

המשגיח שלזינגר - מספרים לו על התגלית שיש מאפיה ששולטת על שוק השיער ומתחיל להתבלבל ולגמגם...!!!

המראיין: "אני רוצה לדעת אם הסוחרים, אם אפשר לקנות ישיר מהמאפיה, או חייבים דרך הסוחרים לקנות את השיער?"

המשגיח שלזינגר: "הסוחרים שהחברות שלנו הולכים, הם קונים שם ישירות. אבל אני לא יכול..."

המראיין: "ישירות מהמאפיה? אבל אי אפשר לקנות! אדם פרטי לא יכול..."

המשגיח שלזינגר (בגמגום): "אני לא אמרתי מאפיה, מאפיה לא מאפיה! אני לא אמרתי מאפיה, מאפיה לא מאפיה! אמרתי אה.....(חושב הרבה) אמרתי אאאאה..."

חלק ח'

מערכת הכשרות של הפאות מתנהלת בצורה בלתי אחראית

הוכחות על עוצמת מחדלי הכשרות!!!

ט.ב. - מייצר פאות הרבה שנים בעל תעודת הכשר

ט.ב.: "כל ההכשר מבוסס על חזקות. אף אחד לא יכול לראות מאיפה הם גוזרים את השערות. זה אי אפשר! אני לא מכיר את כבודו, גם אני לא סומך על ההכשר!!! אני סומך רק על הקב"ה! יש לי קשרים, עשיתי עבודה עם המפעל בסין יותר 20 שנה. הסינים שם הם כאילו חברים שלי. הרבה זמן, הרבה שנים, אנחנו עובדים ביחד. והוא יודע שאני בשום אופן לא רוצה שערות הודו. אפילו שיערה אחת בפאות שלי. אני סומך עליו. כי אני יודע שהוא חבר שלי, והוא לא רוצה להזיק לי ברוחניות. אז אני יודע ודאי שילפי תומו! הוא לא נותן לי שערות."

המראיין: "למה אתם אומרים שאתם לא הייתם סומכים על ההשגחה? למה אתה צריך להגיע לזה שהוא חבר שלך? יש לך השגחה, מה הבעיה?"

ט.ב.: **"כי ההשגחה, אם זה היה בשר, אני לא אוכל!!"**

המראיין: "הוא מתקשר אליכם? איך זה הולך? כל פעם שאתה מזמין סחורה אתה צריך להתקשר? איך זה הולך?"

ט.ב.: "לא כל פעם. אבל הרבה פעמים. זה נדיר שזה קורה. לא כל פעם. זה אי אפשר. זה יכול להיות כמה פעמים בשבוע (שהוא קונה סחורה)."

המראיין: "אי אפשר להיות בטוחים?"

ט.ב.: "אי אפשר!! אם אדם רוצה להיות חוטא, הוא יכול לקנות מה שהוא רוצה! רב שלזינגר לא בודק כל יום!"

המראיין: "המפעלים בסין, כל כמה פעמים הוא מגיע, אתם יכולים לדעת?"

ט.ב.: "לא בדיוק. אבל אני יודע לכל הפחות 3 פעמים בשנה. המפעל אמר לי."

המראיין: "איך הוא יכול לדעת מאיפה השיער?"

"אה... איך קוראים לזה?! שזה...אה.....אה.....כתובות של הסוחרים!"
(עונה בלי קשר)

המראיין: "נ.ז. אמרה לי שהמקומות שהיא יודעת, שהכל נשלט על ידי סוחרים כפריים. כן? מסוכנים! שהם מהעולם התחתון, ואי אפשר לאדם פרטי לקנות מהם!!!"

המשגיח שלזינגר בגילוי לב: "זה נכון!!! אז לכן הדרך היחידה זה דרך הסוחרים שיש להם קשרים שם, והם יודעים איך להגיע ואיך לעשות. **אין דרך אחרת!!**"

וכששאלו את המשגיח שלזינגר מהיכן מביאים שיער והיכן ניתן לראות גזיזה...

המשגיח שלזינגר: "מאיפה השיער? שישאל את החברות. אנחנו לא יכולים, אני לא יכול לתת סודות של החברות מאיפה הם מביאים. אני לא יכול לעשות כזה דבר." (מתחמק)

"אבל אני מחויב לחברות שיש להם הכשר, וכתובות שהם נותנים אני לא יכול לתת. כן? אני לא יכול לתת כתובות. ואני לא רואה דרך שמישהו פרטי הולך..."

"יש כל מיני פאניות שאומרות 'אנחנו הולכים', זה קשקוש! וודאי שאת לא תצליחי לעשות את זה! בשביל למצוא 2 ק"ג שיער?! כן? אין סיכוי שבעולם שתצליחי!" (בסוף גילה...)

ט.ב.: "אני שאלתי הרבה פעמים את הרב שלזינגר, והוא אומר שהוא כן יכול לדעת."

המראיין: "איך הוא יכול לדעת?"

ט.ב.: "אני לא יודע איך! אני בעצמי בביזנעס הרבה שנים ואני לא יכול לדעת!!! אבל הוא אומר שהוא כן יכול לדעת! אני לא יודע, זה מה שהוא אומר! לי הוא אומר לי מתי הוא מגיע! הוא לא בא כמו בסין. הוא אומר לי 'אני בא ביום רביעי' אני יכול לשים כל הפאות של הודו בצד בקופסא, שהוא לא יכול לראות!! אם אני רוצה להיות חוטא, היצר הרע הוא חכם מאוד ואין בעיה. כולם יכולים להיות חוטאים, כולם! זה קל! להיות צדיקים זה קשה! לא כל פאה הוא לוקח. אחד או שתיים. מעט. הוא לא בודק את הכל. הוא לא יכול לבדוק כל פאה ופאה!!!"

המראיין: "ואיך הוא יודע שבמפעל של עבודת יד לא מחליפים שערות בשערות? איך הוא יכול להיות רגוע שבמפעל של עבודת יד זה בסדר? וגם כן, כי הוא מגיע לשם כמה פעמים בשנה?"

ט.ב.: **"זה אחד החזקות שהם לא יעשו!!!"**

המראיין: "יש עוד אנשים חוץ מרב שלזינגר שמגיע, או רק הוא?"

ט.ב.: "מה שאני מבין, זה רק הרב שלזינגר."

סלון ע.ה.

סלון ע.ה.: "אני לא חושבת שבאמת הם יכולים לראות, אני חושבת שזה מאוד מאוד מסובך לבדוק את זה באמת!"

"אני רק אומרת לך סתם שתדע, באמת סתם בתמימות לא קשור לעסקים ולא קשור לפאות ולא קשור לכולם, באמת באמת באמת!! **אין יכולת לרבנים**, גם אם הם הולכים למפעלים, באמת לבדוק מה קורה במפעלים! אולי הם חושבים שהם יודעים אבל הם לא יודעים...!!!"

ש.ו.: "על שום בסיס!! בגלל שהם לא בודקים את הספקי שיער שלי! הם לא בודקים את המפעל שלי!"

המראיין: "איך הוא יכול לעשות ככה?! מה, הם אמרו לך שהם לא יורדים?! אני לא מאמין! וואו! הם היו מוכנים לתת לך את זה רק דרך הטלפון?"

ש.ו.: "כן!!!"

המראיין: "אז למה בכלל יש צורך בהכשר?"

ש.ו.: (צוחק) "אז אתה מבין! אבל בא אני יגיד לך משהו..."

המראיין: "מיהו בעל ההכשר?"

ש.ו.: "אני אומר לך, הרב של ההכשר התקשר אליי מבני ברק."

המראיין: "הוא התקשר אליך, שמה? הוא הולך להביא לך הכשר, על איזה בסיס? על הבסיס שמה שאתה אומר?"

ש.ו.: "כן!!!"

המראיין: "אבל אני בטוחה שהוא תכנן להביא משגיח שיבדוק?"

ש.ו.: "איך הוא יעשה את זה בשביל המחיר שהוא גובה? הוא ישלח אנשים להשגיח על האספנים שלי ברוסיה. אחרי זה הוא ישגיח איך שהסחורה טסה מרוסיה עד המפעל שלי בשביל העיבוד. ולהשגיח במהלך כל העיבוד. איך זה שייך? כל ההכשר הזה 'חתיכת זבל'! או שאתה סומך על מישהו, או לא!!!"

א.א. – ספק שיער ראשי של שלזינגר

המראיין: "איך הוא בעצם יכול לוודאות שאין לך עוד שיער חוץ מהשיער הבלעדי?"

א.א.: "אי אפשר לוודא!! כי בין פעם לפעם שהוא מגיע אני יכול להכניס מה שאני רוצה! זה ברור! אף אחד לא חושב שההכשר הזה הוא 100% סגור!!!"

המראיין: "איך אתה יכול להכניס עוד שיער? אתה יכול לפחד כל רגע שהוא יכנס, זה לא בדיוק!"

א.א.: "לא! הוא לא מגיע כל רגע! אין לו מפתחות! הוא מתקשר אלי מתי אפשר לבוא! אני יכול תיארטית אצלי להכניס איזה שיער שאני רוצה, בקופסה נפרדת. וביום שהוא בא להוציא את הקופסה הזה מהבית! זה לא אופן שאתה יכול להשגיח עליו!! ברור שאנשים שאין להם יראת שמים יכול לעשות מה שהוא רוצה!"

ד.ר. סוחר מהמרכז יותר מ-20 שנה בעסק

היה לו תעודת הכשר

הסוחר מהמרכז: "אני לפני הרבה שנים כשהיה את הבלאגן אז גם הייתי בעניין הזה, ובזמנו לקחתי את אברהם...."

המראיין: "שלזינגר?"

הסוחר מהמרכז: "כן.. לקחתי אותו איתי לאיזה מפעל שהיה לי ----" (המראיין: איפה ב...?) ב---- במדינה ----, לא משנה, והוא היה איתנו ובדק וכביכול "בדק" אבל בוא אני אדבר איתך אמיתי, אי אפשר לעלות על זה!"

"כשקרה, קראו לי להסביר לעשות את הבדיקות, אי אפשר! זה מאוד קשה!"

המראיין: "מי קרא לך? הם, שלזינגר?"

הסוחר מהמרכז: "בזמנו שרצו לדעת איך מה ובזמנו גם סלון הפאה התערבה שמה וניסו להבין מאיפה כל זה מגיע. אבל קשה, מאוד קשה לדעת, מאוד! מאוד, מאוד, מאוד קשה לדעת מאיפה זה ואיך זה! בגלל זה, שמע.... אז בהתחלה עשו כולם, והיום... שמע, אנשים שותקים בשביל לגלגל את זה! אתה לא יכול לתת הכשר שיהיה מאה אחוז! אין דבר כזה!!!"

"בינינו, הוא יכול למכור שיער הודי והוא ירשום עליו הכשר, ויתן לי הכשר והוא לא יכול לדעת מהיכן זה מגיע! הוא לא יכול! אין מצב!"

סלון פאות מפורסם ה.נ. עם תעודת הכשר

ה.נ.: "הוא נותן הכשר. הוא שואל אותנו מאיפה אנחנו... הוא שואל כמו שאת שואלת את מבינה, על זה הוא מביא הכשר!"

"...היה לנו הכשר של הרב גרוס..... אבל גם הוא עצמו אני אומרת לך את זה בכנות מלאה, גם הוא עצמו הוא לא יודע בדיוק מאיפה מגיע השיער, הוא לא רואה!"

המזכירה של הפאנית ר.י.

המזכירה: "היה לנו שנים את ההכשר שלו, והוא אף פעם לא בא לבדוק את השיער. במילים אחרות הוא היה מסתמך על ---- (היא ציינה את השם של הבוסית) אז היא הפסיקה לשלם לו, אז הוא הוריד את ההכשר, אבל זה לא שהוא פעם בא לבדוק את זה!"

ב.ג. הספקית מברזיל עם תעודת הכשר

המראיין: "את מחכה שהוא יבוא לראות את מה שקנית?"

הספקית מברזיל: "אני לא מחכה!! כי הוא לא מגיע מספיק פעמים!...הוא רק מגיע פעם בשנה, אולי פעמיים, לא יותר!"

המראיין: "אז איך הוא יודע לבדוק? כאילו אם הוא בא רק לעיתים נדירות...אני מתכוונת שאת עובדת כל כך הרבה שנים (18!) עם שיער...?"

הספקית מברזיל: "את צריכה לשאול אותו את השאלה הזו! הסיבה היחידה שאני משלמת עבור 'ההשגחה' היא כי יש לי אנשים אשר רק יקנו את זה עם השגחה. אבל ביני לבינך, זה לא הגיוני! כי כמו שאמרת, אם הוא מגיע פעם בשנה, פעמיים בשנה, איך הוא יודע מאיפה כל המקורות של השיער שלי? אבל ביני לבינך, משלמים כסף מדי חודש, ואני לא יודע בשביל מה! כדי שיבוא לכאן פעמיים בשנה? זה בדיחה!"

פאנית וותיקה צ. עם 48 שנות נסיון (היה לה הכשר)

פאנית וותיקה צ.: "שהם פעם בשנה מגיעים אלי בשבילי זה לא הכשר! זה עבודה בעיניים! זה רק בשביל לקבל כסף. בן אדם שרוצה לקבל הכשר צריך להיות צמוד כל יום לדעת שלא נכנס סחורה ולראות איזה שיער נכנס. זה לא הכשר!! הוא היה בא תופס קוקו "איזה שיער יפה, את באמת מבינה בשיער" והיו הולכים!"

זה הכל כסף! זה מה שהיה. מי ששילם קיבל, מי שלא שילם לא קיבל הכשר!"

ת.נ. פאנית עם תעודת הכשר

ת.נ.: "כן, אבל בוא ניקח דוגמה בהודו, הרי האנשים שבאים שתורמים שם זה לא בהכרח רק ההודים. מגיעים לשם מכל העולם.. אז איך אתה יכול לדעת אם זה שיער עבודה זרה או לא? אי אפשר לדעת!"

המראיין: "אבל מה כן, איך כן אפשר לדעת בכשרות? איך הכשרות יכולה לדעת?"

ת.נ.: "אני חושבת שיש פה בעיה מרכזית הרבה יותר גדולה מאשר... אני לא חושבת שאפשר באופן וודאי במאה אחוז לדעת אם השיער מע"ז או לא ע"ז...."

ש.ו. – חברה מפורסמת שמשווקת פאות בארה"ב

מתורגם מאנגלית

המראיין: "עשיתי מחקר והם אומרים שמעבדים הרבה שער מהודו ומוכרים את זה בהרבה מפעלים כבר מעובד. אז אין להם מושג שזה אפילו מגיע מהודו!"

ש.ו.: "אז בא נשאל אותך שאלה: אתה צודק! אבל מה עם הכשר? איך הם יכולים להוכיח שהשיער לא מעורבב?! אתה צודק!!!"

המראיין: "אז איך אפשר להוכיח שזה לא מעורבב, אתה יודע איך זה עובד עם ההכשר?"

ש.ו.: "אני יודע בגלל הארגון שנותן את ההכשר התקשרו אלי והציעו לי הכשר."

המראיין: "הציעו לך הכשר? על איזה בסיס?"

המראיין: "איך זה עובד כשהוא מגיע אליך?"

הסוחר מהמרכז: "הוא הגיע פעם אחת למפעל, כי הייתי צריך, רציתי לייצר בכמויות. הבאתי אותו למפעל, אפילו אליי, הראנו לו, אבל ראינו שזה לא..."

המראיין: "הוא נסע טיסה מיוחדת למפעל?"

הסוחר מהמרכז: "אני שילמתי הכול! מה זה הוא נסע?! יש משהו בחינם?! הכל, הכל, גם בית מלון! הכל נתתי לו שם!"

המראיין: "וכשהוא נותן לך את הכשרות, בפעם הראשונה, הוא דרש ממך להוציא את כל השיער הוודי שהיה עד אז?"

הסוחר מהמרכז: "הוא נתן לי אישור שאני עובד כשר, בסדר! הכל בסדר!! אני עכשיו אביא שיער מהודו הוא יכול לדעת!!! נו באמת...אתה לא יכול לעלות עליי!! אין מצב כזה בחיים!!!"

סוחר ענק ב.ג.

המראיין: "מה הבעיה לעשות הכשר?"

סוחר ענק ב.ג.: "רוב היבואנים היהודים עובדים עם המפעלים הבינוניים שעובדים עם מאות קילו ביום. מפעל בינוני-קטן מייצר 5000 פאות בחודש! אי אפשר להיכנס כלל לאזור ללא רשות!! במפעלים בסין אי אפשר לבדוק את מקור השיער! כי רובו ככולו מגיע שטוף ומסורק! גם מה שמגיע לא מעובד! בכלל זה כמות כל כך גדולה שאפשר רק לעשות מדגם קצר! מדגם לא שווה כלום! בגלל שמדובר במפעלים בכמויות אדירות של שיער, של מאות קילו של שיער! לא שייך לבדוק! אתה לא יודע בכל רגע נתון מה יש אצל כל אחד מהעובדים! אני ראייתי שהמשגיח לא בודק כמעט כלום! הוא יכול להסתכל על איזה שק בחוץ ויש 200 שקים בפנים או באמצע עבודה! וגם אם יהיה שם משגיח 24 שעות – הוא לא יכול להספיק לבדוק! ובסין עובדים גם בשבת."

המראיין: "האם יש לסינים פחד מביקורי פתע?"

סוחר ענק ב.ג.: "הסינים לא מפחדים מכלום! כי אני צריך אותם ולא הם צריכים אותי! יש להם ביקוש לא נורמאלי, גם בלעדי. כמו כן, אין אפשרות לעבור על כל השיער! וצריך להיות שם כל הזמן - דבר שלא אפשרי ליהודים מבחינה רוחנית וגשמית! וגם עולה הרבה כסף, וגם הם עובדים בשבתות, וגם מתחת לאף הם מכניסים מה שרוצים!! הם יודעים טוב מתי משגיח יכול לבוא ומתי לא!!! יש להם במפעל הרבה סוגים של שיער. הם יכולים ברגע קטן להחליף ומראים למשגיח מה שהם רוצים!! הם עובדים עם הרבה לקוחות בעת ובעונה אחת, הלחץ גדול, וכל הקודם זוכה! לאחרונה, הייתי בהודו וראיתי לנגד עיני כמות אדירה של שיער הודי אורגינאלי. והם החליטו לקרא לשיער הזה "מונגולי"! יחד עם זה אומרים שעושים שיער כשר ליהודים "לא מהטמפל"! וערבבו הכול ביחד! כנראה קראו לשיער בשם "מונגולי" כדי להרגיע את היהודים או להרגיע את המשגיח!!!"

מפעל בסין ש. – העובד עם מספר פאניות וסוחרים בעלי תעודת הכשר

מתורגם מאנגלית

ציטוט מהנהלת המפעל: "אבל אפילו המשגיח לא יודע שהשיער הוודי הוא אירופאי, המשגיח לא יודע!!"

המראיין: "המשגיח לא יודע מאיפה השיער?"

המפעל: "נכון!"

המראיין: "האם הוא בא לבקר את המפעל? כמו פעם בשנה?"

המפעל: "כן, כן."

המראיין: "הוא מגיע פעם בשנה?"

המפעל: "אמ.. יותר לא. כמה שנים המשגיח כבר לא בא יותר. אבל המשגיח נותן את התוויות שיש לו לפני כן כי אנחנו עושים רק פאות ליהודים."

המראיין: "אבל המשגיח לא בא עוד?"

המפעל: "לא."

המראיין: "הוא לא מגיע השנה?"

המפעל: "לא. הוא לא בא. השנה הוא לא בא!"

המראיין: "הו, הוא לא מגיע השנה? בסדר, כי אני לא רוצה שהוא יראה את השיער הוודי!"

המפעל: "כן, כן. שנתיים, כבר שנתיים, שלוש שנים שהוא כבר לא בא!"

המראיין: "כאשר המשגיח היה בא לבדוק, הוא היה מגיע כל שנה? פעם בשנה או כל שלושה חודשים?"

המפעל: "לא, שלוש שנים הוא לא בא. רק שנה אחת הוא בא, פעם אחת, אבל שלוש שנים הוא כבר לא בא!"

בשיחה נוספת היא ציינה עם מי היא עובדת, וחלק עשיר מאוד מלקוחותיה, הם פאניות וסוחרים מההכשר! הרשימה שמורה במערכת.

מפעל בסין ס.ה. בעל תעודת הכשר

המפעל טוען שמחמירים שכל המפעל לגמרי כשר!

מתורגם מאנגלית

המפעל: "במפעל שלנו יש רק שער מונגולי, אסיאתי. אין לנו אירופאי או ברזילאי, או שום ארץ אחרת. יש לנו רק שער אסיאתי. הסוג השני של השער הקליינטים שולחים לנו."

המראיין: "הרוב בסין מוכרים רק שער מונגולי, או גם שער הודי?"

המפעל: "אני לא יודעת. אבל החברה שלנו מוכרים רק שער כשר. אנחנו לא מוכרים הודי! אנחנו לא עושים עסקים עם שער הודי! בגלל שאנחנו מפעל כשר."

המראיין: "כל המפעל כשר?"

המפעל: "כן."

המראיין: "אין לכם הבדלה? אני יודעת על כמה מפעלים שיש להם מפעל מיוחד לכשר ולשיער שלא כשר?"

המפעל: "לא, אין לנו. אנחנו רק מוכרים שיער כשר כי אנחנו מאוד מחמירים!"

המראיין: "בגלל שאתם מוכרים ללקוחות יהודים?"

המפעל: "כן. אבל כשאת שולחת לנו את השיער לא איכפת לנו אם זה כשר או לא!! בגלל שאנחנו לא לוקחים על זה אחריות אז זה לא משנה. למשל את יכולה להשתמש עם שיער הודי ואנחנו יכולים לייצר! אין בעיה בגלל שזה לא החובה שלנו!!!"

המראיין: "אמרו לי שיש משגיח שמגיע למפעל שלכם?"

המפעל: "כן בטח."

המראיין: "המשגיח מריח את השיער?"

המפעל: "יתיראי הוא בודק את השיער רק אם הלקוח צריך כשר. אם ללקוח לא איכפת מכשרות הוא לא יבדוק! זה לא עסק שלא! למשל עם את צריכה פאות כשרות הוא יבדוק בשבילך- הרבה לקוחות לא איכפת להם מכשרות. הם לא אנשים דתיים אז הוא לא בודק את זה! אנחנו לא נגיד לו והוא לא יבדוק!!!"

המראיין: "המשגיח, כשהוא בא, האם צריך להתקשר לפני שמגיע? הוא צריך להתקשר? מזמין פגישה?"

המפעל: "כן!! אז אתה יכול לומר לי –"

רב מפורסם: "הוא אמר לי כל שבועיים הוא נוסע לברזיל!!! המציאו עליו דבר שהוא לא נכון! אמרו "איך יכול להיות השגחה פעם בשנה?" הוא אמר לי כל שבועיים הוא נוסע ומשגיה, ויש לו צוות משגיחים!!!"

המראיין: "איך אפשר לסמוך עליו, יש רק משגיח אחד על כל השיער בכל העולם?"

רב מפורסם: "צוות של משגיחים! הוא אחראי מצד הרב גרוס. הוא ישב אצלי והוא סיפר לי מה שהוא עושה, לפי דבריו זה כן בסדר. הם סיפרו דברים והביאו טענות שהם לא נכונות, כמו הטענה הזאת. כל תנובה סומך עליו, ופתאום אומרים שהוא משקר?!!!"

המשגיח שלזינגר - בשיחה עם רבנים באמריקה

המשגיח שלזינגר משכנע את הרבנים שיש המון שיער סיני בסין, ולכן אין חשש שהמפעלים יצטרכו להשלים עם שיער הודי בגלל מחסור. אבל אחר כך, מגלה בטעות שכן קיים מחסור של שיער סיני איכותי!!

המשגיח שלזינגר: "לסינים במפעלים, אין להם שום ענין לקנות שיער הודי, כי הוא יכול לקנות שיער סיני ולעשות סלקציה טובה (לבחור). הוא לא צריך, יש לו מספיק שיער שמה!! בגלל המפעל קונה כל חודש בערך 5 טון שיער. עושים סלקציה ולוקחים בערך 10-15% בשביל הפאות ליהודים."

באותה שיחה מגלה את האמת!!

המשגיח שלזינגר: "אני שאלתי מפעל (בסין), "יש לכם בעיה של שיער איכותי, אין לכם מספיק, למה לא תלכו לבורמה? שמה אפשר לקנות, במנמר/ בורמה. שמה יש שיער שהוא לא רע, יותר טוב מסין!" כל מפעל שלוקח משמה צריך השגחה בגלל זה דומה לשיער הודי. אז באמת שמה יש השגחה! (ובמקומות אחרים אין באמת השגחה!!!!) כל פעם הסוחר נוסע לשם, צריך להגיד לנו. אנחנו בודקים כשהוא מקבל את השיער בגלל שהוא דומה לשיער הודי!"

המשגיח שלזינגר - בשיחה עם רבנים באמריקה

המשגיח שלזינגר משכנע את הרבנים שההיתר של "יוצא ונכנס" זה שהוא מגיע למפעלים בהפתעה. אבל המזכירה של ההכשר מגלה שהיא היתה קובעת לו את הפגישות עם המפעלים!

המשגיח שלזינגר: "אבל שאני בא לשמה [למפעלים בסין] הם לא יודעים דקה קודם! לא יודעים שאנחנו באים, באים לשמה בהפתעה!"

מאוחר יותר באסיפה, הוא טוען עוד פעם שהוא מגיע בהפתעה.

המשגיח שלזינגר: "ותמיד שאני נוסע לאוכל [להשגיח על המפעלים של אוכל], אני גונב ימים בשביל ללכת ... [מפעלים של שיער]."

אחד הרבנים: "זה "יוצא ונכנס"? זה היתר של — (יוצא ונכנס)? "

המשגיח שלזינגר: "נכון!"

אחד הרבנים: "היא לא מרתת! הוא לא מפחד!"

המשגיח שלזינגר: "למה הוא לא מפחד? הוא לא יודע שאני בא!"

המראיין שואל את המזכירה כמה פעמים המשגיח נוסע לסין כדי לבקר את המפעלים של שיער.

המראיין: "טייסות לסין - את אף פעם לא יכולה לדעת מה בשביל שיער ומה בשביל דברים אחרים [מפעלים של אוכל]."

המזכירה של ההכשר: "אני כן יודעת מתי שהוא היה בשביל שיער, כי היה צריך לקבוע למשל פגישות עם המפעלים!!!"

שערוריה גדולה!! המשגיח שלזינגר סוחר בשיער!!!

סוחר ענק ב.ג.: "אברהם שלזינגר מוכר את שיער שלו לכל מיני אנשים!! הוא טוען שמוכר שיער סיני טוב!"

המראיין: "אני רוצה לדעת אם המשגיח, האם הוא בא פתאום, האם הוא בא פתאום או שהוא מודיע לפני שהוא מגיע למפעל לבדוק?"

המפעל: "אתה יכול להגיד לי, אתה יכול פשוט להגיד לי אם אתה רוצה שהמשגיח יבדוק או לא. האם אתה רוצה?"

המראיין: "אני לא רוצה שהמשגיח יבדוק, אני לא רוצה שיבדוק. אני לא רוצה שהוא יהיה שם כשהשיער שלי—"

המפעל: "בסדר, אתה יכול להגיד לי ואני יכול להסתיר את זה! אני יכול!! אם אתה רוצה שהוא יבדוק אני יכול לארגן שיבדוק את הפאות שלך. אבל אם אתה לא רוצה אז אתה יכול להגיד לי ואני יכול, איך לומר, אני לא אתן את הפאות שלך לבדיקה. הוא לא ידע מהפאות שלך!!!"

המראיין: "אבל האם פתאום הוא בא או שהוא צריך להודיע לפני שהוא בא?"

המפעל: "הוא מודיע לי קודם."

המראיין: "אה, הוא אומר לך קודם. הוא לא רק עושה ביקור הפתעה ואז..."

המפעל: "בעיקרון לא!"

חשוב לציין: לפי בד"ץ חניכי הישובות, "כל בעלי המפעלים המקבלים את ההכשר חתומים על חוזה שאסור להם לייצר מוצרי שיער משיער הודי!!!"

המשגיח שלזינגר - בשיחה עם רבנים באמריקה

שלזינגר מעלים את האמת מהרבנים בחו"ל: "גם ההינדואים עצמם, אלה שמאמינים בדת ההינדו, במקומות אחרים, כאלה שבאים בנפאל למשל... 90% שמה הינדואים, הם לא הולכים לטמפל להוריד שיער! שמה לא עושים את זה. רק ההינדואים שבאים מהודו."

המראיין: "יש מקדשים שמה? בנפאל גם קיים מקדשים שלהם?"

השליח חב"ד שגר בנפאל: "כן!"

המראיין: "וגם שמה מגלחי שיער?"

השליח חב"ד שגר בנפאל: "כן!! תראה, בנפאל יש מיליון הודים..."

המשגיח שלזינגר - בשיחה עם רבנים באמריקה

המשגיח שלזינגר: "כל מקום הולכים, גם אם זה מקומות בדרום אמריקה, וגם במקומות אחרים, כל מקום הולכים לפחות פעם בשנה... נוסע פעמיים בשנה לדרום אמריקה, כן? לפחות שתי פעמים בשנה אני בדרום אמריקה!"

הספקית שגרה בברזיל (בעלת תעודת הכשר) מודה שהמשגיח שלזינגר רק מגיע לברזיל פעם או פעמיים בשנה.

המראיין: "את מחכה שהוא (המשגיח שלזינגר) יבוא לראות את מה שקנית?"

הספקית מברזיל: "אני לא מחכה!! כי הוא לא מגיע מספיק פעמים! ...הוא רק מגיע פעם בשנה, אולי פעמיים, לא יותר!"

שלזינגר משכנע רב מפורסם בירושלים שההכשר הוא בסדר בטענה שהוא נוסע לברזיל כל שבועיים!!

רב מפורסם: "אני ישבתי עם המשגיח של הרב גרוס, והוא אמר לי מה שהם עושים."

המראיין: "אמרו שהוא בודק פעם בשנה?!"

סוחר ענק ב.ג.

השליח חב"ד שגר בנפאל: "זה היה בעבר, כשהנושא הזה התפרסם בארץ אז הגיעו לפה כמה פעמים. ז"א זה לא מרכז גדול של יצור שיער פה בנפאל. הביאו מהודו, לפני 12 שנים..."

המראיין: "היא אמרה לי שאת הנקודה הזאת היא גילתה כשהיית בנפאל, אתה זוכר כזה דבר?"

השליח חב"ד שגר בנפאל: "אני זוכר שהיא הייתה פה, יכול להיות שהיא הייתה פה ואולי זה היה אחרי שהוא היה (שלינגר), והיא שמעה על זה."

המראיין: "אבל אתה לא זוכר כזו נקודה? את הנקודה, שהם קנו פה שיער? היא אמרה לי ששלינגר קנה כאן משהו או בהודו או בנפאל אבל אני לא בדיוק הבנתי את מה שהיא אמרה..."

השליח חב"ד שגר בנפאל: "אני רק זוכר שהם התקשרו בזמנו והם בקשו שנשגיח על שיער שכבר היה פה בנפאל."

המראיין: "לא, אבל סתם, שהוא קנה את זה. אתה זוכר?"

השליח חב"ד שגר בנפאל: "אני מאמין שהם קנו פה, קנו את זה. השיער היה פה! הם לא קבלו את זה בחינם. בטח הם קנו את זה!"

המראיין: "מי הביא לך את השיער? שלינגר בעצמו הביא את זה, או שקנו את זה סוחרים?"

השליח חב"ד שגר בנפאל: "לא. הם התקשרו אליי. יכול להיות שלינגר .. בעצם מי שהתקשר אליי, נראה לי שרשת פאות מבני ברק התקשרה אליי, ---ר.ע. ר.ע."

המראיין: "אה, ר.ע., ר.ע., זה סלון ----, כן, כן, ר.ע. זה סלון ה- ----, כן..."

השליח חב"ד שגר בנפאל: "והם התקשרו, ואמרו.. אני בכלל לא רציתי להתעסק עם זה כ"כ. אבל היא התקשרה אליי וביקשה שאני אעשה לה טובה. כי הייתה לי שמה מישהי מהמשפחה שם... אז היא בקשה שאעשה לה."

הרה"ג צבי פרידמן שליט"א – מגלה את ההונאה הגדולה בהסטוריה-ההכשר לקח שיער מצפון הודו!

המראיין: "הרב אויערבך מאוד מאוד כאב לו שהוציאו את ההכשר הזה. יש מכתב שכתב בתשס"ד.. הוא כבר דיבר עם משה איראם..."

הרב צבי פרידמן: "ההכשר ההוא אני יודע. יש איזה משגיח שגר בנפאל. הם לקחו שיער מצפון הודו!"
המראיין: "מה הם לקחו?"

הרב צבי פרידמן: "שיער מצפון הודו! והמשגיח גר בנפאל, שמה לקחו את השיער."

המראיין: "מה הם לקחו משמה?"

הרב צבי פרידמן: "אני לא יודע... שם משגיח... אמרו תראה מסמכים, אמרו אין מסמכים..."

המראיין: "הרב זוכר את הדבר הזה שלקחו? מי זה המשגיח שהיה שם?"

הרב צבי פרידמן: "לא יודע, הוא גר בנפאל."

המראיין: "הם לקחו שיער כדי להכין פאות?"

הרב צבי פרידמן: "וודאי, מה...!"

פאנית וותיקה צ. עם 48 שנות נסיון עם תעודת הכשר

פאנית צ.: "האדון שלינגר", הבן שלי היה בהודו שנה. הוא אמר לי, "תשאלי את הבן שלך אם הוא רוצה לעשות עסקה במיליונים עם השיער!" אמרתי לו, "אתה לא מתבייש?! אתה רוצה לעשות עם הבן שלי עסקה במיליונים בשיער?"

מראיין: "סוחר פאות, ונותן כשרות לחנויות?"

פאנית צ.: "גם וגם!! והיום שמעתי שהוא רושם על שם מישוהו אחר!"

פאנית צ.: "אבל מה!! הם תיכף הלכו, פתחו מפעל!"

מראיין: "מי פתח?"

פאנית צ.: "הרבנים האלה! רק נרשמים את זה על שם מישוהו אחר!"

מראיין: "איזה רבנים?"

פאנית צ.: "שלינגר!"

מראיין: "ועוד מישוהו? או רק הוא?"

פאנית צ.: "זה הוא, זה הוא! והוא מכניס אנשים. והכל בשקט! והוא לא מופיע, השם שלו לא יופיע!"

המזכירה של ההכשר גב' מ. זלזניק

המזכירה גילתה מעט מן האמת. כיון שבהמשך נוכחנו לדעת, לאחר שיחה עם המשגיח בנפאל ובשיחה עם הרב צבי פרידמן, השיער הגיע מצפון הודו... והעביר אותו לנפאל – שהיא ארץ צפונית להודו. כמו שתוכחו בהמשך ליתר דיוק...

זלזניק: "היתה תקופה שהביאו שיער מנפאל. לקחו שמה את הנציג של חבד...לקחו אותו כמשגיח שהוא השגיח שמה במקום כי באמת היה צריך שמה השגחה..."

מראיין: "מי לקחו? השליח חב"ד?"

זלזניק: "כן. והיתה תקופה שהביאו משם שיער והשיער נפאלי הוא ממש דומה להודו... אז הרב גרוס אישר רק השגחה ממש משעת גזירה אז הוא היה כל פעם שגזרו ואספו שיער שמה אז השליח חב"ד היה..."

מראיין: "מה זה אומר? ממש השליח היה נמצא בהמספרה מהבוקר עד הלילה?"

זלזניק: "הוא היה, כן...!"

זלזניק: "...באמת נקרא שיער בעייתי כי הוא היה דומה, מאוד דומה למרקם לשל ההודו."

מראיין: "נפאל זה מאוד דומה להודו, לא?"

זלזניק: "כן, כן."

מראיין: "מאוד קרוב להודו, אני מתכוון."

זלזניק: "מאוד קרוב, ולכן השיער הוא במרקם מאוד דומה."

שליח חב"ד שגר בנפאל ("המשגיח הזמני")

בגילוי לב מחריד

המראיין: "יש מקדשים שמה? בנפאל גם קיים מקדשים שלהם?"

השליח חב"ד שגר בנפאל: "כן!"

המראיין: "וגם שמה מגלחי שיער?"

השליח חב"ד שגר בנפאל: "כן!! תראה, בנפאל יש מיליון הודים..."

מאות סיניות לוקחות הביתה שיער מההכשר לתפור את השיער לרשת הפאה - תהליך הנקרא "סקין".

הוכחות שאין השגחה כלל בתהליך הסקין על מנת לשמור שהשיער אינו מוחלף!

הסוחר: "כן. למעשה, כל פעם למעשה גנבו לנו שיער!"

פאנית ש. פ.

ש.פ.: "אני אגיד לך, היא שוקלת כל שיער. כל שיער שמגיע לעשות סקין, היא שוקלת את זה, שלא יגנבו או שלא יסחטו או שלא יוסיפו. אז מה שהיא נותנת היא מקבלת בחזרה בתור סקין. כל השיער שהיא שולחת."

המראיין: "למה? לפעמים הם היו כן מערימים? כאילו שולחים פחות?"

ש.פ.: "שולחים פחות, בעיקר. היו גונבים!!!"

אליקס מור - סוחרת שיער ענקית בארה"ב מהראשונות בעולם! חקרה את נושא "תעשיות השיער בעולם" וחיברה ספרים על הנושא.

אליקס מעידה שהסינים מראמים ולכן צריך השגחה על כל תהליך היצור!

(צטוטים מתוך הספר שלה מתורגם מאנגלית)

שיער שמגיע מסין בהחלט גם מעורבב עם קצת מכל סוגי השיער. תבחר מה שאתה רוצה! הידעת שכל מה שהם מייצרים זה לא רמז! כמובן, בגלל שהעבודה בסין זולה, הם עכשיו הקונים הכי גדולים של שיער הודי לא רמי. הם קונים קונטינרים ומשלמים עשרות מיליוני דולרים בחודש. יש מהם שעובדים בשותפות עם ההודים לייצר את שערם... אני לעולם לא הייתי משאירה את השיער הרמי שלי במקום שהוא מחוץ לתחום הראיה שלי כדי שלא לתת לאף אחד את האופציה לשחק עם השכבות הקיוטיקלים של השיער!! כשההודים שלחו את השיער שלהם לסין לייצור, אני אפילו לא צריכה להגיד לכם מה קרה לשיער, אבל אני כן יגיד לכם שזה לא חזר "גולמי ולא חתוך"!!!

הסוחר ענק ב.נ.

הסוחר ב.נ.: "הבחורה שתופרת בבית ושמה לך סקינים, כמה פעמים אנשים מתלוננים שלא קבלו את השיער שהם שלחו. אנשים טוענים "לא קיבלתי את הסחורה!" "החליפו לי שיער!" וזה קורה. אי אפשר להגיע למצב אחר!!"

הסוחר ב.נ.: "בחורה סינית שלוקחת קוקו אצלה בבית לעשות סקין על פאה אחת - זה לוקח לה שלושה ימים של עבודה מאומצת ורצופה. הסינים עושים את זה ידני. מי יכול לבדוק מה הסינית עשתה בבית?!" "אין מצב לעשות סקין בארץ ישראל. אבל צריך לדעת שהסינים גונבים תמיד!"

המראיין: "היכן וכיצד מרמים את המשגיחים? איך אפשר לפקח על ההכשר בסין?"

הסוחר ב.נ.: "בשביל לפקח צריך צוות ענקית שמבין בשיער, והוא צריך להיות שם בעקביות, כי עובדים שם סביב השעון גם בשבת. בנוסף לכך, בנות סיניות עושות את הסקין (רשת של מרכז הפאה) בבית. זה לוקח להם כל פאה שלושה ימים! ואז כבר אי אפשר לפקח, כי אתה לא רואה מה לוקחת ומה מחזירה! ויש הרבה החלפות! זה דבר בלתי אפשרי לפתוח מפעל שיהיה רק שלך במקום שלא יכנס פירור ממקום אחר. כי זה יגיע להוצאות אדירות שאף סוחר ולקוח יכול לעמוד בהם. ובמציאות הנוכחית הפיקוח לא עונה על הדרישות ההלכתיות!"

סוחר מ.ע. בעניין הסקין (תפירת השיער לרשת)

הסוחר: "שלא יהיה לך חשש שמחליפים את השיער לסקין."

המראיין: "בסין?"

חלק י'

המשגיח שלזינגר והמייסד של ההכשר הרב חיים כץ מצהירים שלוקח שנים רבות ללמוד כיצד לבדוק מהו מקור השיער.

השאלה המתבקשת: כיצד בשנת תשס"ד נתנו הכשר לכל הפאניות וסוחרי שיער שרצו תעודת כשרות (חרדיות וחילוניות) תוך שבועיים אם לוקח שנים ללמוד כיצד לאבחן בשיער???

הרב כץ: (פורץ ומתגלגל מצחוק) "זה מומחיות שלימה!!!"
 "אה...אה... זה לא כדורים.... זה צריכים ללמוד הרבה שנים!!"
 את מבין? זה מצחיק בכלל הרעיון!"

(תזכורת: ההכשר הוקם כעבור שבועיים מהפסק של הגרי"ש אלישיב וצ"ל, והנ"ל מכריז שזה לא כדורים...אלא שצריך ללמוד זאת הרבה שנים... ודי למבין!)

המשגיח שלזינגר - בשיחה עם רבנים באמריקה

המשגיח סותר את עצמו ומשקר לרבנים בחו"ל שזה קל ללמוד לאבחן בין סוגי שערות!!

אחד הרבנים: "צריכים להיות מומחה לאבחן?"

המשגיח שלזינגר: "לא!"

אחד הרבנים: "או כל אדם יכול לעשות?"

המשגיח שלזינגר: "קצת ללמוד, כן: קצת ללמוד את ההבדל, למי שלא למד כלום. קצת ללמוד ותראה את זה מיד כזה "טריי", כל אחד יכול להבדיל!"

שאלה: "רציתי גם לשאול אם יש איזה משגיח, או מישהו, או משגיחים, שיכולים ללמד את בעלי איך לבדוק את השיער אם זה לא מהודו? ללמד אותו איך? אם הוא יכול להבחין? ללמד אותו?"

שלזינגר מתגלגל מצחוק ברקע

המשגיח שלזינגר: "אהה, זה דבר שעובדים על זה שנים ללמוד את זה!!! תקשיבי. זה...אה... זה שיחה....בואי אני ממש מתנצל...אה...."

שאלה: "זה לוקח שנים ללמוד את זה?"

המשגיח שלזינגר: "זה לוקח הרבה זמן עד שלומדים ולהכיר! את רוצה שאיזה מישהו שיש לו איזה ג'וק בראש? אנחנו... באמת אני אומר... יש הכשר, שיעבוד עם ההכשר. ימצא איזה סוחר שהוא מאמין לו מההכשר, שיקנה מההכשר!!! אין לי דרך לכל מיני דברים שהם על מנת לעלות לרקיע לעשות את זה."

כששואלים את הרב כץ מההכשר האם מישהו יכול ללמד כיצד בודקים שיער????

שאלה: "בעלי מאוד רוצה אם מישהו יכול ללמד אותו איך לבדוק שיער?"

חלק יא'

נותני הכשרות על פאות ללא חשש תקרובת ע"ז, טוענים שאין בכלל חשש תקרובת ע"ז!

ללא בושה כנגד פסקו של עמוד ההוראה הגרי"ש אלישיב זצוק"ל!!!

איך אפשר לסמוך על הכשר שלא מאמינים בעצמם שהשערות מהבתי ע"ז הם אסורים?!

המשגיח של ההכשר - שלזינגר

המשגיח שלזינגר: "אין צד להתיר שיער שיש בו ספק שהוא בא מבית ע"ז. (סותר את עצמו באותה שיחה!)
 "אף אחד לא יכול להגיד שזה ברור שזה תקרובת ע"ז!! אבל זה בוודאי מגיע מבתי ע"ז שבהודו!"

ובהזדמנות אחרת אומר שלזינגר בגילוי לב: "לדעתי לפי השולחן ערוך זה צריך להיות מותר, תשאל את הרבנים למה זה אסור, יתכן שהרב אלישיב אסר רק לכתחילה משום דמאיס אבל לא מעיקר הדין."

הרב חיים כץ - שותף בעצה ביסוד ההכשר מגלה סופסוף מה עומד מאחורי ההכשר!

הרב חיים כץ: "זה לא פשוט שזה עבודה זרה, שזה אסור מדין ע"ז, זה חידוש של הרב אלישיב! ורוב השיער בעולם הוא לא הודי, אז ע"פ הלכה, יש לנו כאן הרבה מקום לסמוך... זה לא שאנחנו נופלים כאן בגדול!!! בעצם אנחנו הולכים ממש ומשתמשים בתקרובת ע"ז, זה לא נכון, זה לא נקרא תקרובת!!...אני לא רואה שום עצה וברירה..."

גם הפאניות משכנעות לקוחות (נגד הפסק של הגרי"ש אלישיב זצוק"ל)

שאין לשיער ההודו דין של תקרובת ע"ז!!

בעלת סלון וותיקה בבני ברק עם תעודת הכשר

ר.ל. יבואנית שמשווקת שיער לסלונאי פאות החרדיות בב"ב

ר.ל.: "לא כל ההודים מאמינים בדבר הזה. זה קטע מסויים מאוד מאוד קטן בהודו שמאמין, שאם בן אדם יתן את השיער שלו ירד לו כל העברות. זה משהו נורא קטן... אני לא מאמינה שהם יגזרו שיער ארוך ויפה כי הם מאמינים שהחטאים שלהם ירדו, צריך להיות מאוד הודי בשביל לחשוב את זה."

פאנית ר.ק.

ר.ק.: "על עבודה זרה כמות מאוד מאוד קטנה, זה כמו שיגידו שכל החרדים הולכים עם שאלים ושורפים פחים וזורקים בקבוקים על מכוניות, זה בדיקו אותו הדבר, זו כזוית כת קטנה... שהם מקריבים את העבודה זרה... שהכמויות של השיער פה זה לא הגיוני שהן מגיעות משם."

פאנית ז. עם תעודת הכשר

פאנית ז.: (בעזות מצח): "מה שהאכילו את הרב אלישיב זה מה שהוא אומר. מה חשבת, שהוא הלך ובדק את זה...?!"

המראיין: "כן, אני אומרת שמצד השיער מגיע להם כמויות יותר גדולות מהודו, רוב השיער היום הוא מהודו, כי שמה זה זול, אנשים מקריבים, הם לא מוכרים."

בעלת הסלון: "אני לא מאמינה שהם מקריבים, גם אומרים שזה גם כן היה, משהו פיברק את זה! הם לא מקריבים את השיער. כולם מוכרים. לא מקריבים, אפילו אם זה בא מהודו הם לא מקריבים."

המראיין: "אה, באמת?!"

בעלת הסלון: "אין היום קרבן כזה, אין היום אלילות כזאת... אפילו אם זה מהודו נגיד, אז גם שם זה לא שיער שעבר עבודה זרה."

המראיין: "אז בעצם לדברך אפשר גם מהודו, אם כך."

בעלת הסלון: "כן, האמת שאין היום את הסיפור של עבודה זרה... בזמנו הרב אלישיב הוא התיר את הכל! ...מצאתי פה המון חומר שהרב אלישיב אמר שאין מה לחשוש לעבודה זרה! ... אני לא רוצה שתעשי לי פרסום על דברים כאלה, לך הסברתי בשבילך. אל תפרסמי בשמי דברים, טוב! מה שפחות לדבר על זה, זה יותר נעים לי!"

בעלת הסלון: "אז אמרו לפני 14 שנה, הרב אלישיב אמר שיש שיער בהודו אבל אין עבודה זרה. הרב אלישיב הוציא כזה פסק, בירור! אחרי הרבה בירורים שזה יש שיער מהודו ואין עבודה זרה!"

חלק יב'

יש רבנים שאומרים שאפשר לסמוך ולקנות אצל פאניות "יראות שמים" בלי לחשוש!

הוכחות שהפאניות "יראות שמים" מעלימות את האמת כדי להרוויח כסף!!

הפאנית מ.ר.: משכנעת את המראינת שהשיער שלה בוודאי כשר מכיון שהספקית החרדית שלה "נ.ז." נוסעת בעצמה לדרום אמריקה.

המראיין: "את לא קונה שיער?"

מ.ר.: "אני לא קונה שיער, אני לא מייצרת. מייצרים בשבילי, אבל מה שאני מבקשת אני מרכיבה את מה שאני רוצה..."

המראיין: "שמעתי שהמאפיה השתלט על כל השוק השחור, זה נכון, יש פאניות שהן נוסעות לבד?"

מ.ר.: "בטח, הנה ר.ל. עכשיו בחו"ל, ר.ל., היא נוסעת לבד לכפרים הנה עכשיו היא בחו"ל... נ.ז. גם נוסעת..."

נ.ז.: (הספקית של מ.ר.) מכחישה שהיא יודעת בוודאות מאיפה השיער מגיע (כי היא לא רואה לבד איך שגוזזים את השיער)!!

נ.ז.: "אולי מ.ר." קצת תכעס אלי שאני אומרת אבל עוד הפעם אני חייבת לענות את האמת. אני קונה את השיער מברזיל. אני לא יכולה לומר לך מאה אחוז שיער ברזיל, שער מאישה ברזילאית, אני לא יודעת, לא אני גזרתי את השיער. אנחנו קונים מסוחרים, אנחנו לא יכולים להגיע למקומות של לגזור שיער וכאלה."

"...אם את שואלת אותי במאה אחוז שזה לא שיער הודי, אני לא, אסור לי לענות כזה דבר. את מבינה? כי אני לא ראיית למי הם גזרו!! וזה חוסר אחריות שמישהי תבוא ותגיד לך כזה דבר, אוקי? זה חוסר אחריות!!"

נ.ז.: "אני אומרת את האמת! כל הזמן אני אומרת את זה ל"מ.ר.!!!"

פאנית מפורסמת ב.ל. שמשיגה שיערה

מקורב משפחתה הסוחר ב.ל.

הפאנית ב.ל. משכנעת את המראינת שהשיער שלה בוודאי כשר מכיון שקרוב משפחתה ב.ל. נוסע לבד לחו"ל וקונה שם ממספרות.

סלון ר.ע. מב"ב עם 'הכשר'

שקנו שיער מהודו יחד עם שלזינגר והעבירו לנפאל דרך השליח מחב"ד (תמלול זה פורסם בחלק ח' בקונטרס)

רבנים סומכים עליה כנאמנה ובעלת יראת שמים ובטוחים שהיא לא סוחרת בשיער הודי!!!

המראיין: "אומרים ששיער הודי לא טוב לפאות?"

ר.ע.: "אני פשוט אף פעם לא ניסיתי אותם! אני לא יודעת!"

המראיין: "את ראית פעם שיער הודי?"

ר.ע.: "לנו אף פעם לא היה שיער הודי!"

המראיין: "את ראית פעם שיער הודי?"

ר.ע.: "לא, לא!"

(דיין בב"ב אומר בוודאות שיש להם שיער הודי ועדיין משווקים אותו על אף שהבטיחו לו שיפסיקו – שיחה זו ג"כ מוקלטת)

ר.ע.: "אצלנו כל הפאות עוברות הרבה שמירה וזה הכל בסדר! כל פאה שקנית פה!"

המראיין: "לא, אבל זה כבר פאה ישנה..."

ר.ע.: "לא משנה! כשאנחנו התחלנו לעבוד לפני 60 שנה אנחנו כבר ידענו את הבעיה (!!)" ואנחנו הזהרנו אותם (הגוים במפעלים) והם יודעים לשמור עלינו!"

הפאנית מ.ר. קונה שיער אצל היבואניות המפורסמות "ר.ל." ו "נ.ז."

(הם גם משווקות שיער לסלונאי פאות מפורסמות בעלי תעודת הכשר)

זה "בעל- הפטנט העולמי" מצהיר שמייצר אך ורק משיער הודי! לכן יש חשש לסוחרים שהיהודים יגלו את המפעלים האלו...

ז.ש.: "אני יודעת, אבל..."

המראיין: "שמים את זה באמבטיה בערך 20 יום, השיער שלא מעבדים להשאיר גולמי בשביל לעשות את זה לקאסטס.. אז פשוט שמים את זה באמבטיות של אוסמוזה..."

ז.ש.: "נכון! זה מה שעושים בברזילאי ולכן התחיל להיות שיער ברזילאי בהיר!!!" (גילתה איך התחיל להיות שיער ברזילאי בלוונדיני! הודות לפטנט העולמי של המפעלים המייצרים משיער הודי!)

ז.ש.: "אני שמעתי על זה, אבל לא נכנסתי לזה! כי זה פשוט לא מעניין אותי..."

סיכום קצר ותובנות: מדובר על ספקית ענק, שבהתחלה היא הסתירה את המידע, כיצד ניתן לצבוע שיער מבלי לפגוע בעטיפה החיצונית של השיערה. אחרי ששמעה את הידע של המראיין - הודתה, ואף גילתה איך נהיה שיער "ברזילאי" בהיר! (מהמדינה איפה שכמעט כל הפאניות מההכשר קונות) ולאחמ"כ אמרה שזה לא מעניין אותה! כי אם היא תמשיך את השיחה, המראיין תגלה שהיא יודעת שאלו **מפעלים שמייצרים רק משיער הודי!** אז כבר לא מעניין ההמשך...

הערת שוליים: היא טוענת שכל החזון-אישניקים והגריינמנים הכי הכי מחמירים קונים רק ממנה וקבלה אישור מרב פלוני ואלמוני וכו'...רח"ל.

פאנית ויבואנית ב.ש.

הרבה רבנים ממליצים עליה בתור אחת שיש לה יראת שמים ואפשר לסמוך עליה!

ב.ש.: "אני שבוע הבא נוסעת לברזיל ואני מסתובבת שם במספרות... ויש שיער שאני גוזרת אותו שאני נמצאת שמה!"

מראיין: "יש מספרות שמה שאנשים באים להסתפר?"

ב.ש.: "כן, בהחלט!"

מראיין: "בדרך כלל בערך כמה נשים את מספרת?"

ב.ש.: "בערך שבע, שמונה! אבל כל הזמן נכנסים שמה אנשים."

באותה שיחה סותרת את עצמה!!

מראיין: "אין אפשרות להשיג לבד, לראות לבד?"

ב.ש.: "אני לא גוזרת בעצמי שיער!!" אם הייתי גוזרת בעצמי את הקוקו, הייתי יכולה לקרוא לך לחזות בגזירה. אין לי איך לעזור לך בזה!"

חברת פאות מפורסמת בארה"ב

בעלת תעודת הכשר

בעלת החברה: "כל הפאות שלנו עם הכשר."

מראיין: "האם יש כל הזמן השגחה במפעל?"

בעלת החברה: "כן, תמיד!"

מראיין: "האם יש לכם משגיח "תמיד" כל הזמן?"

בעלת החברה: "כן! את יכולה להיות רגועה לגמרי!! ואם את באמת רוצה להיות משוכנעת אני יתן לך את המס' טלפון של הרב המכשיר... ותתקשרי אליו."

מראיין: "לא, אני מאמינה לך, רק רציתי לדעת איך זה עובד. האם יש למפעלים גם שיער הודי?"

בעלת החברה: "המפעלים שאנחנו עובדים איתם, השיער ההודי שלהם נמצא בקומה אחר!!!"

המראיין: "אז אמרת שהבן שלך הולך לכפרים והוא קונה ממספרות. שהנשים באות, זה בנות, זה נשים..."

סוחר ב.ל.: "כן, כן!"

סוחר ב.ל. מכחיש שהוא קונה ממספרות!!

המראיין: "הבנתי, כאילו אתם נוסעים? היא (פאנית מפורסמת ב.ל.) אמרה לי פעם בחצי שנה ליום! ומכילים לכם שמה?"

סוחר ב.ל.: "לא! יש לנו שמה עובדים שקונים לנו כל השנה! פעם בחצי שנה אנחנו נוסעים בשביל לבדוק את העסק. אנחנו כל שבוע מקבלים חבילה!"

המראיין: "אתם רק הולכים לבדוק את האיכות של השיער?"

סוחר ב.ל.: "בדיוק!"

המראיין: "ואפשר ללכת לבד לקנות שערות שם?"

סוחר ב.ל.: "תראי, הכל זה סיפורי סיפורים! מי שאומר שהוא קונה ממספרות, הוא משקר!!"

המראיין: "אז אתם לא לבד, כמו משגיח, בודק בדיוק בדיוק. אתם קונים מסוככים?"

סוחר ב.ל.: "תראי אם את רוצה אני יכול לשקר! לשקר זו לא בעיה!!"

ז.ש. - ספקית שיער גדולה עם למעלה 30 שנות

נסיון ומנהלת בתי ספר לפאות בעלת תעודת הכשר

בתחילת השיחה מכחישה שהיא מכירה את "תהליך האוסמוזה" (תהליך טבעי שמבהיר את השיער באופן שמשאיר את השיער גולמי ונקרא "שיער לא מעובד", כי הקשקשת, "הקורטיקולה", נשארת ולא יורדת). בסוף השיחה היא מודה שהיא כן שמעה על זה.

המראיין: "אבל היום עושים את הצביעה הזאת."

ז.ש.: "אבל הצביעה את רואה שזה צביעה, עזבי..."

המראיין: "לא! היום יש את האמבטיות אוסמוזה שעושים שזה מוריד את הפיגמנטציה בשיער..."

ז.ש.: "אבל זה נקרא עיבוד כבר...." (מנסה להתחמק, כביכול פאת קאסטס זה משיער שנקרא בפי הפאניות "לא מעובד", אבל השיטה הזו משאירה את השיער "כלא מעובד" אפילו לאחר צביעה!)

המראיין: "לא לא, החמצון. יש את השיטה החדשה, האוסמוזה, שזה משאיר את השיער בצורה הגולמית שלו!"

ז.ש.: "אני אגיד לך את האמת..." (עד עכשיו מה זה היה?)

המראיין: "שזה משאיר את השיער בצורה הגולמית שלו, זה לא מוריד את הקורטיקולה." (קיוטיקלס = קשקשת)

ז.ש.: "את הקורטיקולה, אבל מה זה כן עושה?" (בודקת את המראיין עד כמה היא מבינה או יותר נכון "גילתה אותם"...)

המראיין: "זה רק מוריד את הצבע במפנים אבל זה לא פוגע בעטיפה החיצונית של השיער."

ז.ש.: "איך הוא יכול להוריד את הצבע במפנים מבלי להוריד את העטיפה החיצונית? (הספקית ממשיכה לבדוק...) "

המראיין: "מה לא שמעת?!!!"

ז.ש.: "לאאא! אני שמעתי!!! אבל אני לא מקבלת את זה!!! איך?!"

המראיין: "הם עושים את זה באיטליה ובהרבה מקומות.. באיטליה אני יודעת שעושים את זה."

(הערת שוליים: hairuwear & great length המפעלים שלהם נפוצים כמעט בכל העולם, רק בברזיל יש כ-40 מפעלים ונקודות מכירה שלהם!!! ומפעל

"בשנתיים האחרונות הפסקנו לשים תווית כשרות על הפאות, לאחר שרבו הזיופים בזה על ידי מפעלים בחו"ל וגם על ידי פאניות."

הגרי"ש אלישיב זצ"ל פוסק שאין לסמוך על הנאמנות של פאניות וסוחרי שיער!

שאלה: "אלה שאומרים שזה מגיע מאוקרינה, זה טוב? הוא נאמן? הוא בעצמו יכול להגיד שזה מגיע מאוקרינה או שכל אלו שמגיע מאוקרינה יש לזה רוב שזה מגיע מהודו?"

הגרי"ש אלישיב: "איך האב שוין מסביר געווען עטליכע מאל היינט. די מעשה איז אזוי. אויב איינער פארקויפט פלייש און אויב אז ס'איז טריפות צו אנווערן א הון רב. ס'איז בעצם א דין: א איד איז נאמן צו זאגן אז דאס איז כשר און דאס איז טרייף. אבער ביי אונז איז טריפות, נישט יעדע איינער מוזט דו זאגן אז זיי האבן גע'אסר'ט, א פאר רבנים האבן גע'אסר'ט. עה, 20 יאר האט ער פארקויפט, 20 יאר האט ער משתמש געווען, וואס דרייטט דו א קאפ? ער איז חשוד אויף דעם! און א נגיד א גרויסע, ער מוז דאך פארמאכן די קלייט זיינע, קענט אים אסר'ן? אין לך נגיעה גדול מזה! ווי קען איך אים גלייבן?"

תרגום: "כבר הסברתי כמה פעמים היום. הסיפור הוא ככה. אם מישהו מוכר בשר ואם יש טריפות שיגרום לו להפסיד הון רב, אז הדין הוא שיהודי נאמן להגיד שזה כשר וזה טריף. אבל אצלנו [שיער הודו] זה טריף, לא מחייב שכל אחד יגיד שהם אסרו, רק כמה רבנים אסרו. עשרים שנה הוא מכר, עשרים שנה הוא השתמש עם זה, מה אתה משגע את הראש?!! **הוא חשוד בזה!** והוא עשיר גדול, הוא צריך לסגור את החנות שלו, אתה יכול לאסר לו? **אין לך נגיעה גדול מזה! איך אני יכול להאמין לו?!!**"

בנוסף, הוכחות על רמאיות בסחר של תעשיית השיער בכלל!

המראיין: "היום השיער הרוסי זה הכל שטויות!"

זלזניק: "כן נכון! בתחילת הדרך השיער הכהה היה מטורקיה, (הפאנית ב. אמרה שהיה דומה לטורקי) והבהיר **מרוסיה**!... (זלזניק בעצמה אמרה שהכל שקר) טורקיה היה את השיער הכהה..."

המראיין: "טורקיה זה בלוף! טורקיה זה בלוף!"

זלזניק: "כן! אבל היו שנים שעבדו עם שיער טורקי אמיתי היתה משפחת שטרלינג שהיו מביאים שיער אוטנטי."

המראיין: "כמו שיש איך קוראים לזה, איטליה, איטליה...."

זלזניק: "לא! איטליה זה שקר אמיתי! זה הכל מפעלים ש..."

זלזניק: "כן היתה תקופה היתה תקופה לפני 13 שנה, בטח איזה שנתיים-שלוש שהביאו שיער טורקי אמיתי... **תראו אני לא מתמצאת מספיק, אני לא מתמצאת בכלל**...." (בהתחמקות)

"שיער מונגולי"

מה המקור אמיתי שלו?!

המשגיח שלזינגר: "יש איזור אחר בצד השני של **סין**... יש בצד השני בכיוון "הונג קונג", "בורמה" [בדרום סין]... שמה יש מרכז גדול מאד של שיער... מה שקוראים "שיער מונגולי" זה מגיע משם! אז זה לא באמת "שיער מונגולי", זה הכל מגיע מאזור הזה."

מפעל בסין ש. העובד עם פאניות וסוחרים בעלי תעודת הכשר

מתורגם מאנגלית

המראיין: "יש לך שיער מבתי ע"ז בהודו?"

בעלת המפעל: "לא. יש לנו שיער מונגולי."

א.א. – ספק שיער ראשי של שלזינגר

רק לו ניתן אישור לקנות שיער מכל מקום שירצה!

המראיין: "אתם ראייתם פעם שיער הודי, הודי אמיתי? אתם ראייתם אותו פעם?"

א.א.: "הודי אמיתי, אני לא ראיתי!"

א.א.: "אני לא מומחה גדול בתחום הזה של שיער מהמזרח..."

א.א.: "עכשיו אני אומר לך שאף פעם לא נתקלתי בברזיל, בברזיל, **אני לא מדבר במקום אחר!! בברזיל אף פעם לא נתקלתי בשיער הודי בין הסוחרים שבאים למכור שיער לפאות!** מעולם לא היה אחד שניסה למכור לי קוקו אחד של שיער הודי! אני נמצא שם 12-13 שנה שמה, אף פעם זה לא קרה!"

א.א.: "אם לא יכול להתחמק איזה קוקו!! **יכול להיות, יכול להיות!**"

סלון ר.ע. מב"ב עם 'הכשר'

(הראיון נעשה לפני שהיה לה הכשר, לאחרונה חידשה את ההכשר)

המראיין: "כן, אבל אין לכם הכשר? היה לכם הכשר?"

בעלת הסלון: "לרוב כתוב הכשר. אבל הם שלחו לנו (תווית של ההכשר) שאנחנו נתפור את זה לבד!! לפעמים הם שוכחים לתפור או מה, אבל הכל עם הכשר!"

ציטוט מאת "תגובות בד"ץ חניכי הישיבות".

המראיין- שלח לסוחר ב.ג. את הרשימה של הספקים והפאניות של הכשר "חניכי הישיבות"

הסוחר ב.ג.: (עבר על הרשימה הארוכה של שמות הפאניות והספקים של הכשר ואמר): "רויאל קאסטם.....טדדדה..גלית איטליה, גולדי,....."

"בוא, אני לא אגיד לך שמות, אני מכיר פה אנשים שקונים שיער לא כשר וקונים..."

המראיין: "שיער מהודו?"

הסוחר: "כן!"

הסוחר (בהתחמקות, כי הבין שעשה טעות) ואמר: "אתה לא... אתה, אתה.. השאלה מה מה אתה רוצה...."

(ניתן לקבל את הרשימה של הפאניות והספקים, את המסמכים של ההברחות שיער מהודו לברזיל, שיחות של סוחרים בהודו שיש להם קליינטים בארץ ולא מוכנים בשום אופן לתת שמות של הלקוחות שלהם היהודים- אפילו את שמות השותפים שלהם בברזיל (גויים) – לא מוכנים לגלות)

המזכירה של הכשר גב' מ. זלזניק

(התעסקה במסחר הפאות עבור שלזינגר)

ובנוסף, אחותה פאנית של הכשר ס.ב.

זלזניק: "ספרד זה לא איזור..."

המראיין: "ספרד זה לא שיער מקומי? זה לא שיער מקומי שם?"

זלזניק: "כן, כן!" (בנימת אישור דבריו של המראיין)

המראיין: "זה שיער "כאילו רוסי" "כאילו רוסי..."

זלזניק: "כן, כן!"

המראיין: "השיער מונגולי הוא מהודו? זה שיער הודי מבתי ע"ז? באיכות "מונגול"?"

בעלת המפעל: "לא! שיער מונגולי מגיע **ממונגוליה** וסין!"

מפעל בסין ס.ה. בעל תעודת הכשר

מתורגם מאנגלית

בעלת המפעל: "ועוד "ליין" שיש לנו זה משיער שלנו – שיער סיני. אנחנו קוראים לזה "מונגוליה".

המראיין: "נכון. מאיפה זה מגיע? האם זה מגיע ממנמר, השיער מונגולי? מבורמה?"

בעלת המפעל: "כן, חלק מבורמה וחלק מסין. אבל את ידעת זה שיער אסיאתי. המרקם מאד דומה לאשה אסיאתי. אנחנו בוחרים את זה. אנחנו בוחרים רק את הכי טוב, את הדק, ורך, ועם ברק – את הכי טוב. אנחנו בוחרים את השיער הכי טוב. **ואנחנו נותנים לזה את השם – "שיער מונגולי"!** אנחנו קוראים לזה **"שיער מונגולי"!** האמת זה מין סוג!"

המראיין: "נכון. אז אני מבינה שהשיער (נקרא) לפי הסוג. זה קרוי לפי הסוג ולא לפי המדינה שמשמה זה מגיע. נכון? **כמו השיער ברזילאי?**"

בעלת המפעל: "כן!"

המראיין: "ושיער רוסי?"

בעלת המפעל: "כן!"

לפי דו"ח האוס אין בכלל יצוא של שיער ממונגוליה!!!

"שיער אירופאי"

מתורגם מאנגלית

אחד הרבנים המתירים בחו"ל מודה: "שיער אירופאי אין כוונתו שזה מגיע מאירופה! זה הטעיה מוחלטת!!! השיער יכול להגיע מהודו ועדיין נקרא "שיער אירופאי"! הכונה "שיער אירופאי" זה מין "שיטה" איך שמכינים את השיער. לא צובעים את השיער, איך קושרים את השיער לפאה... זה נקרא "שיער אירופאי"! **אין קשר בכלל לאיפה זה מגיע!"**

ח. ר. נקראת פאנית מאוד מלומדת

המראיין: "מריחים את זה (השיער) או מבחינים לפי הגומיות?"

פאנית ח.ר: "לא! הגומיות היום זה לא אומר כלום!"

המראיין: "למה?"

פאנית ח.ר: "כי הספקים שם בברזיל כבר מכירים את "הטריקים" ומחליפים גומיות!! לא! גומיות זה כלום! **על גומיות אי אפשר לסמוך!!!**"

מפעל שיער הודו - מפעל ש.

השקר בשוק – מחליפים גומיות להסתיר את מקור השיער אמיתי! משווקי שיער החרדים סומכים על הצבע של הגומיות כהיכר שהשיער לא מהודו.

מתורגם מאנגלית

מפעל הודי: "אני לא יכול לתת לך את השם של הסוכן. הדבר היחיד שאני יכול להגיד לך הוא שזה השיער שיש לה את הגומייה הכחולה על זה. זה שיש את הגומי הכחול הוא השיער שלי. נהגתי לעשות את זה אדום, עם גומי אדום, אבל הספק שלי שינה אותו לכחול. אז זה עם הכחול הוא עכשיו שלי."

המראיין: "זה היה אדום ושניתה אותו לכחול?"

מפעל הודי: "כן, כי הקונה שלי ביקש ממני לשנות את הגומיה!"

המראיין: "מדוע? למה?"

מפעל הודי: "אני לא יודע, זה הבחירה שלו. אולי הוא חושב שאנשים התחילו להעתיק ולעשות גומיה אדומה. זה הפך להיות מאוד נפוץ. אז הוא ביקש ממני לשנות אותו לכחול!! עכשיו הכחול התחיל להיות נפוץ אז הוא מבקש ממני לשנות אותו לגומיה לבנה!! אז השיער שיש לו עכשיו את הגומיה הכחולה בשוק, הוא השיער שלי."

מפעל בסין ס.ה. בעל תעודת הכשר

המפעל טוען שמחמירים שכל המפעל לגמרי כשר!

מתורגם מאנגלית

המפעל: "אתה יכול להגיד לי, אתה יכול פשוט להגיד לי אם אתה רוצה שהמשגיח יבדוק או לא. האם אתה רוצה?"

המראיין: "אני לא רוצה שהמשגיח יבדוק, אני לא רוצה שיבדוק. אני לא רוצה שהוא יהיה שם כשהשיער שלי—"

המפעל: "בסדר, אתה יכול להגיד לי ואני יכול להסתיר את זה!! אני יכול! אם אתה רוצה שהוא יבדוק אני יכול לארגן שיבדוק את הפאות שלך, אבל אם אתה לא רוצה אז אתה יכול להגיד לי ואני יכול, איך לומר, אני לא אתן את הפאות שלך לבדיקה. הוא לא ידע מהפאות שלך!"

מפעל א.ק. בהודו

מתורגם מאנגלית

מפעל זה שולח לאיטליה, צרפת, וגם לרוסיה ואוקראינה. וכשגילינו שהוא שולח גם לרוסיה ואוקראינה הוא מיד אמר שהם לא רוצים שידעו מי הם.

וכשניסינו לשאול מי מוכר את השיער שלו ברוסיה כדי לראות את איכות השיער שלו, הוא לא היה מוכן לתת שמות, הוא אמר שהסוחרים לא מרשים לתת את השמות שלהם כי הם לא רוצים שידעו מה מקור השיער שלהם. וגם כי הם מוכרים יותר יקר.

המפעל: "מאיזה מדינה אתה מתקשר?"

המראיין: "אני מתקשר מ ישראל."

המפעל: "הו, זה רע!"

המראיין: "יש לכם לקוחות באוקראינה, ברוסיה?"

המפעל: "אני שולח לאיטליה. אני מוכר לאיטליה, לצרפת, ככה."

המראיין: "יש לך לקוחות באוקראינה?"

המפעל: "כן, כן, יש לי. אבל אני לא יכול להגיד את שם הלקוחות כי הם צריכים להסתיר מאיפה הם קונים!"

המראיין: "למה הם רוצים להסתיר מאיפה זה מגיע?"

המפעל: "כי ברגע אחד הם יקנו ישירות ממני אז הם צריכים להסתיר את זה."

המראיין: "סליחה?"

המפעל: "כי אם הם יודעים איפה הם קונים מ - אותי - הם יקנו ישירות ממני ולא יקנו מהם אז הם צריכים להסתיר את זה. כי המחיר הוא כל כך שונה אז הם אמרו לי שהם צריכים להסתיר מאיפה הם קונים!!!"

וינס סלווה – יבואן וספק שיער ענק מלוס אנג'לס

וינס סלווה: "יש שקרים רבים בתעשייה!! אני אישית מכיר אנשים בלוס אנג'לס שרוכשים שיער הודי ואז מוכרים אותם לאנשי עסקים יהודים בטענה שהשיער "כשר" ומגיע מארצות אירופאיות!!! אנשים אפילו יעצו לי לשקר על מקור השיער מהודו!! שכן זה היה לטובת כלכלית לחברה שלי. למרבה הצער זו הנורמה בענף! ואני מסרב לקחת חלק בזה."

ר' איד: האם היית סומך על הכשר ש:

טז] היית סומך על משגיח שאינו מבקר כלל בחלק מפעלי הייצור אלא מסתמך על עדכון בעלי המפעל דרך הטלפון?

יז] היית סומך על משגיח שהודה בפה מלא כי העניק כשרות לחלק מהמפעלים על סמך נאמנות ללא פיקוח?

יח] היית סומך על הכשר שממשיך בנתינת הכשר לחנות שנתפסה על מכירת מוצרים האסורים עפ"י תקנת ההכשר?

יט] היית סומך על הכשר המסתמך באיסורים דאורייתא על סמך 'חשבוניות' ואינו חושש לצד זיוף?

כ] היית סומך על הכשר המעניק כשרות על חלק מהייצור הנעשה בבתי גויים מקומיים בסין ללא שום בדיקה וללא שום אפשרות לדעת מה נעשה בבתי העובדים הפרטיים?

כא] היית סומך על הכשר המסתמך להתיר איסור דאורייתא על סמך אומדנות קלושות [על פי החלטה מנותקת כי אין חשש בשער קצר וכו'] המנוגדות לדעת המומחים לתחום?

כב] היית סומך על הכשר המתיר את כל המוצרים המגיעים ממדינת וויטנאם ללא שום פיקוח, וזאת בניגוד גמור לדעת המומחים המופיעים באתרי האו"ם והאטלס?

כג] היית סומך על הכשר המצהיר כי המוצרים המגיעים ממדינת ברזיל אסורים בהנאה, ומאידך ביד השניה ההכשר עצמו מתיר את המוצרים המגיעים מברזיל?

כד] היית סומך על הכשר המצהיר כי שער בהיר אסור בהנאה ללא פיקוח, ומאידך ביד השניה ההכשר עצמו מתיר שער בהיר ללא פיקוח?

כה] היית סומך על משגיח שבעצמו סוחר שער - לשמש כמשגיח ראשי ולקבוע כללים לענייני מסחר בשערות?

כו] היית סומך על משגיח שנתפס על שקרים רבים בפומבי?

כז] היית סומך על משגיח שהודה על התרשלויותיו בענייני הכשרות במספר נושאים החל מהקמת הכשרות ועד התקופה האחרונה ממש?

כח] היית סומך על משגיח המצהיר על אחת מייצרני הפיאות שהוא יודע בבירור מהיכן היא קונה את השער, בעוד שהייצרנית מכחישה בתוקף את דברי המשגיח?

כט] היית סומך על כשרות המעניקה כשרות לפאות האסורות בלבישה לדעת כל הפוסקים מחמת אורכם?

ל] אם היית יודע כי המשגיח מצהיר בפה מלא כי הוא סבור שאין שום חשש איסור בשער אדם שמקורו מהודו [ובניגוד לדעת מרן הגריש"א זצ"ל ושאר פוסקים], היית סומך עליו לפקח על השער שלא יגיע מהודו?

א] בעלי המפעלים עצמם אומרים בפה מלא כי ה'הכשר' אינו מפריע בעדם מלמכור תחת ההכשר מוצרים אסורים בהנאה?

ב] המשגיח עצמו מספר כי הוא מגיע למפעלי הייצור רק כמה פעמים בשנה?

ג] בעלי המפעלים עצמם [חלקם חילוניים] אומרים בפה מלא כי ההכשר ניתן להם רק על סמך נאמנות ולא על פי פיקוח?

ד] בעלי מפעלים נתפסו ב'הקלטות' איך הם מתכננים למכור תחת ההכשר מוצרים האסורים בהנאה תחת אפו של המשגיח?

ה] משגיח אחד ויחיד מפקח על עשרות מפעלים בעשרות מדינות ברחבי העולם, וגם על עשרות פאניות וספקי שיער ברחבי העולם, כאשר אף עיקר עיסוקו של המשגיח הוא בתחומים אחרים לחלוטין?

ו] הביקורים של המשגיח אצל היצרנים נעשה אך ורק בתיאום מראש ללא ביקורי פתע?

ז] פאניות וספקי שיער לועגים בפה מלא על המשגיח וטוענים כי הכל כסף, וכי שיטת הבדיקה שלו אין לה שום בסיס.

ח] היית סומך על שיטת בדיקה מחודשת שהומצאה על ידי משגיח ולא הוכחה בשום ספרי המדע, ומנוגדת לחלוטין לחוות דעתם של כל בעלי המקצוע בתחום?

ט] היית סומך על משגיח הבודק בדיקה מדגמית ביחס של אחד לאלפים?

י] היית סומך על משגיח שהחליף את גירסתו פעמים רבות במשך התחקיר נגד ההכשר?

יא] היית סומך על הכשר השולח את מוצריו על ידי גויים ללא שום פלומבה כמקובל בכל הכשרויות?

יב] היית סומך על הכשר שאינו מפקח כלל על תהליך הייצור ועל המוצרים בהם משרים את החומרים?

יג] היית סומך על הכשר המניח לגויים לייצר 'ליין' כשר בצמוד ליד 'ליין' טרף ללא פיקוח תמידי?

יד] היית סומך על הכשר המניח לבעלי המפעל הגויים לרכוש לבדם את המוצרים לצורך הייצור - ללא שום פיקוח וללא שום מסירת דו"ח על מקור המוצרים?

טו] היית סומך על משגיח המעניק כשרות מכאן ולהבא למשך שנה שלמה ללא שום בדיקה בחנות במשך כל השנה?

על כל זאת ועוד, בקונטרס החדש "רוח שיערה" המציג מחקר מקיף שנערך בהכוונת הרבנים הגאונים שליט"א, על את התנהלות ההכשר לשערות אדם שע"י בד"ץ חניכי הישיבות